

Indhold

I *Lovgivningsmæssige retsakter*

DIREKTIVER

- ★ Rådets direktiv (EU) 2022/2523 af 14. december 2022 om sikring af en global minimumsskattesats for multinationale koncerner og store nationale koncerner i Unionen 1

II *Ikke-lovgivningsmæssige retsakter*

INTERNATIONALE AFTALER

- ★ Rådets afgørelse (EU) 2022/2524 af 12. december 2022 om indgåelse på Unionens vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og New Zealand i henhold til artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 vedrørende ændring af indrømmelser for alle de toldkontingenter, der er omfattet af EU-liste CLXXV, som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union 59
- ★ AFTALE MELLEM DEN EUROPÆISKE UNION OG NEW ZEALAND I HENHOLD TIL ARTIKEL XXVIII I DEN ALMINDELIGE OVERENSKOMST OM TOLD OG UDENRIGSHANDEL (GATT) 1994 VEDRØRENDE ÆNDRING AF INDRØMMELSER FOR ALLE DE TOLDKONTINGENTER, DER ER OMFATTET AF EU-LISTE CLXXV, SOM FØLGE AF DET FORENEDE KONGERIGES UDTRÆDEN AF DEN EUROPÆISKE UNION 61
- ★ Meddelelse om ikrafttrædelsesdatoen for ændringen af bilag 10-A og 10-B til frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Korea 63

FORORDNINGER

- ★ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/2525 af 21. december 2022 om gennemførelse af forordning (EU) 2016/44 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen 64

★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/2526 af 23. september 2022 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/852 for så vidt angår midlertidig oplagring af kviksvovlaffald i flydende form ⁽¹⁾	66
★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/2527 af 17. oktober 2022 om ophævelse af delegeret forordning (EU) nr. 807/2014 om supplerende bestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om indførelse af overgangsbestemmelser	68
★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/2528 af 17. oktober 2022 om ændring af delegeret forordning (EU) 2017/891 og om ophævelse af delegeret forordning (EU) nr. 611/2014, (EU) 2015/1366 og (EU) 2016/1149 for så vidt angår støtteordninger i visse landbrugssektorer	70
★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/2529 af 17. oktober 2022 om ophævelse af delegeret forordning (EU) nr. 639/2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 om regler for direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugspolitik støtteordninger og om ændring af bilag X til nævnte forordning	74
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/2530 af 1. december 2022 om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 641/2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik	76
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/2531 af 1. december 2022 om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 808/2014 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)	78
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/2532 af 1. december 2022 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2017/892 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 738/2010 og gennemførelsesforordning (EU) nr. 615/2014, (EU) 2015/1368 og (EU) 2016/1150 for så vidt angår støtteordninger i visse landbrugssektorer	80
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/2533 af 15. december 2022 om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (»Miele della Lunigiana« (BOB))	84
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/2534 af 21. december 2022 om tilladelse til markedsføring af beta-lactoglobulin (β -lactoglobulin) fra komælk som en ny fødevarer og om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2017/2470 ⁽¹⁾	85
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/2535 af 21. december 2022 om tilladelse til markedsføring af frysetørret pulveriseret form af <i>Antrodia camphorata</i> -mycelier som en ny fødevarer og om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2017/2470 ⁽¹⁾	91

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

- ★ Rådets afgørelse (EU) 2022/2536 af 12. december 2022 om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om anvendelse af visse bestemmelser i Rådets afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, i Rådets afgørelse 2008/616/RIA om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, samt bilaget hertil, og i Rådets rammeafgørelse 2009/905/RIA om akkreditering af leverandører af kriminaltekniske ydelser, der udfører laboratorieaktiviteter 94
- ★ Rådets afgørelse (EU) 2022/2537 af 12. december 2022 om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Liechtenstein om anvendelse af visse bestemmelser i Rådets afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, i Rådets afgørelse 2008/616/RIA om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, samt bilaget hertil, og i Rådets rammeafgørelse 2009/905/RIA om akkreditering af leverandører af kriminaltekniske ydelser, der udfører laboratorieaktiviteter 96
- ★ Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse (FUSP) 2022/2538 af 13. december 2022 om udnævnelse af missionschefen for Den Europæiske Unions kapacitetsopbyggende mission i Somalia (EUCAP Somalia) (EUCAP Somalia/1/2022) 98
- ★ Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse (FUSP) 2022/2539 af 13. december 2022 om udnævnelse af den øverstbefalende for EU-styrken i Den Europæiske Unions militæroperation i Bosnien-Hercegovina og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2022/59 (BiH/34/2022) 99
- ★ Rådets afgørelse (EU) 2022/2540 af 19. december 2022 om beskikkelse af et medlem af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg efter indstilling fra Kongeriget Belgien 101
- ★ Rådets afgørelse (EU) 2022/2541 af 19. december 2022 om beskikkelse af et medlem af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg efter indstilling fra Forbundsrepublikken Tyskland ... 103
- ★ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2542 af 19. december 2022 om ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1904 om at give Nederlandene tilladelse til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 285 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem 105
- ★ Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2022/2543 af 21. december 2022 om gennemførelse af afgørelse (FUSP) 2015/1333 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen ... 107
- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU, Euratom) 2022/2544 af 19. december 2022 om fastlæggelse af ordningerne for administration og gennemførelse af EU's låntagnings- og gældsforvaltningstransaktioner inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi og de dermed forbundne långivningstransaktioner 109

- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU, Euratom) 2022/2545 af 19. december 2022 om fastlæggelse af rammen for fordeling af omkostninger i forbindelse med låntagnings- og gældsforvaltningstransaktioner inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi 123
- ★ Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2022/2546 af 16. december 2022 om ændring af afgørelse ECB/2010/29 om udstedelse af eurosedler (ECB/2022/46) 136

HENSTILLINGER

- ★ Rådets henstilling (EU) 2022/2547 af 13. december 2022 om ændring af Rådets henstilling (EU) 2022/107 om en koordineret tilgang til fremme af sikker fri bevægelighed under covid-19-pandemien ⁽¹⁾ 138
- ★ Rådets henstilling (EU) 2022/2548 af 13. december 2022 om en koordineret tilgang til rejser til Unionen under covid-19-pandemien og om erstatning af Rådets henstilling (EU) 2020/912 146

RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

- ★ Afgørelse nr. 2/2022 vedtaget af Partnerskabsrådet, der er nedsat ved handels- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side af 21. december 2022 vedrørende den anden og sidste forlængelse af den overgangsperiode, i løbet af hvilken Det Forenede Kongerige kan fravige forpligtelsen til at slette passagerlisteoplysninger om passagerer efter deres udrejse fra Det Forenede Kongerige [2022/2549] 153
- ★ Afgørelse nr. 3/2022 vedtaget af Partnerskabsrådet, der er nedsat ved handels- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side af 21. december 2022 om udarbejdelse af en liste over personer, der har vilje og evne til at fungere som medlemmer af en voldgiftsret i henhold til handels- og samarbejdsaftalen [2022/2550] 154
- ★ Afgørelse nr. 4 truffet af EU-Korea-Handelsudvalget den 30. november 2022 om ændring af bilag 10-A og 10-B til frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Korea på den anden side [2022/2551] 157

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2400 af 23. november 2022 om ændring af bilag IV og V til forordning (EU) 2019/1021 om persistente organiske miljøgifte (EUT L 317 af 9.12.2022) 169
- ★ Berigtigelse til Rådets afgørelse (EU) 2022/2353 af 1. december 2022 om en bistandsforanstaltning inden for rammerne af den europæiske fredsfacilitet til styrkelse af Bosnien-Hercegovinas væbnede styrkers kapaciteter (EUT L 311 af 2.12.2022) 170
- ★ Berigtigelse til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/687 af 17. december 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 for så vidt angår regler om forebyggelse og bekæmpelse af visse listeopførte sygdomme (EUT L 174 af 3.6.2020) 171

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2022/2523

af 14. december 2022

om sikring af en global minimumsskattesats for multinationale koncerner og store nationale koncerner i Unionen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 115,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I de seneste år har Unionen vedtaget skelsættende foranstaltninger til at styrke bekæmpelsen af aggressiv skatteplanlægning på det indre marked. I direktiverne til bekæmpelse af skatteundgåelse er der fastsat regler til bekæmpelse af udhuling af skattegrundlagene i det indre marked og flytning af overskud væk fra det indre marked. Disse regler omsatte anbefalingerne fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) til EU-ret i forbindelse med initiativet til bekæmpelse af udhuling af skattegrundlaget og overskudsflytning (BEPS) for at sikre, at overskud i multinationale virksomheder beskattes, der hvor de økonomiske aktiviteter, der genererer disse overskud, udføres, og hvor værdien skabes.
- (2) Som led i en løbende indsats for at sætte en stopper for de multinationale selskabers skattepraksis, som giver dem mulighed for at flytte overskud til jurisdiktioner, hvor de ikke er underlagt beskatning eller er underlagt meget lav beskatning, har OECD derudover udarbejdet et sæt internationale skatteregler for at sikre, at multinationale selskaber betaler en rimelig andel af skatterne, uanset hvor de driver virksomhed. Denne større reform har til formål at sætte grænser for konkurrence om selskabsskattesatser ved at indføre en global minimumsskattesats. Ved at fjerne en væsentlig del af fordelene ved at flytte overskud til jurisdiktioner uden eller med meget lav beskatning vil reformen vedrørende den globale minimumsskattesats skabe lige vilkår for virksomheder på verdensplan og give jurisdiktioner mulighed for bedre at beskytte deres skattegrundlag.

⁽¹⁾ EUT C 290 af 29.7.2022, s. 52.

⁽²⁾ Udtalelse af 19.5.2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (3) Dette politiske mål er blevet udmøntet i de globale modelregler til bekæmpelse af udhuling af skattegrundlaget i forbindelse med skattemæssige udfordringer, der opstår som følge af digitaliseringen af økonomien (anden søjle) (»Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy — Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)«) (OECD's modelregler), der blev godkendt den 14. december 2021 inden for OECD/G20's inklusive ramme vedrørende BEPS, som medlemsstaterne har tilsluttet sig. I Rådets rapport til Det Europæiske Råd om beskatnings-spørgsmål, som Rådet godkendte den 7. december 2021, gentog Rådet sin fulde støtte til reformen vedrørende den globale minimumsskat og forpligtede sig til en hurtig gennemførelse af denne reform ved hjælp af EU-ret. I den forbindelse er det afgørende, at medlemsstaterne faktisk gennemfører deres forpligtelse til at opnå en global minimumsskattesats.
- (4) I en Union med tæt integrerede økonomier er det afgørende, at reformen vedrørende den globale minimumsskat gennemføres på en tilstrækkelig sammenhængende og koordineret måde. I betragtning af omfanget, detaljeringsgraden og teknikaliteterne i disse nye internationale skatteregler vil kun en fælles EU-ramme kunne forhindre fragmentering af det indre marked ved gennemførelsen af dem. Desuden vil en fælles ramme, der er udformet med henblik på at være forenelig med de grundlæggende frihedsrettigheder, der er sikret ved traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, give skatteyderne retssikkerhed i forbindelse med gennemførelsen af sådanne regler.
- (5) Det er nødvendigt at fastsætte regler for at skabe en effektiv og sammenhængende ramme for den globale minimumsskattesats på EU-plan. Denne ramme skaber et system med to sammenknyttede regler, samlet også benævnt »GloBE-reglerne«, ifølge hvilke der skal opkræves en supplerende skat (»ekstraskat«) hver gang en multinational koncerns effektive skattesats i en given jurisdiktion ligger under 15 %. I så tilfælde bør jurisdiktionen anses for at være lavt beskattet. Disse to sammenknyttede regler benævnes reglen om indkomstmedregning og reglen om underbeskattede overskud. I henhold til dette system bør moderselskabet i en multinational koncern, der er hjemmehørende i en medlemsstat, være forpligtet til at anvende reglen om indkomstmedregning på sin andel af den ekstraskat, der vedrører en enhed i koncernen, som er lavt beskattet, uanset om denne enhed er hjemmehørende i eller uden for Unionen. Reglen om underbeskattede overskud bør fungere som en bagstopper for reglen om indkomstmedregning, således at en eventuel resterende ekstraskat reallokeres i de tilfælde, hvor hele ekstraskatten vedrørende lavt beskattede enheder ikke har kunnet opkræves af moderselskaber ved anvendelse af reglen om indkomstmedregning.
- (6) Det er nødvendigt at gennemføre OECD's modelregler, som medlemsstaterne har vedtaget, på en måde, der holder sig så tæt som muligt til den globale aftale for at sikre, at de regler, som medlemsstaterne gennemfører i henhold til dette direktiv, er kvalificerede som defineret i OECD's modelregler. Dette direktiv følger OECD's modelreglers indhold og struktur nøje. For at sikre forenelighed med den primære EU-ret, og navnlig med princippet om etableringsfrihed, bør dette direktivs bestemmelser finde anvendelse på enheder, der er hjemmehørende i en medlemsstat, samt på ikkehjemmehørende enheder tilhørende et moderselskab, der er hjemmehørende i den pågældende medlemsstat. Dette direktiv bør også finde anvendelse på store rent nationale koncerner. På denne måde udformes de retlige rammer således, at enhver risiko for forskelsbehandling mellem grænsoverskridende og indenlandske situationer undgås. Alle enheder, som er hjemmehørende i en medlemsstat, der er lavt beskattet, herunder det moderselskab, der anvender reglen om indkomstmedregning, bør blive pålagt ekstraskatten. Ligeledes bør de koncernenheder tilhørende samme moderselskab, som er hjemmehørende i en anden medlemsstat, der er lavt beskattet, blive pålagt ekstraskatten.
- (7) Selv om det er nødvendigt at sikre, at skatteundgåelse modvirkes, bør negative virkninger for mindre multinationale koncerner i det indre marked undgås. Med henblik herpå bør dette direktiv kun finde anvendelse på enheder, der er hjemmehørende i Unionen, og som er medlemmer af multinationale koncerner eller store nationale koncerner, der opfylder den årlige tærskel på mindst 750 000 000 EUR i konsolideret omsætning. Denne tærskel er i overensstemmelse med tærsklen i eksisterende internationale skatteregler såsom reglerne om land for land-rapportering, der er fastsat i Rådets direktiv 2011/16/EU ⁽³⁾ ved Rådets direktiv (EU) 2016/881 ⁽⁴⁾. Enheder, der falder ind under nærværende direktivs anvendelsesområde, kaldes »koncernenheder«. Visse enheder bør undtages fra nærværende direktivs anvendelsesområde på grund af deres særlige formål og status. Undtagne enheder er enheder, der generelt ikke udøver erhvervmæssig virksomhed, og som udfører aktiviteter af almen interesse såsom offentlig sundhedspleje og uddannelse eller anlæg af offentlig infrastruktur, og som af disse grunde muligvis ikke er skattepligtige i den medlemsstat, hvor de er hjemmehørende. Det er derfor nødvendigt at udelukke offentlige enheder, internationale organisationer, pensionsinstitutter og nonprofitorganisationer, herunder organisationer med f.eks. folkesundhedsformål, fra nærværende direktivs anvendelsesområde. Det bør være muligt, at nonprofitorganisationer også omfatter sundhedsforsikringsudbydere, som ikke søger eller får overskud ud over, hvad der kommer den offentlige sundhedspleje til gavn. Investeringsfonde og ejendomsinvesteringsselskaber bør også undtages fra nærværende direktivs anvendelsesområde, når de befinder sig øverst i ejerskabskæden, eftersom disse enheders indkomst beskattes på ejerniveau.

⁽³⁾ Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv (EU) 2016/881 af 25. maj 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (EUT L 146 af 3.6.2016, s. 8).

- (8) Det ultimative moderselskab i en multinational koncern eller i en stor national koncern, hvor dette moderselskab direkte eller indirekte har en bestemmende indflydelse over alle andre koncernenheder i den multinationale koncern eller den store nationale koncern, er kernen i systemet. Da det ultimative moderselskab normalt er forpligtet til at konsolidere regnskaberne for alle enhederne i den multinationale koncern eller den store nationale koncern, eller, hvis dette ikke er tilfældet, ville være forpligtet dertil efter en almindeligt anerkendt regnskabsstandard, er dette i besiddelse af afgørende oplysninger og vil være bedst egnet til at sikre, at skattesatsen pr. jurisdiktion for koncernen overholder den aftalte minimumsskattesats. Når det ultimative moderselskab er hjemmehørende i Unionen, bør det derfor have den primære forpligtelse i henhold til dette direktiv til at anvende reglen om indkomstmedregning på sin allokerbare andel af ekstraskatten for alle lavt beskattede koncernenheder i den multinationale koncern, uanset om de er hjemmehørende i eller uden for Unionen. Det ultimative moderselskab i en stor national koncern bør anvende reglen om indkomstmedregning på hele ekstraskatten for sine lavt beskattede koncernenheder.
- (9) Under visse omstændigheder bør denne forpligtelse til at anvende reglen om indkomstmedregning flyttes ned på andre koncernenheder i den multinationale koncern, som er hjemmehørende i Unionen. For det første bør de mellemliggende moderselskaber, der befinder sig under det ultimative moderselskab i ejerskabskæden og er hjemmehørende i Unionen, når det ultimative moderselskab er en undtaget enhed eller er hjemmehørende i en tredjelandjurisdiktion, som ikke har gennemført OECD's modelregler eller tilsvarende regler, og som derfor ikke har en kvalificeret regel om indkomstmedregning, efter dette direktiv være forpligtet til at anvende reglen om indkomstmedregning op til deres allokerbare andel af ekstraskatten. Når et mellemliggende moderselskab, der er forpligtet til at anvende reglen om indkomstmedregning, har bestemmende indflydelse over et andet mellemliggende moderselskab, bør reglen om indkomstmedregning imidlertid anvendes af førstnævnte mellemliggende moderselskab.
- (10) For det andet og uanset, om det ultimative moderselskab er hjemmehørende i en jurisdiktion, der har en kvalificeret regel om indkomstmedregning, bør delvist ejede moderselskaber, der er hjemmehørende i Unionen, og som er mere end 20 % ejet af investorer uden for koncernen, efter dette direktiv være forpligtet til at anvende reglen om indkomstmedregning op til deres allokerbare andel af ekstraskatten. Dette delvist ejede moderselskab bør imidlertid ikke anvende reglen om indkomstmedregning, når det er 100 % ejet af et andet delvist ejet moderselskab, der er forpligtet til at anvende reglen om indkomstmedregning. For det tredje bør koncernenhederne i koncernen, når det ultimative moderselskab er en undtaget enhed eller er hjemmehørende i en jurisdiktion uden en kvalificeret regel om indkomstmedregning, anvende reglen om underbeskattede overskud på en eventuel resterende ekstraskat, som ikke har været omfattet af reglen om indkomstmedregning, i forhold til en allokeringsformel baseret på antallet af ansatte og materielle aktiver. For det fjerde bør koncernenhederne i den multinationale koncern, når det ultimative moderselskab er hjemmehørende i en tredjelandjurisdiktion med en kvalificeret regel om indkomstmedregning, anvende reglen om underbeskattede overskud på de koncernenheder, der er hjemmehørende i den pågældende tredjelandjurisdiktion, hvis denne jurisdiktion er lavt beskattet på grundlag af den effektive skattesats for alle koncernenheder i jurisdiktionen, herunder for det ultimative moderselskab.
- (11) I henhold til de politiske mål i reformen vedrørende den globale minimumsskat om retfærdig skattekonkurrence mellem jurisdiktioner bør beregningen af den effektive skattesats finde sted på jurisdiktionsniveau. Med henblik på beregning af den effektive skattesats bør dette direktiv fastsætte særlige fælles regler for beregning af skattegrundlaget, benævnt »kvalificeret indkomst eller tab«, og for de betalte skatter, benævnt »omfattede skatter«. Udgangspunktet bør være de regnskaber, der anvendes til konsolidering, og som derefter bør være genstand for en række reguleringer, herunder for at tage højde for tidsmæssige forskelle, for at undgå fordrejninger mellem jurisdiktioner. Desuden bør kvalificeret indkomst eller tab og omfattede skatter for visse enheder allokere til andre relevante enheder inden for den multinationale koncern for at sikre neutralitet i den skattemæssige behandling af kvalificeret indkomst eller tab, som kan være pålagt omfattede skatter i flere jurisdiktioner, enten på grund af enhedernes karakter (f.eks. gennemstrømningsenheder, hybride enheder eller faste driftsteder) eller på grund af den specifikke skattemæssige behandling af indkomsten (f.eks. udbyttebetaling eller skatteordning for kontrollerede udenlandske selskaber). For så vidt angår omfattede skatter bør dette direktiv fortolkes i lyset af eventuelle yderligere retningslinjer fra OECD, som medlemsstaterne bør tage hensyn til for at sikre en ensartet fastlæggelse af de omfattede skatter i alle medlemsstater og tredjelandjurisdiktioner.
- (12) Den effektive skattesats for en multinational koncern i hver jurisdiktion, hvor den udøver aktiviteter, eller for en stor national koncern, bør sammenlignes med den aftalte minimumsskattesats på 15 % for at afgøre, om den multinationale koncern eller den store nationale koncern bør have pligt til at betale en ekstraskat og derfor bør anvende reglen om indkomstmedregning eller reglen om underbeskattede overskud. Minimumsskattesatsen på 15 %, som er aftalt i OECD/G20's inklusive ramme vedrørende BEPS, afspejler en balance mellem selskabsskattesatserne på verdensplan. I de tilfælde hvor den effektive skattesats for en multinational koncern falder til under minimumsskattesatsen i en given jurisdiktion, bør ekstraskatten fordeles på de enheder i den multinationale koncern, der er forpligtet til at betale skatten i overensstemmelse med anvendelsen af reglen om indkomstmedregning og reglen om underbeskattede overskud, for at overholde den globalt aftalte minimumssats på 15 %. I de tilfælde hvor den effektive skattesats for en stor national koncern falder til under minimumsskattesatsen, bør det ultimative moderselskab i den store nationale koncern anvende reglen om indkomstmedregning på sine lavt beskattede koncernenheder for at sikre, at koncernen beskattes med en effektiv minimumsskattesats på 15 %.

- (13) For at gøre det muligt for medlemsstaterne at drage fordel af de ekstra skatteindtægter, der opkræves for de lavt beskattede koncernenheder, som er hjemmehørende på deres område, bør medlemsstaterne kunne beslutte at anvende et system for kvalificeret indenlandsk ekstraskat. Medlemsstaterne bør underrette Kommissionen, når de beslutter at anvende en kvalificeret indenlandsk ekstraskat, med det formål at give skattemyndighederne i andre medlemsstater og tredjelandsjurisdiktioner samt multinationale koncerner tilstrækkelig sikkerhed med hensyn til anvendelsen af den kvalificerede indenlandske ekstraskat på lavt beskattede koncernenheder i den pågældende medlemsstat. Koncernenheder i en multinational koncern, der er hjemmehørende i en medlemsstat, som har besluttet at gennemføre et sådant system i sit eget nationale skattesystem, bør betale ekstraskatten til denne medlemsstat. Et sådant system bør sikre, at en effektiv minimumsbeskatning af kvalificeret indkomst eller tab for koncernenhederne beregnes på samme måde, som ekstraskatten beregnes i overensstemmelse med dette direktiv.
- (14) For at sikre en forholdsmæssig tilgang bør dette direktiv tage hensyn til visse specifikke situationer, hvor BEPS-risiciene er mindre. Derfor bør dette direktiv omfatte en substansbaseret indkomstudelukkelse baseret på omkostninger knyttet til ansatte og værdien af materielle aktiver i en given jurisdiktion. Denne udelukkelse vil i et vist omfang håndtere situationer, hvor en multinational koncern eller en stor national koncern udøver økonomiske aktiviteter, som kræver materiel tilstedeværelse i en lavt beskattet jurisdiktion, da det i så fald vil være usandsynligt, at BEPS-praksisser vil brede sig. Det specifikke tilfælde i forbindelse med multinationale koncerner, der befinder sig i den indledende fase af deres internationale aktivitet, bør også tages i betragtning for ikke at modvirke udviklingen af grænseoverskridende aktiviteter i multinationale koncerner, der nyder godt af lav beskatning i den nationale jurisdiktion, hvor de overvejende driver virksomhed. Sådanne multinationale koncerners lavt beskattede indenlandske aktiviteter bør således udelukkes fra anvendelsen af reglerne i en overgangsperiode på fem år, forudsat at den multinationale koncern ikke har koncernenheder i mere end seks jurisdiktioner. For at sikre ligebehandling af store nationale koncerner bør indkomst fra sådanne koncerners aktiviteter også udelukkes i en overgangsperiode på fem år.
- (15) For at tage højde for den særlige situation i medlemsstater, hvor meget få koncerner har hovedsæde, og hvor der er så få koncernenheder, at det ville gøre det uforholdsmæssigt straks at kræve, at skattemyndighederne i disse medlemsstater anvender reglen om indkomstmedregning og reglen om underbeskattede overskud, vil det derudover i betragtning af GloBE-reglernes status som en fælles tilgang være hensigtsmæssigt at give disse medlemsstater mulighed for at beslutte ikke at anvende reglen om indkomstmedregning og reglen om underbeskattede overskud i en begrænset periode. De medlemsstater, der træffer en sådan beslutning, bør underrette Kommissionen herom inden dette direktivs gennemførelsesfrist.
- (16) Medlemsstater, der beslutter ikke at anvende reglen om indkomstmedregning og reglen om underbeskattede overskud midlertidigt, bør gennemføre dette direktiv for at sikre, at systemet med en global minimumsskattesats for multinationale koncerner og store nationale koncerner i Unionen fungerer korrekt. Dette vedrører navnlig forpligtelsen for de nationale koncernenheder i disse medlemsstater til at underrette koncernenhederne i andre medlemsstater og tredjelande, således at de andre medlemsstater og tredjelande kan anvende reglen om underbeskattede overskud. Den administrative byrde for skattemyndighederne i de medlemsstater, der har gjort brug af denne mulighed, bør så vidt muligt begrænses, samtidig med at der sikres effektiv anvendelse af dette direktiv i hele Unionen. Disse medlemsstater bør derfor også have mulighed for at indlede drøftelser med Kommissionen og anmode denne om rådgivning og bistand med henblik på at nå frem til en fælles forståelse af de praktiske ordninger for gennemførelsen af dette direktiv i national ret.
- (17) Skibsfartssektoren er på grund af sin meget volatile natur og sin lange økonomiske cyklus traditionelt underlagt alternative eller supplerende beskatningsordninger i medlemsstaterne. For at undgå at underminere den politiske begrundelse herfor og give medlemsstaterne mulighed for at fortsætte med at anvende en særlig skattebehandling på skibsfartssektoren i overensstemmelse med international praksis og statsstøttereglerne, bør indkomst fra skibsfart udelukkes fra ordningen.
- (18) For at opnå en balance mellem målene for reformen vedrørende den globale minimumsskat og den administrative byrde for skattemyndighederne og skatteyderne bør dette direktiv fastsætte en de minimis-undtagelse for multinationale koncerner eller store nationale koncerner, der har en gennemsnitlig omsætning på under 10 000 000 EUR og en gennemsnitlig kvalificeret indkomst eller et gennemsnitligt kvalificeret tab på under 1 000 000 EUR i en jurisdiktion. Disse multinationale koncerner eller store nationale koncerner bør ikke betale en ekstraskat, selv om deres effektive skattesats er under minimumsskattesatsen i den pågældende jurisdiktion.

- (19) Anvendelsen af reglerne i dette direktiv på multinationale koncerner og store nationale koncerner, som for første gang falder ind under dets anvendelsesområde, kan give anledning til fordrejninger som følge af eksistensen af skattemæssige forhold, herunder tab fra tidligere regnskabsår, eller pga. tidsmæssige forskelle, og kræver fastsættelse af overgangsbestemmelser for at bringe sådanne fordrejninger til ophør. En gradvis nedsættelse af satserne for undtagelser baseret på lønomkostninger og materielle aktiver over ti år bør også gælde for at muliggøre en jævn overgang til det nye skattesystem.
- (20) Eftersom multinationale koncerner og store nationale koncerner bør betale et minimum af skat i en given jurisdiktion og for et givet regnskabsår, bør en ekstraskat udelukkende have til formål at sikre, at sådanne koncerners overskud beskattes med en effektiv minimumsskattesats i et givet regnskabsår. Reglerne om en ekstraskat bør derfor ikke fungere som en skat, der opkræves direkte af en enheds indkomst, men bør i stedet pålægges overskydende overskud i overensstemmelse med et standardiseret beskatningsgrundlag og specifikke skatteberegningssystemer med henblik på at identificere lavt beskattet indkomst inden for de berørte koncerner og pålægge en ekstraskat, som vil bringe en koncerns effektive skattesats på denne indkomst op på den minimumsskattesats, som der er opnået enighed om. Udformningen af reglen om indkomstmedregning og reglen om underbeskattede overskud som ekstraskatter forhindrer dog ikke en jurisdiktion i at anvende disse regler inden for rammerne af et selskabsskattesystem i sin nationale ret.
- (21) Som følge af den politiske enighed, der er opnået på internationalt plan, bør de beskatningssystemer baseret på overskudsudlodning, der omfattes af GloBE-reglerne, være de systemer, der var i kraft den 1. juli 2021 eller inden, datoen for den første erklæring fra OECD/G20's inklusive ramme vedrørende BEPS med titlen »Statement on a Two-Pillar Solution to Address the Tax Challenges Arising From the Digitalisation of the Economy« (erklæringen om en løsning med to søjler for at imødegå de skattemæssige udfordringer, der opstår som følge af digitaliseringen af økonomien), der udtrykker enighed om den særlige behandling af anerkendte beskatningssystemer baseret på overskudsudlodning. Dette bør ikke forhindre ændringer af en jurisdiktions beskatningssystem for udbytte, der er i overensstemmelse med dets eksisterende udformning.
- (22) For at systemet kan anvendes effektivt, er det afgørende, at procedurerne koordineres på koncernniveau. Det vil være nødvendigt at benytte et system, der sikrer en uhindret strøm af oplysninger inden for den multinationale koncern og til de skattemyndigheder, hvor koncernenhederne er hjemmehørende. Det primære ansvar for indgivelse af skemaet med oplysninger om ekstraskat bør ligge hos koncernenheden selv. En fravigelse af et sådant ansvar bør imidlertid finde anvendelse, hvis den multinationale koncern har udpeget en anden enhed til at indgive og udveksle skemaet med oplysninger om ekstraskat. Det kan enten være en lokal enhed eller en enhed fra en anden jurisdiktion, som har en gældende aftale mellem kompetente myndigheder med koncernenhedens medlemsstat. Oplysninger, der indgives som en del af skemaet med oplysninger om ekstraskat, bør gøre det muligt for de skattemyndigheder, hvor koncernenhederne er hjemmehørende, at vurdere rigtigheden af en koncernenheds forpligtelse til, alt efter omstændighederne, at betale ekstraskat eller kvalificeret indenlandsk ekstraskat ved anvendelse af nationale procedurer, herunder for indgivelse af indenlandske selvangivelser. Yderligere retningslinjer, der skal udarbejdes i OECD's GloBE-gennemførelsesramme, vil være en nyttig kilde til illustration og fortolkning i denne henseende, og medlemsstaterne kan vælge at indføre sådanne retningslinjer i national ret. I betragtning af de overensstemmelsesreguleringer, som dette direktivs gennemførelse kræver, bør koncerner, der bliver omfattet af dette direktivs anvendelsesområde for første gang, indrømmes en frist på 18 måneder til at opfylde oplysningskravene.
- (23) I betragtning af fordelene ved gennemsigtighed på skatteområdet er det opmuntrende, at der vil blive indgivet en betydelig mængde oplysninger til skattemyndighederne i alle deltagende jurisdiktioner. Multinationale koncerner, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, bør forpligtes til at give omfattende og detaljerede oplysninger om deres overskud og effektive skattesats i enhver jurisdiktion, hvor de har koncernenheder. En sådan omfattende rapportering kan forventes at øge gennemsigtigheden.
- (24) Ved gennemførelsen af dette direktiv bør medlemsstaterne anvende OECD's modelregler og de forklaringer og eksempler, der findes i »Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy — Commentary to the Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)« (kommentarer til de globale modelregler til bekæmpelse af udhuling af skattegrundlaget i forbindelse med skattemæssige udfordringer, der opstår som følge af digitaliseringen af økonomien (anden søjle)), som blev offentliggjort af OECD/G20's inklusive ramme vedrørende BEPS, samt GloBE-gennemførelsesrammen, herunder dens safe harbour-regler, som illustrations- eller fortolkningskilde for at sikre en ensartet anvendelse i alle medlemsstaterne, i det omfang disse kilder er forenelige med dette direktiv og EU-retten. Sådanne safe harbour-regler bør være relevante for så vidt angår multinationale koncerner og store nationale koncerner.

- (25) Effektiviteten og retfærdigheden af reformen vedrørende den globale minimumsskat afhænger i høj grad af dens globale gennemførelse. For at sikre en korrekt gennemførelse af reglerne i dette direktiv bør medlemsstaterne indføre passende sanktioner, navnlig over for enheder, der ikke opfylder deres forpligtelser til at indgive et skema med oplysninger om ekstraskat og betale deres andel af ekstraskatten. Når medlemsstaterne fastsætter disse sanktioner, bør de tage særligt hensyn til nødvendigheden af at imødegå risikoen for, at en multinational koncern ikke afgiver de oplysninger, der er nødvendige for at anvende reglen om underbeskattede overskud. For at imødegå denne risiko bør medlemsstaterne fastsætte sanktioner, der har afskrækkende virkning.
- (26) Det er også afgørende, at alle af Unionens vigtigste handelspartnere anvender enten en kvalificeret regel om indkomstmedregning eller et tilsvarende sæt regler om minimumsbeskatning. For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt en regel om indkomstmedregning gennemført af en tredjelandjurisdiktion, der tilslutter sig den globale aftale, er en kvalificeret regel om indkomstmedregning som omhandlet i den globale aftale, bør der henvises til den vurdering, der skal foretages på OECD-plan. Endvidere og til støtte for retssikkerheden og effektiviteten af de globale minimumsskatte regler er det vigtigt yderligere at afgrænse de betingelser, hvorefter regler anvendt i en tredjelandjurisdiktion, der ikke gennemfører reglerne i den globale aftale, kan ligestilles med en kvalificeret regel om indkomstmedregning. Formålet med ækvivalensvurderingen er primært at præcisere og afgrænse medlemsstaternes anvendelse af dette direktiv, navnlig for så vidt angår reglen om underbeskattede overskud. Med henblik herpå bør dette direktiv indeholde bestemmelser om en vurdering, som Kommissionen udarbejder efter OECD's vurdering, af ækvivalenskriterierne baseret på bestemte specifikke parametre. Fastlæggelsen af, hvilke tredjelandjurisdiktioner der anvender retlige rammer, som anses for at svare til en kvalificeret regel om indkomstmedregning, bør følge direkte af de objektive kriterier, der er fastsat i dette direktiv, og bør nøje følge OECD's vurdering. Det kan i denne særlige sammenhæng derfor være relevant, at der vedtages en delegeret retsakt. Vedtagelsen af en delegeret retsakt i en sådan særlig sammenhæng bør navnlig i betragtning af den særlige beslutningsproces på skatteområdet ikke danne præcedens for andre retlige instrumenter, der vedtages efter den særlige lovgivningsprocedure.
- (27) Det er afgørende at sikre en konsekvent anvendelse af reglerne i dette direktiv for så vidt angår tredjelandjurisdiktioner, der ikke gennemfører reglerne i den globale aftale og ikke indrømmes ækvivalens mellem deres nationale regler og en kvalificeret regel om indkomstmedregning. I den forbindelse er det nødvendigt at udvikle en fælles metode for allokering af beløb, der vil blive behandlet som omfattede skatter i henhold til reglerne i den globale aftale, til enheder i en multinational koncern, som vil blive pålagt ekstraskat i overensstemmelse med reglerne i dette direktiv. Med henblik herpå bør medlemsstaterne anvende retningslinjerne i OECD's GloBE-gennemførelsesramme som reference for allokeringen af sådanne omfattede skatter.
- (28) For at supplere bestemte ikkevæsentlige bestemmelser i dette direktiv bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår efter en vurdering fra Kommissionen at fastlægge, hvilke jurisdiktioner der har en national retlig ramme, som kan anses for at være ækvivalent med en kvalificeret regel om indkomstmedregning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽⁵⁾.
- (29) Da dette direktiv træder i kraft i 2022, og fristen for medlemsstaternes gennemførelse er fastsat til senest den 31. december 2023, vil Unionen handle i overensstemmelse med den tidsplan, der er fastlagt i erklæringen om en løsning med to søjler for at imødegå de skattemæssige udfordringer, der opstår som følge af digitaliseringen af økonomien, som OECD/G20's inklusive ramme vedrørende BEPS har vedtaget den 8. oktober 2021 (»erklæringen fra OECD/G20's inklusive ramme vedrørende BEPS fra oktober 2021«), i henhold til hvilken anden søjle skal omsættes til lov i 2022 for at få virkning i 2023, og således at reglen om underbeskattede overskud kan træde i kraft i 2024.
- (30) Dette direktivs regler for anvendelse af reglen om underbeskattede overskud bør finde anvendelse fra 2024 for at gøre det muligt for tredjelandjurisdiktioner at anvende reglen om indkomstmedregning i første fase af gennemførelsen af OECD's modelregler.

⁽⁵⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (31) Erklæringen fra OECD/G20's inklusive ramme vedrørende BEPS fra oktober 2021 indeholder en løsning med to søjler. I den detaljerede gennemførelsesplan, der er fastlagt i bilaget til erklæringen, fastlægges tidsplanerne for gennemførelsen af hver søjle. Da dette direktiv har til formål at gennemføre anden søjle, er der, så længe arbejdet med første søjle endnu ikke er afsluttet, behov for at sikre, at første søjle også gennemføres. Med henblik herpå indeholder dette direktiv en bestemmelse, der forpligter Kommissionen til at udarbejde en rapport med en vurdering af de fremskridt, der er gjort inden for OECD/G20's inklusive ramme vedrørende BEPS. Det anerkendes, at Kommissionen, hvis den finder det hensigtsmæssigt, kan fremsætte et lovgivningsmæssigt forslag for at imødegå de skattemæssige udfordringer, der opstår som følge af digitaliseringen af økonomien, med henblik på medlemsstaternes behandling heraf.
- (32) Fra den 1. juli 2022 bør Rådet inden udgangen af hvert halvår vurdere situationen med hensyn til gennemførelsen af første søjle i erklæringen fra OECD/G20's inklusive ramme vedrørende BEPS fra oktober 2021.
- (33) Målene for dette direktiv, nemlig at skabe en fælles ramme for en global minimumsskattesats inden for Unionen på grundlag af den fælles tilgang i OECD's modelregler, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af hver enkelt medlemsstat, der handler alene, fordi en indsats fra medlemsstaternes side uafhængigt af hinanden risikerer at skabe en fragmentering af det indre marked, og fordi det er afgørende at vedtage løsninger, der fungerer for det indre marked som helhed, men kan på grund af omfanget af reformen vedrørende den globale minimumsskat bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (34) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽⁶⁾ og afgav formelle bemærkninger den 10. februar 2022. Retten til beskyttelse af personoplysninger i henhold til artikel 8 i EU's charter om grundlæggende rettigheder samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679 ⁽⁷⁾ finder anvendelse på behandling af personoplysninger, der udføres inden for rammerne af dette direktiv —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

1. Ved dette direktiv fastsættes fælles foranstaltninger til en effektiv minimumsbeskatning af multinationale koncerner og store nationale koncerner i form af:
 - a) en regel om indkomstmedregning, i henhold til hvilken et moderselskab i en multinational koncern eller en stor national koncern beregner og betaler sin allokerbare andel af ekstraskatten for koncernens lavt beskattede koncernenheder, og
 - b) en regel om underbeskattede overskud, i henhold til hvilken en koncernenhed i en multinational koncern har en yderligere kontant skatteudgift svarende til dens andel af den ekstraskat, som koncernens lavt beskattede koncernenheder ikke er blevet pålagt i henhold til reglen om indkomstmedregning.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

2. Medlemsstaterne kan beslutte at anvende en kvalificeret indenlandsk ekstraskat, i henhold til hvilken der beregnes og betales ekstraskat af den overskydende fortjeneste for alle de lavt beskattede koncernenheder hjemmehørende i deres jurisdiktion i henhold til dette direktiv.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på koncernenheder, der er hjemmehørende i en medlemsstat, og som er medlemmer af en multinational koncern eller en stor national koncern, hvis ultimative moderselskab ifølge sit konsoliderede regnskab har en årlig omsætning på mindst 750 000 000 EUR, inklusive omsætningen i undtagne enheder, jf. stk. 3, i mindst to af de fire regnskabsår, der går umiddelbart forud for kontrolregnskabsåret.
2. Hvis et eller flere af de i stk. 1 omhandlede fire regnskabsår er længere eller kortere end 12 måneder, reguleres den i omhandlede stykke omhandlede omsætningstærskel forholdsmæssigt i forhold til hvert af disse regnskabsår.
3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på følgende enheder (»undtagne enheder«):
 - a) en offentlig enhed, en international organisation, en nonprofitorganisation, et pensionsinstitut, en investeringsfond, der er et ultimativt moderselskab, eller et ejendomsinvesteringsselskab, som er et ultimativt moderselskab
 - b) en enhed, hvor mindst 95 % af dens værdi ejes af en eller flere enheder, jf. litra a), direkte eller gennem en eller flere undtagne enheder, undtagen pensionsenheder, og som:
 - i) udelukkende eller næsten udelukkende driver virksomhed med henblik på besiddelse af aktiver eller investering af midler til fordel for den eller de enheder, der er omhandlet i litra a), eller
 - ii) udelukkende udfører aktiviteter i tilknytning til de under litra a) omhandlede aktiviteter, som enheden eller enhederne udfører,
 - c) en enhed, hvor mindst 85 % af dens værdi ejes af en eller flere enheder, jf. litra a), direkte eller gennem en eller flere undtagne enheder, undtagen pensionsenheder, forudsat at praktisk taget hele dens indkomst hidrører fra udbytte eller egenkapitalgevinster eller -tab, som er udelukket fra beregningen af kvalificeret indkomst eller tab efter artikel 16, stk. 2, litra b) og c).

Uanset dette stykkes første afsnit kan den indberettende koncernenhed i overensstemmelse med artikel 45, stk. 1, beslutte ikke at behandle en enhed som omhandlet i nævnte afsnits litra b) og c) som en undtagen enhed.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »enhed«: enhver retlig ordning, der udarbejder separate regnskaber, eller enhver juridisk person
- 2) »koncernenhed«:
 - a) enhver enhed, der indgår i en multinational koncern eller en stor national koncern, og
 - b) alle faste driftssteder, der tilhører en hovedenhed, som indgår i en multinational koncern, jf. litra a)
- 3) »koncern«:
 - a) en gruppe af enheder, der er forbundet med hinanden gennem ejerskab eller kontrol som defineret i den almindeligt anerkendte regnskabsstandard for det ultimative moderselskabs udarbejdelse af konsoliderede regnskaber, herunder enhver enhed, der alene på grund af sin lille størrelse, væsentlighed eller med den begrundelse, at den besiddes med henblik på salg, er udeladt af det ultimative moderselskabs konsoliderede regnskaber, eller

- b) en enhed, der har et eller flere faste driftssteder, forudsat at den ikke indgår i en anden koncern som defineret i litra a)
- 4) »multinational koncern«: en koncern, som omfatter mindst én enhed eller et fast driftssted, som ikke er hjemmehørende i det ultimative moderselskabs jurisdiktion
- 5) »stor national koncern«: en koncern, hvis koncernenheder alle er hjemmehørende i den samme medlemsstat
- 6) »konsoliderede regnskaber«:
 - a) regnskaber, der er udarbejdet af en enhed efter en almindeligt anerkendt regnskabsstandard, og som viser aktiver, passiver, indtægter, udgifter og pengestrømme i enheden og i alle enheder, hvor den har bestemmende indflydelse, som om der var tale om en enkelt økonomisk enhed
 - b) for de i nr. 3), litra b), definerede koncerner, regnskaber, der er udarbejdet af en enhed efter en almindeligt anerkendt regnskabsstandard
 - c) regnskaber for det ultimative moderselskab, der ikke er udarbejdet efter en almindeligt anerkendt regnskabsstandard, og som efterfølgende er reguleret for at forhindre væsentlige konkurrencefordrejninger, og
 - d) hvis det ultimative moderselskab ikke udarbejder regnskaber som beskrevet i litra a), b) eller c), regnskaber, der ville være blevet udarbejdet, hvis det ultimative moderselskab skulle udarbejde sådanne regnskaber efter:
 - i) en almindeligt anerkendt regnskabsstandard, eller
 - ii) en anden regnskabsstandard, og forudsat at sådanne regnskaber er reguleret for at forhindre væsentlige konkurrencefordrejninger
- 7) »regnskabsår«: den regnskabsperiode, som det ultimative moderselskab i en multinational koncern eller i en stor national koncern udarbejder konsoliderede regnskaber for, eller, hvis det ultimative moderselskab ikke udarbejder konsoliderede regnskaber, kalenderåret
- 8) »indberettende koncernenhed«: en enhed, der indgiver et skema med oplysninger om ekstraskat, jf. artikel 44
- 9) »offentlig enhed«: en enhed, der opfylder alle følgende kriterier:
 - a) den er en del af eller 100 % ejet af staten, herunder alle dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder
 - b) den udøver ikke erhvervmæssig virksomhed, og dens hovedformål er:
 - i) at varetage en statslig funktion, eller
 - ii) at forvalte eller investere denne stats eller jurisdiktions aktiver ved at foretage og besidde investeringer, forvalte aktiver samt varetage dertil knyttede investeringsaktiviteter til fordel for denne stats eller jurisdiktions aktiver
 - c) den er ansvarlig over for en stat for sine samlede resultater og aflægger årlige informationsrapporter til denne stat, og
 - d) dens aktiver tilfalder en stat ved opløsning, og i det omfang den udlodder nettofortjeneste, udloddes denne nettofortjeneste udelukkende til denne stat, idet ingen andel af dens nettofortjeneste kommer privatpersoner til gode
- 10) »international organisation«: enhver mellemstatslig organisation, herunder en overstatslig organisation, eller en myndighed eller en institution, der er 100 % ejet af den, og som opfylder alle følgende kriterier:
 - a) den består primært af statslige instanser
 - b) den har en hjemstedsaftale eller en i alt væsentligt tilsvarende aftale med den jurisdiktion, hvor den er etableret, f. eks. ordninger, der giver organisationens kontorer eller driftssteder i denne jurisdiktion privilegier og immuniteter, og
 - c) retten eller dens vedtægter forhindrer, at dens indkomst kommer privatpersoner til gode

- 11) »nonprofitorganisation«: en enhed, der opfylder alle følgende kriterier:
- a) den er etableret og drives i den jurisdiktion, hvor den er hjemmehørende:
 - i) udelukkende til religiøse, velgørende, videnskabelige, kunstneriske, kulturelle, sportslige, uddannelsesmæssige eller andre lignende formål, eller
 - ii) som faglig organisation, et erhvervsforbund, et handelskammer, en arbejdsorganisation, en landbrugs- eller gartneriorganisation, en borgerforening eller en organisation, der udelukkende drives til fremme af social velfærd
 - b) praktisk taget hele indkomsten fra de i litra a) omhandlede aktiviteter er fritaget for indkomstskat i den jurisdiktion, hvor den er hjemmehørende
 - c) den har ingen aktionærer eller medlemmer, der har ejerskab eller retmæssig andel i dens indkomst eller aktiver
 - d) enhedens indkomst eller aktiver må ikke udloddes til eller anvendes til fordel for en privatperson eller en ikkevelgørende enhed, bortset fra:
 - i) hvad der følger af udøvelsen af enhedens velgørende aktiviteter
 - ii) som betaling af et rimeligt vederlag for leverede tjenesteydelser eller for anvendelse af ejendom eller kapital, eller
 - iii) som betaling, der repræsenterer den rimelige markedsværdi af ejendom, som enheden har erhvervet, og
 - e) ved ophør, likvidation eller opløsning af enheden skal alle dens aktiver udloddes eller tilbageføres til en nonprofitorganisation eller til staten, herunder enhver offentlig enhed, i den jurisdiktion, hvor enheden er hjemmehørende, eller enhver politisk underafdeling heraf
 - f) den udøver ikke erhvervmæssig virksomhed, som ikke direkte vedrører de formål, som de blev oprettet til
- 12) »gennemstrømningsenhed«: en enhed, i det omfang den er skattemæssigt transparent med hensyn til sin indkomst, sine udgifter, sit overskud eller tab i den jurisdiktion, hvor den er oprettet, medmindre den er skattemæssigt hjemmehørende og pålagt en omfattende skat af sin indkomst eller sit overskud i en anden jurisdiktion

en gennemstrømningsenhed anses for at være:

- a) en skattemæssigt transparent enhed med hensyn til dens indkomst, udgifter, overskud eller tab, i det omfang den er skattemæssigt transparent i den jurisdiktion, hvor dens ejer er hjemmehørende
- b) en omvendt hybrid enhed med hensyn til dens indkomst, udgifter, overskud eller tab, i det omfang den ikke er skattemæssigt transparent i den jurisdiktion, hvor dens ejer er hjemmehørende

med henblik på denne definition forstås ved en »skattemæssigt transparent enhed«: en enhed, hvis indkomst, udgifter, overskud eller tab behandles efter lovgivningen i en jurisdiktion, som var disse erhvervet eller oppebåret af den direkte ejer af denne enhed i forhold til denne ejers andel i den pågældende enhed

en ejerandel i en enhed eller et fast driftssted, som er en koncernenhed, skal behandles som besiddet gennem en skattemæssigt transparent struktur, hvis ejerandelen besiddes indirekte gennem en kæde af skattemæssigt transparente enheder

en koncernenhed, der ikke er skattemæssigt hjemmehørende, og som ikke er pålagt en omfattende skat eller en kvalificeret indenlandsk ekstraskat, der er baseret på dens ledelses sæde, etableringssted eller lignende kriterier, behandles som en gennemstrømningsenhed og en skattemæssigt transparent enhed med hensyn til dens indkomst, udgifter, overskud eller tab, i det omfang:

- a) dens ejere er hjemmehørende i en jurisdiktion, der behandler enheden som skattemæssigt transparent
- b) den ikke har forretningssted i den jurisdiktion, hvor den er oprettet, og
- c) indkomst, udgifter, overskud eller tab ikke kan henføres til et fast driftssted

- 13) »fast driftssted«:
- et forretningssted eller et antaget forretningssted, der er hjemmehørende i en jurisdiktion, hvor det betragtes som et fast driftssted i overensstemmelse med en gældende beskatningsaftale, forudsat at denne jurisdiktion beskatter den indkomst, der kan henføres til det, i overensstemmelse med en bestemmelse svarende til artikel 7 i OECD's modeloverenskomst vedrørende indkomst og formue, som ændret
 - hvis der ikke findes en gældende beskatningsaftale, et forretningssted eller et antaget forretningssted, der er hjemmehørende i en jurisdiktion, som beskatter den indkomst, der kan henføres til et sådant forretningssted, på nettobasis på en måde, der svarer til den, hvorpå den beskatter sine egne skattemæssigt hjemmehørende personer
 - hvis en jurisdiktion ikke har et selskabsbeskatningssystem, et forretningssted eller et antaget forretningssted, der er hjemmehørende i denne jurisdiktion, og som ville blive betragtet som et fast driftssted i overensstemmelse med OECD's modeloverenskomst vedrørende indkomst og formue, som ændret, forudsat at en sådan jurisdiktion ville have haft ret til at beskatte den indkomst, der ville have været knyttet til forretningsstedet i overensstemmelse med nævnte overenskomsts artikel 7, eller
 - et forretningssted eller antaget forretningssted, som ikke er beskrevet i litra a)-c), hvorigennem aktiviteter udføres uden for den jurisdiktion, hvor enheden er hjemmehørende, forudsat at denne jurisdiktion fritager indkomst, der kan henføres til sådanne aktiviteter
- 14) »ultimativt moderselskab«:
- en enhed, der direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse over en eller flere andre enheder, og som ikke direkte eller indirekte ejes af en anden enhed med bestemmende indflydelse over den, eller
 - hovedenheden i en koncern som defineret i nr. 3), litra b)
- 15) »minimumsskattesats«: femten procent (15 %)
- 16) »ekstraskat«: den ekstraskat, der beregnes for en jurisdiktion eller en koncernenhed i henhold til artikel 27
- 17) »skatteordning for kontrollerede udenlandske selskaber«: en anden række skatteregler end en kvalificeret regel om indkomstmedregning, hvorefter en direkte eller indirekte aktionær i en udenlandsk enhed eller et fast driftssted hovedenhed beskattes af sin andel af en del af eller hele den indkomst, som er optjent af nævnte udenlandske koncernenhed, uanset om denne indkomst udloddes til aktionæren
- 18) »kvalificeret regel om indkomstmedregning«: et sæt regler, der gennemføres i national ret i en jurisdiktion, såfremt en sådan jurisdiktion ikke udbyder nogen fordele i forbindelse med disse regler, og som:
- svarer til de regler, der er fastsat i dette direktiv eller, for så vidt angår tredjelandjurisdiktioner, de globale modelregler til bekæmpelse af udhuling af skattegrundlaget i forbindelse med skattemæssige udfordringer, der opstår som følge af digitaliseringen af økonomien (anden søjle) (»OECD's modelregler«), i henhold til hvilke moderselskabet i en multinational koncern eller en stor national koncern beregner og betaler sin allokerbare andel af ekstraskatten for denne koncerns lavt beskattede koncernenheder
 - administreres på en måde, der er i overensstemmelse med de regler, som er fastsat i dette direktiv eller, for så vidt angår tredjelandjurisdiktioner, med OECD's modelregler
- 19) »lavt beskattet koncernenhed«:
- en koncernenhed i en multinational koncern eller i en stor national koncern, som er hjemmehørende i en lavt beskattet jurisdiktion, eller
 - en statsløs koncernenhed, der for et regnskabsår har en kvalificeret indkomst og en effektiv skattesats, som er lavere end minimumsskattesatsen
- 20) »mellemliggende moderselskab«: en koncernenhed, der direkte eller indirekte ejer en ejerandel i en anden koncernenhed i den samme multinationale koncern eller store nationale koncern, og som ikke betragtes som et ultimativt moderselskab, et delvist ejet moderselskab, et fast driftssted eller en investeringsenhed

- 21) »bestemmende indflydelse«: en ejerandel i en enhed, hvor indehaveren deraf er forpligtet til eller ville have været forpligtet til at konsolidere enhedens aktiver, passiver, indkomst, udgifter og pengestrømme post for post, efter en almindeligt anerkendt regnskabsstandard; en hovedenhed anses for at have bestemmende indflydelse over sine faste driftssteder
- 22) »delvist ejet moderselskab«: en koncernenhed, der direkte eller indirekte ejer en ejerandel i en anden koncernenhed i den samme multinationale koncern eller store nationale koncern, og for hvilken en eller flere personer, der ikke er koncernenheder i den multinationale koncern eller den store nationale koncern, direkte eller indirekte ejer mere end 20 % af ejerandelen i dens overskud, og som ikke betragtes som et ultimativt moderselskab, et fast driftssted eller en investeringsenhed
- 23) »ejerandel«: egenkapitalandel, som indebærer rettigheder til en enheds eller et fast driftsstedes overskud, kapital eller reserver
- 24) »moderselskab«: et ultimativt moderselskab, som ikke er en undtaget enhed, et mellemliggende moderselskab eller et delvist ejet moderselskab
- 25) »almindeligt anerkendt regnskabsstandard«: internationale regnskabsstandarder (IFRS eller IFRS som vedtaget af Unionen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 ⁽⁸⁾) og de almindeligt anerkendte regnskabsprincipper i Australien, Brasilien, Canada, Den Europæiske Unions medlemsstater, medlemsstaterne i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, Hongkong (Kina), Japan, Mexico, New Zealand, Folkerepublikken Kina, Republikken Indien, Republikken Korea, Rusland, Singapore, Schweiz, Det Forenede Kongerige og Amerikas Forenede Stater
- 26) »godkendt regnskabsstandard«: med hensyn til en enhed, et sæt almindeligt anerkendte regnskabsprincipper, som er tilladt af et godkendt regnskabsorgan i den jurisdiktion, hvor nævnte enhed er hjemmehørende; med henblik på denne definition forstås ved »godkendt regnskabsorgan«: det organ, der i en jurisdiktion har beføjelse til at foreskrive, fastlægge eller acceptere regnskabsstandarder med henblik på regnskabsaflæggelse
- 27) »væsentlig konkurrencefordrejning«: med hensyn til anvendelse af et specifikt princip eller en bestemt procedure i henhold til et sæt almindeligt anerkendte regnskabsprincipper, en anvendelse, der medfører et samlet udsving i indkomst eller udgifter på mere end 75 000 000 EUR i et regnskabsår i forhold til det beløb, der ville være blevet ansat ved anvendelse af det tilsvarende princip eller den tilsvarende procedure i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder (IFRS eller IFRS som vedtaget af Unionen i henhold til forordning (EF) nr. 1606/2002)
- 28) »kvalificeret indenlandsk ekstraskat«: en ekstraskat, der gennemføres i national ret i en jurisdiktion, såfremt en sådan jurisdiktion ikke udbyder nogen fordele i forbindelse med disse regler, og som:
- a) indebærer en fastlæggelse af det overskydende overskud for de koncernenheder, der er hjemmehørende i nævnte jurisdiktion i overensstemmelse med reglerne i dette direktiv eller, for så vidt angår tredjelandjurisdiktioner, OECD's modelregler, og en anvendelse af minimumsskattesatsen på det overskydende overskud for jurisdiktionen og koncernenhederne i overensstemmelse med reglerne i dette direktiv eller, for så vidt angår tredjelandjurisdiktioner, OECD's modelregler, og
 - b) administreres på en måde, der er i overensstemmelse med de regler, som er fastsat i dette direktiv eller, for så vidt angår tredjelandjurisdiktioner, OECD's modelregler
- 29) »bogført nettoværdi af materielle aktiver«: gennemsnittet af de materielle aktivers primo- og ultimoværdier efter indregning af akkumulerede afskrivninger, nedskrivninger og værdiforringelser som opført i regnskaberne

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1).

- 30) »investeringsenhed«:
- a) en investeringsfond eller et ejendomsinvesteringselskab
 - b) en enhed, der som minimum er 95 % direkte ejet gennem en af de i litra a) omhandlede enheder eller gennem en kæde af sådanne enheder, og som udelukkende eller næsten udelukkende driver virksomhed med henblik på besiddelse af aktiver eller investering af midler til fordel for dem, eller
 - c) en enhed, hvor mindst 85 % af enhedens værdi ejes af en af de i litra a) omhandlede enheder, forudsat at praktisk taget hele dens indkomst hidrører fra udbytte eller egenkapitalgevinster eller -tab, som er udelukket fra beregningen af kvalificeret indkomst eller tab i henhold til dette direktiv
- 31) »investeringsfond«: en enhed eller en ordning, som opfylder alle følgende betingelser:
- a) den har til formål at samle finansielle eller ikkefinansielle aktiver fra en række investorer, hvoraf nogle er ikkeforbundne
 - b) den investerer i henhold til en defineret investeringspolitik
 - c) den gør det muligt for investorer at reducere transaktions-, undersøgelses- og analyseudgifter eller at sprede risikoen i fællesskab
 - d) den har primært til formål at generere investeringsafkast eller -gevinster eller give beskyttelse mod en bestemt eller generel givenhed eller et bestemt eller generelt udfald
 - e) dens investorer har ret til afkast af fondens aktiver eller indkomst, som er optjent af disse aktiver, på baggrund af de indskud, de har foretaget
 - f) den, eller dens ledelse, er underlagt reguleringsordningen, herunder relevant regulering vedrørende bekæmpelse af hvidvask og investorbeskyttelse, for investeringsfonde i den jurisdiktion, hvor den er etableret eller forvaltes, og
 - g) den forvaltes af professionelle forvaltere af investeringsfonde på vegne af investorerne
- 32) »ejendomsinvesteringselskab«: en enhed med bred ejerkreds, som overvejende ejer fast ejendom, og som er underlagt beskatning på ét enkelt niveau, idet beskatningen finder sted hos den selv eller dens investorer, med højst et års udskydelse
- 33) »pensionsinstitut«:
- a) en enhed, der er etableret og driver virksomhed i en jurisdiktion udelukkende eller næsten udelukkende med henblik på at forvalte eller udbyde pensionsydelser og accessoriske eller supplerende ydelser til fysiske personer, hvor:
 - i) denne enhed reguleres som sådan af den pågældende jurisdiktion eller en af dens politiske underafdeling eller lokale myndigheder, eller
 - ii) disse ydelser er sikret eller på anden vis beskyttet af nationale bestemmelser og finansieres ved hjælp af en pulje af aktiver, der ejes gennem en forvaltningsordning eller en stifter, for at sikre opfyldelsen af de tilsvarende pensionsforpligtelser i tilfælde af den multinationale koncerns og den store nationale koncerns insolvens
 - b) en pensionsenhed
- 34) »pensionsenhed«: en enhed, der udelukkende eller næsten udelukkende er etableret og driver virksomhed med henblik på at investere midler til fordel for de i nr. 33), litra a), omhandlede enheder eller på at udføre aktiviteter, som er accessoriske i forhold til de regulerede aktiviteter, der er omhandlet i nr. 33), litra a), forudsat at pensionsenheden indgår i samme koncern som de enheder, der udøver disse regulerede aktiviteter
- 35) »lavt beskattet jurisdiktion«: for så vidt angår en multinational koncern eller en stor national koncern i et givet regnskabsår, en medlemsstat eller en tredjelandsjurisdiktion, hvor den multinationale koncern eller den store nationale koncern har en kvalificeret indkomst og beskattes med en effektiv skattesats, der er lavere end minimumsskattesatsen
- 36) »kvalificeret indkomst eller tab«: en koncernenheds regnskabsmæssige nettoindkomst eller -tab, der er reguleret i overensstemmelse med reglerne fastsat i kapitel III, VI og VII

37) »udelukket udbytteskattegodtgørelse«: enhver anden skat end en kvalificeret udbytteskattegodtgørelse, der påhviler eller er betalt af en koncernenhed, og som:

- a) kan kræves godtgjort af den retmæssige ejer af udbyttet fra den pågældende koncernenhed i forbindelse med dette udbytte, eller som kan fradrages af den retmæssige ejer i andre skatter end skatten på udbyttet eller
- b) kan kræves godtgjort af det udloddende selskab ved udlodning af udbytte til en aktionær;

med henblik på denne definition forstås ved en »kvalificeret udbytteskattegodtgørelse«: en omfattet skat, der påhviler eller er betalt af en koncernenhed, herunder et fast driftssted, og som kan kræves godtgjort eller bragt til fradrag af den retmæssige ejer af det af koncernenheden udloddede udbytte, eller hvis den omfattede skat påhviler eller er betalt af et fast driftssted, et udbytte udloddet af hovedenheden, såfremt godtgørelsen eller skattefradraget ydes:

- a) af en anden jurisdiktion end den jurisdiktion, der har pålignet de omfattede skatter
- b) til den retmæssige ejer af det udbytte, der beskattes med en nominel sats, som svarer til eller overstiger den minimumsskattesats for udbytte, der er modtaget i henhold til national ret i den jurisdiktion, der har pålignet koncernenheden de omfattede skatter
- c) til en fysisk person, der er den retmæssige ejer af udbyttet og skattemæssigt hjemmehørende i den jurisdiktion, som har pålignet koncernenheden de omfattede skatter, og som beskattes med en nominel sats, der svarer til eller overstiger standardskattesatsen for almindelig indkomst, eller
- d) til en offentlig enhed, en international organisation, en hjemmehørende nonprofitorganisation, et hjemmehørende pensionsinstitut, en hjemmehørende investeringsenhed, der ikke indgår i den multinationale koncern eller den store nationale koncern, eller et hjemmehørende livsforsikringselskab, i det omfang udbyttet modtages i forbindelse med hjemmehørende pensionsinstitutaktiviteter og beskattes på en måde, der svarer til den, som gælder for udbytte, som modtages af et pensionsinstitut;

med henblik på litra d):

- i) er en nonprofitorganisation eller et pensionsinstitut hjemmehørende i en jurisdiktion, hvis den er oprettet og forvaltes i den pågældende jurisdiktion
- ii) er en investeringsenhed hjemmehørende i en jurisdiktion, hvis den er oprettet og reguleres i den pågældende jurisdiktion
- iii) er et livsforsikringselskab hjemmehørende i den jurisdiktion, hvor det er beliggende

38) »kvalificeret refunderbar skattegodtgørelse«:

- a) en refunderbar skattegodtgørelse, der er udformet på en sådan måde, at den skal betales som kontant betaling eller med tilsvarende likvide midler til en koncernenhed senest fire år efter den dato, hvor koncernenheden er berettiget til at modtage den refunderbare skattegodtgørelse i henhold til lovgivningen i den jurisdiktion, der yder godtgørelsen, eller
- b) hvis skattegodtgørelsen er delvis refunderbar, den del af den refunderbare skattegodtgørelse, der skal betales som kontant betaling eller med tilsvarende likvide midler til en koncernenhed senest fire år efter den dato, hvor koncernenheden er berettiget til den delvist refunderbare skattegodtgørelse;

en kvalificeret refunderbar skattegodtgørelse må ikke omfatte et skattebeløb, der kan refunderes til eller fradrages i henhold til en kvalificeret udbytteskattegodtgørelse eller en udelukket udbytteskattegodtgørelse

39) »ikkekvalificeret refunderbar skattegodtgørelse«: en skattegodtgørelse, der ikke er en kvalificeret refunderbar skattegodtgørelse, men som er helt eller delvist refunderbar

- 40) »hovedenhed«: en enhed, der inkluderer et fast driftssteds regnskabsmæssige nettoindkomst eller -tab i sine regnskaber
- 41) »ejer af koncernenhed«: en koncernenhed, der direkte eller indirekte ejer en ejerandel i en anden koncernenhed i den samme multinationale koncern eller store nationale koncern
- 42) »anerkendt beskatningssystem baseret på overskudsudlodning«: et selskabsbeskatningssystem, som:
- a) kun påligner indkomstskat på overskud, når sådant overskud udloddes eller skønnes at være udloddet til aktionærer, eller når selskabet afholder visse ikkeerhvervs mæssige udgifter
 - b) påligner skat med en sats svarende til eller over minimumsskattesatsen, og
 - c) var trådt i kraft senest eller før den 1. juli 2021
- 43) »kvalificeret regel om underbeskattede overskud«: en række regler, der gennemføres i national ret i en jurisdiktion, såfremt en sådan jurisdiktion ikke udbyder nogen fordele i forbindelse med disse regler, og som:
- a) svarer til de regler, der er fastsat i dette direktiv eller, for så vidt angår tredjelandjurisdiktioner, OECD's modelregler, i henhold til hvilke en jurisdiktion opkræver sin allokerbare andel af en multinational koncerns ekstraskat, som en sådan multinational koncerns lavt beskattede koncernenheder ikke er blevet pålagt i henhold til reglen om indkomstmedregning
 - b) administreres på en måde, der er i overensstemmelse med de regler, som er fastsat i dette direktiv eller, for så vidt angår tredjelandjurisdiktioner, OECD's modelregler
- 44) »udpeget indberettende enhed«: en anden koncernenhed end det ultimative moderselskab, der er udpeget af den multinationale koncern eller den store nationale koncern til at opfylde de i artikel 44 omhandlede indberetningsforpligtelser på vegne af den multinationale koncern eller den store nationale koncern.

Artikel 4

En koncernenheds hjemsted

1. Med henblik på dette direktiv anses en enhed, som ikke er en gennemstrømningsenhed, som hjemmehørende i den jurisdiktion, hvor den betragtes som skattemæssigt hjemmehørende på baggrund af sin ledelses sæde, sit etableringssted eller lignende kriterier.

Hvis det ikke kan fastslås, hvor en enhed, som ikke er en gennemstrømningsenhed, er hjemmehørende i henhold til første afsnit, anses den for at være hjemmehørende i den jurisdiktion, hvor den blev oprettet.

2. En gennemstrømningsenhed betragtes som statsløs, medmindre den er det ultimative moderselskab i en multinationale koncern eller i en stor national koncern, eller den er forpligtet til at anvende en regel om indkomstmedregning i henhold til artikel 5, 6, 7 og 8, i hvilket tilfælde gennemstrømningsenheden anses for at være hjemmehørende i den jurisdiktion, hvor den blev oprettet.

3. Et fast driftssted som defineret i artikel 3, nr. 13), litra a), anses som hjemmehørende i den jurisdiktion, hvor det behandles som et fast driftssted og er skattepligtigt i henhold til den gældende beskatningsaftale.

Et fast driftssted som defineret i artikel 3, nr. 13), litra b), anses som hjemmehørende i den jurisdiktion, hvor det er underlagt nettobasisbeskatning baseret på dets forretningsmæssige tilstedeværelse.

Et fast driftssted som defineret i artikel 3, nr. 13), litra c), anses som hjemmehørende i den jurisdiktion, hvor det er beliggende.

Et fast driftssted som defineret i artikel 3, nr. 13), litra d), betragtes som statsløst.

4. Hvis en koncernenhed er hjemmehørende i to jurisdiktioner, og disse jurisdiktioner har en gældende beskatningsaftale, anses koncernenheden som hjemmehørende i den jurisdiktion, hvor den betragtes som skattemæssigt hjemmehørende i henhold til nævnte beskatningsaftale.

Hvis den gældende beskatningsaftale kræver, at de kompetente myndigheder når frem til en gensidig aftale om, hvor koncernheden anses at være skattemæssigt hjemmehørende, og der ikke er opnået aftale herom, finder stk. 5 anvendelse.

Hvis der ikke gives fritagelse fra dobbeltbeskatning i henhold til den gældende beskatningsaftale, som følge af at en koncernhed er skattemæssigt hjemmehørende i begge kontraherende parter, finder stk. 5 anvendelse.

5. Hvis en koncernhed er hjemmehørende i to jurisdiktioner, og disse jurisdiktioner ikke har en gældende beskatningsaftale, anses koncernheden som hjemmehørende i den jurisdiktion, der har opkrævet de højeste omfattede skatter for regnskabsåret.

Ved beregningen af de i første afsnit omhandlede omfattede skatter tages der ikke hensyn til det indbetalte skattebeløb i henhold til en skatteordning for kontrollerede udenlandske selskaber.

Hvis beløbet for de forfaldne omfattede skatter i de to jurisdiktioner er det samme eller nul, anses koncernheden som hjemmehørende i den jurisdiktion, hvor den har den højeste substansbaserede indkomstudelukkelse opgjort på enhedsbasis i overensstemmelse med artikel 28.

Hvis beløbet for den substansbaserede indkomstudelukkelse i de to jurisdiktioner er det samme eller nul, betragtes koncernheden som statsløs, medmindre den er et ultimativt moderselskab, i hvilket tilfælde den anses som hjemmehørende i den jurisdiktion, hvor den blev oprettet.

6. Hvis et moderselskab som følge af anvendelsen af stk. 4 og 5 er hjemmehørende i en jurisdiktion, hvor det ikke er omfattet af en kvalificeret regel om indkomstmedregning, anses det som underlagt den kvalificerede regel om indkomstmedregning i den anden jurisdiktion, medmindre en gældende beskatningsaftale forhindrer anvendelse af en sådan regel.

7. Hvis en koncernhed skifter hjemsted i løbet af et regnskabsår, anses den som hjemmehørende i den jurisdiktion, hvor den blev anset for at være hjemmehørende i henhold til denne artikel i starten af det pågældende regnskabsår.

KAPITEL II

REGLEN OM INDKOMSTMEDREGNING OG REGLEN OM UNDERBESKATTEDE OVERSKUD

Artikel 5

Ultimativt moderselskab i Unionen

1. Medlemsstaterne sikrer, at et ultimativt moderselskab, der er en koncernhed hjemmehørende i en medlemsstat, bliver pålagt ekstraskat («ekstraskat i henhold til reglen om indkomstmedregning») for regnskabsåret for sine lavt beskattede koncernheder, der er hjemmehørende i en anden jurisdiktion eller er statsløse.

2. Medlemsstaterne sikrer, at en koncernhed, såfremt denne er det ultimative moderselskab i en multinational koncern eller en stor national koncern, der er hjemmehørende i en medlemsstat, som er en lavt beskattet jurisdiktion, bliver pålagt ekstraskat for regnskabsåret i henhold til reglen om indkomstmedregning for koncernheden selv og alle koncernens lavt beskattede koncernheder, der er hjemmehørende i den samme medlemsstat.

Artikel 6

Mellemliggende moderselskab i Unionen

1. Medlemsstaterne sikrer, at et mellemliggende moderselskab, der er hjemmehørende i en medlemsstat og ejes af et ultimativt moderselskab, der er hjemmehørende i en tredjelandjurisdiktion, bliver pålagt ekstraskat for regnskabsåret i henhold til reglen om indkomstmedregning for sine lavt beskattede koncernheder, der er hjemmehørende i en anden jurisdiktion eller er statsløse.

2. Medlemsstaterne sikrer, at et mellemliggende moderselskab, såfremt dette er hjemmehørende i en medlemsstat, som er en lavt beskattet jurisdiktion, og ejes af et ultimativt moderselskab, der er hjemmehørende i en tredjelandsjurisdiktion, bliver pålagt ekstraskat for regnskabsåret i henhold til reglen om indkomstmedregning for det mellemliggende moderselskab selv og dets lavt beskattede koncernenheder, der er hjemmehørende i den samme medlemsstat.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis:

- a) det ultimative moderselskab er omfattet af en kvalificeret regel om indkomstmedregning for det pågældende regnskabsår, eller
- b) et andet mellemliggende moderselskab er hjemmehørende i en jurisdiktion, hvor det er omfattet af en kvalificeret regel om indkomstmedregning for det pågældende regnskabsår og direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse over det mellemliggende moderselskab.

Artikel 7

Mellemliggende moderselskab hjemmehørende i Unionen og ejet af et undtaget ultimativt moderselskab

1. Medlemsstaterne sikrer, at et mellemliggende moderselskab, såfremt dette er hjemmehørende i en medlemsstat og ejes af et ultimativt moderselskab, der er en undtaget enhed, bliver pålagt ekstraskat for regnskabsåret i henhold til reglen om indkomstmedregning for sine lavt beskattede koncernenheder, der er hjemmehørende i en anden jurisdiktion eller er statsløse.

2. Medlemsstaterne sikrer, at et mellemliggende moderselskab, såfremt dette er hjemmehørende i en medlemsstat, som er en lavt beskattet jurisdiktion, og ejes af et ultimativt moderselskab, der er en undtaget enhed, bliver pålagt ekstraskat for regnskabsåret i henhold til reglen om indkomstmedregning for det mellemliggende moderselskab selv og dets lavt beskattede koncernenheder, der er hjemmehørende i den samme medlemsstat.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis et andet mellemliggende moderselskab er hjemmehørende i en jurisdiktion, hvor det er omfattet af en kvalificeret regel om indkomstmedregning for det pågældende regnskabsår og direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse i det mellemliggende moderselskab, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

Artikel 8

Delvist ejet moderselskab i Unionen

1. Medlemsstaterne sikrer, at et delvist ejet moderselskab, der er hjemmehørende i en medlemsstat, bliver pålagt ekstraskat for regnskabsåret i henhold til reglen om indkomstmedregning for sine lavt beskattede koncernenheder, der er hjemmehørende i en anden jurisdiktion eller er statsløse.

2. Medlemsstaterne sikrer, at et delvist ejet moderselskab, såfremt dette er hjemmehørende i en medlemsstat, der er en lavt beskattet jurisdiktion, bliver pålagt ekstraskat for regnskabsåret i henhold til reglen om indkomstmedregning for det delvist ejede moderselskab selv og dets lavt beskattede koncernenheder, der er hjemmehørende i den samme medlemsstat.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis et andet delvist ejet moderselskab, der er omfattet af en kvalificeret regel om indkomstmedregning for det pågældende regnskabsår, direkte eller indirekte ejer alle ejerandele af det delvist ejede moderselskab.

Artikel 9

Allokering af ekstraskat i henhold til reglen om indkomstmedregning

1. Den ekstraskat i henhold til reglen om indkomstmedregning, som et moderselskab, jf. artikel 5, stk. 1, artikel 6, stk. 1, artikel 7, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, skal betale for en lavt beskattet koncernenhed, svarer til den lavt beskattede koncernenheds ekstraskat, som beregnet i henhold til artikel 27, ganget med moderselskabets allokerbare andel af denne ekstraskat for regnskabsåret.

2. Et moderselskabs allokerbare andel af ekstraskatten for en lavt beskattet koncernenhed svarer til størrelsen af moderselskabets ejerandel af den lavt beskattede koncernenheds kvalificerede indkomst. Denne størrelse svarer til den lavt beskattede koncernenheds kvalificerede indkomst for regnskabsåret nedsat med det beløb af denne indkomst, der kan henføres til ejerandele, som besiddes af andre ejere, divideret med den lavt beskattede koncernenheds kvalificerede indkomst for regnskabsåret.

Beløbet af den kvalificerede indkomst, der kan henføres til ejerandele i en lavt beskattet koncernenhed, som besiddes af andre ejere, er det beløb, der ville være blevet behandlet som henført til sådanne ejere i henhold til principperne i den almindeligt anerkendte regnskabsstandard, der anvendes i det ultimative moderselskabs konsoliderede regnskaber, hvis den lavt beskattede koncernenheds nettoindkomst svarede til dens kvalificerede indkomst, og såfremt:

- a) moderselskabet havde udarbejdet konsoliderede regnskaber i overensstemmelse med den nævnte regnskabsstandard (»de hypotetiske konsoliderede regnskaber«)
- b) moderselskabet havde en bestemmende indflydelse over den lavt beskattede koncernenhed, således at hele den lavt beskattede koncernenheds indkomst og alle dens udgifter blev konsolideret post for post med moderselskabets i det hypotetiske konsoliderede regnskab
- c) hele den lavt beskattede koncernenheds kvalificerede indkomst kunne henføres til transaktioner med personer, der ikke er enheder i koncernen, og
- d) alle ejerandele, som ikke direkte eller indirekte ejes af moderselskabet, var ejet af andre personer end enheder i koncernen.

3. Ud over det beløb, der er allokert til et moderselskab i henhold til denne artikels stk. 1, skal den ekstraskat for regnskabsåret i henhold til reglen om indkomstmedregning, der skal betales af et moderselskab i henhold til artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 2, og artikel 8, stk. 2, i overensstemmelse med artikel 27 omfatte:

- a) den fulde ekstraskat, der er beregnet for det pågældende moderselskab, og
- b) den ekstraskat, der er beregnet for dets lavt beskattede koncernenheder, der er hjemmehørende i den samme medlemsstat, ganget med moderselskabets allokerbare andel af denne ekstraskat for regnskabsåret.

Artikel 10

Mekanisme til undgåelse af dobbelt indkomstmedregning

Hvis et moderselskab, der er hjemmehørende i en medlemsstat, har en ejerandel i en lavt beskattet koncernenhed indirekte gennem et mellemliggende moderselskab eller et delvist ejet moderselskab, der er omfattet af en kvalificeret regel om indkomstmedregning for regnskabsåret, nedsættes den ekstraskat, der skal betales, jf. artikel 5-8, med et beløb, der svarer til den del af det førstnævnte moderselskabs allokerbare andel af den ekstraskat, som det mellemliggende moderselskab eller det delvist ejede moderselskab skal betale.

Artikel 11

Beslutning om at anvende en kvalificeret indenlandsk ekstraskat

1. Medlemsstaterne kan beslutte at anvende en kvalificeret indenlandsk ekstraskat.

Hvis en medlemsstat, hvori koncernenheder i en multinational koncern eller i en stor national koncern er hjemmehørende, beslutter at anvende en kvalificeret indenlandsk ekstraskat, pålægges alle lavt beskattede koncernenheder i den multinationale koncern eller den store nationale koncern i den pågældende medlemsstat denne indenlandske ekstraskat for regnskabsåret.

I henhold til en kvalificeret indenlandsk ekstraskat kan de lavt beskattede koncernenheders overskydende indenlandske overskud beregnes på grundlag af en almindeligt anerkendt regnskabsstandard eller en godkendt regnskabsstandard, som er tilladt af det godkendte regnskabsorgan og reguleret for at forhindre væsentlige konkurrencefordrejninger, i stedet for på grundlag af den regnskabsstandard, der anvendes i de konsoliderede regnskaber.

2. Hvis et moderselskab i en multinational koncern eller i en stor national koncern er hjemmehørende i en medlemsstat, og dets direkte eller indirekte ejede koncernenheder, der er hjemmehørende enten i denne medlemsstat eller i en anden jurisdiktion, pålægges en kvalificeret indenlandsk ekstraskat for regnskabsåret i disse jurisdiktioner, nedsættes alle beregnede ekstraskatter, jf. artikel 27, som moderselskabet skal betale i henhold til artikel 5-8, indtil nul, med den kvalificerede indenlandske ekstraskat, som enten det selv eller disse koncernenheder skal betale.

Uanset første afsnit skal der, hvis den kvalificerede indenlandske ekstraskat er blevet beregnet for regnskabsåret i overensstemmelse med det ultimative moderselskabs almindeligt anerkendte regnskabsstandard eller internationale regnskabsstandarder (IFRS eller IFRS som vedtaget af Unionen i henhold til forordning (EF) nr. 1606/2002), ikke beregnes ekstraskat i overensstemmelse med artikel 27 for det pågældende regnskabsår for så vidt angår koncernenhederne i den multinationale koncern eller store nationale koncern, der er hjemmehørende i den pågældende medlemsstat. Dette afsnit berører ikke beregningen af eventuel yderligere ekstraskat i henhold til artikel 29 i tilfælde, hvor en medlemsstat ikke anvender en kvalificeret indenlandsk ekstraskat til at opkræve eventuel yderligere ekstraskat i henhold til artikel 29.

3. Hvis den kvalificerede indenlandske ekstraskat for et regnskabsår ikke er blevet indbetalt inden for fire regnskabsår efter det regnskabsår, hvor den skulle betales, lægges den kvalificerede indenlandske ekstraskat, der ikke er betalt, til den juridiktionsbaserede ekstraskat, der beregnes i henhold til artikel 27, stk. 3, og kan ikke opkræves af den medlemsstat, som tog beslutningen i henhold til nærværende artikels stk. 1.

4. Medlemsstater, der beslutter at anvende en kvalificeret indenlandsk ekstraskat, underretter Kommissionen om denne beslutning senest fire måneder efter vedtagelsen af deres nationale love, forskrifter og administrative bestemmelser om indførelse af en kvalificeret indenlandsk ekstraskat. En sådan beslutning er gyldig og kan ikke tilbagekaldes i en periode på tre år. Ved udgangen af hver periode på tre år fornyes beslutningen automatisk, medmindre medlemsstaten tilbagekalder sin beslutning. Enhver tilbagekaldelse af beslutningen meddeles Kommissionen senest fire måneder inden udløbet af treårsperioden.

Artikel 12

Anvendelse af en regel om underbeskattede overskud på tværs af den multinationale koncern

1. Hvis det ultimative moderselskab i en multinational koncern er hjemmehørende i en tredjelandjurisdiktion, som ikke anvender en kvalificeret regel om indkomstmedregning, eller hvis det ultimative moderselskab i en multinational koncern er en undtaget enhed, sikrer medlemsstaterne, at de koncernenheder, som er hjemmehørende i Unionen, i den medlemsstat, hvor de er hjemmehørende, omfattes af en regulering, som svarer til den ekstraskat for regnskabsåret i henhold til reglen om underbeskattede overskud, der er allokeret til den pågældende medlemsstat, jf. artikel 14.

Med henblik herpå kan en sådan regulering have form enten af en ekstraskat, som skal betales af disse koncernenheder, eller af en nægtelse af fradrag i disse koncernenheders skattepligtige indkomst, hvilket resulterer i en skatteforpligtelse, der er nødvendig for at opkræve den ekstraskat i henhold til reglen om underbeskattede overskud, der er allokeret til den pågældende medlemsstat.

2. Hvis en medlemsstat anvender reguleringen i henhold til denne artikels stk. 1 i form af en nægtelse af fradrag i den skattepligtige indkomst, finder en sådan regulering så vidt muligt anvendelse på det skatteår, hvor det regnskabsår, for hvilket ekstraskatten i henhold til reglen om underbeskattede overskud blev beregnet og allokeret til en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 14, slutter.

En eventuel udestående ekstraskat i henhold til reglen om underbeskattede overskud, der skal betales for et regnskabsår som følge af en nægtelse af fradrag i den skattepligtige indkomst for det pågældende regnskabsår, fremføres om nødvendigt og omfattes for hvert efterfølgende regnskabsår af reguleringen i stk. 1, indtil den fulde ekstraskat i henhold til reglen om underbeskattede overskud, der er allokeret til den pågældende medlemsstat for det pågældende regnskabsår, er blevet betalt.

3. Koncernenheder, der er investeringsenheder, er ikke omfattet af denne artikel.

Artikel 13

Anvendelse af en regel om underbeskattede overskud i det ultimative moderselskabs jurisdiktion

1. Hvis det ultimative moderselskab i en multinational koncern er hjemmehørende i en lavt beskattet tredjelandjurisdiktion, sikrer medlemsstaterne, at de koncernenheder, som er hjemmehørende i Unionen, omfattes af en regulering i den medlemsstat, hvor de er hjemmehørende, som svarer til den ekstraskat for regnskabsåret i henhold til reglen om underbeskattede overskud, der er allokeret til den pågældende medlemsstat, jf. artikel 14.

Med henblik herpå kan en sådan regulering have form enten af en ekstraskat, som skal betales af disse koncernenheder, eller af en nægtelse af fradrag i disse koncernenheders skattepligtige indkomst, hvilket resulterer i en skatteforpligtelse, der er nødvendig for at opkræve den ekstraskat i henhold til reglen om underbeskattede overskud, der er allokeret til den pågældende medlemsstat.

Første afsnit finder ikke anvendelse, når det ultimative moderselskab i en lavt beskattet tredjelandsjurisdiktion er omfattet af en kvalificeret regel om indkomstmedregning for selskabet selv og dets lavt beskattede koncernenheder, der er hjemmehørende i denne jurisdiktion.

2. Hvis en medlemsstat anvender reguleringen i henhold til denne artikels stk. 1 i form af en nægtelse af fradrag i den skattepligtige indkomst, finder en sådan regulering så vidt muligt anvendelse på det skatteår, hvor det regnskabsår, for hvilket ekstraskatten i henhold til reglen om underbeskattede overskud blev beregnet og allokeret til en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 14, slutter.

En eventuel udestående ekstraskat i henhold til reglen om underbeskattede overskud, der skal betales for et regnskabsår som følge af en nægtelse af fradrag i den skattepligtige indkomst for det pågældende regnskabsår, fremføres om nødvendigt og omfattes for hvert efterfølgende regnskabsår af reguleringen i stk. 1, indtil den fulde ekstraskat i henhold til reglen om underbeskattede overskud, der er allokeret til den pågældende medlemsstat for det pågældende regnskabsår, er blevet betalt.

3. Koncernenheder, der er investeringsenheder, er ikke omfattet af denne artikel.

Artikel 14

Beregning og allokering af ekstraskat i henhold til reglen om underbeskattede overskud

1. Den ekstraskat i henhold til reglen om underbeskattede overskud, der allokeres til en medlemsstat, beregnes ved at gange den samlede ekstraskat i henhold til reglen om underbeskattede overskud, jf. stk. 2, med medlemsstatens procentsats i forbindelse med reglen om underbeskattede overskud, jf. stk. 5.

2. Den samlede ekstraskat i henhold til reglen om underbeskattede overskud for et regnskabsår svarer til summen af ekstraskatten beregnet for hver lavt beskattet koncernenhed i den multinationale koncern for det pågældende regnskabsår, jf. artikel 27, under anvendelse af de justeringer, som er fastsat i nærværende artikels stk. 3 og 4.

3. Ekstraskatten i henhold til reglen om underbeskattede overskud for en lavt beskattet koncernenhed er lig med nul, hvis alle det ultimative moderselskabs ejerandele i den pågældende lavt beskattede koncernenhed i regnskabsåret direkte eller indirekte ejes af et eller flere moderselskaber, som skal anvende en kvalificeret regel om indkomstmedregning for nævnte lavt beskattede koncernenhed for det pågældende regnskabsår.

4. Hvis stk. 3 ikke finder anvendelse, nedsættes en lavt beskattet koncernenheds ekstraskat i henhold til reglen om underbeskattede overskud med moderselskabets allokerbare andel af den pågældende lavt beskattede koncernenheds ekstraskat, der pålægges i henhold til en kvalificeret regel om indkomstmedregning.

5. En medlemsstats procentsats i forbindelse med reglen om underbeskattede overskud beregnes for hvert regnskabsår og for hver multinational koncern efter følgende formel:

$$50\% \times \frac{\text{antal ansatte i medlemsstaten}}{\text{antal ansatte i alle jurisdiktioner med en regel om underbeskattede overskud}} + 50\% \times \frac{\text{den samlede værdi af materielle aktiver i medlemsstaten}}{\text{den samlede værdi af materielle aktiver i alle jurisdiktioner med en regel om underbeskattede overskud}}$$

hvor:

a) antallet af ansatte i medlemsstaten er det samlede antal ansatte i alle de koncernenheder i den multinationale koncern, der er hjemmehørende i den pågældende medlemsstat

- b) antallet af ansatte i alle jurisdiktioner med en regel om underbeskattede overskud er det samlede antal ansatte i alle de koncernenheder i den multinationale koncern, der er hjemmehørende i en jurisdiktion med en gældende kvalificeret regel om underbeskattede overskud for regnskabsåret
- c) den samlede værdi af materielle aktiver i medlemsstaten er summen af den bogførte nettoværdi af materielle aktiver i alle de koncernenheder i den multinationale koncern, der er hjemmehørende i den pågældende medlemsstat
- d) den samlede værdi af materielle aktiver i alle jurisdiktioner med en regel om underbeskattede overskud er summen af den bogførte nettoværdi af materielle aktiver i alle de koncernenheder i den multinationale koncern, der er hjemmehørende i en jurisdiktion med en gældende kvalificeret regel om underbeskattede overskud for regnskabsåret.

6. Antallet af ansatte er antallet af ansatte i fuldtidsækvivalenter i alle koncernenheder, der er hjemmehørende i den relevante jurisdiktion, herunder uafhængige underleverandører, forudsat at de deltager i koncernenhedens ordinære driftsaktiviteter.

De materielle aktiver omfatter de materielle aktiver i alle koncernenheder, der er hjemmehørende i den relevante jurisdiktion, men omfatter ikke kontanter eller andre likvide midler, immaterielle aktiver eller finansielle aktiver.

7. De ansatte, hvis lønomkostninger medregnes i et fast driftssteds separate regnskaber som fastsat i artikel 18, stk. 1, og reguleret i overensstemmelse med artikel 18, stk. 2, allokeres til den jurisdiktion, hvori det faste driftssted er hjemmehørende.

Materielle aktiver, som medregnes i et fast driftssteds separate regnskaber som fastsat i artikel 18, stk. 1, og reguleret i overensstemmelse med artikel 18, stk. 2, allokeres til den jurisdiktion, hvori det faste driftssted er hjemmehørende.

Antallet af ansatte og materielle aktiver, der allokeres til et fast driftssteds jurisdiktion, medregnes ikke i antallet af ansatte og materielle aktiver i hovedenhedens jurisdiktion.

Antallet af ansatte og den bogførte nettoværdi af materielle aktiver, som besiddes af en investeringsenhed, medtages ikke i elementerne i formlen i stk. 5.

Antallet af ansatte og den bogførte nettoværdi af materielle aktiver i en gennemstrømningsenhed medtages ikke i elementerne i formlen i stk. 5, medmindre de allokeres til et fast driftssted eller, såfremt der ikke er et fast driftssted, til de koncernenheder, der er hjemmehørende i den jurisdiktion, hvor gennemstrømningsenheden blev oprettet.

8. Uanset stk. 5 anses en jurisdiktions procentsats i forbindelse med reglen om underbeskattede overskud for en multinational koncern for at være nul i et regnskabsår, så længe den ekstraskat i henhold til reglen om underbeskattede overskud, der er allokeret til den pågældende jurisdiktion i et tidligere regnskabsår, ikke har ført til, at denne multinationale koncerns koncernenheder, som er hjemmehørende i den pågældende jurisdiktion, har fået en yderligere kontant skatteudgift, der for det pågældende tidligere regnskabsår samlet svarer til den ekstraskat i henhold til reglen om underbeskattede overskud, som er allokeret til den pågældende jurisdiktion.

Antallet af ansatte og den bogførte nettoværdi af materielle aktiver i koncernenhederne i en multinational koncern, der er hjemmehørende i en jurisdiktion med en procentsats i forbindelse med reglen om underbeskattede overskud på nul for regnskabsåret, medtages ikke i elementerne i formlen for allokering af den samlede ekstraskat i henhold til reglen om underbeskattede overskud til den multinationale koncern for det pågældende regnskabsår.

9. Stk. 8 finder ikke anvendelse for et regnskabsår, hvis alle jurisdiktioner med en gældende kvalificeret regel om underbeskattede overskud for regnskabsåret har en procentsats i forbindelse med reglen om underbeskattede overskud på nul for den multinationale koncern for det pågældende regnskabsår.

KAPITEL III

BEREGNING AF KVALIFICERET INDKOMST ELLER TAB

Artikel 15

Opgørelse af kvalificeret indkomst eller tab

1. Kvalificeret indkomst eller tab for en koncernenhed beregnes ved at foretage reguleringer, jf. artikel 16-19, af den regnskabsmæssige nettoindkomst eller det regnskabsmæssige nettotab i koncernenheden for regnskabsåret før eventuelle konsolideringsreguleringer med henblik på eliminering af koncerninterne transaktioner som fastsat i den regnskabsstandard, der anvendes ved udarbejdelsen af det konsoliderede regnskab for det ultimative moderselskab.

2. Hvis det ikke med rimelighed er praktisk muligt at ansætte den regnskabsmæssige nettoindkomst eller det regnskabsmæssige nettotab for en koncernenhed på grundlag af den almindeligt anerkendte regnskabsstandard eller den godkendte regnskabsstandard, der anvendes ved udarbejdelsen af det ultimative moderselskabs konsoliderede regnskab, kan den regnskabsmæssige nettoindkomst eller det regnskabsmæssige nettotab for koncernenheden for regnskabsåret ansættes ved anvendelse af en anden almindeligt anerkendt regnskabsstandard eller en godkendt regnskabsstandard, forudsat at:

- a) koncernenhedens regnskaber er ført på grundlag af denne regnskabsstandard
- b) oplysningerne i regnskaberne er pålidelige, og
- c) permanente differencer på over 1 000 000 EUR, som følger af anvendelsen af et bestemt princip eller en bestemt standard på indtægts- eller udgiftsposter eller transaktioner, når dette princip eller denne standard afviger fra den standard, der anvendes ved udarbejdelsen af det ultimative moderselskabs konsoliderede regnskaber, reguleres, så de svarer til den behandling, der kræves for den pågældende post i henhold til den regnskabsstandard, der anvendes ved udarbejdelsen af de konsoliderede regnskaber.

3. Hvis det ultimative moderselskab ikke har udarbejdet sine konsoliderede regnskaber i overensstemmelse med en almindeligt anerkendt regnskabsstandard, jf. artikel 3, nr. 6), litra c), reguleres det ultimative moderselskabs konsoliderede regnskaber for at forhindre væsentlige konkurrencefordrejninger.

4. Hvis det ultimative moderselskab ikke udarbejder konsoliderede regnskaber, jf. artikel 3, nr. 6), litra a), b) og c), er de konsoliderede regnskaber i det ultimative moderselskab, jf. artikel 3, nr. 6), litra d), dem, der ville være blevet udarbejdet, hvis det ultimative moderselskab skulle udarbejde sådanne konsoliderede regnskaber efter:

- a) en almindeligt anerkendt regnskabsstandard, eller
- b) en godkendt regnskabsstandard, for så vidt sådanne konsoliderede regnskaber er reguleret for at forhindre væsentlige konkurrencefordrejninger.

5. Hvis en kvalificeret indenlandsk ekstraskat anvendes af en medlemsstat eller en tredjelandjurisdiktion, kan den regnskabsmæssige nettoindkomst eller det regnskabsmæssige nettotab for de koncernenheder, der er hjemmehørende i den pågældende medlemsstat eller tredjelandjurisdiktion, ansættes i overensstemmelse med en almindeligt anerkendt regnskabsstandard eller en godkendt regnskabsstandard, som er forskellig fra den regnskabsstandard, der anvendes ved udarbejdelsen af det ultimative moderselskabs konsoliderede regnskaber, forudsat at en sådan regnskabsmæssig nettoindkomst eller et sådant regnskabsmæssigt nettotab er reguleret for at forhindre væsentlige konkurrencefordrejninger.

6. Hvis anvendelsen af et specifikt princip eller en specifik procedure i henhold til et sæt almindeligt anerkendte regnskabsprincipper resulterer i væsentlige konkurrencefordrejninger, reguleres den regnskabsmæssige behandling af alle poster eller transaktioner, som er omfattet af dette princip eller denne procedure, med henblik på at den pågældende post eller transaktion behandles i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder (IFRS eller IFRS som vedtaget af Unionen i henhold til forordning (EF) nr. 1606/2002).

Artikel 16

Reguleringer til opgørelse af kvalificeret indkomst eller tab

1. I denne artikel forstås ved:
 - a) »nettoskatteudgift«: nettobeløbet for følgende poster:
 - i) omfattede skatter påløbet som en udgift og eventuelle løbende og udskudte omfattede skatter, der er medregnet i indkomstskatteudgiften, herunder omfattede skatter på indkomst, som er udelukket fra beregningen af den kvalificerende indkomst eller det kvalificerede tab
 - ii) udskudte skatteaktiver, der kan henføres til underskud for regnskabsåret
 - iii) kvalificerede indenlandske ekstraskatter, der er påløbet som en udgift
 - iv) skatter, der hidrører fra reglerne i dette direktiv eller for så vidt angår tredjelandsjurisdiktioner OECD's modelregler, og som er påløbet som en udgift, og
 - v) udelukket udbytteskattegodtgørelse, der er påløbet som en udgift
 - b) »udelukket udbytte«: udbytte eller andre former for udlodning, der er modtaget eller tilskrevet i forbindelse med en ejerandel, bortset fra udbytte eller andre former for udlodning, der er modtaget eller tilskrevet i forbindelse med:
 - i) en ejerandel:
 - der ejes af koncernen i en enhed, og som indebærer rettigheder til mindre end 10 % af den pågældende enheds overskud, kapital eller reserver eller stemmerettigheder på tidspunktet for udlodning eller afhændelse (en »porteføljeandel«), og
 - som økonomisk er ejet af den koncernenhed, som modtager eller tilskriver udbytte eller andre former for udlodning, i mindre end et år på datoen for udlodningen
 - ii) en ejerandel i en investeringsenhed, der er genstand for en beslutning i henhold til artikel 43
 - c) »udelukket egenkapitalgevinst eller tab«: en gevinst, et overskud eller et tab, som er medregnet i koncernenhedens regnskabsmæssige nettoindkomst eller -tab hidrørende fra:
 - i) gevinster og tab, der hidrører fra ændringer i dagsværdien af en ejerandel, bortset fra en porteføljeandel
 - ii) overskud eller tab i forbindelse med en ejerandel, der er medregnet efter den indre værdis metode, og
 - iii) gevinster og tab ved afhændelse af en ejerandel, bortset fra afhændelse af en porteføljeandel
 - d) »medregnet gevinst eller tab i henhold til omvurderingsmetode«: en nettogevinst eller et nettotab, som øges eller nedsættes med eventuelle omfattede skatter i regnskabsåret i forbindelse hermed, hidrørende fra anvendelsen af en regnskabsmetode eller -praksis, der i forbindelse med alle materielle anlægsaktiver:
 - i) med jævne mellemrum regulerer den bogførte værdi af materielle anlægsaktiver til dagsværdi
 - ii) indregner ændringerne i værdi i anden totalindkomst, og
 - iii) ikke efterfølgende rapporterer gevinst eller tab, der er påløbet i anden totalindkomst, gennem resultatopgørelsen
 - e) »asymmetrisk valutagevinst eller -tab«: valutagevinst eller -tab i en enhed, hvis regnskabsmæssige og skattemæssige funktionelle valutaer er forskellige, og som er:
 - i) medtaget ved beregningen af en koncernenheds skattepligtige indkomst eller tab, og som kan henføres til udsving i valutakursen mellem koncernenhedens regnskabsmæssige og skattemæssige funktionelle valuta
 - ii) medtaget ved beregningen af en koncernenheds regnskabsmæssige nettoindkomst eller -tab, og som kan henføres til udsving i valutakursen mellem koncernenhedens regnskabsmæssige og skattemæssige funktionelle valuta

- iii) medtaget ved beregningen af en koncernenheds regnskabsmæssige nettoindkomst eller -tab, og som kan henføres til udsving i valutakursen mellem en tredje fremmed valuta og koncernenhedens regnskabsmæssige funktionelle valuta, og
- iv) som kan henføres til udsving i valutakursen mellem en tredje fremmed valuta og koncernenhedens skattemæssige funktionelle valuta, uanset om en sådan gevinst af eller et sådant tab af en tredje fremmed valuta er medregnet i den skattepligtige indkomst;

den skattemæssige funktionelle valuta er den funktionelle valuta, der anvendes til at ansætte koncernenhedens skattepligtige indkomst eller tab for en omfattet skat i den jurisdiktion, hvor den er hjemmehørende; den regnskabsmæssige funktionelle valuta er den funktionelle valuta, der anvendes til at ansætte koncernenhedens regnskabsmæssige nettoindkomst eller -tab; en tredjevaluta er en valuta, som ikke er koncernenhedens skattemæssige funktionelle valuta eller regnskabsmæssige funktionelle valuta

- f) »principielt ikketilladte udgifter«:
 - i) en udgift, som er påløbet koncernenheden i forbindelse med ulovlige betalinger, herunder bestikkelse og returkommission, og
 - ii) en udgift, som er påløbet koncernenheden i forbindelse med bøder og sanktioner svarende til eller over 50 000 EUR eller et tilsvarende beløb i den funktionelle valuta, i hvilken koncernenhedens regnskabsmæssige nettoindkomst eller -tab er beregnet
- g) »fejl i tidligere regnskabsår og ændringer i regnskabsprincipper«: en ændring i en koncernenheds primoeigenkapital i begyndelsen af et regnskabsår, som kan tilskrives:
 - i) en korrektion af en fejl i ansættelsen af den regnskabsmæssige nettoindkomst eller det regnskabsmæssige nettotab i et tidligere regnskabsår, som har påvirket, hvilke indtægter eller udgifter der kan medtages ved beregningen af den kvalificerede indkomst eller det kvalificerede tab i det foregående regnskabsår, undtagen i det omfang en sådan fejlkorrektion har ført til et væsentligt fald i en skattepligt vedrørende omfattede skatter, jf. artikel 25, og
 - ii) en ændring i regnskabsprincipper eller -praksis, der har påvirket, hvilken indkomst eller hvilke udgifter der er medtaget ved beregningen af den kvalificerede indkomst eller det kvalificerede tab
- h) »påløbne pensionsomkostninger«: differencen mellem det udgiftsbeløb for pensionsforpligtelser, der er medregnet i den regnskabsmæssige nettoindkomst eller det regnskabsmæssige nettotab, og det beløb, der er indbetalt til et pensionsinstitut i regnskabsåret.

2. En koncernenheds regnskabsmæssige nettoindkomst eller -tab reguleres med beløbet for følgende poster med henblik på ansættelse af dens kvalificerede indkomst eller tab:

- a) nettoskatteudgifter
- b) udelukket udbytte
- c) udelukket egenkapitalgevinst eller tab
- d) medregnet gevinst eller tab i henhold til omvurderingsmetode
- e) gevinst eller tab ved afhændelse af aktiver og passiver, der er udelukket i henhold til artikel 35
- f) asymmetrisk valutagevinst eller -tab
- g) principielt ikketilladte udgifter
- h) fejl i tidligere regnskabsår og ændringer i regnskabsprincipper, og
- i) påløbne pensionsomkostninger.

3. Efter den indberettende koncernenheds beslutning kan en koncernenhed erstatte det beløb, der er udgiftsført i regnskabet for en sådan koncernenheds omkostning eller udgift, som er betalt med aktiebaseret kompensation med det beløb, der kan fradrages ved beregningen af dens skattepligtige indkomst på dens hjemsted.

Hvis muligheden for at anvende aktieoptioner ikke er udnyttet, medregnes den beløbsmæssige størrelse af den aktiebaserede kompensationsomkostning eller -udgift, som er blevet fratrukket koncernenhedens regnskabsmæssige nettoindkomst eller -tab ved beregningen af dens kvalificerede indkomst eller tab for alle tidligere regnskabsår, i det regnskabsår, hvor optionen er udløbet.

Hvis en del af den beløbsmæssige størrelse af den aktiebaserede kompensationsomkostning eller -udgift indgår i koncernenhedens regnskaber i regnskabsår forud for det regnskabsår, hvor beslutningen er truffet, medregnes et beløb svarende til differencen mellem det samlede beløb for den aktiebaserede kompensationsomkostning eller -udgift, som er blevet fratrukket ved beregningen af dens kvalificerede indkomst eller tab i nævnte foregående regnskabsår, og det samlede beløb af den aktiebaserede kompensationsomkostning eller -udgift, der ville være blevet fratrukket ved beregningen af dens kvalificerede indkomst eller tab i nævnte foregående regnskabsår, hvis beslutningen var blevet truffet i sådanne regnskabsår, i koncernenhedens kvalificerede indkomst eller tab for det pågældende regnskabsår.

Beslutningen træffes i overensstemmelse med artikel 45, stk. 1, og skal anvendes konsekvent på alle koncernenheder, der er hjemmehørende i den samme jurisdiktion for det år, hvori beslutningen er truffet, og for alle efterfølgende regnskabsår.

I det regnskabsår, hvor beslutningen tilbagekaldes, medtages den ubetalte aktiebaserede kompensationsomkostning eller -udgift, der er fratrukket i henhold til beslutningen, og som overstiger de påløbne regnskabsførte udgifter, ved beregningen af koncernenhedens kvalificerede indkomst eller tab.

4. Enhver transaktion mellem koncernenheder hjemmehørende i forskellige jurisdiktioner, som ikke er bogført med det samme beløb i begge koncernenheders regnskaber, eller som ikke er i overensstemmelse med armslængdeprincippet, skal reguleres, således at den opføres med det samme beløb og er i overensstemmelse med armslængdeprincippet.

Tab ved salg eller anden overførsel af et aktiv mellem to koncernenheder hjemmehørende i samme jurisdiktion, som ikke er bogført i overensstemmelse med armslængdeprincippet, reguleres på grundlag af armslængdeprincippet, hvis det pågældende tab er medtaget ved beregningen af den kvalificerede indkomst eller det kvalificerede tab.

I dette stykke forstås ved »armslængdeprincippet«: princippet om, at transaktioner mellem koncernenheder skal opføres på de betingelser, der ville gælde mellem uafhængige virksomheder ved sammenlignelige transaktioner og under sammenlignelige omstændigheder.

5. Kvalificerede refunderbare skattegodtgørelser, jf. artikel 3, nr. 38), behandles som indkomst ved beregning af en koncernenheds kvalificerede indkomst eller tab. Ikkekvalificerede refunderbare skattegodtgørelser behandles ikke som indkomst ved beregning af en koncernenheds kvalificerede indkomst eller tab.

6. Efter den indberettende koncernenheds beslutning kan gevinst og tab på aktiver og passiver, der er genstand for ansættelse til dagsværdi eller værdiforringelse i de konsoliderede regnskaber for et regnskabsår, opgøres på grundlag af realisationsprincippet ved beregning af den kvalificerede indkomst eller det kvalificerede tab.

Gevinst eller tab, som følger af anvendelse af princippet om ansættelse til dagsværdi eller værdiforringelse af et aktiv eller passiv, er ikke omfattet af beregningen af en koncernenheds kvalificerede indkomst eller tab i henhold til første afsnit.

Den bogførte værdi af et aktiv eller passiv med henblik på ansættelse af en gevinst eller et tab, jf. første afsnit, er den bogførte værdi på det tidspunkt, hvor aktivet er erhvervet, eller gælden er stiftet, eller på den første dag i det regnskabsår, hvor beslutningen træffes, alt efter hvilken dato der ligger senest.

Beslutningen træffes i overensstemmelse med artikel 45, stk. 1, og finder anvendelse på alle koncernenheder, der er hjemmehørende i den jurisdiktion, for hvilken beslutningen er truffet, medmindre den indberettende koncernenhed vælger at begrænse beslutningen til koncernenhedernes eller investeringsenhedernes materielle aktiver.

I det regnskabsår, hvor beslutningen tilbagekaldes, skal et beløb svarende til differencen mellem dagsværdien af aktivet eller passivet og den bogførte værdi af aktivet eller passivet på den første dag i det regnskabsår, hvor tilbagekaldelsen er foretaget, og ansat i henhold til beslutningen, medtages, hvis dagsværdien overstiger den bogførte værdi, eller fratrækkes, hvis den bogførte værdi overstiger dagsværdien, ved beregningen af koncernenhedernes kvalificerede indkomst eller tab.

7. Efter den indberettende koncernenheds beslutning kan kvalificeret indkomst eller tab for en koncernenhed, der er hjemmehørende i en jurisdiktion, og som hidrører fra afhændelse af lokale materielle aktiver, der er hjemmehørende i denne jurisdiktion, fra nævnte koncernenhed til tredjeparter, som ikke er medlemmer af koncernen, i et regnskabsår, reguleres som angivet i dette stykke. I dette stykke forstås ved »lokale materielle aktiver«: fast ejendom, der er hjemmehørende i samme jurisdiktion som koncernenheden.

Den nettogevinst, der hidrører fra afhændelse af lokale materielle aktiver, jf. første afsnit, i det regnskabsår, hvor beslutningen træffes, modregnes i ethvert nettotab for en koncernenhed hjemmehørende i den pågældende jurisdiktion, som hidrører fra afhændelsen af lokale materielle aktiver som omhandlet i første afsnit i det regnskabsår, hvor beslutningen træffes, og i de fire regnskabsår forud for det pågældende regnskabsår (»femårsperioden«). Nettogevinsten modregnes først i et eventuelt nettotab, der er opstået i det første regnskabsår i femårsperioden. En eventuel resterende nettogevinst fremføres og modregnes i eventuelle nettotab, der er opstået i de efterfølgende regnskabsår i femårsperioden.

En eventuel resterende nettogevinst, der er tilbage efter anvendelsen af andet afsnit, fordeles jævnt over femårsperioden ved beregning af den kvalificerede indkomst eller det kvalificerede tab for den enkelte koncernenhed, der er hjemmehørende i denne jurisdiktion, og som har opnået en nettogevinst ved afhændelse af lokale materielle aktiver, jf. første afsnit, i det regnskabsår, hvor beslutningen træffes. Den resterende nettogevinst, der allokeres til en koncernenhed, skal stå i et rimeligt forhold til nettogevinsten for den pågældende koncernenhed divideret med nettogevinsten for alle koncernenheder.

Hvis ingen koncernenheder i en jurisdiktion har opnået en nettogevinst ved afhændelse af lokale materielle aktiver, jf. første afsnit, i det regnskabsår, hvor beslutningen træffes, allokeres resten af nettogevinsten som omhandlet i tredje afsnit ligeligt til hver koncernenhed i den pågældende jurisdiktion og fordeles jævnt over femårsperioden ved beregningen af disse koncernenheders kvalificerede indkomst eller tab.

Enhver regulering i henhold til dette stykke for de regnskabsår, der går forud for det regnskabsår, hvori beslutningen træffes, gøres til genstand for reguleringer i henhold til artikel 29, stk. 1. Beslutningen træffes årligt i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2.

8. Eventuelle omkostninger i forbindelse med en finansieringsordning, hvorved en eller flere koncernenheder yder kredit til eller på anden måde foretager en investering i en eller flere andre koncernenheder i samme koncern (»koncernintern finansieringsordning«), tages ikke i betragtning ved beregningen af en koncernenheds kvalificerede indkomst eller tab, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) koncernenheden er hjemmehørende i en lavt beskattet jurisdiktion eller i en jurisdiktion, der ville have været lavt beskattet, hvis udgifterne ikke var påløbet koncernenheden
- b) det kan med rimelighed forventes, at den koncerninterne finansieringsordning i løbet af den koncerninterne finansieringsordnings forventede varighed vil øge de udgiftsbeløb, der tages i betragtning ved beregning af den pågældende koncernenheds kvalificerede indkomst eller tab, uden at dette medfører en tilsvarende stigning i den skattepligtige indkomst for den koncernenhed, der yder kreditten (»modparten«)
- c) modparten er hjemmehørende i en jurisdiktion, der ikke er en lavt beskattet jurisdiktion, eller i en jurisdiktion, som ikke ville have været lavt beskattet, hvis indkomsten i forbindelse med udgifterne ikke var påløbet modparten.

9. Et ultimativt moderselskab kan beslutte at anvende sin konsoliderede regnskabsmæssige behandling til at eliminere indkomster, udgifter, gevinster og tab fra transaktioner mellem koncernenheder, der er hjemmehørende i samme jurisdiktion, og som indgår i en koncern med konsolideret skattegrundlag med henblik på beregning af den kvalificerede nettoindkomst eller det kvalificerede nettotab for disse koncernenheder.

Beslutningen træffes i overensstemmelse med artikel 45, stk. 1.

I det regnskabsår, hvor beslutningen træffes eller tilbagekaldes, foretages der passende reguleringer, således at poster vedrørende kvalificeret indkomst eller tab ikke tages i betragtning mere end én gang eller udelades som følge af en sådan beslutning eller tilbagekaldelse.

10. Et forsikringselskab udelader ethvert beløb, som opkræves hos forsikringstagere for skatter betalt af forsikringselskabet vedrørende afkast til forsikringstagere, fra beregningen af dets kvalificerede indkomst eller tab. Et forsikringselskab skal ved beregning af sin kvalificerede indkomst eller tab medtage eventuelle afkast til forsikringstagere, som ikke afspejles i dets regnskabsmæssige nettoindkomst eller -tab, i det omfang den tilsvarende stigning eller fald i forpligtelsen over for forsikringstagere afspejles i dets regnskabsmæssige nettoindkomst eller -tab.

11. Ethvert beløb, der indregnes som et fald i en koncernenheds egenkapital og er resultatet af udbetalte eller forfaldne udlodninger i forbindelse med et instrument udstedt af den pågældende koncernenhed i henhold til tilsynsmæssige krav («hybrid kernekapital»), betragtes som en udgift ved beregning af dens kvalificerede indkomst eller tab.

Beløb, der indregnes som en forøgelse af en koncernenheds egenkapital, og som er resultatet af modtagne eller forfaldne udlodningsbeløb i forbindelse med hybrid kernekapital, som besiddes af koncernenheden, medtages ved beregningen af dens kvalificerede indkomst eller tab.

Artikel 17

Undtagelse for indkomst fra international skibsfart

1. I denne artikel forstås ved:

- a) »indkomst fra international skibsfart«: nettoindkomst, som en koncernenhed har opnået fra følgende aktiviteter, forudsat at transporten ikke foregår ad indre vandveje inden for samme jurisdiktion:
 - i) transport af passagerer eller gods med skib i international trafik, uanset om skibet ejes, lejes eller på anden måde står til rådighed for koncernenheden
 - ii) transport af passagerer eller gods med skib i international trafik i henhold til slot charter-aftaler
 - iii) udleje af et skib, der skal anvendes til transport af passagerer eller gods i international trafik, på charterbasis, som er leveret fuldt udstyret og bemandet
 - iv) udleje af et skib, der anvendes til transport af passagerer eller gods i international trafik, til en anden koncernenhed på bareboat-charterbasis
 - v) deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation for transport af passagerer eller gods med skib i international trafik, og
 - vi) salg af et skib, der anvendes til transport af passagerer eller gods i international trafik, forudsat at skibet har været ejet til anvendelse herfor af koncernenheden i mindst et år
- b) »anerkendt accessorisk indkomst fra international skibsfart«: nettoindkomst, som en koncernenhed har opnået fra følgende aktiviteter, forudsat at sådanne aktiviteter primært udføres i forbindelse med transport af passagerer eller gods med skib i international trafik:
 - i) udleje af et skib på bareboat-charterbasis til en anden skibsfartsvirksomhed, som ikke er en koncernenhed, forudsat charteraftalens varighed ikke overstiger tre år
 - ii) salg af billetter udstedt af andre skibsfartsvirksomheder til den indenlandske del af en international sejlads
 - iii) udleje og kortvarig oplagring af containere eller godtgørelse for forsinket returnering af containere
 - iv) tjenesteydelser til andre skibsfartsvirksomheder via ingeniører, vedligeholdelsespersonale, befragtere, cateringpersonale og kundeservicepersonale, og
 - v) investeringsafkast, hvis investeringen, der genererer afkastet, udgør en integreret del af driften af skibene i international trafik.

2. En koncernenheds indkomst fra international skibsfart og anerkendte accessoriske indkomst fra international skibsfart medtages ikke ved beregningen af dens kvalificerede indkomst eller tab, forudsat at koncernenheden godtgør, at den strategiske eller forretningsmæssige drift af alle de pågældende skibe rent faktisk udøves inden for den jurisdiktion, hvor koncernenheden er hjemmehørende.

3. Hvis beregningen af koncernenhedens indkomst fra international skibsfart og anerkendte accessoriske indkomst fra international skibsfart medfører et tab, medtages et sådant tab ikke ved beregningen af koncernenhedens kvalificerede indkomst eller tab.

4. Den samlede anerkendte accessoriske indkomst fra international skibsfart for alle de koncernenheder, der er hjemmehørende i en jurisdiktion, må ikke overstige 50 % af de pågældende koncernenheders indkomst fra international skibsfart.

5. De omkostninger, der er afholdt af en koncernenhed, og som direkte kan henføres til dens internationale skibsfartsaktiviteter, som er angivet i stk. 1, litra a), og anerkendte accessoriske internationale skibsfartsaktiviteter, som er angivet i stk. 1, litra b), allokeres til sådanne aktiviteter med henblik på at beregne koncernenhedens nettoindkomst fra international skibsfart og dens anerkendte accessoriske indkomst fra international skibsfart.

De omkostninger, der er afholdt af en koncernenhed, og som er indirekte afledt af dens internationale skibsfartsaktiviteter og anerkendte accessoriske internationale skibsfartsaktiviteter fratrækkes koncernenhedens indkomst fra sådanne aktiviteter for at beregne indkomsten fra international skibsfart og den anerkendte accessoriske indkomst fra international skibsfart på basis af dens indtjening fra sådanne aktiviteter i forhold til dens samlede indtjening.

6. Alle direkte og indirekte omkostninger, der henføres til en koncernenheds indkomst fra international skibsfart og anerkendte accessoriske indkomst fra international skibsfart, jf. stk. 5, er ikke omfattet af beregningen af dens kvalificerede indkomst eller tab.

Artikel 18

Allokering af kvalificeret indkomst eller tab mellem en hovedenhed og et fast driftssted

1. Hvis en koncernenhed er et fast driftssted, jf. artikel 3, nr. 13), litra a), b) eller c), er dens regnskabsmæssige nettoindkomst eller -tab den nettoindkomst eller det nettotab, der fremgår af det pågældende faste driftssteds separate regnskab.

Hvis et fast driftssted ikke aflægger særskilt regnskab, er dets regnskabsmæssige nettoindkomst eller -tab det beløb, der ville have været afspejlet i dets separate regnskab, hvis det var udarbejdet på et selvstændigt grundlag og i overensstemmelse med den regnskabsstandard, der er anvendt ved udarbejdelsen af det konsoliderede regnskab for det ultimative moderselskab.

2. Hvis en koncernenhed opfylder definitionen af et fast driftssted, jf. artikel 3, nr. 13), litra a) eller b), reguleres dens regnskabsmæssige nettoindkomst eller -tab kun for at afspejle de indtægts- og udgiftsbeløb og -poster, der kan henføres til den i henhold til den gældende beskatningsaftale eller national ret i den jurisdiktion, hvor den er hjemmehørende, uanset størrelsen af den del af indkomsten, der er undergivet beskatning og størrelsen af fradragsberettigede udgifter i nævnte jurisdiktion.

Hvis en koncernenhed opfylder definitionen af et fast driftssted, jf. artikel 3, nr. 13), litra c), reguleres dens regnskabsmæssige nettoindkomst eller -tab kun for at afspejle de indtægts- og udgiftsbeløb og -poster, der ville være blevet henført til den i henhold til artikel 7 i OECD's modeloverenskomst vedrørende indkomst og formue, som ændret.

3. Hvis en koncernenhed opfylder definitionen af et fast driftssted, jf. artikel 3, nr. 13), litra d), beregnes dens regnskabsmæssige nettoindkomst eller -tab på grundlag af de indtægtsbeløb og -poster, der er undtaget i den jurisdiktion, hvor hovedenheden er hjemmehørende og henføres til de aktiviteter, der udøves uden for nævnte jurisdiktion, og de udgiftsbeløb og -poster, der ikke er skattemæssigt fradragsberettigede i den jurisdiktion, hvor hovedenheden er hjemmehørende, og som kan henføres til sådanne aktiviteter.

4. Et fast driftssteds regnskabsmæssige nettoindkomst eller -tab medregnes ikke ved ansættelse af hovedenhedens kvalificerede indkomst eller tab, medmindre andet er fastsat i stk. 5.

5. Et fast driftssteds kvalificerede tab betragtes som en udgift for hovedenheden ved beregning af dens kvalificerede indkomst eller tab, i det omfang det faste driftssteds tab betragtes som en udgift ved beregning af en sådan hovedenheds indenlandske skattepligtige indkomst og ikke modregnes i en post vedrørende indenlandsk skattepligtig indkomst, der beskattes i henhold til lovgivningen i både hovedenhedens jurisdiktion og det faste driftssteds jurisdiktion.

Kvalificeret indkomst, som efterfølgende optjenes af det faste driftssted, betragtes som kvalificeret indkomst for hovedenheden op til den beløbsmæssige størrelse af det kvalificerede tab, der tidligere blev behandlet som en udgift for hovedenheden, jf. første afsnit.

Artikel 19

Allokering af en gennemstrømningsenheds kvalificerede indkomst eller tab

1. Den regnskabsmæssige nettoindkomst eller det regnskabsmæssige nettotab for en koncernenhed, som er en gennemstrømningsenhed, nedsættes med det beløb, der allokeres til dens ejere, som ikke er enheder i koncernen, og som besidder deres ejerandel direkte i nævnte gennemstrømningsenhed eller gennem en kæde af skattemæssigt transparente enheder, medmindre:

- a) gennemstrømningsenheden er et ultimativt moderselskab, eller
- b) gennemstrømningsenheden ejes direkte eller gennem en kæde af skattemæssigt transparente enheder af et ultimativt moderselskab, jf. litra a).

2. Den regnskabsmæssige nettoindkomst eller det regnskabsmæssige nettotab for en koncernenhed, som er en gennemstrømningsenhed, nedsættes med den regnskabsmæssige nettoindkomst eller det regnskabsmæssige nettotab, der er allokeret til en anden koncernenhed.

3. Hvis en gennemstrømningsenhed helt eller delvis driver virksomhed gennem et fast driftssted, allokeres den del af dens regnskabsmæssige nettoindkomst eller -tab, der er tilbage efter anvendelse af denne artikels stk. 1, til det faste driftssted i overensstemmelse med artikel 18.

4. Hvis en skattemæssigt transparent enhed ikke er det ultimative moderselskab, allokeres den del af gennemstrømningsenhedens regnskabsmæssige nettoindkomst eller -tab, der er tilbage efter anvendelse af stk. 1 og 3, til dens koncernenhedsejere i forhold til deres ejerandele i gennemstrømningsenheden.

5. Hvis en gennemstrømningsenhed er en skattemæssigt transparent enhed, der er det ultimative moderselskab eller en omvendt hybrid enhed, allokeres den del af gennemstrømningsenhedens eventuelle regnskabsmæssige nettoindkomst eller -tab, der er tilbage efter anvendelse af stk. 1 og 3, til det ultimative moderselskab eller den omvendte hybride enhed.

6. Stk. 3, 4 og 5 anvendes separat for hver ejerandel i gennemstrømningsenheden.

KAPITEL IV

BEREGNING AF REGULEREDE OMFATTEDE SKATTER

Artikel 20

Omfattede skatter

1. En koncernenheds omfattede skatter omfatter:

- a) skatter, der indgår i en koncernenheds regnskaber for så vidt angår dens indkomst eller overskud eller dens andel af en koncernenheds indkomst eller overskud, hvori den har en ejerandel

- b) skatter af udloddet overskud, overskud, der skønnes udloddet og ikkeerhvervsmæssige udgifter, der er pålignet i henhold til et anerkendt beskatningssystem baseret på overskudsudlodning
 - c) skatter, der er pålignet i stedet for en generelt gældende selskabsskat, og
 - d) skatter, der opkræves under henvisning til ikkeudloddet overskud og egenkapital, herunder skat af flere elementer på grundlag af indkomst og egenkapital.
2. En koncernenheds omfattede skatter omfatter ikke:
- a) ekstraskat, som påhviler et moderselskab efter en kvalificeret regel om indkomstmedregning
 - b) ekstraskat, som påhviler en koncernenhed som følge af en kvalificeret indenlandsk ekstraskat
 - c) skatter, der kan henføres til en regulering foretaget af en koncernenhed som følge af anvendelsen af en kvalificeret regel om underbeskattede overskud
 - d) udelukket udbytteskattegodtgørelse, og
 - e) skatter, der er afholdt af et forsikringselskab vedrørende afkast til forsikringstagere.
3. Omfattede skatter for eventuelle nettogevinster eller -tab, der hidrører fra afhændelse af lokale materielle aktiver, jf. artikel 16, stk. 7, første afsnit, i det regnskabsår, hvor beslutningen, jf. nævnte afsnit, træffes, medtages ikke ved beregningen af de omfattede skatter.

Artikel 21

Regulerede omfattede skatter

1. En koncernenheds regulerede omfattede skatter i et regnskabsår opgøres ved at regulere summen af de løbende skatteudgifter, der er påløbet i dens regnskabsmæssige nettoindkomst eller -tab for så vidt angår omfattede skatter i regnskabsåret med:
- a) nettobeløbet for dens tillæg og fradrag i forbindelse med omfattede skatter for regnskabsåret, jf. stk. 2 og 3
 - b) det samlede reguleringsbeløb for udskudt skat, jf. artikel 22, og
 - c) enhver forhøjelse eller nedsættelse af omfattede skatter, der er bogført som egenkapital eller anden totalindkomst vedrørende beløb, som er medtaget ved beregningen af den kvalificerede indkomst eller det kvalificerede tab, der er underlagt beskatning i henhold til lokale skatteregler.
2. Tillæggene til en koncernenheds omfattede skatter for regnskabsåret omfatter:
- a) ethvert beløb for omfattede skatter, der er påløbet som en udgift i resultatet før skat i regnskabet
 - b) ethvert beløb for et kvalificeret tabsbetinget udskudt skatteaktiv, der er anvendt i henhold til artikel 23, stk. 2
 - c) ethvert beløb for omfattede skatter, der vedrører en usikker skattemæssig position, som ikke tidligere er medregnet, jf. stk. 3, litra d), og som er betalt i regnskabsåret, og
 - d) ethvert kredit- eller refusionsbeløb, der vedrører en kvalificeret refunderbar skattegodtgørelse, som er tilskrevet som en nedsættelse af den løbende skatteudgift.
3. Nedsættelserne af koncernenhedens omfattede skatter for regnskabsåret omfatter:
- a) det beløb for den løbende skatteudgift for indkomst, der ikke er medtaget ved beregningen af den kvalificerede indkomst eller det kvalificerede tab, jf. kapitel III
 - b) ethvert kredit- eller refusionsbeløb, der vedrører en ikkekvalificeret refunderbar skattegodtgørelse, som ikke er bogført som en nedsættelse af den løbende skatteudgift
 - c) ethvert beløb for omfattede skatter, der er refunderet til eller krediteret en koncernenhed, der ikke behandles som en regulering af den løbende skatteudgift i regnskabet, medmindre det vedrører en kvalificeret refunderbar skattegodtgørelse

- d) det beløb for den løbende skatteudgift, der vedrører en usikker skattemæssig position, og
 - e) ethvert beløb for den løbende skatteudgift, der ikke forventes betalt senest tre år efter regnskabsårets afslutning.
4. Hvis et beløb for omfattet skat er beskrevet i mere end et punkt i stk. 1, 2 og 3, medtages det kun én gang med henblik på beregning af de regulerede omfattede skatter.
5. Hvis der i et regnskabsår ikke er en kvalificeret nettoindkomst i en jurisdiktion, og beløbet for regulerede omfattede skatter for den pågældende jurisdiktion er negativt og mindre end et beløb svarende til det kvalificerede nettotab ganget med minimumsskattesatsen (»de forventede regulerede omfattede skatter«), betragtes beløbet svarende til differencen mellem beløbet for de regulerede omfattede skatter og beløbet for de forventede regulerede omfattede skatter som en yderligere ekstraskat for det pågældende regnskabsår. Beløbet for den yderligere ekstraskat allokeres til hver koncernenhed i jurisdiktionen i overensstemmelse med artikel 29, stk. 3.

Artikel 22

Samlet reguleringsbeløb for udskudt skat

1. I denne artikel forstås ved:
- a) »ikketilladt periodisering«:
 - i) enhver bevægelse i en udskudt påløben skatteudgift i en koncernenheds regnskaber, som vedrører en usikker skattemæssig position, og
 - ii) enhver bevægelse i en udskudt påløben skatteudgift i en koncernenheds regnskab, som vedrører udlodninger fra en koncernenhed
 - b) »uudnyttet periodisering«: enhver forøgelse af en udskudt skatteforpligtelse, der er bogført i en koncernenheds regnskab for et regnskabsår, og som ikke forventes betalt inden for fristen, jf. denne artikels stk. 7, og som den indberettende koncernenhed i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2, årligt beslutter ikke at medregne i det samlede reguleringsbeløb for udskudt skat for nævnte regnskabsår.
2. Hvis den skattesats, der anvendes til beregning af den udskudte skatteudgift, er lig med eller lavere end minimumsskattesatsen, er det samlede reguleringsbeløb for udskudt skat, der skal lægges til en koncernenheds regulerede omfattede skatter i et regnskabsår, jf. artikel 21, stk. 1, litra b), den udskudte påløbne skatteudgift i dens regnskab for så vidt angår omfattede skatter, med forbehold af de i nærværende artikels stk. 3-6 omhandlede reguleringer.
- Hvis den skattesats, der anvendes til beregning af den udskudte skatteudgift, er højere end minimumsskattesatsen, er det samlede reguleringsbeløb for udskudt skat, der skal lægges til en koncernenheds regulerede omfattede skatter i et regnskabsår, jf. artikel 21, stk. 1, litra b), den udskudte påløbne skatteudgift i dens regnskab for så vidt angår omfattede skatter, der er omberegnet med minimumsskattesatsen, med forbehold af de i nærværende artikels stk. 3-6 omhandlede reguleringer.
3. Det samlede reguleringsbeløb for udskudt skat forhøjes med:
- a) ethvert beløb for ikketilladt periodisering eller uudnyttet periodisering, som er betalt i løbet af regnskabsåret, og
 - b) enhver efterbeskattet udskudt skatteforpligtelse, der er ansat i et forudgående regnskabsår, og som er blevet betalt i løbet af regnskabsåret.
4. Såfremt et tabsbetinget udskudt skatteaktiv i et regnskabsår ikke indregnes i regnskabet, fordi indregningskriterierne ikke er opfyldt, nedsættes det samlede reguleringsbeløb for udskudt skat med det beløb, som det samlede reguleringsbeløb for udskudt skat ville være blevet reduceret med, hvis der var opstået et tabsbetinget udskudt skatteaktiv for regnskabsåret.
5. Det samlede reguleringsbeløb for udskudt skat omfatter ikke:
- a) beløbet for den udskudte skatteudgift for poster, der ikke er medtaget ved beregningen af den kvalificerede indkomst eller det kvalificerede tab, jf. kapitel III

- b) beløbet for den udskudte skatteudgift for ikketilladte periodiseringer og uudnyttede periodiseringer
- c) effekten af en værdiansættelsesregulering eller regulering af regnskabsmæssig værdi med hensyn til et udskudt skatteaktiv
- d) beløbet for den udskudte skatteudgift, der hidrører fra en omberegning som følge af en ændring i den gældende indenlandske skattesats, og
- e) beløbet for den udskudte skatteudgift for så vidt angår generering og anvendelse af skattegodtgørelser.

6. Hvis et udskudt skatteaktiv, som kan henføres til en koncernenheds kvalificerede tab, er bogført i et regnskabsår til en lavere sats end minimumsskattesatsen, kan det omberegnes til minimumsskattesatsen i samme regnskabsår, forudsat at skatteyderen kan påvise, at det udskudte skatteaktiv kan henføres til et kvalificeret tab.

Hvis et udskudt skatteaktiv forhøjes, jf. første afsnit, nedsættes det samlede reguleringsbeløb for udskudt skat tilsvarende.

7. En udskudt skatteforpligtelse, som ikke tilbageføres, og hvor beløbet ikke betales inden for de fem efterfølgende regnskabsår, efterbeskattes i det omfang, den er indregnet i koncernenhedens samlede reguleringsbeløb for udskudt skat.

Beløbet for den ansatte efterbeskattede udskudte skatteforpligtelse for det løbende regnskabsår behandles som en nedsættelse af de omfattede skatter i det femte regnskabsår forud for det løbende regnskabsår, og den effektive skattesats og ekstraskat for det nævnte regnskabsår omberegnes, jf. artikel 29, stk. 1. Den efterbeskattede udskudte skatteforpligtelse for det løbende regnskabsår er den beløbsmæssige stigning i kategorien af udskudte skatteforpligtelser, der er medregnet i det samlede reguleringsbeløb for udskudt skat i det femte regnskabsår forud for det løbende regnskabsår, som ikke er tilbageført ved udløbet af den sidste dag i det løbende regnskabsår.

8. Uanset stk. 7 efterbeskattes en udskudt skatteforpligtelse, der er en efterbeskattet undtagelse efter periodiseringsprincippet, ikke, selv om den ikke er tilbageført eller betalt inden for de efterfølgende fem år. Ved efterbeskattet undtagelse efter periodiseringsprincippet forstås den påløbne skatteudgift, som skyldes ændringer i tilknyttede udskudte skatteforpligtelser, for så vidt angår nedenstående:

- a) godtgørelse af omkostninger i forbindelse med materielle aktiver
- b) udgifter til en licens eller lignende ordning fra en stat til brug af fast ejendom eller udnyttelse af naturressourcer, som indebærer betydelige investeringer i materielle aktiver
- c) forsknings- og udviklingsudgifter
- d) udgifter til dekommissionering og sanering
- e) indregning til dagsværdi af ikkerealiserede nettogevinster
- f) nettogevinster ved veksling af fremmed valuta
- g) forsikringsreserver og udskudte anskaffelsesomkostninger til forsikringer
- h) gevinster ved salg af materielle aktiver, der er hjemmehørende i samme jurisdiktion som koncernenheden, og som geninvesteres i materielle aktiver i samme jurisdiktion, og
- i) yderligere beløb, der er påløbet som følge af ændringer af regnskabsprincipper vedrørende poster, der er anført i litra a)-h).

Artikel 23

Beslutning om kvalificeret tab

1. Uanset artikel 22 kan en indberettende koncernenhed træffe en beslutning om kvalificeret tab for en jurisdiktion, hvorefter det kvalificerede tabsbetinget udskudte skatteaktiv ansættes for hvert regnskabsår, hvor der er et kvalificeret nettotab i denne jurisdiktion. I den forbindelse svarer det kvalificerede tabsbetinget udskudte skatteaktiv til det kvalificerede nettotab for regnskabsåret for jurisdiktionen ganget med minimumsskattesatsen.

Der kan ikke træffes en beslutning om kvalificeret tab for en jurisdiktion med et anerkendt beskatningssystem baseret på overskudsudlodning som defineret i artikel 40.

2. Det kvalificerede tabsbetinget udskudte skatteaktiv, der er ansat i henhold til stk. 1, anvendes i efterfølgende regnskabsår, hvor der er en kvalificeret nettoindkomst for jurisdiktionen med et beløb svarende til den kvalificerede nettoindkomst ganget med minimumsskattesatsen, eller det beløb for det kvalificerede tabsbetinget udskudte skatteaktiv, som er disponibelt, hvis dette er lavere.
3. Det kvalificerede tabsbetinget udskudte skatteaktiv, der er ansat i henhold til stk. 1, nedsættes med det beløb, der anvendes i regnskabsåret, og saldoen overføres til efterfølgende regnskabsår.
4. Hvis en beslutning om kvalificeret tab trækkes tilbage, nedsættes et eventuelt resterende kvalificeret tabsbetinget udskudt skatteaktiv, der er ansat i henhold til stk. 1, til nul fra den første dag i det første regnskabsår, hvor beslutningen om kvalificeret tab ikke længere er gældende.
5. Beslutningen om kvalificeret tab indgives sammen med det første skema med oplysninger om ekstraskat, jf. artikel 44, for den multinationale koncern eller den store nationale koncern, der omfatter den jurisdiktion, som beslutningen vedrører.
6. Hvis en gennemstrømningsenhed, som er det ultimative moderselskab i en multinational koncern eller i en stor national koncern, træffer en beslutning om kvalificeret tab i henhold til denne artikel, beregnes det kvalificerede tabsbetinget udskudte skatteaktiv under hensyntagen til gennemstrømningsenhedens kvalificerede tab efter fradrag i henhold til artikel 38, stk. 3.

Artikel 24

Specifik allokering af omfattede skatter afholdt af visse typer koncernenheder

1. Et fast driftssted allokeres eventuelle omfattede skatter, som er medregnet i koncernenhedens regnskab, og som vedrører det pågældende faste driftssteds kvalificerede indkomst eller tab.
2. Ejeren af en koncernenhed allokeres eventuelle omfattede skatter, som er medregnet i en skattemæssigt transparent enheds regnskab, og som vedrører kvalificeret indkomst eller tab allokert til den pågældende ejer af en koncernenhed, jf. artikel 19, stk. 4.
3. En koncernenhed allokeres eventuelle omfattede skatter, som er medregnet i regnskaberne for koncernenhedens direkte eller indirekte ejere i henhold til en skatteordning for kontrollerede udenlandske selskaber, af disses andel af det kontrollerede udenlandske selskabs indkomst.
4. En koncernenhed, der er en hybrid enhed, allokeres eventuelle omfattede skatter, som er medregnet i regnskabet for koncernenhedens ejer, og som vedrører den hybride enheds kvalificerede indkomst.

Ved »hybrid enhed« forstås: en enhed, der i indkomstskattemæssig henseende behandles som en separat person i den jurisdiktion, hvor den er hjemmehørende, men behandles som skattemæssigt transparent i den jurisdiktion, hvor dens ejer er hjemmehørende.

5. Til en koncernenhed, der har foretaget en udlodning i løbet af regnskabsåret, allokeres eventuelle påløbne omfattede skatter for sådan udlodning i regnskaberne for dens direkte ejere.
6. En koncernenhed, der er allokert omfattede skatter, jf. stk. 3 og 4, i forbindelse med passiv indkomst, skal medtage sådanne skatter i dens regulerede omfattede skatter med et beløb svarende til de allokerte omfattede skatter for så vidt angår nævnte passive indkomst.

Uanset første afsnit medregner koncernenheden, jf. første afsnit, i dens regulerede omfattede skatter det beløb, der fremkommer ved multiplikation af procentsatsen for ekstraskat for jurisdiktionen med den del af koncernenhedens passive indkomst, som er omfattet af en skatteordning for kontrollerede udenlandske selskaber eller en regel om skattemæssig transparens, hvis resultatet er lavere end det beløb, der er fastsat i første afsnit. Med henblik på dette afsnit ansættes procentsatsen for ekstraskat for jurisdiktionen uden hensyntagen til omfattede skatter, som koncernenhedens ejer har afholdt i forbindelse med denne passive indkomst.

Eventuelle omfattede skatter, som koncernenhedens ejer har afholdt i forbindelse med denne passive indkomst, og som resterer efter anvendelsen af dette stykke, allokeres ikke i henhold til stk. 3 og 4.

I dette stykke forstås ved »passiv indkomst«: følgende indkomstposter, der er medregnet i den kvalificerede indkomst, i det omfang ejeren af en koncernenhed har været underlagt beskatning i henhold til en skatteordning for kontrollerede udenlandske selskaber eller som følge af en ejerandel i en hybrid enhed:

- a) udbytte eller udbyttelignende beløb
- b) renter eller rentelignende beløb
- c) lejeindtægt
- d) royalty
- e) livrente, eller
- f) nettogevinster fra fast ejendom af en type, der genererer indkomst som beskrevet i litra a)-e).

7. Hvis den kvalificerede indkomst for et fast driftssted behandles som hovedenhedens kvalificerede indkomst, jf. artikel 18, stk. 5, behandles eventuelle omfattede skatter hidrørende fra den jurisdiktion, hvor det faste driftssted er hjemmehørende og knyttet til en sådan indkomst, som hovedenhedens omfattede skatter med et beløb, der ikke overstiger denne indkomst ganget med den højeste skattesats for almindelig indkomst i den jurisdiktion, hvor hovedenheden er hjemmehørende.

Artikel 25

Reguleringer efter indberetning af regnskab og ændringer i skattesats

1. Hvis en koncernenhed foretager en regulering af sine omfattede skatter for et tidligere regnskabsår i sit regnskab, behandles en sådan regulering som en regulering af omfattede skatter i det regnskabsår, hvor reguleringen foretages, medmindre reguleringen vedrører et regnskabsår, hvor der sker en nedsættelse af omfattede skatter i jurisdiktionen.

Hvis der sker en nedsættelse af de omfattede skatter, som var medregnet i koncernenhedens regulerede omfattede skatter for et tidligere regnskabsår, omberegnes den effektive skattesats og ekstraskatten for nævnte regnskabsår, jf. artikel 29, stk. 1, ved at nedsætte de regulerede omfattede skatter med det nedsatte beløb for omfattede skatter. Den kvalificerede indkomst for regnskabsåret og eventuelle tidligere regnskabsår reguleres tilsvarende.

Den indberettende koncernenhed kan årligt træffe beslutning i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2, om, at en ubetydelig nedsættelse af omfattede skatter behandles som en regulering af omfattede skatter i det regnskabsår, hvor reguleringen foretages. Ved ubetydelig nedsættelse af omfattede skatter forstås en samlet nedsættelse på mindre end 1 000 000 EUR af de ansatte regulerede omfattede skatter for jurisdiktionen for regnskabsåret.

2. Hvis den gældende indenlandske skattesats nedsættes til under minimumsskattesatsen, og en sådan nedsættelse resulterer i en udskudt skatteudgift, skal beløbet for denne udskudte skatteudgift behandles som en regulering af koncernenhedens skattepligt vedrørende omfattede skatter, der i henhold til artikel 21 er indregnet for et tidligere regnskabsår.

3. Hvis en udskudt skatteudgift er indregnet med en lavere sats end minimumsskattesatsen, og den gældende skattesats senere forhøjes, behandles den udskudte skatteudgift, som hidrører fra en sådan forhøjelse, ved betaling som en regulering af en koncernenheds skattepligt vedrørende omfattede skatter, der er gjort gældende i et tidligere regnskabsår, jf. artikel 21.

Reguleringen, jf. første afsnit, må ikke overstige et beløb svarende til den udskudte skatteudgift, der er omberegnet med minimumsskattesatsen.

4. Hvis et beløb på mere end 1 000 000 EUR af det beløb, som er påløbet koncernenheden som løbende skatteudgift og medregnet i de regulerede omfattede skatter for et regnskabsår, ikke betales senest tre år efter udgangen af nævnte regnskabsår, omberegnes den effektive skattesats og ekstraskatten for det regnskabsår, hvor det ubetalte beløb blev gjort gældende som omfattet skat, jf. artikel 29, stk. 1, ved at udelade et sådan ubetalt beløb af de regulerede omfattede skatter.

KAPITEL V

BEREGNING AF DEN EFFEKTIVE SKATTESATS OG EKSTRASKATTEN

Artikel 26

Fastsættelse af den effektive skattesats

1. En multinational koncerns eller i en stor national koncerns effektive skattesats beregnes for hvert regnskabsår og for hver jurisdiktion, for så vidt der er en kvalificeret nettoindkomst i jurisdiktionen, efter følgende formel:

$$\text{effektiv skattesats} = \frac{\text{regulerede omfattede skatter for koncernenhederne i jurisdiktionen}}{\text{kvalificeret nettoindkomst for koncernenhederne i jurisdiktionen}}$$

hvor koncernenhedernes regulerede omfattede skatter er summen af de regulerede omfattede skatter for alle koncernenheder, der er hjemmehørende i den pågældende jurisdiktion, som er fastsat i overensstemmelse med kapitel IV.

2. Koncernenhedernes kvalificerede nettoindkomst eller nettotab i jurisdiktionen for et regnskabsår ansættes efter følgende formel:

$$\text{kvalificeret nettoindkomst eller nettotab} = \text{koncernenhedernes kvalificerede indkomst} - \text{koncernenhedernes kvalificerede tab}$$

hvor:

- a) koncernenhedernes kvalificerede indkomst er en eventuel positiv sum af den kvalificerede indkomst for alle koncernenheder, der er hjemmehørende i jurisdiktionen, som fastsat i overensstemmelse med kapitel III
- b) koncernenhedernes kvalificerede tab er summen af kvalificerede tab for alle koncernenheder, der er hjemmehørende i jurisdiktionen, som fastsat i overensstemmelse med kapitel III.

3. Regulerede omfattede skatter og kvalificeret indkomst eller tab for koncernenheder, der er investeringsenheder, er undtaget fra beregningen af den effektive skattesats, jf. stk. 1, og beregningen af den kvalificerede nettoindkomst, jf. stk. 2.

4. Den effektive skattesats for hver statsløs koncernenhed beregnes, i hvert regnskabsår, separat i forhold til den effektive skattesats for alle andre koncernenheder.

Artikel 27

Beregning af ekstraskat

1. Hvis den effektive skattesats for en jurisdiktion, hvor der er hjemmehørende koncernenheder, er under minimumsskattesatsen for et regnskabsår, beregner den multinationale koncern eller den store nationale koncern ekstraskatten separat for hver af sine koncernenheder, som har kvalificeret indkomst, der er medtaget i beregningen af kvalificeret nettoindkomst for nævnte jurisdiktion. Ekstraskatten beregnes på basis af jurisdiktion.

2. Procentsatsen for ekstraskat for en jurisdiktion for et regnskabsår er en eventuel positiv forskel i procentpoint beregnet efter følgende formel:

$$\text{procent for ekstraskat} = \text{minimumsskattesats} - \text{effektiv skattesats}$$

hvor den effektive skattesats er den sats, der beregnes i henhold til artikel 26.

3. Den jurisdiktionsbaserede ekstraskat for et regnskabsår er et eventuelt positivt beløb beregnet efter følgende formel:

$$\text{jurisdiktionsbaseret ekstraskat} = (\text{procent for ekstraskat} \times \text{overskydende fortjeneste}) + \text{yderligere ekstraskat} - \text{indenlandsk ekstraskat}$$

hvor:

- a) den yderligere ekstraskat er det skattebeløb, som er beregnet i henhold til artikel 29 for regnskabsåret
- b) den indenlandske ekstraskat er det skattebeløb for regnskabsåret, som er beregnet i henhold til artikel 11 eller i henhold til en tredjelandjurisdiktions kvalificerede indenlandske ekstraskat.

4. Den overskydende fortjeneste for jurisdiktionen for regnskabsåret, jf. stk. 3, er et eventuelt positivt beløb beregnet efter følgende formel:

$$\text{Overskydende fortjeneste} = \text{kvalificeret nettoindkomst} - \text{substansbaseret indkomstudelukkelse}$$

hvor:

- a) den kvalificerede nettoindkomst er den indkomst, som er beregnet i henhold til artikel 26, stk. 2, for jurisdiktionen
- b) den substansbaserede indkomstudelukkelse er det beløb, som er beregnet i henhold til artikel 28 for jurisdiktionen.

5. Ekstraskatten for en koncernenhed for det løbende regnskabsår beregnes efter følgende formel:

$$\text{en koncernenheds ekstraskat} = \text{jurisdiktionsbaseret ekstraskat}$$

$$\times \frac{\text{koncernenhedens kvalificerede indkomst}}{\text{alle koncernhedernes samlede kvalificerede indkomst}}$$

hvor:

- a) den kvalificerede indkomst for koncernenheden for en jurisdiktion i et regnskabsår er den indkomst, der er beregnet i henhold til kapitel III
- b) den samlede kvalificerede indkomst for alle koncernenheder for en jurisdiktion i et regnskabsår er summen af den kvalificerede indkomst for alle de koncernenheder, der er hjemmehørende i jurisdiktionen, i regnskabsåret.

6. Hvis den jurisdiktionsbaserede ekstraskat hidrører fra en omberegning, jf. artikel 29, stk. 1, og der ikke er kvalificeret nettoindkomst i jurisdiktionen for regnskabsåret, allokeres ekstraskatten til hver koncernenhed efter formelen i nærværende artikels stk. 5 på grundlag af koncernhedernes kvalificerede indkomst i de regnskabsår, for hvilke der foretages omberegninger, jf. artikel 29, stk. 1.

7. Ekstraskatten for hver statsløs koncernenhed beregnes, for hvert regnskabsår, separat i forhold til ekstraskatten for alle andre koncernenheder.

Artikel 28

Substansbaseret indkomstudelukkelse

1. I denne artikel forstås ved:

- a) »berettigede ansatte«: fuldtids- eller deltidsbeskæftigede i en koncernenhed og uafhængige underleverandører, som deltager i den multinationale koncerns eller den store nationale koncerns ordinære driftsaktiviteter under den multinationale koncerns eller den store nationale koncerns ledelse og kontrol

- b) »berettigede lønomkostninger«: udgifter til dækning af lønudgifter, herunder lønninger, vederlag og andre udgifter, som giver arbejdstageren en direkte og separat personlig fordel, såsom sundhedsforsikring og pensionsbidrag, løn- og andre arbejdskraftrelaterede skatter samt arbejdsgiverbidrag til sociale sikringsordninger
- c) »berettigede materielle aktiver«:
 - i) materielle anlægsaktiver, der er hjemmehørende i jurisdiktionen
 - ii) naturressourcer, der er hjemmehørende i jurisdiktionen
 - iii) en lejers brugsret til materielle aktiver, der er hjemmehørende i jurisdiktionen, og
 - iv) en licens eller lignende ordning fra staten til brug af fast ejendom eller udnyttelse af naturressourcer, som indebærer betydelige investeringer i materielle aktiver.

2. Medmindre en indberettende koncernenhed i en multinational koncern eller i en stor national koncern i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2, beslutter ikke at anvende substansbaseret indkomstudelukkelse for regnskabsåret, nedsættes den kvalificerede nettoindkomst for en jurisdiktion med henblik på beregning af ekstraskatten, med et beløb svarende til summen af undtagelser for lønomkostninger, jf. nærværende artikels stk. 3, og undtagelser for materielle aktiver, jf. nærværende artikels stk. 4, for hver koncernenhed, der er hjemmehørende i jurisdiktionen.

3. Undtagelser for lønomkostninger for en koncernenhed, der er hjemmehørende i en jurisdiktion, svarer til 5 % af dens berettigede lønomkostninger til berettigede ansatte, der udøver aktiviteter for den multinationale koncern eller den store nationale koncern i den pågældende jurisdiktion, med undtagelse af berettigede lønomkostninger, der er:

- a) kapitaliseret og medregnet i den bogførte værdi for berettigede materielle aktiver
- b) henført til indkomst, som er udelukket, jf. artikel 17.

4. Undtagelser for materielle aktiver for en koncernenhed, der er hjemmehørende i en jurisdiktion, svarer til 5 % af den bogførte værdi af de berettigede materielle aktiver, der er hjemmehørende i jurisdiktionen, med undtagelse af:

- a) den bogførte værdi af ejendom, herunder grunde og bygninger, der besiddes med henblik på salg, leje eller investering
- b) den bogførte værdi af materielle aktiver, der bruges til at oppebære indkomst, som er undtaget, jf. artikel 17.

5. Med henblik på stk. 4 er den bogførte værdi af berettigede materielle aktiver gennemsnittet af den bogførte værdi af de berettigede materielle aktiver ved regnskabsårets begyndelse og slutning, som opført med henblik på udarbejdelse af det ultimative moderselskabs konsoliderede regnskab, nedsat med akkumulerede afskrivninger, amortisering og nedskrivninger og forhøjet med eventuelle beløb, der kan henføres til kapitaliseringen af lønomkostninger.

6. Med henblik på stk. 3 og 4 er de berettigede lønomkostninger og berettigede materielle aktiver i en koncernenhed, der er et fast driftssted, dem, som er medregnet i dens separate regnskab, jf. artikel 18, stk. 1 og 2, for så vidt de berettigede lønomkostninger og berettigede materielle aktiver er hjemmehørende i samme jurisdiktion som det faste driftssted.

De berettigede lønomkostninger og berettigede materielle aktiver i et fast driftssted medregnes ikke i hovedenhedens berettigede lønomkostninger og berettigede materielle aktiver.

Hvis et fast driftssteds indkomst helt eller delvist er undtaget, jf. artikel 19, stk. 1, og artikel 38, stk. 5, undtages de berettigede lønomkostninger og de berettigede materielle aktiver for det pågældende faste driftssted i samme omfang af beregningen i henhold til nærværende artikel for den multinationale koncern eller den store nationale koncern.

7. Berettigede lønomkostninger til berettigede ansatte, der betales af, og berettigede materielle aktiver, der ejes af en gennemstrømningsenhed, og som ikke er allokert, jf. stk. 6, allokere til:

- a) koncernenhedsejerne af gennemstrømningsenheden, i forhold til det beløb, der er allokert til dem, jf. artikel 19, stk. 4, forudsat de berettigede ansatte og berettigede materielle aktiver er hjemmehørende i samme jurisdiktion som ejerne af koncernenheden, og
- b) gennemstrømningsenheden, hvis den er det ultimative moderselskab, nedsat i forhold til den indkomst, der er undtaget fra beregningen af gennemstrømningsenhedens kvalificerede indkomst i henhold til artikel 38, stk. 1 og 2, for så vidt de berettigede ansatte og berettigede materielle aktiver er hjemmehørende i samme jurisdiktion som gennemstrømningsenheden.

Alle andre berettigede lønomkostninger og berettigede materielle aktiver i gennemstrømningsenheden undtages fra beregningerne af substansbaseret indkomstudelukkelse for den multinationale koncern eller den store nationale koncern.

8. Substansbaseret indkomstudelukkelse for hver statsløs koncernenhed beregnes, i hvert regnskabsår, separat i forhold til substansbaseret indkomstudelukkelse for alle andre koncernenheder.

9. Substansbaseret indkomstudelukkelse, der er beregnet i henhold til denne artikel, omfatter ikke undtagelser for lønomkostninger og materielle aktiver for koncernenheder, der er investeringsenheder i den pågældende jurisdiktion.

Artikel 29

Yderligere ekstraskat

1. Hvis en regulering af omfattede skatter eller kvalificeret indkomst eller tab i henhold til artikel 11, stk. 3, artikel 16, stk. 7, artikel 22, stk. 6, artikel 25, stk. 1 og 4, og artikel 40, stk. 5, resulterer i omberegning af den effektive skattesats og ekstraskatten for den multinationale koncern eller den store nationale koncern for et tidligere regnskabsår, omberegnes den effektive skattesats og ekstraskatten i overensstemmelse med reglerne i artikel 26, 27 og 28. En eventuel tillægsekstraskat, der hidrører fra denne omberegning, behandles som en yderligere ekstraskat i henhold til artikel 27, stk. 3, for det regnskabsår, hvor omberegningen foretages.

2. Hvis der er en yderligere ekstraskat, og der ikke er en kvalificeret nettoindkomst for jurisdiktionen i regnskabsåret, er den kvalificerede indkomst for hver koncernenhed, der er hjemmehørende i denne jurisdiktion, et beløb svarende til den ekstraskat der er allokert til de pågældende koncernenheder, jf. artikel 27, stk. 5 og 6, divideret med minimumsskattesatsen.

3. Hvis der i henhold til artikel 21, stk. 5, skal betales yderligere ekstraskat, er den kvalificerede indkomst for hver koncernenhed, der er hjemmehørende i jurisdiktionen, et beløb svarende til den ekstraskat, der er allokert til den pågældende koncernenhed, divideret med minimumsskattesatsen. Allokeringen sker pro rata til hver koncernenhed efter følgende formel:

$$(kvalificeret\ indkomst\ eller\ kvalificeret\ tab \times\ minimumsskattesats) -\ regulerede\ omfattede\ skatter$$

Yderligere ekstraskat allokere kun til koncernenheder, der indregner et beløb for regulerede omfattede skatter, som er mindre end nul og mindre end den kvalificerede indkomst eller det kvalificerede tab for de pågældende koncernenheder multipliceret med minimumsskattesatsen.

4. Hvis en koncernenhed allokere yderligere ekstraskat, jf. denne artikel og artikel 27, stk. 5 og 6, behandles en sådan koncernenhed som en lavt beskattet koncernenhed med henblik på kapitel II.

Artikel 30

De minimis-undtagelse

1. Uanset artikel 26-29 og 31 kan den indberettende koncernenhed beslutte at ansætte den ekstraskat, der skal betales for de koncernenheder, der er hjemmehørende i en jurisdiktion, til nul for et regnskabsår, hvis for det pågældende regnskabsår:

- a) de gennemsnitlige kvalificerede indtægter i alle de koncernenheder, der er hjemmehørende i en sådan jurisdiktion, er mindre end 10 000 000 EUR, og

- b) den gennemsnitlige kvalificerede indkomst eller det gennemsnitlige kvalificerede tab for alle koncernenhederne i en sådan jurisdiktion er et tab eller mindre end 1 000 000 EUR.

Beslutningen træffes årligt i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2.

2. De gennemsnitlige kvalificerede indtægter eller den gennemsnitlige kvalificerede indkomst eller det gennemsnitlige kvalificerede tab, jf. stk. 1, er gennemsnittet af de kvalificerede indtægter eller den kvalificerede indkomst eller det kvalificerede tab for de koncernenheder, der er hjemmehørende i jurisdiktionen, for regnskabsåret og de to forudgående regnskabsår.

Hvis der i første eller andet forudgående regnskabsår, eller i begge, ikke er koncernenheder hjemmehørende i jurisdiktionen med kvalificerede indtægter eller kvalificeret tab, udelades dette eller disse regnskabsår af beregningen af gennemsnittet af de kvalificerede indtægter eller den kvalificerede indkomst eller det kvalificerede tab for den pågældende jurisdiktion.

3. De kvalificerede indtægter for de koncernenheder, der er hjemmehørende i en jurisdiktion, for et regnskabsår er summen af alle indtægter i de koncernenheder, der er hjemmehørende i den pågældende jurisdiktion, med fradrag eller tillæg af eventuelle reguleringer i henhold til kapitel III.

4. Den kvalificerede indkomst eller det kvalificerede tab for de koncernenheder, der er hjemmehørende i en jurisdiktion, for et regnskabsår er den kvalificerede nettoindkomst eller det kvalificerede nettotab for den pågældende jurisdiktion som beregnet i henhold til artikel 26, stk. 2.

5. Den i stk. 1-4 fastsatte de minimis-undtagelse finder ikke anvendelse på statsløse koncernenheder og investeringsenheder. Indtægter og kvalificeret indkomst eller kvalificeret tab for disse enheder udelades af beregningen af de minimis-undtagelsen.

Artikel 31

Minoritetsjede koncernenheder

1. I denne artikel forstås ved:

- a) »minoritetsjet koncernenhed«: en koncernenhed, i hvilken det ultimative moderselskab har en direkte eller indirekte ejerandel på 30 % eller derunder
- b) »minoritetsjet moderselskab«: en minoritetsjet koncernenhed, der direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse over en anden minoritetsjet koncernenhed, medmindre en anden minoritetsjet koncernenhed direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse over førstnævnte enhed
- c) »minoritetsjet underkoncern«: et minoritetsjet moderselskab og dets minoritetsjede datterselskaber, og
- d) »minoritetsjet datterselskab«: en minoritetsjet koncernenhed, som et minoritetsjet moderselskab direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse over.

2. Beregningen af den effektive skattesats og ekstraskatten for en jurisdiktion i henhold til kapitel III-VII for medlemmer af en minoritetsjet underkoncern finder anvendelse, som om hver minoritetsjet underkoncern var en separat multinational koncern eller stor national koncern.

De regulerede omfattede skatter og den kvalificerede indkomst eller det kvalificerede tab for medlemmer af en minoritetsjet underkoncern er undtaget ved beregning af restbeløbet for den effektive skattesats for den multinationale koncern eller den store nationale koncern, der beregnes i henhold til artikel 26, stk. 1, og af den kvalificerede nettoindkomst, der beregnes i henhold til artikel 26, stk. 2.

3. Den effektive skattesats og ekstraskatten for en minoritetsjet koncernenhed, der ikke indgår i en minoritetsjet underkoncern, beregnes på enhedsbasis i henhold til kapitel III-VII.

De regulerede omfattede skatter og den kvalificerede indkomst eller det kvalificerede tab for den minoritetsejede koncernenhed undtages ved beregning af restbeløbet for den effektive skattesats for den multinationale koncern eller den store nationale koncern, der er beregnet i henhold til artikel 26, stk. 1, og af den kvalificerede nettoindkomst, der er beregnet i henhold til artikel 26, stk. 2.

Nærværende stykke finder ikke anvendelse på en minoritetsejet koncernenhed, der er en investeringsenhed.

Artikel 32

Safe harbours

Uanset artikel 26-31 sikrer medlemsstaterne, at den ekstraskat, som påhviler en koncern i en jurisdiktion, anses for at være nul i et regnskabsår, såfremt den indberettende koncernenhed har truffet beslutning herom, hvis det faktiske beskatningsniveau for de koncernenheder, der er hjemmehørende i den pågældende jurisdiktion, opfylder betingelserne i en kvalificeret international safe harbour-aftale.

I stk. 1 forstås ved en »kvalificeret international safe harbour-aftale«: et internationalt sæt regler og betingelser, som alle medlemsstater har tilsluttet sig, og som giver koncerner, der er omfattet af dette direktiv, mulighed for at beslutte at være omfattet af en eller flere safe harbours for en jurisdiktion.

KAPITEL VI

SÆRLIGE REGLER FOR VIRKSOMHEDSOMSTRUKTURERING OG HOLDINGSTRUKTURER

Artikel 33

Anvendelse af den konsoliderede indtægtstærskel på fusioner og spaltninger af koncerner

1. I denne artikel forstås ved:
 - a) »fusion«: en ordning, hvor:
 - i) alle eller i det væsentlige alle enheder i to eller flere separate koncerner underlægges fælles kontrol på en sådan måde, at de udgør enheder i en sammensluttet koncern, eller
 - ii) en enhed, der ikke indgår i en koncern, underlægges fælles kontrol med en anden enhed eller koncern på en sådan måde, at de udgør enheder i en sammensluttet koncern
 - b) »spaltning«: en ordning, hvor enhederne i en og samme koncern adskilles til to eller flere forskellige koncerner, der ikke længere konsolideres gennem det samme ultimative moderselskab.
2. Hvis to eller flere koncerner fusionerer for at danne en samlet koncern i et af de sidste fire på hinanden følgende regnskabsår umiddelbart forud for kontrolregnskabsåret, anses den konsoliderede omsætningstærskel for den multinationale koncern eller den store nationale koncern, jf. artikel 2, for at være opfyldt for ethvert regnskabsår forud for fusionen, hvis summen af de indtægter, der indgår i hvert af deres konsoliderede regnskaber for det pågældende regnskabsår, er 750 000 000 EUR eller derover.
3. Hvis en enhed, der ikke indgår i en koncern (»målenheden«), fusionerer med en enhed eller en koncern (»den overtagende enhed«) i løbet af kontrolregnskabsåret, og enten målenheden eller den overtagende enhed ikke har konsoliderede regnskaber i et af de sidste fire på hinanden følgende regnskabsår umiddelbart forud for kontrolregnskabsåret, anses den konsoliderede omsætningstærskel for den multinationale koncern eller den store nationale koncern for at være opfyldt for det pågældende år, hvis summen af de indtægter, der indgår i hvert af deres regnskaber eller konsoliderede regnskaber for det pågældende regnskabsår, er på 750 000 000 EUR eller derover.

4. Hvis en og samme multinationale koncern eller store nationale koncern, der er omfattet af dette direktiv, spaltes i to eller flere koncerner (hver en »udskilt koncern«), anses den konsoliderede omsætningstærskel for at være opfyldt af en udskilt koncern, hvis:

- a) for det første kontrolregnskabsår, som slutter efter spaltningen, den udskilte koncern har årlige indtægter på 750 000 000 EUR eller derover i det pågældende regnskabsår
- b) for andet til fjerde kontrolregnskabsår, som slutter efter spaltningen, den udskilte koncern har årlige indtægter på 750 000 000 EUR eller derover i mindst to af disse regnskabsår.

Artikel 34

Koncernheder, der indtræder eller udtræder af en multinational koncern eller en stor national koncern

1. Hvis en enhed (»målenheden«) bliver eller ophører med at være en koncernhed i en multinational koncern eller i en stor national koncern som følge af en overdragelse af en direkte eller indirekte ejerandel i målenheden, eller hvis målenheden bliver det ultimative moderselskab i en ny koncern i løbet af et regnskabsår (»overtagelsesåret«), behandles målenheden som medlem af den multinationale koncern eller den store nationale koncern med henblik på dette direktiv, forudsat at en del af dens aktiver, passiver, indtægter, udgifter og pengestrømme er medregnet post for post i det ultimative moderselskabs konsoliderede regnskab i løbet af overtagelsesåret.

Den effektive skattesats og ekstraskatten for målenheden beregnes i overensstemmelse med stk. 2-8.

2. I løbet af overtagelsesåret indregner en multinational koncern eller en stor national koncern kun den regnskabsmæssige nettoindkomst eller det regnskabsmæssige nettotab og de regulerede omfattede skatter for målenheden, som er medregnet i det ultimative moderselskabs konsoliderede regnskab med henblik på dette direktiv.

3. I løbet af overtagelsesåret og i hvert efterfølgende regnskabsår baseres den kvalificerede indkomst eller det kvalificerede tab og regulerede omfattede skatter for målenheden på den historiske bogførte værdi af dens aktiver og passiver.

4. I løbet af overtagelsesåret omfatter beregningen af målenhedens berettigede lønomkostninger, jf. artikel 28, stk. 3, kun de omkostninger, der afspejles i det ultimative moderselskabs konsoliderede regnskab.

5. Beregningen af den bogførte værdi af målenhedens berettigede materielle aktiver, jf. artikel 28, stk. 4, reguleres i givet fald i forhold til den tid, hvor målenheden indgik i den multinationale koncern eller den store nationale koncern i løbet af overtagelsesåret.

6. Med undtagelse af det kvalificerede tabsbetinget udskudte skatteaktiv, som omhandlet i artikel 23, skal den overtagende multinationale koncern eller store nationale koncern tage hensyn til en målenheds udskudte skatteaktiver og udskudte skatteforpligtelser, som overføres mellem multinationale koncerner eller store nationale koncerner, på samme måde og i samme omfang, som hvis den overtagende multinationale koncern eller store nationale koncern kontrollerede målenheden, da disse aktiver og passiver opstod.

7. Målenhedens udskudte skatteforpligtelser, der tidligere har været medregnet i dens samlede reguleringsbeløb for udskudt skat, behandles som tilbageført med henblik på artikel 22, stk. 7, af den afhændende multinationale koncern eller store nationale koncern og som hidrørende fra den overtagende multinationale koncern eller store nationale koncern i løbet af overtagelsesåret, bortset fra at en eventuel senere nedsættelse af omfattede skatter i henhold til artikel 22, stk. 7, i dette tilfælde har virkning i det år, hvor beløbet efterbeskattes.

8. Hvis målenheden er et moderselskab og en enhed i to eller flere multinationale koncerner eller store nationale koncerner i løbet af overtagelsesåret, anvender den reglen om indkomstmåling separat på sine allokerbare andele af den ekstraskat for lavt beskattede koncernheder, som er beregnet for hver af de multinationale koncerner eller store nationale koncerner.

9. Uanset stk. 1-8 behandles overtagelse eller afhændelse af bestemmende indflydelse over en målenhed som overtagelse eller afhændelse af aktiver og passiver, hvis den jurisdiktion, hvor målenheden er hjemmehørende, eller, hvis der er tale om en skattemæssigt transparent enhed, den jurisdiktion, hvor aktiverne er hjemmehørende, behandler overtagelsen eller afhændelsen af den bestemmende indflydelse på samme, eller en tilsvarende, måde som overtagelse eller afhændelse af aktiver og passiver, og påligner sælgeren en omfattet skat på grundlag af differencen mellem beskatningsgrundlaget og det vederlag, der er betalt til gengæld for den bestemmende indflydelse, eller dagsværdien af aktiverne og passiverne.

Artikel 35

Overførsel af aktiver og passiver

1. I denne artikel forstås ved:
 - a) »omstrukturering«: en omdannelse eller overførsel af aktiver og passiver, f.eks. i forbindelse med en fusion, spaltning, likvidation eller lignende transaktion, hvor:
 - i) vederlaget for overførslen helt eller i væsentligt omfang er egenkapitalandele udstedt af den overtagende koncernenhed eller af en person med tilknytning til den overtagende koncernenhed, eller, i tilfælde af likvidation, egenkapitalandele i målenheden, eller, hvis der ikke ydes vederlag, hvor udstedelsen af en egenkapitalandel ikke ville have nogen økonomisk betydning
 - ii) den afhændende koncernenheds gevinst eller tab på disse aktiver er helt eller delvist fritaget for skat, og
 - iii) skattelovgivningen i den jurisdiktion, hvor den overtagende koncernenhed er hjemmehørende, kræver, at den overtagende koncernenhed beregner den skattepligtige indkomst efter afhændelsen eller overtagelsen ved anvendelse af den afhændende koncernenheds beskatningsgrundlag i aktiverne, som reguleres for eventuel ikkekvalificeret gevinst eller tab ved afhændelsen eller overtagelsen
 - b) »ikkekvalificeret gevinst eller tab«: det laveste beløb af den afhændende koncernenheds gevinst eller tab i forbindelse med en omstrukturering, som beskattes på den afhændende koncernenheds hjemsted, og den regnskabsmæssige gevinst eller det regnskabsmæssige tab i forbindelse med omstruktureringen.
2. En koncernenhed, der afhænder aktiver og passiver (»den afhændende koncernenhed«) medregner den gevinst eller det tab, der hidrører fra den pågældende afhændelse ved beregningen af sin kvalificerede indkomst eller sit kvalificerede tab.

En koncernenhed, der overtager aktiver og passiver (»den overtagende koncernenhed«), beregner sin kvalificerede indkomst eller sit kvalificerede tab på grundlag af den bogførte værdi af de overtagne aktiver og passiver, der er opgjort efter den regnskabsstandard, som anvendes ved udarbejdelsen af det ultimative moderselskabs konsoliderede regnskab.

3. Uanset stk. 2, hvis afhændelse eller overtagelse af aktiver og passiver foretages i forbindelse med en omstrukturering:
 - a) udelader den afhændende koncernenhed alle gevinster eller tab, der hidrører fra den pågældende afhændelse, af beregningen af sin kvalificerede indkomst eller sit kvalificerede tab, og
 - b) beregner den overtagende koncernenhed sin kvalificerede indkomst eller sit kvalificerede tab på grundlag af den bogførte værdi af de aktiver og passiver, der overtages fra den afhændende koncernenhed, på afhændelsestidspunktet.
4. Uanset stk. 2 og 3, hvis afhændelsen af aktiver og passiver foretages i forbindelse med en omstrukturering, som medfører en ikkekvalificeret gevinst eller et ikkekvalificeret tab for den afhændende koncernenhed:
 - a) medtager den afhændende koncernenhed gevinst eller tab ved afhændelsen ved beregningen af sin kvalificerede indkomst eller sit kvalificerede tab i en størrelsesorden, der svarer til de ikkekvalificerede gevinster eller tab, og

- b) beregner den overtagende koncernenhed sin kvalificerede indkomst eller sit kvalificerede tab efter overtagelsen med anvendelse af den afhændende koncernenheds bogførte værdi af de overtagne aktiver og passiver ved afhændelsen som reguleret i overensstemmelse med den overtagende koncernenheds lokale skatteregler for at tage hensyn til de ikkekvalificerede gevinster eller tab.
5. Efter den indberettende koncernenheds beslutning kan en koncernenhed, som er forpligtet eller berettiget til at regulere grundlaget for sine aktiver og beløbet for sine passiver til den skattemæssige dagsværdi i den jurisdiktion, hvor den er hjemmehørende:
- a) ved beregningen af sin kvalificerede indkomst eller sit kvalificerede tab medtage et gevinst- eller tabsbeløb for hvert af sine aktiver og passiver, som skal:
- i) svare til differencen mellem aktivets eller passivets regnskabsmæssige bogførte værdi umiddelbart før den begivenhed, der udløste skattereguleringen (»udløsende begivenhed«), og aktivets eller passivets dagsværdi umiddelbart efter den udløsende begivenhed, og
- ii) nedsættes (eller forhøjes) med de eventuelle ikkekvalificerede gevinster eller tab, som måtte hidrøre fra den udløsende begivenhed
- b) anvende aktivets eller passivets regnskabsmæssige dagsværdi umiddelbart efter den udløsende begivenhed til beregning af den kvalificerede indkomst eller det kvalificerede tab i det regnskabsår, som slutter efter den udløsende begivenhed, og
- c) medregne de samlede nettobeløb af de under litra a) beregnede beløb i koncernenhedens kvalificerede indkomst eller tab på en af følgende måder:
- i) disse samlede nettobeløb medregnes i det regnskabsår, hvor den udløsende begivenhed indtræffer, eller
- ii) et beløb svarende til disse samlede nettobeløb divideret med fem medregnes i det regnskabsår, hvor den udløsende begivenhed indtræffer, og i hvert af de umiddelbart følgende fire regnskabsår, medmindre koncernenheden forlader den multinationale koncern eller den store nationale koncern i et regnskabsår inden for denne periode, i hvilket tilfælde det resterende beløb medregnes fuldt ud i det pågældende regnskabsår.

Artikel 36

Joint ventures

1. I denne artikel forstås ved:
- a) »joint venture« en enhed, hvis finansielle resultater indberettes efter den indre værdis metode i det ultimative moderselskabs konsoliderede regnskab, forudsat at det ultimative moderselskab direkte eller indirekte besidder mindst 50 % af ejerandelene heri.

Et joint venture omfatter ikke:

- i) et ultimativt moderselskab i en multinational koncern eller en stor national koncern, som skal anvende reglen om indkomstmedregning
- ii) en undtaget enhed som defineret i artikel 2, stk. 3
- iii) en enhed, hvis ejerandele, som er ejet af den multinationale koncern eller den store nationale koncern, ejes direkte gennem en undtaget enhed som omhandlet i artikel 2, stk. 3, og som opfylder én af følgende betingelser:
- den driver udelukkende eller næsten udelukkende virksomhed med henblik på besiddelse af aktiver eller investering af midler til fordel for sine investorer
 - den udfører aktiviteter i tilknytning til dem, der udføres af den undtagne enhed, eller
 - i det væsentlige hele dens indkomst er undtaget fra beregningen af den kvalificerede indkomst eller det kvalificerede tab, jf. artikel 16, stk. 2, litra b) og c)

- iv) en enhed, som ejes af en multinational koncern eller en stor national koncern, der udelukkende består af undtagne enheder, eller
 - v) et tilknyttet joint venture
- b) »tilknyttet joint venture«:
- i) en enhed, hvis aktiver, passiver, indtægter, udgifter og pengestrømme er konsolideret af et joint venture efter en almindeligt anerkendt regnskabsstandard, eller som ville være blevet konsolideret, hvis joint venturet havde været forpligtet til at konsolidere disse aktiver, passiver, indtægter, udgifter og pengestrømme efter en almindeligt anerkendt regnskabsstandard, eller
 - ii) et fast driftssted, hvis hovedenheden er et joint venture eller en i nr. i) omhandlet enhed. I så fald behandles det faste driftssted som et separat tilknyttet joint venture.
2. Et moderselskab, der har en direkte eller indirekte ejerandel i et joint venture eller et tilknyttet joint venture, anvender reglen om indkomstmedregning med hensyn til sin allokerbare andel af ekstraskatten for dette joint venture eller tilknyttede joint venture i overensstemmelse med artikel 5-10.
3. Beregningen af ekstraskatten for joint venturet og dets tilknyttede joint ventures (under ét benævnt »joint venture-koncern«) foretages i henhold til kapitel III-VII, som var de koncernenheder i en separat multinational koncern eller stor national koncern, og joint venturet var det ultimative moderselskab i denne koncern.
4. Den ekstraskat, der påhviler joint venture-koncernen, nedsættes med hvert moderselskabs allokerbare andel af den ekstraskat, jf. stk. 2, for hvert medlem af joint venture-koncernen, der pålægges i henhold til stk. 3. Eventuelle resterende ekstraskattebeløb lægges til det samlede beløb for ekstraskat i henhold til reglen om underbeskattede overskud, jf. artikel 14, stk. 2.

I dette stykke forstås ved »ekstraskat, der påhviler joint venture-koncernen«: moderselskabets allokerbare andel af ekstraskatten for joint venture-koncernen.

Artikel 37

Multinationale koncerner med flere moderselskaber

1. I denne artikel forstås ved:
- a) »multinational koncern eller stor national koncern med flere moderselskaber«: to eller flere koncerner, hvor de ultimative moderselskaber indgår i en konstruktion med en forbundet struktur eller en konstruktion med dobbeltnotering, som omfatter mindst én enhed eller et fast driftssted i den sammensluttede koncern, som er hjemmehørende i en anden jurisdiktion i forhold til hjemstedet for de andre enheder i den sammensluttede koncern
 - b) »forbundet struktur«: en konstruktion, der indgås af to eller flere ultimative moderselskaber i separate koncerner, hvor:
 - i) 50 % eller mere af ejerandelene i de ultimative moderselskaber for separate koncerner er noteret til en og samme pris, hvis de er noteret, og på grund af ejerforhold, begrænsninger med hensyn til overdragelse eller andre vilkår eller betingelser er forbundet med hinanden og ikke kan overdrages eller handles særskilt, og
 - ii) et af de ultimative moderselskaber udarbejder et konsolideret regnskab, som samlet viser aktiver, passiver, indtægter, udgifter og pengestrømme for alle enheder i de berørte koncerner, som om der var tale om en enkelt økonomisk enhed, og som i henhold til en reguleringsordning er underlagt ekstern revision
 - c) »konstruktion med dobbeltnotering«: en konstruktion, der indgås af to eller flere ultimative moderselskaber i separate koncerner, hvor:
 - i) de ultimative moderselskaber er enige om at sammenlægge deres virksomhed ved aftale alene
 - ii) de ultimative moderselskaber i henhold til kontraktlige ordninger foretager udlodninger til deres aktionærer med hensyn til udbytte og i tilfælde af likvidation på grundlag af et bestemt forhold
 - iii) de ultimative moderselskabers aktiviteter forvaltes som en enkelt økonomisk enhed i henhold til kontraktlige ordninger, samtidig med at deres separate juridiske identiteter bevares

- iv) de ultimative moderselskabers ejerandele, som udgør aftalen, noteres, handles eller overdrages særskilt på forskellige kapitalmarkeder, og
- v) de ultimative moderselskaber udarbejder konsoliderede regnskaber, som samlet viser aktiver, passiver, indtægter, udgifter og pengestrømme i enheder i alle koncernerne, som om der var tale om en enkelt økonomisk enhed, og som i henhold til en reguleringsordning er underlagt ekstern revision.

2. Når enheder og koncernenheder i to eller flere koncerner indgår i en multinational koncern eller en stor national koncern med flere moderselskaber, behandles de enheder og koncernenheder, der indgår i hver koncern, som medlemmer af én multinational koncern eller én stor national koncern med flere moderselskaber.

En enhed, som ikke er en undtaget enhed, jf. artikel 2, stk. 3, behandles som en koncernenhed, hvis den er konsolideret post for post af den multinationale koncern eller den store nationale koncern med flere moderselskaber, eller hvis enheder i den multinationale koncern eller den store nationale koncern med flere moderselskaber har bestemmende indflydelse over den.

3. Det konsoliderede regnskab for den multinationale koncern eller den store nationale koncern med flere moderselskaber er det kombinerede konsoliderede regnskab, der er omhandlet i definitionen af en forbundet struktur eller en konstruktion med dobbeltnotering i stk. 1, og som er udarbejdet efter en almindeligt anerkendt regnskabsstandard, som skønnes at være det ultimative moderselskabs regnskabsstandard.

4. De ultimative moderselskaber i de separate koncerner, som udgør den multinationale koncern eller den store nationale koncern med flere moderselskaber, er de ultimative moderselskaber i den multinationale koncern eller den store nationale koncern med flere moderselskaber.

Ved anvendelse af dette direktiv på en multinational koncern eller en stor national koncern med flere moderselskaber finder henvisninger til et ultimativt moderselskab i den nødvendige udstrækning anvendelse, som om der var tale om henvisninger til flere ultimative moderselskaber.

5. De moderselskaber i den multinationale koncern eller den store nationale koncern med flere moderselskaber, der er hjemmehørende i en medlemsstat, herunder hvert ultimative moderselskab, anvender reglen om indkomstmedregning, jf. artikel 5-10, med hensyn til deres allokerbare andel af de lavt beskattede koncernenheders ekstraskat.

6. De koncernenheder i den multinationale koncern eller den store nationale koncern med flere moderselskaber, der er hjemmehørende i en medlemsstat, anvender reglen om underbeskattede overskud, jf. artikel 12, 13 og 14, under hensyntagen til ekstraskatten for hver lavt beskattet koncernenhed, der indgår i den multinationale koncern eller den store nationale koncern med flere moderselskaber.

7. De ultimative moderselskaber i den multinationale koncern eller den store nationale koncern med flere moderselskaber forpligtes til at indgive skemaet med oplysninger om ekstraskat, jf. artikel 44, medmindre de udpeger en enkelt indberettende enhed som omhandlet i artikel 44, stk. 3, litra b). Dette skema indeholder oplysninger om hver koncern, der indgår i den multinationale koncern eller den store nationale koncern med flere moderselskaber.

KAPITEL VII

SKATTENEUTRALITETS- OG UDBYTTTEORDNINGER

Artikel 38

Ultimativt moderselskab, der en gennemstrømningsenhed

1. Den kvalificerede indkomst i en gennemstrømningsenhed, der er et ultimativt moderselskab, nedsættes, for regnskabsåret, med det beløb af den kvalificerede indkomst, som kan henføres til indehaveren af en ejerandel (»indehaveren») i gennemstrømningsenheden, forudsat at:

- a) indehaveren pålægges skat af sådan indkomst for en beskatningsperiode, der udløber senest 12 måneder efter udgangen af dette regnskabsår, med en nominal sats svarende til eller over minimumsskattesatsen, eller

b) det med rimelighed kan forventes, at det samlede beløb af det ultimative moderselskabs regulerede omfattede skatter og skatter betalt af indehaveren af en sådan indkomst senest 12 måneder efter udgangen af regnskabsåret svarer til eller overstiger et beløb, der er lig med denne indkomst ganget med minimumsskattesatsen.

2. Den kvalificerede indkomst i en gennemstrømningsenhed, der er et ultimativt moderselskab, nedsættes, for regnskabsåret, også med det beløb af den kvalificerede indkomst, som er allokeret til indehaveren i gennemstrømningsenheden, forudsat at indehaveren er:

- a) en fysisk person, der er skattemæssigt hjemmehørende i den jurisdiktion, hvor det ultimative moderselskab er hjemmehørende, og som har ejerandele, der repræsenterer en rettighed til 5 % eller derunder af det ultimative moderselskabs overskud og aktiver, eller
- b) en offentlig enhed, en international organisation, en nonprofitorganisation eller et pensionsinstitut, der er skattemæssigt hjemmehørende i den jurisdiktion, hvor det ultimative moderselskab er hjemmehørende, og som har ejerandele, der repræsenterer en rettighed til 5 % eller derunder af det ultimative moderselskabs overskud og aktiver.

3. Det kvalificerede tab i en gennemstrømningsenhed, der er et ultimativt moderselskab, nedsættes, for regnskabsåret, med beløbet for det kvalificerede tab, som kan henføres til indehaveren i gennemstrømningsenheden.

Første afsnit finder ikke anvendelse, i det omfang indehaveren ikke må anvende det pågældende tab ved beregningen af sin skattepligtige indkomst.

4. De omfattede skatter i en gennemstrømningsenhed, som er et ultimativt moderselskab, nedsættes forholdsmæssigt med det nedsatte beløb for den kvalificerede indkomst, jf. stk. 1 og 2.

5. Stk. 1-4 finder anvendelse på et fast driftssted, hvorigennem en gennemstrømningsenhed, der er et ultimativt moderselskab, helt eller delvist udøver sin virksomhed, eller hvorigennem en skattemæssigt transparent enheds virksomhed helt eller delvis udøves, for så vidt det ultimative moderselskabs ejerandel i den pågældende skattemæssigt transparente enhed besiddes direkte eller gennem en kæde af skattemæssigt transparente enheder.

Artikel 39

Ultimativt moderselskab, der er underlagt en ordning for fradrag af udbytte

1. I denne artikel forstås ved:

- a) »ordning for fradrag af udbytte«: en skatteordning, som anvender beskatning på ét enkelt niveau på ejernes indkomst i en enhed ved at fratække eller udelade overskud, der er udloddet til ejerne, af enhedens indkomst eller ved at fritage et kooperativ for beskatning
- b) »fradragsberettiget udbytte«: med hensyn til en koncernenhed, der er omfattet af en ordning for fradrag af udbytte:
 - i) udlodning af overskud til indehaveren af en ejerandel i den enhed, der er fradragsberettiget i koncernenhedens skattepligtige indkomst i henhold til lovgivningen i den jurisdiktion, hvor den er hjemmehørende, eller
 - ii) kooperativ dividende til et medlem af et kooperativ, og
- c) »kooperativ«: en enhed, der kollektivt markedsfører eller erhverver varer eller tjenesteydelser på vegne af sine medlemmer, og som i den jurisdiktion, hvor den er hjemmehørende, er omfattet af en skatteordning, der sikrer skattnoneutralitet i forbindelse med varer eller tjenesteydelser, der sælges eller erhverves af dens medlemmer gennem kooperativet.

2. Et ultimativt moderselskab i en multinational koncern eller i en stor national koncern, der er omfattet af en ordning for fradrag af udbytte, nedsætter sin kvalificerede indkomst indtil nul, for regnskabsåret, med det beløb, som udloddes som fradragsberettiget udbytte senest 12 måneder efter udgangen af regnskabsåret, forudsat at:

- a) udbyttet beskattes hos modtageren for en beskatningsperiode, der udløber senest 12 måneder efter udgangen af regnskabsåret, med en nominel sats svarende til eller over minimumsskattesatsen, eller
- b) det med rimelighed kan forventes, at det samlede beløb af det ultimative moderselskabs regulerede omfattede skatter og skatter, der betales af modtageren for dette udbytte, svarer til eller overstiger denne indkomst ganget med minimumsskattesatsen.

3. Et ultimativt moderselskab i en multinational koncern eller i en stor national koncern, der er omfattet af en ordning for fradrag af udbytte, nedsætter også sin kvalificerede indkomst indtil nul, for regnskabsåret, med det beløb, som den udlodder som fradragsberettiget udbytte senest 12 måneder efter udgangen af regnskabsåret, forudsat at modtageren er:

- a) en fysisk person, og udbyttet, der er modtaget, er kooperativ dividende fra et kooperativ inden for forsyningsområdet
- b) en fysisk person, der er skattemæssigt hjemmehørende i den samme jurisdiktion, hvor det ultimative moderselskab er hjemmehørende, og som har ejerandele, der repræsenterer en rettighed til 5 % eller derunder af det ultimative moderselskabs overskud og aktiver, eller
- c) en offentlig enhed, en international organisation, en nonprofitorganisation eller et pensionsinstitut, som ikke er en pensionsenhed, der er skattemæssigt hjemmehørende i den jurisdiktion, hvor det ultimative moderselskab er hjemmehørende.

4. Et ultimativt moderselskabs omfattede skatter, bortset fra de skatter, for hvilke der er givet fradrag for udbytte, nedsættes forholdsmæssigt med det nedsatte beløb for den kvalificerede indkomst, jf. stk. 2 og 3.

5. Hvis det ultimative moderselskab har en ejerandel i en anden koncernenhed, der er omfattet af en ordning for fradrag af udbytte, direkte eller gennem en kæde af sådanne koncernenheder, finder stk. 2, 3 og 4 anvendelse på alle andre koncernenheder, der er hjemmehørende i jurisdiktionen for det ultimative moderselskab, som er omfattet af en ordning for fradrag af udbytte, i det omfang deres kvalificerede indkomst udloddes videre af det ultimative moderselskab til modtagere, der opfylder kravene, jf. stk. 2 og 3.

6. Med henblik på stk. 2 behandles kooperativ dividende, som udloddes af et kooperativ inden for forsyningsområdet, som udbytte, der beskattes hos modtageren, for så vidt dette udbytte nedsætter en fradragsberettiget udgift eller omkostning ved beregningen af modtagerens skattepligtige indkomst eller tab.

Artikel 40

Anerkendte beskatningssystemer baseret på overskudsudlodning

1. En indberettende koncernenhed kan med hensyn til sig selv eller en anden koncernenhed, der er omfattet af et anerkendt beskatningssystem baseret på overskudsudlodning, beslutte at medregne det ansatte beløb som en skønnet udbytteskat i overensstemmelse med stk. 2 i koncernenhedens regulerede omfattede skatter for regnskabsåret.

Beslutningen træffes årligt i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2, og finder anvendelse på alle de koncernenheder, der er hjemmehørende i en jurisdiktion.

2. Beløbet for den skønnede udbytteskat skal være det mindste af følgende beløb:

- a) det beløb for de regulerede omfattede skatter, der er nødvendigt for at forhøje den effektive skattesats for jurisdiktionen for regnskabsåret som beregnet i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2, op til minimumsskattesatsen, eller
- b) den skat, der skulle have været betalt, hvis de koncernenheder, som er hjemmehørende i jurisdiktionen, havde udloddet hele den del af deres indkomst, der er omfattet af det anerkendte beskatningssystem baseret på overskudsudlodning i løbet af det pågældende regnskabsår.

3. Hvis der træffes en beslutning, jf. stk. 1, skal der oprettes en efterbeskatningskonto for den skønnede udbytteskat for hvert regnskabsår, hvor denne beslutning finder anvendelse. Beløbet for den skønnede udbytteskat for jurisdiktionen, som er beregnet i henhold til stk. 2, tilføres efterbeskatningskontoen for den skønnede udbytteskat for det regnskabsår, hvor den blev oprettet.

Ved udgangen af hvert efterfølgende regnskabsår nedsættes den udestående saldo på de efterbeskatningskonti for den skønnede udbytteskat, der er oprettet for tidligere regnskabsår, i kronologisk rækkefølge indtil nul med de skatter, som koncernhederne har betalt i løbet af regnskabsåret i forhold til faktiske eller skønnede udlodninger.

Eventuelle restbeløb på efterbeskatningskonti for den skønnede udbytteskat efter anvendelse af andet afsnit nedsættes indtil nul med et beløb svarende til det kvalificerede nettotab i en jurisdiktion ganget med minimumsskattesatsen.

4. Eventuelle restbeløb af det kvalificerede nettotab ganget med minimumsskattesatsen efter anvendelse af stk. 3, tredje afsnit, for jurisdiktionen fremføres til følgende regnskabsår og nedsætter eventuelle restbeløb på efterbeskatningskontiene for den skønnede udbytteskat efter anvendelse af stk. 3.

5. Den eventuelle restsaldo på efterbeskatningskontoen for den skønnede udbytteskat på den sidste dag i det fjerde regnskabsår efter det regnskabsår, for hvilket kontoen blev oprettet, behandles som en nedsættelse af de regulerede omfattede skatter, som tidligere var blevet beregnet for det pågældende regnskabsår. Den effektive skattesats og ekstraskat for det pågældende regnskabsår omberegnes i overensstemmelse hermed, jf. artikel 29, stk. 1.

6. Skatter, der betales i løbet af regnskabsåret i forbindelse med faktisk eller skønnet udbytte, medtages ikke i de regulerede omfattede skatter, i det omfang de nedsætter saldoen på en efterbeskatningskonto for skønnet udbytteskat, jf. stk. 3 og 4.

7. Hvis en koncernhed, der er genstand for en beslutning, jf. stk. 1, udtræder af den multinationale koncern eller den store nationale koncern, eller praktisk taget alle dens aktiver overføres til en person, der ikke er en koncernhed i den samme multinationale koncern eller store nationale koncern, som er hjemmehørende i den samme jurisdiktion, behandles den eventuelle restsaldo på efterbeskatningskontoen for den skønnede udbytteskat i de tidligere regnskabsår, hvor kontoen var oprettet, som en nedsættelse af de regulerede omfattede skatter for hvert af disse regnskabsår, jf. artikel 29, stk. 1.

Eventuel yderligere ekstraskat, der skal betales, ganges med følgende forholdstal for at ansætte den yderligere ekstraskat, der skal betales, for jurisdiktionen:

$$\frac{\text{Koncernhedens kvalificerede indkomst}}{\text{Jurisdiktionens kvalificerede nettoindkomst}}$$

hvor:

- a) koncernhedens kvalificerede indkomst ansættes, jf. kapitel III, for hvert regnskabsår, hvor der er en udestående saldo på efterbeskatningskontiene for den skønnede udbytteskat for jurisdiktionen, og
- b) den kvalificerede nettoindkomst for jurisdiktionen ansættes, jf. artikel 26, stk. 2, for hvert regnskabsår, hvor der er en udestående saldo på efterbeskatningskontoen for den skønnede udbytteskat for jurisdiktionen.

Artikel 41

Ansættelse af den effektive skattesats og ekstraskat for en investeringsenhed

1. Hvis en koncernhed i en multinational koncern eller i en stor national koncern er en investeringsenhed, der ikke er en skattemæssigt transparent enhed, og som ikke har truffet en beslutning i henhold til artikel 42 og 43, beregnes den effektive skattesats for den pågældende investeringsenhed separat i forhold til den effektive skattesats i den jurisdiktion, hvor den er hjemmehørende.

2. Investeringsenhedens effektive skattesats, jf. stk. 1, svarer til dens regulerede omfattede skatter divideret med et beløb svarende til den multinationale koncerns eller den store nationale koncerns allokerbare andel af investeringsenhedens kvalificerede indkomst eller tab.

Hvis mere end en investeringsenhed er hjemmehørende i en jurisdiktion, beregnes deres effektive skattesats ved at kombinere deres regulerede omfattede skatter samt den multinationale koncerns eller den store nationale koncerns allokerbare andel i deres kvalificerede indkomst eller tab.

3. En investeringsenheds regulerede omfattede skatter, jf. stk. 1, er de regulerede omfattede skatter, som kan henføres til den multinationale koncerns eller den store nationale koncerns allokerbare andel i investeringsenhedens kvalificerede indkomst eller tab og omfattede skatter, der er allokert til investeringsenheden, jf. artikel 24. Investeringsenhedens regulerede omfattede skatter omfatter ikke omfattede skatter, som påhviler investeringsenheden, og som kan henføres til indkomst, der ikke indgår i den multinational koncerns eller den store nationale koncerns allokerbare andel af investeringsenhedens indkomst.

4. En investeringsenheds ekstraskat, jf. stk. 1, er et beløb svarende til procentsatsen for investeringsenhedens ekstraskat ganget med et beløb svarende til differencen mellem den multinationale koncerns eller den store nationale koncerns allokerbare andel i investeringsenhedens kvalificerede indkomst og den substansbaserede indkomstudelukkelse, der er beregnet for investeringsenheden.

En investeringsenheds ekstraskat er et positivt beløb svarende til differencen mellem minimumsskattesatsen og den effektive skattesats for den pågældende investeringsenhed.

Hvis mere end en investeringsenhed er hjemmehørende i en jurisdiktion, beregnes deres effektive skattesats ved at kombinere deres beløb for substansbaseret indkomstudelukkelse samt den multinationale koncerns eller den store nationale koncerns allokerbare andel i deres kvalificerede indkomst eller tab.

Den substansbaserede indkomstudelukkelse for en investeringsenhed ansættes efter artikel 28, stk. 1-7. De berettigede lønomkostninger til berettigede ansatte og de berettigede materielle aktiver, der indregnes for den pågældende investeringsenhed, nedsættes i forhold til den multinationale koncerns eller den store nationale koncerns allokerbare andel af investeringsenhedens kvalificerede indkomst divideret med den pågældende investeringsenheds samlede kvalificerede indkomst.

5. Med henblik på denne artikel ansættes den multinationale koncerns eller den store nationale koncerns allokerbare andel i en investeringsenheds kvalificerede indkomst eller tab i henhold til artikel 9 alene under hensyntagen til andele, som ikke er genstand for en beslutning i henhold til artikel 42 eller 43.

Artikel 42

Beslutning om at behandle en investeringsenhed som en skattemæssigt transparent enhed

1. I denne artikel forstås ved en »forsikringsinvesteringsenhed«: en enhed, der ville opfylde definitionen af en investeringsfond, jf. artikel 3, nr. 31), eller et ejendomsinvesteringselskab, jf. artikel 3, nr. 32), hvis det ikke var blevet oprettet i forbindelse med forpligtelser i henhold til en forsikrings- eller livrenteaftale, og hvis det ikke var 100 % ejet af en enhed, der er underlagt regulering i den jurisdiktion, hvor den er hjemmehørende som forsikringselskab.

2. Efter den indberettende koncernenheds beslutning kan en koncernenhed, som er en investeringsenhed eller en forsikringsinvesteringsenhed, behandles som en skattemæssigt transparent enhed, hvis ejeren af koncernenheden beskattes i den jurisdiktion, hvor den er hjemmehørende, efter markedsværdi eller en lignende ordning baseret på de årlige ændringer i dagsværdien af dens ejerandele i den pågældende enhed og den gældende skattesats for ejeren af koncernenheden på indkomsten svarer til eller overstiger minimumsskattesatsen.

3. En koncernenhed, der har en indirekte ejerandel i en investeringsenhed eller i en forsikringsinvesteringsenhed gennem en direkte ejerandel i en anden investeringsenhed eller forsikringsinvesteringsenhed, anses for at være underlagt beskatning efter markedsværdi eller en lignende ordning med hensyn til dens indirekte ejerandel i førstnævnte enhed eller forsikringsinvesteringsenhed, hvis den er underlagt beskatning efter markedsværdi eller lignende ordning med hensyn til dens direkte ejerandel i den anden nævnte enhed eller forsikringsinvesteringsenhed.

4. Beslutningen i henhold til denne artikels stk. 2 træffes i overensstemmelse med artikel 45, stk. 1.

Hvis beslutningen tilbagekaldes, indregnes eventuelle gevinster eller tab fra afhændelse af et aktiv eller passiv, som investeringsenheden eller forsikringsinvesteringsenheden har, på basis af markedsværdien af aktivet eller passivet på den første dag i det år, hvor tilbagekaldelsen foretages.

Artikel 43

Beslutning om at anvende en metode med skattepligtigt udbytte

1. Efter den indberettende koncernenheds beslutning kan en ejer af en koncernenhed, der ejer en investeringsenhed, anvende en metode med skattepligtigt udbytte med hensyn til dens ejerandel i en investeringsenhed, for så vidt ejeren af koncernenheden ikke er en investeringsenhed og med rimelighed kan forventes at blive beskattet af udbytte fra investeringsenheden med en skattesats svarende til eller over minimumsskattesatsen.

2. Efter metoden med skattepligtigt udbytte medregnes udbytte og skønnet udbytte af en investeringsenheds kvalificerede indkomst i den kvalificerede indkomst for den koncernenhedsejer, der har modtaget udbyttet, forudsat at denne ikke er en investeringsenhed.

Beløbet for omfattede skatter, der er afholdt af investeringsenheden, og som kan fradrages af ejerne af koncernenheden i skatteforpligtelsen hidrørende fra investeringsenhedens udbytte, medregnes i den kvalificerede indkomst og regulerede omfattede skatter for den koncernenhedsejer, der har modtaget udbyttet.

Den andel af den ikkeudloddede kvalificerede nettoindkomst i den i stk. 3 omhandlede investeringsenhed, som tilhører ejeren af koncernenheden og hidrører fra det tredje år, der går umiddelbart forud for regnskabsåret (»kontrolåret«), behandles som den pågældende investeringsenheds kvalificerede indkomst for regnskabsåret. Beløbet svarende til denne kvalificerede indkomst ganget med minimumsskattesatsen behandles med henblik på kapitel II som ekstraskat for en lavt beskattet koncernenhed for regnskabsåret.

En investeringsenheds kvalificerede indkomst eller tab og de regulerede omfattede skatter, der kan henføres til denne indkomst for regnskabsåret, udelades af beregningen af den effektive skattesats, jf. kapitel V og artikel 41, stk. 1-4, med undtagelse af beløbet for omfattede skatter, jf. nærværende stykkes andet afsnit.

3. En investeringsenheds ikkeudloddede kvalificerede nettoindkomst for kontrolåret er beløbet for den pågældende investeringsenheds kvalificerede indkomst for kontrolåret, nedsat indtil nul, med:

- a) investeringsenhedens omfattede skatter
- b) udbytte og skønnet udbytte til aktionærer, der ikke er investeringsenheder i løbet af den periode, som starter den første dag i det tredje år, der går umiddelbart forud for regnskabsåret, og slutter den sidste dag i det rapporteringsår, hvor ejerandelen blev besiddet (»kontrolperioden«)
- c) kvalificerede tab, der er opstået i løbet af kontrolperioden, og
- d) eventuelle restbeløb fra kvalificerede tab, der ikke allerede har nedsat den pågældende investeringsenheds ikkeudloddede kvalificerede nettoindkomst for et tidligere kontrolår, dvs. fremførsel af investeringsunderskud.

En investeringsenheds ikkeudloddede kvalificerede nettoindkomst nedsættes ikke med udbytte eller skønnet udbytte, der allerede har nedsat den pågældende investeringsenheds ikkeudloddede kvalificerede nettoindkomst for et tidligere kontrolår ved anvendelse af første afsnit, litra b).

En investeringsenheds ikkeudloddede kvalificerede nettoindkomst nedsættes ikke med beløb for kvalificerede tab, der allerede har nedsat den pågældende investeringsenheds ikkeudloddede kvalificerede nettoindkomst for et tidligere kontrolår ved anvendelse af første afsnit, litra c).

4. Med henblik på denne artikel foreligger et skønnet udbytte, når en direkte eller indirekte ejerandel i investeringsenheden overføres til en enhed, der ikke tilhører den multinationale koncern eller den store nationale koncern, idet dette skønnede udbytte svarer til den ikkeudloddede andel af den kvalificerede nettoindkomst, der kan henføres til denne ejerandel på overførselsdatoen, opgjort uden hensyntagen til det skønnede udbytte.

5. Beslutningen i henhold til denne artikels stk. 1 træffes i overensstemmelse med artikel 45, stk. 1.

Hvis beslutningen tilbagekaldes, behandles den andel af den ikkeudloddede kvalificerede nettoindkomst i investeringsenheden, som tilhører ejeren af koncernenheden, for kontrolåret regnet fra udgangen af det regnskabsår, der går umiddelbart forud for det regnskabsår, hvor tilbagekaldelsen foretages, som investeringsenhedens kvalificerede indkomst for regnskabsåret. Beløbet svarende til denne kvalificerede indkomst ganget med minimumsskattesatsen behandles med henblik på kapitel II som ekstraskat for en lavt beskattet koncernenhed for regnskabsåret.

KAPITEL VIII

ADMINISTRATIVE BESTEMMELSER

Artikel 44

Indberetningsforpligtelser

1. I denne artikel forstås ved:

- a) »udpeget lokal enhed«: den koncernenhed i en multinational eller i stor national koncern, der er hjemmehørende i en medlemsstat, og som er udpeget af de andre koncernenheder i den multinationale eller store nationale koncern, der er hjemmehørende i den samme medlemsstat, til at indgive skemaet med oplysninger om ekstraskat eller indgive meddelelserne, jf. denne artikel, på deres vegne
- b) »betinget aftale mellem kompetente myndigheder«: en bilateral eller multilateral aftale eller ordning mellem to eller flere kompetente myndigheder, ifølge hvilken der automatisk skal udveksles årlige skemaer med oplysninger om ekstraskat.

2. En koncernenhed, der er hjemmehørende i en medlemsstat, skal indgive et skema med oplysninger om ekstraskat til sin skatteforvaltning i henhold til stk. 5.

Et sådant skema kan indgives af en udpeget lokal enhed på vegne af koncernenheden.

3. Uanset stk. 2 har en koncernenhed ikke pligt til at indgive et skema med oplysninger om ekstraskat til sin skatteforvaltning, hvis et sådant skema er indgivet i henhold til betingelserne i stk. 5 af:

- a) det ultimative moderselskab, der er hjemmehørende i en jurisdiktion, som for rapporteringsåret har en gældende betinget aftale mellem kompetente myndigheder med den medlemsstat, hvor koncernenheden er hjemmehørende, eller
- b) den udpegede indberettende enhed, der er hjemmehørende i en jurisdiktion, som for rapporteringsåret har en gældende betinget aftale mellem kompetente myndigheder med den medlemsstat, hvor koncernenheden er hjemmehørende.

4. Hvis stk. 3 finder anvendelse, har koncernenheden, der er hjemmehørende i en medlemsstat, eller den på dens vegne udpegede lokale enhed, pligt til at meddele skattemyndighederne identiteten på den enhed, som indgiver skemaet med oplysninger om ekstraskat, samt den jurisdiktion, i hvilken denne enhed er hjemmehørende.

5. Skemaet med oplysninger om ekstraskat skal indgives i et standardskema og indeholde følgende oplysninger om den multinationale eller store nationale koncern:

- a) koncernenhedernes identitet, herunder deres eventuelle skatteregistreringsnummer, jurisdiktionen, hvor de er hjemmehørende, og deres status efter reglerne i dette direktiv

- b) oplysninger om den multinationale eller store nationale concerns overordnede selskabsstruktur, herunder andre koncernenheders bestemmende indflydelse over koncernenhederne
- c) oplysninger, der er nødvendige for beregning af:
 - i) den effektive skattesats for hver jurisdiktion og ekstraskatten for hver koncernenhed
 - ii) ekstraskatten for et medlem af en joint venture-koncern
 - iii) allokeringen af ekstraskat i henhold til reglen om indkomstmedregning og reglen om underbeskattede overskud for hver jurisdiktion, og
- d) oplysninger om de beslutninger, der er truffet i henhold til dette direktiv.

6. Uanset stk. 5, hvis en koncernenhed er hjemmehørende i en medlemsstat med et ultimativt moderselskab, der er hjemmehørende i en tredjelandsjurisdiktion, der anvender regler, som er vurderet at være ligestillet med reglerne i dette direktiv, jf. artikel 52, er koncernenheden eller den udpegede lokale enhed forpligtet til at indgive et skema med oplysninger om ekstraskat, som indeholder følgende oplysninger:

- a) alle oplysninger, der er nødvendige for anvendelse af artikel 8, herunder:
 - i) identiteten på alle de koncernenheder i hvilke et delvist ejet moderselskab, der er hjemmehørende i en medlemsstat, har en direkte eller indirekte ejerandel på et hvilket som helst tidspunkt i løbet af regnskabsåret, samt oplysninger om strukturen af de pågældende ejerandele
 - ii) alle oplysninger, der er nødvendige for at beregne den effektive skattesats for de jurisdiktioner, hvor et delvist ejet moderselskab er hjemmehørende i en medlemsstat, der har ejerandele i de i nr. i) identificerede koncernenheder, og den ekstraskat, der skal betales, og
 - iii) alle oplysninger, der er relevante i denne henseende i henhold til artikel 9, 10 eller 11
- b) alle oplysninger, der er nødvendige for anvendelse af artikel 13, herunder:
 - i) identiteten på alle de koncernenheder, der er hjemmehørende i det ultimative moderselskabs jurisdiktion samt strukturen af de pågældende ejerandele
 - ii) alle oplysninger, der er nødvendige for at beregne den effektive skattesats for det ultimative moderselskabs jurisdiktion og dets ekstraskat, der skal betales, og
 - iii) alle oplysninger, der er nødvendige for at fordele denne ekstraskat på grundlag af fordelingsnøglen for reglen om underbeskattede overskud i artikel 14
- c) alle oplysninger, der er nødvendige for, at en medlemsstat, der har besluttet at anvende en kvalificeret indenlandsk ekstraskat, kan anvende en sådan ekstraskat i overensstemmelse med artikel 11.

7. Det i stk. 5 og 6 omhandlede skema med oplysninger om ekstraskat og eventuelle relevante meddelelser skal indgives til skattemyndighederne i den medlemsstat, hvor koncernenheden er hjemmehørende, senest 15 måneder efter den sidste dag i rapporteringsåret.

Artikel 45

Beslutninger

1. De i artikel 2, stk. 3, andet afsnit, artikel 16, stk. 3, 6 og 9, og artikel 42 og 43 omhandlede beslutninger gælder i en periode på fem år fra det år, hvor beslutningen træffes. Beslutningen forlænges automatisk, medmindre den indberettende koncernenhed tilbagekalder beslutningen ved udløbet af femårsperioden. Tilbagekaldelsen af beslutningen gælder i en periode på fem år fra udgangen af det år, hvor tilbagekaldelsen finder sted.

2. De i artikel 16, stk. 7, artikel 22, stk. 1, litra b), artikel 25, stk. 1, artikel 28, stk. 2, artikel 30, stk. 1, og artikel 40, stk. 1, omhandlede beslutninger gælder i en periode på ét år. Beslutningen forlænges automatisk, medmindre den indberettende koncernenhed tilbagekalder beslutningen ved årets udgang.

3. De i artikel 2, stk. 3, andet afsnit, artikel 16, stk. 3, 6, 7 og 9, artikel 22, stk. 1, litra b), artikel 25, stk. 1, artikel 28, stk. 2, artikel 30, stk. 1, artikel 40, stk. 1, og artikel 42 og 43 omhandlede beslutninger oplyses til skattemyndighederne i den medlemsstat, hvor den indberettende koncernenhed er hjemmehørende.

Artikel 46

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, herunder dem, der vedrører koncernenhedens pligt til at indgive oplysninger om og betale sin andel af ekstraskat eller til at have en yderligere kontant skatteudgift, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

KAPITEL IX

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 47

Skattemæssige behandling af udskudte skatteaktiver, udskudte skatteforpligtelser og overdragede aktiver efter en overgangsperiode

1. I denne artikel forstås ved et »overgangsårsår« for en jurisdiktion: det første regnskabsår, hvor en multinational koncern eller en stor national koncern falder ind under dette direktivs anvendelsesområde for så vidt angår den pågældende jurisdiktion.
2. Ved ansættelsen af den effektive skattesats for en jurisdiktion i et overgangsårsår og for hvert efterfølgende regnskabsår skal den multinationale koncern eller en stor national koncern indregne alle de udskudte skatteaktiver og udskudte skatteforpligtelser, som er afspejlet eller medtaget i alle koncernenhedernes regnskaber, i en jurisdiktion for overgangsåret.

Udskudte skatteaktiver og udskudte skatteforpligtelser skal indregnes med den laveste minimumsskattesats og den gældende indenlandske skattesats. Et udskudt skatteaktiv, der er opført med en lavere skattesats end minimumsskattesatsen, kan dog indregnes med minimumsskattesatsen, hvis skatteyderen kan påvise, at det udskudte skatteaktiv kan henføres til et kvalificeret tab.

Virkningen af en eventuel værdiregulering eller regulering af den regnskabsmæssige værdi med hensyn til et udskudt skatteaktiv skal ignoreres.

3. Udskudte skatteaktiver hidrørende fra poster, der er udelukket fra beregningen af kvalificeret indkomst eller tab, jf. kapitel III, er ikke omfattet af den i stk. 2 omhandlede beregning, når disse udskudte skatteaktiver genereres i en transaktion, der finder sted efter den 30. november 2021.
4. Ved overførsel af aktiver mellem koncernenheder efter den 30. november 2021 og før begyndelsen af et overgangsårsår baseres grundlaget for de overtagne aktiver, bortset fra lagerbeholdningen, på den afhændende koncernenheds bogførte værdi af de overdragede aktiver ved afhændelsen, idet de udskudte skatteaktiver og skatteforpligtelser ansættes på dette grundlag.

Artikel 48

Overgangsfritagelse for så vidt angår substansbaseret indkomstudelukkelse

1. Med henblik på anvendelse af artikel 28, stk. 3, erstattes værdien på 5 % for hvert regnskabsår, der begynder den 31. december i de følgende kalenderår, med værdierne i følgende tabel:

2023	10 %
2024	9,8 %
2025	9,6 %
2026	9,4 %
2027	9,2 %
2028	9,0 %
2029	8,2 %
2030	7,4 %
2031	6,6 %
2032	5,8 %

2. Med henblik på anvendelse af artikel 28, stk. 4, erstattes værdien på 5 % for hvert regnskabsår, der begynder den 31. december i de følgende kalenderår, med værdierne i følgende tabel:

2023	8 %
2024	7,8 %
2025	7,6 %
2026	7,4 %
2027	7,2 %
2028	7,0 %
2029	6,6 %
2030	6,2 %
2031	5,8 %
2032	5,4 %

Artikel 49

Indledende fase af multinationale koncerners og store nationale koncerners undtagelse fra reglen om indkomstmedregning og reglen om underbeskattede overskud

1. Ekstraskatten, der skal betales af et ultimativt moderselskab hjemmehørende i en medlemsstat, jf. artikel 5, stk. 2, eller af et mellemliggende moderselskab hjemmehørende i en medlemsstat, jf. artikel 7, stk. 2, når det ultimative moderselskab er en undtaget enhed, nedsættes til nul:

- a) i de første fem år af den indledende fase af den multinationale koncerns internationale aktivitet uanset kravene i kapitel V
- b) i de første fem år, fra den første dag i regnskabsåret, hvor den store nationale koncern falder ind under dette direktivs anvendelsesområde for første gang.

2. Hvis det ultimative moderselskab i en multinational koncern er hjemmehørende i en tredjelandjurisdiktion, nedsættes ekstraskatten, der skal betales af en koncernenhed, der er hjemmehørende i en medlemsstat, jf. artikel 14, stk. 2, til nul i de første fem år af den indledende fase af denne multinationale koncerns internationale aktivitet uanset kravene i kapitel V.

3. En multinational koncern anses for at være i den indledende fase af sin internationale aktivitet, hvis, i et regnskabsår:

- a) den har koncernenheder i højst seks jurisdiktioner, og
- b) summen af den bogførte nettoværdi af de materielle aktiver i alle koncernenheder i den multinationale koncern, der er hjemmehørende i alle andre jurisdiktioner end referencejurisdiktionen, ikke overstiger 50 000 000 EUR.

I første afsnit, litra b), forstås ved »referencejurisdiktion« den jurisdiktion, hvor den samlede værdi af materielle aktiver for koncernenhederne i den multinationale koncern er størst i det regnskabsår, hvor den multinationale koncern oprindeligt falder ind under dette direktivs anvendelsesområde. Den samlede værdi af materielle aktiver i en jurisdiktion er summen af den bogførte nettoværdi af alle materielle aktiver i alle koncernenhederne i den multinationale koncern, der er hjemmehørende i den pågældende jurisdiktion.

4. Den i stk. 1, litra a), og stk. 2 omhandlede femårsperiode begynder at løbe fra starten af det regnskabsår, hvor den multinationale koncern oprindeligt falder ind under dette direktivs anvendelsesområde.

For multinationale koncerner, der er omfattet af dette direktiv, når det træder i kraft, begynder den i stk. 1, litra a), omhandlede femårsperiode at løbe den 31. december 2023.

For multinationale koncerner, der er omfattet af dette direktiv, når det træder i kraft, begynder den i stk. 2 omhandlede femårsperiode at løbe den 31. december 2024.

For store nationale koncerner, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, når det træder i kraft, begynder den i stk. 1, litra b), omhandlede femårsperiode den 31. december 2023.

5. Den udpegede indberettende enhed, jf. artikel 44, skal meddele skattemyndighederne i medlemsstaten, hvor den er hjemmehørende, hvornår den indledende fase af den multinationale koncerns internationale aktivitet er startet.

Artikel 50

Beslutning om forsinket anvendelse af reglen om indkomstmedregning og reglen om underbeskattede overskud

1. Uanset artikel 5-14 kan medlemsstater, hvor højst 12 ultimative moderselskaber i koncerner, der er omfattet af dette direktiv, er beliggende, beslutte ikke at anvende reglen om indkomstmedregning og reglen om underbeskattede overskud i seks på hinanden følgende regnskabsår, som begynder den 31. december 2023. Medlemsstater, der træffer en sådan beslutning, meddeler Kommissionen dette senest den 31. december 2023.

2. Hvis det ultimative moderselskab i en multinational koncern er beliggende i en medlemsstat, som har truffet en beslutning i henhold til denne artikels stk. 1, sikrer de andre medlemsstater end den, hvor det ultimative moderselskab er beliggende, at koncernenhederne i denne koncern i den medlemsstat, hvor de er beliggende, er underlagt ekstraskatten i henhold til reglen om underbeskattede overskud, der er allokeret til den pågældende medlemsstat for de regnskabsår, der begynder den 31. december 2023, jf. artikel 14.

Det ultimative moderselskab, der er omhandlet i første afsnit, udpeger en udpeget indberettende enhed i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor det ultimative moderselskab er hjemmehørende, eller, hvis den multinationale koncern ikke har nogen koncernenheder i en anden medlemsstat, i en jurisdiktion i et tredjeland, som for rapporteringsåret har en gældende betinget aftale mellem kompetente myndigheder med den medlemsstat, hvor det ultimative moderselskab er hjemmehørende.

I så fald indgiver den udpegede indberettende enhed et skema med oplysninger om ekstraskat i overensstemmelse med kravene i artikel 44, stk. 5. De koncernenheder, der er hjemmehørende i en medlemsstat, som har gjort brug af muligheden i nærværende artikels stk. 1, giver den udpegede indberettende enhed de oplysninger, der er nødvendige for at efterkomme artikel 44, stk. 5, og er fritaget for indgivelsespligten i artikel 44, stk. 2.

3. Den procentsats i forbindelse med reglen om underbeskattede overskud, der fastsættes for en medlemsstat, som har truffet en beslutning i henhold til stk. 1, anses for at være nul for regnskabsåret.

Artikel 51

Overgangsfritagelse for indberetningsforpligtelser

Uanset artikel 44, stk. 7, skal det i artikel 44 omhandlede skema med oplysninger om ekstraskat og meddelelser indgives til medlemsstaternes skattemyndigheder senest 18 måneder efter den sidste dag i det rapporteringsår, der er det i artikel 47 omhandlede overgangsår.

KAPITEL X

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 52

Ækvivalensvurdering

1. Den retlige ramme, der gennemføres i overensstemmelse med national ret i en tredjelandjurisdiktion, anses for at være ækvivalent med en kvalificeret regel om indkomstmedregning, jf. kapitel II, og behandles ikke som en skatteordning for kontrollerede udenlandske selskaber, hvis den opfylder følgende betingelser:

- a) den håndhæver et sæt regler, i henhold til hvilke moderselskabet i en multinational koncern beregner og betaler sin allokerbare andel af ekstraskatten for de lavt beskattede koncernenheder i den multinationale koncern
- b) den fastsætter en effektiv minimumsskattesats på mindst 15 % under hvilken en koncernenhed anses for at være lavt beskattet
- c) med henblik på beregning af den effektive minimumsskattesats giver den kun mulighed for »blending« af indkomst i enheder, der hjemmehørende i samme jurisdiktion, og
- d) med henblik på beregning af ekstraskat i henhold til den ækvivalente kvalificerede regel om indkomstmedregning hjemler den fradrag for eventuel ekstraskat, der er betalt i en medlemsstat i medfør af den kvalificerede regel om indkomstmedregning, og for eventuel kvalificeret indenlandsk ekstraskat, jf. dette direktiv.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 53 for i overensstemmelse med betingelserne i nærværende artikels stk. 1 at fastlægge listen over tredjelandjurisdiktioner, der har gennemført en retlig ramme i deres nationale ret, som kan anses for at være ækvivalent med en kvalificeret regel om indkomstmedregning, og til at ajourføre denne liste som følge af en efterfølgende vurdering af den retlige ramme, som en tredjelandjurisdiktion gennemfører i sin nationale ret.

Artikel 53

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 52, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 23. december 2022.

3. Den i artikel 52 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 52 træder kun i kraft, hvis Rådet ikke har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Rådet, eller hvis Rådet inden udløbet af denne frist har underrettet Kommissionen om, at det ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Rådets initiativ.

Artikel 54

Underretning af Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet underrettes af Kommissionen om vedtagelsen af delegerede retsakter, om enhver indsigelse, der fremsættes over for dem, og om Rådets tilbagekaldelse af delegationen af beføjelser.

Artikel 55

Bilaterale aftaler om forenklede indberetningsforpligtelser

Unionen kan indgå aftaler med tredjelandsjurisdiktioner, hvis retlige rammer er blevet vurderet som værende ækvivalente med en kvalificeret regel om indkomstmedregning i overensstemmelse med artikel 52, med henblik på at etablere en ramme for forenkling af indberetningsprocedurerne, jf. artikel 44, stk. 6.

Artikel 56

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2023. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser for de regnskabsår, der begynder den 31. december 2023.

Med undtagelse af ordningen i artikel 50, stk. 2, anvender de imidlertid de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 12, 13 og 14, for de regnskabsår, der begynder den 31. december 2024.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

Artikel 57

Kommissionens gennemgang af gennemførelsen af første søjle

Kommissionen forelægger senest den 30. juni 2023 Rådet en rapport med en vurdering af situationen med hensyn til gennemførelsen af første søjle i erklæringen om en løsning med to søjler for at imødegå de skattemæssige udfordringer, der opstår som følge af digitaliseringen af økonomien, som OECD's inklusive ramme vedrørende BEPS har vedtaget den 8. oktober 2021, og fremsætter, hvis det er relevant, et lovgivningsmæssigt forslag for at imødegå disse skattemæssige udfordringer i mangel af gennemførelse af løsningen med første søjle.

*Artikel 58***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 59***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2022.

På Rådets vegne

M. BEK

Formand

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2022/2524

af 12. december 2022

om indgåelse på Unionens vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og New Zealand i henhold til artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 vedrørende ændring af indrømmelser for alle de toldkontingenter, der er omfattet af EU-liste CLXXV, som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 15. juni 2018 bemyndigede Rådet Kommissionen til at indlede forhandlinger i henhold til artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 om fordelingen af de toldkontingenter, der er omfattet af EU-liste CLXXV, som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen.
- (2) Forhandlingerne med New Zealand blev afsluttet den 20. december 2021 ved parafering af aftalen mellem Den Europæiske Union og New Zealand i henhold til artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 vedrørende ændring af indrømmelser for alle de toldkontingenter, der er omfattet af EU-liste CLXXV, som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union («aftalen»).
- (3) Aftalen blev den 20. juli 2022 undertegnet på Unionens vegne med forbehold af dens indgåelse på et senere tidspunkt i overensstemmelse med Rådets afgørelse (EU) 2022/781 ⁽²⁾.
- (4) Aftalen bør godkendes —

⁽¹⁾ Godkendelse af 22.11.2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets afgørelse (EU) 2022/781 af 16. maj 2022 om undertegnelse på Unionens vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og New Zealand i henhold til artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 vedrørende ændring af indrømmelser for alle de toldkontingenter, der er omfattet af EU-liste CLXXV, som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union (EUT L 140 af 19.5.2022, s. 1).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Den Europæiske Union og New Zealand i henhold til artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 vedrørende ændring af indrømmelser for alle de toldkontingenter, der er omfattet af EU-liste CLXXV, som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union godkendes herved på Unionens vegne ⁽³⁾.

Artikel 2

Formanden for Rådet foranstalter på Unionens vegne den notifikation, der er omhandlet i aftalens ⁽⁴⁾ artikel 5, stk. 1.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2022.

På Rådets vegne
Z. NEKULA
Formand

⁽³⁾ Se side 61 i denne EUT.

⁽⁴⁾ Datoen for aftalens ikrafttræden offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

AFTALE MELLEM DEN EUROPÆISKE UNION OG NEW ZEALAND I HENHOLD TIL ARTIKEL XXVIII I DEN ALMINDELIGE OVERENSKOMST OM TOLD OG UDENRIGSHANDEL (GATT) 1994 VEDRØRENDE ÆNDRING AF INDRØMMELSER FOR ALLE DE TOLDKONTINGENTER, DER ER OMFATTET AF EU-LISTE CLXXV, SOM FØLGE AF DET FORENEDE KONGERIGES UDTRÆDEN AF DEN EUROPÆISKE UNION

DEN EUROPÆISKE UNION,

i det følgende benævnt »Unionen«,

og

NEW ZEALAND

i det følgende under ét benævnt »parterne«,

SOM HENVISER TIL de forhandlinger, der fandt sted inden for rammerne af artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994, vedrørende ændring af indrømmelser for de toldkontingenter, der er omfattet af Den Europæiske Unions liste CLXXV over toldkontingenter, som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen som meddelt WTO's medlemmer i dokument G/SECRET/42/Add.2,

SOM NOTERER SIG, at tilgangen i dette tilfælde afspejler de unikke omstændigheder, der følger af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Formål

Med forbehold af fremtidige forhandlinger i henhold til artikel XXVIII i GATT 1994 og udelukkende med henblik på Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen er formålet med denne aftale at nå til enighed om ændring af indrømmelserne for toldkontingenter og Unionens deraf følgende kvantitative forpligtelser, som ikke længere omfatter Det Forenede Kongerige, for så vidt angår de toldkontingenter, for hvilke New Zealand har forhandlings- eller konsultationsrettigheder i henhold til artikel XXVIII i GATT 1994.

Artikel 2

Den fremgangsmåde, der skal anvendes i forbindelse med toldkontingentmængderne i dette tilfælde

Unionen og New Zealand forstår, at tilgangen til disse WTO-toldkontingenter under de særlige omstændigheder i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen vil være af en sådan art, at de planlagte kvantitative forpligtelser i form af disse WTO-toldkontingenter, som Unionen har påtaget sig, sammen med de tilsvarende WTO-toldkontingenter, som Det Forenede Kongerige har påtaget sig efter dets udtræden af Unionen, ikke vil overstige de mængder for disse kontingenter, der er fastsat i Unionens (EU28) liste over toldkontingenter.

Artikel 3

Toldkontingenter for Unionen, som ikke længere omfatter Det Forenede Kongerige

1. Med hensyn til nedenstående toldkontingenter er New Zealand og Unionen enige om følgende ændringer af de planlagte forpligtelser:

- a) Toldkontingent 006 (kød af høj kvalitet af hornkvæg, fersk, kølet eller frosset): Unionens mængde af dette newzealandske landespecifikke kontingent justeres til 1 102 ton.
- b) Toldkontingent 020 (fårekød): Unionens mængde af dette newzealandske landespecifikke kontingent justeres til 125 769 ton.

- c) Toldkontingent 030 (skummetmælkspulver): Unionens mængde af dette erga-omnes toldkontingent justeres til 62 917 ton.
2. Med hensyn til nedenstående toldkontingenter er New Zealand og Unionen enige om følgende ændringer af de planlagte forpligtelser til at fremme anvendelsen af visse toldkontingenter:
- a) Toldkontingent 011 (kød af hornkvæg, frosset; spiseligt slagteaffald af hornkvæg, frosset): Unionen nedsætter værdidelen af kontingenttolden fra 20 % til 15 %.
- b) Toldkontingent 032 (smør): Unionen fjerner de specifikke produktspecifikationer, der har fundet anvendelse under dette toldkontingent, og tilpasser produktspecifikationerne til definitionen i den kombinerede nomenklatur for smør og udvider muligheden for at udnytte dette toldkontingent til at omfatte hele HS-kode 0405 10. Unionen ophæver også den overvågningsforpligtelse, der er fastsat i artikel 51 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/761, og som i øjeblikket gælder for vægt og fedtindhold i de produkter, der importeres under dette toldkontingent.
- c) Toldkontingent 040 (Cheddar, hele standardoste): Unionen fjerner de specifikke produktspecifikationer, der har fundet anvendelse under dette toldkontingent, og udvider muligheden for at udnytte dette toldkontingent til at omfatte hele KN-kode 0406 90 21.
3. For så vidt angår de øvrige toldkontingenter, hvor New Zealand har forhandlings- eller konsultationsrettigheder i henhold til artikel XXVIII i GATT 1994, accepterer New Zealand de foreslåede toldkontingentforpligtelser, jf. dokument G/SECRET/42/Add.2, som Unionen har påtaget sig efter Det Forenede Kongeriges udtræden, med forbehold af eventuelle justeringer som følge af artikel 4 nedenfor.

Artikel 4

Unionens igangværende forhandlinger i henhold til artikel XXVIII i GATT 1994

1. Parterne anerkender, at Unionen fortsætter med at føre forhandlinger og konsultationer med andre WTO-medlemmer, der har forhandlings- eller konsultationsrettigheder i henhold til artikel XXVIII i GATT 1994, som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen som meddelt WTO-medlemmerne.
2. Som følge af disse forhandlinger og konsultationer kan Unionen overveje en ændring af de andele og mængder eller andre betingelser, der er fastsat i artikel 3 eller i dokument G/SECRET/42/Add.2. I tilfælde af en sådan ændring vedrørende en tidligere EU-toldkontingentforpligtelse, jf. artikel 3, som New Zealand har ret til at forhandle eller konsultere, rådfører Unionen sig med New Zealand med henblik på at opnå et gensidigt tilfredsstillende resultat, inden der foretages en sådan ændring, uden at dette berører hver parts rettigheder i henhold til artikel XXVIII i GATT 1994.

Artikel 5

Afsluttende bestemmelser

1. Denne aftale træder i kraft på dagen efter den dato, på hvilken parterne har givet hinanden meddelelse om afslutningen af deres respektive interne retlige procedurer, der er nødvendige i denne forbindelse.
2. Denne ordning udgør en international aftale mellem Unionen og New Zealand, herunder med henblik på artikel XXVIII, stk. 3, litra a) og b), i GATT 1994.
3. Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, kroatisk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede, behørigt bemyndigede i så henseende, undertegnet denne aftale.

**Meddelelse om ikrafttrædelsesdatoen for ændringen af bilag 10-A og 10-B til frihandelsaftalen
mellem Den Europæiske Union og Republikken Korea**

Ændringen af bilag 10-A og 10-B til frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Korea ⁽¹⁾, der blev undertegnet den 6. oktober 2010 i Bruxelles, træder i kraft den 1. januar 2023.

⁽¹⁾ EUTL 127 af 14.5.2011, s. 6.

FORORDNINGER

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2022/2525

af 21. december 2022

om gennemførelse af forordning (EU) 2016/44 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EU) 2016/44 af 18. januar 2016 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen og om ophævelse af forordning (EU) nr. 204/2011 ⁽¹⁾, særlig artikel 21, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 18. januar 2016 forordning (EU) 2016/44.
- (2) Efter Rettens dom i sag T-627/20 ⁽²⁾ bør oplysningerne om én enhed på listen udgå.
- (3) Bilag III til forordning (EU) 2016/44 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag III til forordning (EU) 2016/44 ændres som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 2022.

På Rådets vegne

M. BEK

Formand

⁽¹⁾ EUT L 12 af 19.1.2016, s. 1.

⁽²⁾ Rettens dom af 28. september 2022, *Libyan African Investment Company (LAICO) mod Rådet*, T-627/20.

BILAG

I bilag III til forordning (EU) 2016/44 (Liste over fysiske og juridiske personer, enheder eller organer, jf. artikel 6, stk. 2), del B (Enheder), udgår følgende oplysninger:

- »1. Libyan Arab African Investment Company — LAAICO (alias LAICO)«.
-

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2022/2526

af 23. september 2022

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/852 for så vidt angår midlertidig oplagring af kviksvølvaffald i flydende form**(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/852 af 17. maj 2017 om kviksvølv og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1102/2008 ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 11 i forordning (EU) 2017/852 skal kviksvølv og kviksvølvforbindelser, hvad enten det er i ren form eller i blandinger, som stammer fra fire store kilder, der er anført i nævnte artikel, betragtes som affald, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF ⁽²⁾ er bestemt til endelig bortskaffelse.
- (2) Ifølge artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) 2017/852 skal kviksvølvaffald, herunder affald fra de fire berørte store kilder, inden den endelige bortskaffelse underkastes særlige behandlingsoperationer, dvs. omdannelse og, hvis det påtænkes bortskaffet varigt i anlæg over jorden, omdannelse og solidificering.
- (3) Uanset artikel 5, stk. 3, litra a), i Rådets direktiv 1999/31/EF ⁽³⁾ tillades det ved artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) 2017/852, at kviksvølvaffald i flydende form i afventning af omdannelse og solidificering oplagres midlertidigt i dertil beregnede og udstyrede deponeringsanlæg indtil den 31. december 2022 i overensstemmelse med kravene til beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed i direktiv 1999/31/EF.
- (4) Af de oplysninger, som medlemsstaterne indberettede i maj 2022, fremgik det, at der fortsat findes mere end 2 000 ton flydende kviksvølvaffald midlertidigt oplagret i Unionen, og at der er behov for mere tid til omdannelsen og solidificeringen af dette affald. Forlængelsen af den periode, hvori en sådan oplagring må finde sted, indtil den 31. december 2025 anses for nødvendig for at sikre, at den midlertidige oplagring på deponeringsanlæg fortsat finder sted i overensstemmelse med de gældende krav i direktiv 1999/31/EF.
- (5) Forordning (EU) 2017/852 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 13, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) 2017/852 affattes således:

»Undtagelsen i første afsnit ophører med at finde anvendelse fra den 1. januar 2026.«

⁽¹⁾ EUT L 137 af 24.5.2017, s. 1.⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).⁽³⁾ Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. september 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2022/2527**af 17. oktober 2022****om ophævelse af delegeret forordning (EU) nr. 807/2014 om supplerende bestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om indførelse af overgangsbestemmelser**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005⁽¹⁾, særlig artikel 2, stk. 3, artikel 14, stk. 5, artikel 16, stk. 5, artikel 19, stk. 8, artikel 22, stk. 3, artikel 28, stk. 10 og 11, artikel 29, stk. 6, artikel 30, stk. 8, artikel 33, stk. 4, artikel 34, stk. 5, artikel 35, stk. 10, artikel 36, stk. 5, artikel 45, stk. 6, artikel 47, stk. 6, og artikel 89, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115⁽²⁾ fastsættes en ny lovgivningsmæssig ramme for den fælles landbrugspolitik med henblik på at forbedre opfyldelsen af Unionens målsætninger som fastsat i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Nævnte forordning præciserer Unionens målsætninger for den fælles landbrugspolitik yderligere og definerer de forskellige interventionstyper samt de fælles EU-krav, der gælder for medlemsstaterne, samtidig med at den giver medlemsstaterne fleksibilitet til at udforme de interventioner, der skal indgå i deres strategiske planer under den fælles landbrugspolitik for perioden 1. januar 2023 til 31. december 2027.
- (2) Forordning (EU) 2021/2115 fastsætter regler om interventionstyperne for udvikling af landdistrikter. Den ophæver derfor forordning (EU) nr. 1305/2013 med virkning fra den 1. januar 2023.
- (3) Kommissionen har i den forbindelse vedtaget yderligere krav i henhold til forordning (EU) 2021/2115 til udformningen af de interventioner, der skal specificeres i de strategiske planer, nemlig ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/126⁽³⁾. Nævnte delegerede forordning erstatter de regler, der er i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 807/2014⁽⁴⁾.
- (4) Af hensyn til klarheden og retssikkerheden bør delegeret forordning (EU) nr. 807/2014 ophæves med virkning fra den 1. januar 2023. I henhold til artikel 154, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2115 bør nævnte forordning dog fortsat finde anvendelse på gennemførelsen af programmer for udvikling af landdistrikterne i medfør af forordning (EU) nr. 1305/2013 indtil den 31. december 2025 og på udgifter afholdt af støttemodtagerne og betalt af betalingsorganet inden for rammerne af disse programmer for udvikling af landdistrikterne indtil den 31. december 2025 —

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/126 af 7. december 2021 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 med yderligere krav vedrørende visse interventionstyper, som medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser om i deres strategiske planer for perioden 2023-2027 i henhold til nævnte forordning, samt regler om andelen af permanente græsarealer med henblik på normen for god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM-norm 1) (EUT L 20 af 31.1.2022, s. 52).

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 807/2014 af 11. marts 2014 om supplerende bestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om indførelse af overgangsbestemmelser (EUT L 227 af 31.7.2014, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ophævelse og overgangsbestemmelser

Delegeret forordning (EU) nr. 807/2014 ophæves med virkning fra den 1. januar 2023.

Den finder dog fortsat anvendelse på gennemførelsen af programmer for udvikling af landdistrikterne i medfør af forordning (EU) nr. 1305/2013 indtil den 31. december 2025 og på udgifter afholdt af støttemodtagerne og betalt af betalingsorganet inden for rammerne af disse programmer for udvikling af landdistrikterne indtil den 31. december 2025.

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. oktober 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2022/2528**af 17. oktober 2022****om ændring af delegeret forordning (EU) 2017/891 og om ophævelse af delegeret forordning (EU) nr. 611/2014, (EU) 2015/1366 og (EU) 2016/1149 for så vidt angår støtteordninger i visse landbrugssektorer**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, særlig artikel 30, artikel 37, litra a), nr. i), ii), iii) og vi), artikel 37, litra b), c) og d), og artikel 37, litra e), nr. i), artikel 53, artikel 56, stk. 1, artikel 223, stk. 2, og artikel 231, stk. 1,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 ⁽²⁾, særlig artikel 62, stk. 1, artikel 63, stk. 4, artikel 64, stk. 6, og artikel 106, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 ⁽³⁾ fastlægges en ny retlig ramme for den fælles landbrugspolitik med henblik på at forbedre opfyldelsen af Unionens mål som fastsat i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Nævnte forordning præciserer Unionens målsætninger for den fælles landbrugspolitik yderligere, definerer de forskellige interventionstyper samt de fælles EU-krav, der gælder for medlemsstaterne, samtidig med at den giver medlemsstaterne fleksibilitet til at udforme de interventioner, der skal indgå i deres strategiske planer under den fælles landbrugspolitik for perioden 1. januar 2023-31. december 2027.
- (2) I forordning (EU) 2021/2115 fastlægges alle interventionstyper i visse landbrugssektorer i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013. Som følge heraf ophæver Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2117 ⁽⁴⁾ de bestemmelser om støtte til olivenolie- og spiseolivensektoren, frugt- og grøntsagssektoren, vinsektoren, biavlsektoren og humlesektoren, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1308/2013, med virkning fra den 1. januar 2023.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2117 af 2. december 2021 om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, (EU) nr. 251/2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter og (EU) nr. 228/2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 262).

- (3) I den forbindelse har Kommissionen vedtaget yderligere krav i henhold til forordning (EU) 2021/2115 om udformningen af de interventioner, der skal specificeres i de strategiske planer, nemlig Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/126 ⁽⁵⁾. Nævnte delegerede forordning erstatter de regler, der i øjeblikket er fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 611/2014 ⁽⁶⁾, (EU) 2015/1366 ⁽⁷⁾, (EU) 2016/1149 ⁽⁸⁾ og (EU) 2017/891 ⁽⁹⁾.
- (4) Delegeret forordning (EU) 2015/1366, (EU) 2016/1149 og (EU) 2017/891 indeholder visse bestemmelser vedrørende efterprøvninger, kontroller, sanktioner eller specificeringen af den udløsende begivenhed, hvad angår støtte til frugt- og grøntsagssektoren, biavlssktoren og vinsektoren, der blev vedtaget på grundlag af forordning (EU) nr. 1306/2013.
- (5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 ⁽¹⁰⁾ fastsætter bestemmelser om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013. I overensstemmelse med den tilgang, der er indført ved forordning (EU) 2021/2115 for opfyldelsen af Unionens målsætninger, giver nævnte forordning også medlemsstaterne større fleksibilitet, navnlig med hensyn til de efterprøvninger og kontroller, der skal gennemføres, og de sanktioner, der skal pålægges.
- (6) Derfor bør de relevante artikler i og bilag til delegeret forordning (EU) 2017/891 udgå med virkning fra den 1. januar 2023. I henhold til artikel 5, stk. 4, og artikel 5, stk. 6, litra c), i forordning (EU) 2021/2117 og artikel 104, stk. 1, litra a), nr. ii) og iii), i forordning (EU) 2021/2116 bør de fortsat finde anvendelse på afholdte udgifter og foretagne betalinger for operationer, der er gennemført inden den 1. januar 2023 inden for rammerne af støtteordningen i frugt- og grøntsagssektoren, og for driftsprogrammer, der videreføres indtil deres afslutning, herunder de driftsprogrammer, som medlemsstaterne har godkendt i 2022 i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 og delegeret forordning (EU) 2017/891 inden den 1. januar 2023.
- (7) Delegeret forordning (EU) nr. 611/2014 og (EU) 2015/1366 bør ophæves med virkning fra den 1. januar 2023. De bør i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i forordning (EU) 2021/2117 imidlertid fortsat finde anvendelse for afholdte udgifter og gennemførte betalinger for operationer, der er gennemført inden den 1. januar 2023 inden for rammerne af støtteordningerne for henholdsvis olivenolie- og spiseolivenektoren og biavlssktoren.
- (8) I henhold til artikel 5, stk. 7, i forordning (EU) 2021/2117 bør delegeret forordning (EU) 2016/1149 ophæves med virkning fra den 16. oktober 2023 og fortsat finde anvendelse for afholdte udgifter og foretagne betalinger for operationer, der er gennemført inden den 16. oktober 2023 i forbindelse med støtteprogrammerne i vinsektoren, og for afholdte udgifter og foretagne betalinger for operationer, der er gennemført i henhold til artikel 46 og 50 i forordning (EU) nr. 1308/2013 inden den 16. oktober 2025, forudsat at betingelserne i artikel 5, stk. 7, i forordning (EU) 2021/2117 er opfyldt —

⁽⁵⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/126 af 7. december 2021 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 med yderligere krav vedrørende visse interventionstyper, som medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser om i deres strategiske planer for perioden 2023-2027 i henhold til nævnte forordning, samt regler om andelen af permanente græsarealer med henblik på normen for god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM-norm 1) (EUT L 20 af 31.1.2022, s. 52).

⁽⁶⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 611/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 om programmer til støtte for sektoren for olivenolie- og spiseoliven (EUT L 168 af 7.6.2014, s. 55).

⁽⁷⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1366 af 11. maj 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår støtte til biavlssktoren (EUT L 211 af 8.8.2015, s. 3).

⁽⁸⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1149 af 15. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår de nationale støtteprogrammer for vinsektoren og om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 555/2008 (EUT L 190 af 15.7.2016, s. 1).

⁽⁹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/891 af 13. marts 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager og om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår sanktioner i disse sektorer og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 (EUT L 138 af 25.5.2017, s. 4).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 af 2. december 2021 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 187).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af delegeret forordning (EU) 2017/891 og overgangsbestemmelser

Artikel 2, litra f)-m), artikel 22-54, artikel 56, 57 og 58, artikel 59, stk. 7 og 8, artikel 60-67, artikel 76, artikel 77, litra a), og artikel 78, 79 og 80 i delegeret forordning (EU) 2017/891 og bilag I, II, III, IV og V til nævnte forordning ophæves med virkning fra den 1. januar 2023.

Disse ophævede artikler og bilag finder dog fortsat anvendelse:

- a) for afholdte udgifter og foretagne betalinger for operationer, der er gennemført inden den 1. januar 2023 inden for rammerne af den støtteordning, der er omhandlet i artikel 32-38 i forordning (EU) nr. 1308/2013
- b) for driftsprogrammer, der i henhold til artikel 5, stk. 6, litra c), i forordning (EU) 2021/2117 videreføres indtil deres afslutning på de betingelser, der gælder i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013, eller som medlemsstaterne har godkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 og delegeret forordning (EU) 2017/891 inden den 1. januar 2023.

Artikel 2

Ophævelse af delegeret forordning (EU) nr. 611/2014, (EU) 2015/1366 og (EU) 2016/1149 og overgangsbestemmelser

1. Delegeret forordning (EU) nr. 611/2014 ophæves med virkning fra den 1. januar 2023.

Den finder dog fortsat anvendelse på afholdte udgifter og foretagne betalinger for operationer, der er gennemført inden den 1. januar 2023 inden for rammerne af den støtteordning, der er omhandlet i artikel 29, 30 og 31 i forordning (EU) nr. 1308/2013.

2. Delegeret forordning (EU) 2015/1366 ophæves med virkning fra den 1. januar 2023.

Den finder dog fortsat anvendelse på afholdte udgifter og foretagne betalinger for operationer, der er gennemført inden den 1. januar 2023 inden for rammerne af den støtteordning, der er omhandlet i artikel 55, 56 og 57 i forordning (EU) nr. 1308/2013.

3. Delegeret forordning (EU) 2016/1149 ophæves med virkning fra den 16. oktober 2023.

Den finder dog fortsat anvendelse for:

- a) afholdte udgifter og foretagne betalinger for operationer, der er gennemført i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 inden den 16. oktober 2023 inden for rammerne af den støtteordning, der er omhandlet i artikel 39-52 i nævnte forordning
- b) afholdte udgifter og foretagne betalinger for operationer, der er gennemført i henhold til artikel 46 og 50 i forordning (EU) nr. 1308/2013 inden den 16. oktober 2025, forudsat at disse operationer er delvis gennemført senest den 15. oktober 2023, og de afholdte udgifter beløber sig til mindst 30 % af de samlede planlagte udgifter, og operationerne er fuldt ud gennemført senest den 15. oktober 2025.

Artikel 3

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. oktober 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2022/2529**af 17. oktober 2022****om ophævelse af delegeret forordning (EU) nr. 639/2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 om regler for direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugspolitik støtteordninger og om ændring af bilag X til nævnte forordning**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om regler for direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugspolitik støtteordninger og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 3, artikel 8, stk. 3, artikel 9, stk. 5, artikel 35, stk. 1, 2 og 3, artikel 36, stk. 6, artikel 39, stk. 3, artikel 43, stk. 12, artikel 44, stk. 5, artikel 45, stk. 5 og 6, artikel 46, stk. 9, artikel 50, stk. 11, artikel 52, stk. 9, artikel 57, stk. 3, artikel 58, stk. 5, artikel 59, stk. 3 og artikel 67, stk. 1 og 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 ⁽²⁾ fastsættes en ny lovgivningsmæssig ramme for den fælles landbrugspolitik med henblik på at forbedre opfyldelsen af Unionens målsætninger som fastsat i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Nævnte forordning præciserer Unionens målsætninger for den fælles landbrugspolitik yderligere og definerer de forskellige interventionstyper samt de fælles EU-krav, der gælder for medlemsstaterne, samtidig med at den giver medlemsstaterne fleksibilitet til at udforme de interventioner, der skal indgå i deres strategiske planer under den fælles landbrugspolitik for perioden 1. januar 2023 til 31. december 2027.
- (2) Forordning (EU) 2021/2115 fastsætter regler om interventionstyper med direkte betalinger. Den ophæver derfor forordning (EU) nr. 1307/2013 med virkning fra den 1. januar 2023.
- (3) Kommissionen har i den forbindelse vedtaget yderligere krav i henhold til forordning (EU) 2021/2115 til udformningen af de interventioner, der skal specificeres i de strategiske planer, nemlig ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/126 ⁽³⁾. Nævnte delegerede forordning erstatter de regler, der i øjeblikket findes i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 ⁽⁴⁾.
- (4) Af hensyn til klarheden og retssikkerheden bør delegeret forordning (EU) nr. 639/2014 ophæves med virkning fra den 1. januar 2023. I henhold til artikel 154, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115 bør den dog fortsat finde anvendelse på støtteansøgninger, der vedrører ansøgningsår, der begynder før den 1. januar 2023 —

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/126 af 7. december 2021 om supplerende regler af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 med yderligere krav vedrørende visse interventionstyper, som medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser om i deres strategiske planer for perioden 2023-2027 i henhold til nævnte forordning, samt regler om andelen af permanente græsarealer med henblik på normen for god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM-norm 1) (EUT L 20 af 31.1.2022, s. 52).

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 om regler for direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugspolitik støtteordninger og om ændring af bilag X til nævnte forordning (EUT L 181 af 20.6.2014, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ophævelse og overgangsbestemmelser

Delegeret forordning (EU) nr. 639/2014 ophæves med virkning fra den 1. januar 2023.

Den anvendes dog fortsat på støtteansøgninger, der vedrører ansøgningsår, der startede før den 1. januar 2023.

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. oktober 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2022/2530**af 1. december 2022****om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 641/2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 ⁽¹⁾, særlig artikel 24, stk. 11, artikel 31, stk. 2, artikel 34, stk. 5, artikel 36, stk. 4, artikel 39, stk. 4, artikel 43, stk. 13, artikel 45, stk. 7, artikel 55, stk. 2, artikel 57, stk. 4, og artikel 67, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 ⁽²⁾ fastsættes en ny lovgivningsmæssig ramme for den fælles landbrugspolitik med henblik på at forbedre opfyldelsen af Unionens målsætninger som fastsat i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Nævnte forordning præciserer Unionens målsætninger for den fælles landbrugspolitik yderligere og definerer de forskellige interventionstyper samt de fælles EU-krav, der gælder for medlemsstaterne, samtidig med at den giver medlemsstaterne fleksibilitet til at udforme de interventioner, der skal indgå i deres strategiske planer under den fælles landbrugspolitik for perioden 1. januar 2023 til 31. december 2027.
- (2) Forordning (EU) 2021/2115 fastsætter regler om interventionstyper med direkte betalinger. forordning (EU) nr. 1307/2013 ophæves derfor med virkning fra den 1. januar 2023.
- (3) Kommissionen har i den forbindelse vedtaget yderligere krav i henhold til forordning (EU) 2021/2115 til udformningen af de interventioner, der skal specificeres i de strategiske planer, bl.a. for direkte betalinger, nemlig ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/126 ⁽³⁾. Nævnte delegerede forordning erstatter de regler, der i øjeblikket findes i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 641/2014 ⁽⁴⁾.
- (4) Gennemførelsesforordning (EU) nr. 641/2014 bør derfor ophæves med virkning fra den 1. januar 2023. I henhold til artikel 154, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115 bør den dog fortsat finde anvendelse på støtteansøgninger, der vedrører ansøgningsår, der begynder før den 1. januar 2023.
- (5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger —

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/126 af 7. december 2021 om supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 med yderligere krav vedrørende visse interventionstyper, som medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser om i deres strategiske planer for perioden 2023-2027 i henhold til nævnte forordning, samt regler om andelen af permanente græsarealer med henblik på normen for god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM-norm 1) (EUT L 20 af 31.1.2022, s. 52).

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 641/2014 af 16. juni 2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik (EUT L 181 af 20.6.2014, s. 74).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 641/2014 og overgangsbestemmelser

Gennemførelsesforordning (EU) nr. 641/2014 ophæves.

Den anvendes dog fortsat på støtteansøgninger, der vedrører ansøgningsår, der startede før den 1. januar 2023.

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. december 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2022/2531**af 1. december 2022****om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 808/2014 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 3, artikel 12, artikel 14, stk. 6, artikel 41, artikel 54, stk. 4, artikel 66, stk. 5, artikel 67, artikel 75, stk. 5, og artikel 76, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 ⁽²⁾ fastsættes en ny lovgivningsmæssig ramme for den fælles landbrugspolitik med henblik på at forbedre opfyldelsen af Unionens målsætninger som fastsat i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Nævnte forordning præciserer Unionens målsætninger for den fælles landbrugspolitik yderligere og definerer de forskellige interventionstyper samt de fælles EU-krav, der gælder for medlemsstaterne, samtidig med at den giver medlemsstaterne fleksibilitet til at udforme de interventioner, der skal indgå i deres strategiske planer under den fælles landbrugspolitik for perioden 1. januar 2023 til 31. december 2027.
- (2) Forordning (EU) 2021/2115 fastsætter regler om interventionstyperne for udvikling af landdistrikter. Forordning (EU) nr. 1305/2013 ⁽³⁾ ophæves derfor med virkning fra den 1. januar 2023.
- (3) Kommissionen har i den forbindelse vedtaget yderligere krav i henhold til forordning (EU) 2021/2115 til udformningen af de interventioner, der skal specificeres i de strategiske planer, bl.a. til udvikling af landdistrikterne, nemlig ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/126 ⁽⁴⁾. Nævnte delegerede forordning erstatter de regler, der i øjeblikket er fastsat i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 808/2014 ⁽⁵⁾.
- (4) Gennemførelsesforordning (EU) nr. 808/2014 bør ophæves med virkning fra den 1. januar 2023. I henhold til artikel 154, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2115 bør nævnte forordning dog fortsat finde anvendelse på gennemførelsen af programmer for udvikling af landdistrikterne i medfør af forordning (EU) nr. 1305/2013 indtil den 31. december 2025 og på udgifter afholdt af støttemodtagerne og betalt af betalingsorganet inden for rammerne af disse programmer for udvikling af landdistrikterne indtil den 31. december 2025 —
- (5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Udvikling af Landdistrikterne —

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EFT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/126 af 7. december 2021 om supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 med yderligere krav vedrørende visse interventionstyper, som medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser om i deres strategiske planer for perioden 2023-2027 i henhold til nævnte forordning, samt regler om andelen af permanente græsarealer med henblik på normen for god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM-norm 1) (EUT L 20 af 31.1.2022, s. 52).

⁽⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 808/2014 af 17. juli 2014 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 227 af 31.7.2014, s. 18).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 808/2014 og overgangsbestemmelse

Gennemførelsesforordning (EU) nr. 808/2014 ophæves med virkning fra den 1. januar 2023.

Den finder dog fortsat anvendelse på gennemførelsen af programmer for udvikling af landdistrikterne i medfør af forordning (EU) nr. 1305/2013 indtil den 31. december 2025 og på udgifter afholdt af støttemodtagerne og betalt af betalingsorganet inden for rammerne af disse programmer for udvikling af landdistrikterne indtil den 31. december 2025.

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. december 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2022/2532**af 1. december 2022****om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2017/892 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 738/2010 og gennemførelsesforordning (EU) nr. 615/2014, (EU) 2015/1368 og (EU) 2016/1150 for så vidt angår støtteordninger i visse landbrugssektorer**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, særlig artikel 31, 38 og 54, artikel 57, første afsnit, litra a) og c), artikel 60, artikel 174, stk. 1, litra d), og artikel 223, stk. 3,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 ⁽²⁾, særlig artikel 58, stk. 4, litra a) og b), artikel 62, stk. 2, litra a)-d) og litra h), artikel 63, stk. 5, artikel 64, stk. 7, artikel 66, stk. 4, og artikel 106, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 ⁽³⁾ fastlægger en ny retlig ramme for den fælles landbrugspolitik med henblik på at forbedre opfyldelsen af Unionens mål som fastsat i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Nævnte forordning præciserer Unionens målsætninger for den fælles landbrugspolitik yderligere og definerer de forskellige interventionstyper samt de fælles EU-krav, der gælder for medlemsstaterne, samtidig med at den giver medlemsstaterne fleksibilitet til at udforme de interventioner, der skal indgå i deres strategiske planer under den fælles landbrugspolitik for perioden 1. januar 2023 til 31. december 2027.
- (2) I forordning (EU) 2021/2115 fastlægges alle interventionstyper i visse landbrugssektorer, der er omfattet af forordning (EU) nr. 1308/2013. Som følge heraf ophæver Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2117 ⁽⁴⁾ de bestemmelser om støtte til olivenolie- og spiseolivensektoren, frugt- og grøntsagssektoren, vinsektoren, biavlsektoren og humlesektoren, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1308/2013, med virkning fra den 1. januar 2023.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2117 af 2. december 2021 om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, (EU) nr. 251/2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter og (EU) nr. 228/2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 262).

- (3) I den forbindelse har Kommissionen i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/2115 vedtaget yderligere krav til udformningen af de interventioner, der skal fastlægges i de strategiske planer, navnlig ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/126 ⁽⁵⁾. Nævnte delegerede forordning erstatter de bestemmelser, der i øjeblikket er fastsat i Kommissionens forordning (EU) nr. 738/2010 ⁽⁶⁾ og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 615/2014 ⁽⁷⁾, (EU) 2015/1368 ⁽⁸⁾, (EU) 2016/1150 ⁽⁹⁾ og (EU) 2017/892 ⁽¹⁰⁾.
- (4) Disse forordninger indeholder visse bestemmelser om efterprøvnings, kontroller, sanktioner og sikkerhedsstillelse for støtte til olivenolie- og spiseolivensektoren, frugt- og grøntsagssektoren, biavlsektoren, vinsektoren og humlesektoren, der blev vedtaget på grundlag af forordning (EU) nr. 1306/2013.
- (5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 ⁽¹¹⁾ fastsætter bestemmelser om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013. I overensstemmelse med den tilgang, der er indført ved forordning (EU) 2021/2115 for opfyldelsen af Unionens målsætninger, giver nævnte forordning også medlemsstaterne større fleksibilitet, navnlig med hensyn til de efterprøvnings og kontroller, der skal gennemføres, og de sanktioner, der skal pålægges.
- (6) Derfor bør de relevante artikler i og bilag til gennemførelsesforordning (EU) 2017/892 udgå med virkning fra den 1. januar 2023. I henhold til artikel 5, stk. 4, og artikel 5, stk. 6, litra c), i forordning (EU) 2021/2117 og artikel 104, stk. 1, litra a), nr. ii) og iii), i forordning (EU) 2021/2116 bør de fortsat finde anvendelse på afholdte udgifter og foretagne betalinger for operationer, der er gennemført inden den 1. januar 2023 inden for rammerne af støtteordningen i frugt- og grøntsagssektoren, og for driftsprogrammer, der videreføres indtil deres afslutning, herunder de driftsprogrammer, som medlemsstaterne har godkendt i 2022 i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/891 ⁽¹²⁾ inden den 1. januar 2023.
- (7) Gennemførelsesforordningerne (EU) nr. 615/2014 og (EU) 2015/1368 bør ophæves med virkning fra den 1. januar 2023. De bør i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i forordning (EU) 2021/2117 imidlertid fortsat finde anvendelse for afholdte udgifter og gennemførte betalinger for operationer, der er gennemført inden den 1. januar 2023 inden for rammerne af støtteordningerne for henholdsvis olivenolie- og spiseolivensektoren og biavlsektoren.

⁽⁵⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/126 af 7. december 2021 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 med yderligere krav vedrørende visse interventionstyper, som medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser om i deres strategiske planer for perioden 2023-2027 i henhold til nævnte forordning, samt regler om andelen af permanente græsarealer med henblik på normen for god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM-norm 1) (EUT L 20 af 31.1.2022, s. 52).

⁽⁶⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 738/2010 af 16. august 2010 om gennemførelsesbestemmelser for betalinger til tyske producentorganisationer i humlesektoren (EUT L 216 af 17.8.2010, s. 11).

⁽⁷⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 615/2014 af 6. juni 2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår arbejdsprogrammer for støtte til olivenolie- og spiseolivensektoren (EUT L 168 af 7.6.2014, s. 95).

⁽⁸⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1368 af 6. august 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår støtte til biavlsektoren (EUT L 211 af 8.8.2015, s. 9).

⁽⁹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1150 af 15. april 2016 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår de nationale støtteprogrammer for vinsektoren (EUT L 190 af 15.7.2016, s. 23).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/892 af 13. marts 2017 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager (EUT L 138 af 25.5.2017, s. 57).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 af 2. december 2021 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 187).

⁽¹²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/891 af 13. marts 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager og om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår sanktioner i disse sektorer og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 (EUT L 138 af 25.5.2017, s. 4).

- (8) I henhold til artikel 5, stk. 7, i forordning (EU) 2021/2117 bør gennemførelsesforordning (EU) 2016/1150 ophæves med virkning fra den 16. oktober 2023 og fortsat finde anvendelse for afholdte udgifter og foretagne betalinger for operationer, der er gennemført inden den 16. oktober 2023 i forbindelse med støtteprogrammerne i vinsektoren, og for afholdte udgifter og foretagne betalinger for operationer, der er gennemført i henhold til artikel 46 og 50 i forordning (EU) nr. 1308/2013 inden den 16. oktober 2025, forudsat at betingelserne i artikel 5, stk. 7, i forordning (EU) 2021/2117 er opfyldt.
- (9) Forordning (EU) nr. 738/2010 bør ophæves med virkning fra den 1. januar 2023. I overensstemmelse med artikel 5, stk. 5, i forordning (EU) 2021/2117 bør den imidlertid fortsat finde anvendelse for afholdte udgifter og gennemførte betalinger, der er foretaget inden den 1. januar 2023 inden for rammerne af støtteordningen for humlesektoren.
- (10) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af gennemførelsesforordning (EU) 2017/892 og overgangsbestemmelser

Artikel 2-21 og artikel 25-35 i gennemførelsesforordning (EU) 2017/892 og bilag I-VI til nævnte forordning udgår med virkning fra den 1. januar 2023.

Disse ophævede artikler og bilag finder dog fortsat anvendelse:

- a) for afholdte udgifter og foretagne betalinger for operationer, der er gennemført inden den 1. januar 2023 inden for rammerne af den støtteordning, der er omhandlet i artikel 32-38 i forordning (EU) nr. 1308/2013
- b) for driftsprogrammer, der i henhold til artikel 5, stk. 6, litra c), i forordning (EU) 2021/2117 videreføres indtil deres afslutning på de betingelser, der gælder i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013, eller som medlemsstaterne har godkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 og forordning (EU) 2017/891 inden den 1. januar 2023.

Artikel 2

Ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 615/2014, (EU) 2015/1368, (EU) 2016/1150 og forordning (EU) nr. 738/2010 samt overgangsbestemmelser

1. Gennemførelsesforordning (EU) nr. 615/2014 ophæves med virkning fra den 1. januar 2023.

Den finder dog fortsat anvendelse på afholdte udgifter og foretagne betalinger for operationer, der er gennemført inden den 1. januar 2023 inden for rammerne af den støtteordning, der er omhandlet i artikel 29, 30 og 31 i forordning (EU) nr. 1308/2013.

2. Gennemførelsesforordning (EU) 2015/1368 ophæves med virkning fra den 1. januar 2023.

Den finder dog fortsat anvendelse på afholdte udgifter og foretagne betalinger for operationer, der er gennemført inden den 1. januar 2023 inden for rammerne af den støtteordning, der er omhandlet i artikel 55, 56 og 57 i forordning (EU) nr. 1308/2013.

3. Gennemførelsesforordning (EU) 2016/1150 ophæves med virkning fra den 16. oktober 2023.

Den finder dog fortsat anvendelse for:

- a) afholdte udgifter og foretagne betalinger for operationer, der er gennemført i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 inden den 16. oktober 2023 inden for rammerne af den støtteordning, der er omhandlet i artikel 39-52 i nævnte forordning

b) afholdte udgifter og foretagne betalinger for operationer, der er gennemført i henhold til artikel 46 og 50 i forordning (EU) nr. 1308/2013 inden den 16. oktober 2025, forudsat at disse operationer er delvis gennemført senest den 15. oktober 2023, og de afholdte udgifter beløber sig til mindst 30 % af de samlede planlagte udgifter, og operationerne er fuldt ud gennemført senest den 15. oktober 2025.

4. Forordning (EU) nr. 738/2010 ophæves med virkning fra 1. januar 2023.

Den finder dog fortsat anvendelse på afholdte udgifter og foretagne betalinger, der er gennemført inden den 1. januar 2023 inden for rammerne af den støtteordning, der er omhandlet i artikel 58, 59 og 60 i forordning (EU) nr. 1308/2013.

Artikel 3

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. december 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2022/2533

af 15. december 2022

om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (»Miele della Lunigiana« (BOB))

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har i overensstemmelse med artikel 53, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012 behandlet Italiens ansøgning om godkendelse af en ændring af varespecifikationen for den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Miele della Lunigiana«, der er registreret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1845/2004 ⁽²⁾.
- (2) Da der er tale om en væsentlig ændring, jf. artikel 53, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012, har Kommissionen i medfør af artikel 50, stk. 2, litra a), i samme forordning offentliggjort ændringsansøgningen i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾.
- (3) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, skal ændringen af varespecifikationen godkendes —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Den ændring af varespecifikationen for betegnelsen »Miele della Lunigiana« (BOB), som blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, godkendes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 2022.

På Kommissionens vegne
For formanden
Janusz WOJCIECHOWSKI
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1845/2004 af 22. oktober 2004 om supplerings af bilaget til forordning (EF) nr. 2400/96 om optagelse af visse betegnelser i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Tergeste, Lucca, Miele della Lunigiana og Άγιος Ματθαίος Κέρκυρας (Agiios Mathaios Kerkyras)) (EUT L 322 af 23.10.2004, s. 14).

⁽³⁾ EUT C 327 af 30.8.2022, s. 20.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2022/2534

af 21. december 2022

om tilladelse til markedsføring af beta-lactoglobulin (β -lactoglobulin) fra komælk som en ny fødevarer og om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2017/2470

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2283 af 25. november 2015 om nye fødevarer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1852/2001 ⁽¹⁾, særlig artikel 12, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EU) 2015/2283 fastsættes det, at kun nye fødevarer, der er godkendt og opført på EU-listen over nye fødevarer, må markedsføres i Unionen.
- (2) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2470 ⁽²⁾ indeholder en EU-liste over nye fødevarer i henhold til artikel 8 i forordning (EU) 2015/2283.
- (3) Den 22. juli 2020 indgav virksomheden Arla Foods Ingredients Group P/S («ansøgeren») en ansøgning til Kommissionen i henhold til artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) 2015/2283 om tilladelse til at markedsføre beta-lactoglobulin (β -lactoglobulin) fra komælk, isoleret fra komælksvalle under sure eller neutrale forhold på EU-markedet som en ny fødevarer. Ansøgeren anmodede om tilladelse til, at beta-lactoglobulin fra komælk anvendes i læskedrikke, der markedsføres relateret til fysisk træning, vallepulver, mælkebaserede drikkevarer og lignende produkter samt i fødevarer til særlige medicinske formål som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 609/2013 ⁽³⁾ beregnet til den almindelige befolkning over tre år, bortset fra gravide og ammende kvinder.
- (4) Den 22. juli 2020 anmodede ansøgeren også Kommissionen om beskyttelse af videnskabelige undersøgelser og data, der er omfattet af ejendomsrettigheder, og fremlagde til støtte for ansøgningen bl.a. en tilbagemutationstest med bakterier ⁽⁴⁾, en in vitro-mikrokernetest med humane lymfocytter ⁽⁵⁾, en 14-dages intervalfindende undersøgelse af oral toksicitet i gnavere ⁽⁶⁾, en 90-dages undersøgelse af oral subkronisk toksicitet i gnavere ⁽⁷⁾, resultaterne af sammensætningsanalyser og analyseattesterne for 23 supplerende batcher af den nye fødevarer og 20 batcher af kommercielt isolat fra valleprotein ⁽⁸⁾ samt resultaterne af total kimtælling af den nye fødevarer og attesterne herom ⁽⁹⁾.
- (5) Den 5. november 2020 anmodede Kommissionen Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet («autoriteten») om at foretage en vurdering af beta-lactoglobulin som en ny fødevarer.

⁽¹⁾ EUT L 327 af 11.12.2015, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2470 af 20. december 2017 om EU-listen over nye fødevarer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2283 om nye fødevarer (EUT L 351 af 30.12.2017, s. 72).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 609/2013 af 12. juni 2013 om fødevarer bestemt til spædbørn og småbørn, fødevarer til særlige medicinske formål og kosterstatning til vægtkontrol og om ophævelse af Rådets direktiv 92/52/EØF, Kommissionens direktiv 96/8/EF, 1999/21/EF, 2006/125/EF og 2006/141/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/39/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 41/2009 og (EF) nr. 953/2009 (EUT L 181 af 29.6.2013, s. 35).

⁽⁴⁾ Arla Foods Ingredients Group P/S (2019a, ikke offentliggjort).

⁽⁵⁾ Arla Foods Ingredients Group P/S (2019b, ikke offentliggjort).

⁽⁶⁾ Arla Foods Ingredients Group P/S (2019c, ikke offentliggjort).

⁽⁷⁾ Arla Foods Ingredients Group P/S (2019d, ikke offentliggjort).

⁽⁸⁾ Arla Foods Ingredients Group P/S (2021 og 2022, ikke offentliggjort).

⁽⁹⁾ Arla Foods Ingredients Group P/S (2022, ikke offentliggjort).

- (6) Den 28. februar 2022 vedtog autoriteten den videnskabelige udtalelse »Safety of beta-lactoglobulin as a novel food pursuant to Regulation (EU) 2015/2283«⁽¹⁰⁾, jf. kravene i artikel 11 i forordning (EU) 2015/2283.
- (7) Autoriteten konkluderede i sin videnskabelige udtalelse, at beta-lactoglobulin fra komælk er sikkert under de foreslåede anvendelsesbetingelser. Den videnskabelige udtalelse danner derfor tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at beta-lactoglobulin fra komælk, når det anvendes i læskedrikke, der markedsføres relateret til fysisk træning, vallepulver, mælkebaserede drikkevarer og lignende produkter samt i fødevarer til særlige medicinske formål som defineret i forordning (EU) nr. 609/2013, der er bestemt til den almindelige befolkning over tre år, bortset fra gravide og ammende kvinder, opfylder betingelserne for markedsføring, jf. artikel 12, stk. 1, i forordning (EU) 2015/2283.
- (8) I sin videnskabelige udtalelse bemærkede autoriteten endvidere, at dens konklusion om sikkerheden ved den nye fødevarer var baseret på videnskabelige undersøgelser og data om tilbagemutationstesten med bakterier, in vitro-mikrokernetesten med humane lymfocytter, den 14-dages intervalfindende undersøgelse af oral toksicitet i gnavere, den 90-dages undersøgelse af oral subkronisk toksicitet i gnavere, resultaterne af sammensætningsanalyser og analyseattesterne for 23 supplerende batcher af den nye fødevarer og de 20 batcher af kommercielt isolat fra valleprotein samt resultaterne af total kimtælling af den nye fødevarer og attesterne herom, som er indeholdt i ansøgerens dossier, uden hvilke den ikke kunne have vurderet den nye fødevarer og nå frem til sin konklusion.
- (9) Kommissionen bad ansøgeren om yderligere at præcisere begrundelsen for påberåbelse af ejendomsrettigheder til disse videnskabelige undersøgelser og data og at redegøre nærmere for deres påberåbelse af eneret til at henvise til disse, jf. artikel 26, stk. 2, litra b), i forordning (EU) 2015/2283.
- (10) Ansøgeren erklærede, at vedkommende havde ejendomsrettigheder og eneret til at henvise til de videnskabelige undersøgelser og data fra tilbagemutationstesten med bakterier, in vitro-mikrokernetesten med humane lymfocytter, den 14-dages intervalfindende undersøgelse af oral toksicitet i gnavere, den 90-dages undersøgelse af oral subkronisk toksicitet i gnavere, resultaterne af sammensætningsanalyser og analyseattesterne for 23 supplerende batcher af den nye fødevarer og de 20 batcher af kommercielt isolat fra valleprotein samt resultaterne af total kimtælling af den nye fødevarer og attesterne herom på det tidspunkt, hvor de indgav ansøgningen, og at tredjeparter ikke lovligt kan få adgang til, anvende eller henvise til disse data.
- (11) Kommissionen vurderede alle de af ansøgeren fremlagte oplysninger og vurderede, at de på behørig vis har godtgjort, at kravene i artikel 26, stk. 2, i forordning (EU) 2015/2283 er opfyldt. Derfor bør de videnskabelige undersøgelser og data om tilbagemutationstesten med bakterier, in vitro-mikrokernetesten med humane lymfocytter, den 14-dages intervalfindende undersøgelse af oral toksicitet i gnavere, den 90-dages undersøgelse af oral subkronisk toksicitet i gnavere, resultaterne af sammensætningsanalyser og analyseattesterne for 23 supplerende batcher af den nye fødevarer og de 20 batcher af kommercielt isolat fra valleprotein samt resultaterne af total kimtælling af den nye fødevarer og attesterne herom beskyttes i overensstemmelse med artikel 27, stk. 1, i forordning (EU) 2015/2283. Det bør derfor udelukkende være ansøgeren, der tillades at markedsføre beta-lactoglobulin fra komælk i Unionen i en periode på fem år fra denne forordnings ikrafttræden.
- (12) Begrænsningen af godkendelsen af beta-lactoglobulin fra komælk og ansøgerens krav om eneret til at kunne henvise til de videnskabelige undersøgelser og data, der er indeholdt i ansøgerens dossier, er imidlertid ikke til hinder for, at efterfølgende ansøgere kan ansøge om tilladelse til at markedsføre den samme nye fødevarer, forudsat at deres ansøgning er baseret på lovligt indhentede oplysninger til støtte for en sådan godkendelse.

⁽¹⁰⁾ EFSA Journal 2022;20(4):7204.

- (13) Da kilden til den nye fødevarer kommer fra beta-lactoglobulin fra komælk, som er opført i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 ⁽¹⁾ som et af en række stoffer eller produkter, der forårsager allergier eller intolerans, bør fødevarer, der indeholder beta-lactoglobulin, mærkes på passende vis i overensstemmelse med samme forordnings artikel 21.
- (14) Optagelsen af beta-lactoglobulin fra komælk som en ny fødevarer på EU-listen over nye fødevarer bør indeholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 3, i forordning (EU) 2015/2283.
- (15) Beta-lactoglobulin fra komælk bør opføres på EU-listen over nye fødevarer i gennemførelsesforordning (EU) 2017/2470. Bilaget til gennemførelsesforordning (EU) 2017/2470 bør derfor ændres.
- (16) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Det tillades at markedsføre beta-lactoglobulin (β -lactoglobulin) fra komælk i Unionen.

Beta-lactoglobulin (β -lactoglobulin) fra komælk opføres på EU-listen over nye fødevarer i gennemførelsesforordning (EU) 2017/2470.

2. Bilaget til gennemførelsesforordning (EU) 2017/2470 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Kun virksomheden Arla Foods Ingredients Group P/S ⁽²⁾ har tilladelse til at markedsføre den i artikel 1 omhandlede nye fødevarer i Unionen i en periode på fem år fra den 11. januar 2023, medmindre en efterfølgende ansøger får godkendt den nye fødevarer uden henvisning til de videnskabelige data, der er beskyttet i henhold til artikel 3, eller med samtykke fra Arla Foods Ingredients Group P/S.

Artikel 3

De videnskabelige data, som er indeholdt i ansøgningsdossieret, og som opfylder betingelserne i artikel 26, stk. 2, i forordning (EU) 2015/2283, må i en periode på fem år fra datoen for nærværende forordnings ikrafttræden ikke anvendes til fordel for en efterfølgende ansøger uden samtykke fra Arla Foods Ingredients Group P/S.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevarerinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18).

⁽²⁾ Adresse: Sønderhøj 10-12, 8260 Viby J, Danmark.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

I bilaget til gennemførelsesforordning (EU) 2017/2470 foretages følgende ændringer:

1) Følgende indsættes i tabel 1 (Godkendte nye fødevarer):

Godkendt ny fødevare	Anvendelsesbetingelser for den nye fødevare		Supplerende specifikke mærkningskrav	Andre krav	Databeskyttelse
»Beta-lactoglobulin (β-lactoglobulin) fra komælk	<i>Specificeret fødevarekategori</i>	<i>Maksimumsindhold (g/100 g)</i>	Den nye fødevare betegnes »beta-lactoglobulin fra komælk« eller »β-lactoglobulin fra komælk« på mærkningen af de fødevarer, der indeholder den.		Godkendt den 11. januar 2023. Godkendelsen er baseret på videnskabelig dokumentation og videnskabelige data omfattet af ejendomsrettigheder i overensstemmelse med artikel 26 i forordning (EU) 2015/2283. Ansøger: Arla Foods Ingredients Group P/S, Sønderhøj 10-12, 8260 Viby J, Danmark. I databeskyttelsesperioden må den nye fødevare, beta-lactoglobulin (β-lactoglobulin), kun markedsføres i Unionen af Arla Foods Ingredients Group P/S, medmindre en efterfølgende ansøger får godkendt den nye fødevare uden henvisning til den videnskabelige dokumentation eller de videnskabelige data omfattet af ejendomsrettigheder i henhold til artikel 26 i forordning (EU) 2015/2283 eller med samtykke fra Arla Foods Ingredients Group P/S. Slutdato for databeskyttelsen: 11. januar 2028«.
	Læskedrikke, der markedsføres i relation til fysisk træning	25			
	Vallepulver (rekonstitueret)	8			
	Mælkebaserede drikkevarer og lignende produkter	12			
	Fødevarer til særlige medicinske formål som defineret i forordning (EU) nr. 609/2013 til den almindelige befolkning på over tre år, undtagen gravide og ammende kvinder	I overensstemmelse med de særlige ernæringsmæssige krav hos de personer, som produkterne er beregnet til			

2) Følgende indsættes i tabel 2 (Specifikationer) i den alfabetiske rækkefølge:

Godkendt ny fødevarer	Specifikationer
<p>»Beta-lactoglobulin (β-lactoglobulin) fra komælk</p>	<p>Beskrivelse: Beta-lactoglobulin (β-lactoglobulin) er et hvidt til flødefarvet pulver, der fremstilles af komælksvalle ved en række trin, der omfatter filtrering, koncentrering, krystallisering, genopløsning (i vand), pH-justering til sur eller neutral pH-værdi, genkoncentrering og tørring. CAS-nr.: 9045-23-2 Molekylvægt: 36,7 kDa (dimer) 18,3 kDa (monomer)</p> <p>Karakteristik/sammensætning: pH (10 % opløsning): 3,5-8,0 Protein (N x 6,38) (%): ≥ 86,0 Beta-lactoglobulin (% protein): ≥ 90,0 Lactose (%): ≤ 1,0 Fedt (%): ≤ 1,0 Aske (%): ≤ 5,0 Vandindhold (%): ≤ 5,5</p> <p>Tungmetaller: Cadmium (mg/kg): < 0,2 Bly(mg/kg): < 0,1 Kviksølv (mg/kg): < 0,01</p> <p>Forurenende stoffer: Aflatoksin M1 (µg/kg): < 0,01</p> <p>Mikrobiologiske kriterier: Totalkimtal: ≤ 5 000 CFU/g Samlet antal gær-/skimmelsvampe: ≤ 10 CFU/g Enterobakterier: ≤ 10 CFU/g <i>Salmonella</i> spp. Ingen i 25 g <i>Bacillus cereus</i>: < 100 CFU/g <i>Listeria monocytogenes</i>: Ingen i 25 g <i>Staphylococcus aureus</i>: < 10 CFU/g Sulfitreducerende <i>Clostridia</i>: < 10 CFU/g CFU: kolonidannende enheder (Colony Forming Units) kDa: kiloDalton«</p>

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2022/2535

af 21. december 2022

om tilladelse til markedsføring af frysetørret pulveriseret form af *Antrodia camphorata*-mycelier som en ny fødevarer og om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2017/2470

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2283 af 25. november 2015 om nye fødevarer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1852/2001 ⁽¹⁾, særlig artikel 12, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EU) 2015/2283 fastsættes det, at kun nye fødevarer, der er godkendt og opført på EU-listen over nye fødevarer, må markedsføres i Unionen.
- (2) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2470 ⁽²⁾ indeholder en EU-liste over nye fødevarer i henhold til artikel 8 i forordning (EU) 2015/2283.
- (3) Den 5. november 2018 indgav virksomheden Golden Biotechnology Corp (»ansøgeren«) en ansøgning til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) 2015/2283 om tilladelse til at markedsføre frysetørret pulveriseret form af *Antrodia camphorata*-mycelier på EU-markedet som en ny fødevarer. Ansøgeren anmodede om tilladelse til, at frysetørret pulveriseret form af *Antrodia camphorata*-mycelier anvendes i kosttilskud som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF ⁽³⁾ med en maksimumsdosis på 990 mg pr. dag til den almindelige befolkning.
- (4) Den 12. maj 2020 anmodede Kommissionen Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (»autoriteten«) om at foretage en vurdering af frysetørret pulveriseret form af *Antrodia camphorata*-mycelier som en ny fødevarer.
- (5) Den 18. maj 2022 vedtog autoriteten den videnskabelige udtalelse »Safety of freeze-dried mycelia of *Antrodia camphorata* as a novel food pursuant to Regulation (EU) 2015/2283« ⁽⁴⁾, jf. kravene i artikel 11 i forordning (EU) 2015/2283.
- (6) Autoriteten konkluderede i sin videnskabelige udtalelse, at frysetørrede mycelier af *Antrodia camphorata* var sikre for voksne og unge over 14 år, når de tilsættes til kosttilskud i en maksimal daglig dosis på 990 mg/dag. Autoriteten har imidlertid ikke fastslået sikkerheden ved den nye fødevarer i kosttilskud beregnet til personer under 14 år ved det maksimale indtag på 990 mg/dag som foreslået af ansøgeren, fordi indtaget ville overstige det sikre niveau (16,5 mg/kg kropsvægt pr. dag), som autoriteten har fastsat. Autoritetens udtalelse giver derfor tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at frysetørrede mycelier af *Antrodia camphorata*, når de anvendes med en maksimal daglig dosis på 990 mg/dag i kosttilskud beregnet til personer på 14 år og derover opfylder betingelserne for markedsføring i henhold til artikel 12, stk. 1, i forordning (EU) 2015/2283.

⁽¹⁾ EUT L 327 af 11.12.2015, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2470 af 20. december 2017 om EU-listen over nye fødevarer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2283 om nye fødevarer (EUT L 351 af 30.12.2017, s. 72).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF af 10. juni 2002 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud (EFT L 183 af 12.7.2002, s. 51).

⁽⁴⁾ EFSA Journal 2022; 20(6):7380.

- (7) Autoriteten finder i sin videnskabelige udtalelse, at selv om der ikke foreligger dokumentation for en risiko for allergenicitet, kan en vis risiko i betragtning af den nye fødevarers proteinindhold ikke udelukkes. Ved en litteratursøgning foretaget af ansøgeren blev der ikke fundet nogen offentliggjort dokumentation vedrørende *Antrodia camphoratas*' allergifremkaldende potentiale, og der mangler andre oplysninger eller data, der normalt er nødvendige for at bekræfte eller udelukke den potentielle risiko for allergenicitet. Kommissionen mener imidlertid, at det på nuværende tidspunkt ikke er sandsynligt, at pulver af *Antrodia camphorata*-mycelier kan fremkalde allergenicitet i virkeligheden, og at der derfor ikke bør opføres særlige mærkningskrav på EU-listen over nye fødevarer i denne henseende.
- (8) Der bør fastsættes en klar angivelse af den nye fødevarer og et mærkningskrav for kosttilskud, der indeholder frysetørret pulveriseret form af *Antrodia camphorata*-mycelier, for at sikre, at disse kosttilskud ikke indtages af børn og unge under 14 år.
- (9) Optagelsen af frysetørret pulveriseret form af *Antrodia camphorata*-mycelier som en ny fødevarer på EU-listen over nye fødevarer bør derfor indeholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) 2015/2283.
- (10) Frysetørret pulveriseret form af *Antrodia camphorata*-mycelier bør opføres på EU-listen over nye fødevarer i gennemførelsesforordning (EU) 2017/2470. Bilaget til gennemførelsesforordning (EU) 2017/2470 bør derfor ændres.
- (11) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Det tillades at markedsføre frysetørret pulveriseret form af *Antrodia camphorata*-mycelier i Unionen.

Frysetørret pulveriseret form af *Antrodia camphorata*-mycelier opføres på EU-listen over nye fødevarer i gennemførelsesforordning (EU) 2017/2470.

2. Bilaget til gennemførelsesforordning (EU) 2017/2470 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

I bilaget til gennemførelsesforordning (EU) 2017/2470 foretages følgende ændringer:

1) Følgende indsættes i tabel 1 (Godkendte nye fødevarer):

Godkendt ny fødevarer	Anvendelsesbetingelser for den nye fødevarer		Supplerende specifikke mærkningskrav	Andre krav
»Pulver af <i>Antrodia camphorata</i> -mycelier	<i>Specificeret fødevarerkategori</i>	<i>Maksimumsindhold</i>	1. Den nye fødevarer betegnes »pulver af <i>Antrodia camphorata</i> -mycelier« på mærkningen af de fødevarer, der indeholder den. 2. Det skal være angivet på mærkningen af kosttilskud, der indeholder pulver af <i>Antrodia camphorata</i> -mycelier, at dette kosttilskud ikke må indtages af spædbørn, børn og unge under 14 år.«	
	Kosttilskud som defineret i direktiv 2002/46/EF, undtagen spædbørn, børn og unge under 14 år	990 mg/dag		

2) Følgende indsættes i tabel 2 (Specifikationer):

Godkendt ny fødevarer	Specifikationer
»Pulver af <i>Antrodia camphorata</i> -mycelier	<p>Beskrivelse/definition: Den nye fødevarer er frysetørrede mycelier af svampen <i>Antrodia camphorata</i> (stamme BCRC 39106), der er dyrket i faststofkultur (SSC). De frysetørrede mycelier formales derefter til pulver. <i>Antrodia camphorata</i> er et synonym for <i>Taiwanofungus camphoratus</i> (familie: Fomitopsidaceae).</p> <p>Karakteristik/sammensætning: Tørringstab (vandindhold): < 10 % Kulhydrater: ≤ 80 g/100 g Protein: ≤ 20 g/100 g Aske: ≤ 6 g/100 g Fedt: ≤ 6 g/100 g Triterpenoide i alt: 1,0-10,0 g/100 g Antroquinonol: 1,0-20,0 mg/g</p> <p>Tungmetaller: Arsen: < 0,5 mg/kg</p> <p>Mikrobiologiske kriterier: Samlet aerobt kimtal: ≤ 10³ CFU/g Antal gær- og skimmelsvampe i alt: ≤ 100 CFU/g <i>Escherichia coli</i>: Ikke påvist i 10 g <i>Salmonella</i> spp.: Ikke påvist i 25 g <i>Staphylococcus aureus</i>: Ikke påvist i 10 g *CFU: Kolonidannende enheder (Colony Forming Units).«</p>

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2022/2536

af 12. december 2022

om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om anvendelse af visse bestemmelser i Rådets afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, i Rådets afgørelse 2008/616/RIA om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, samt bilaget hertil, og i Rådets rammeafgørelse 2009/905/RIA om akkreditering af leverandører af kriminaltekniske ydelser, der udfører laboratorieaktiviteter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 1, andet afsnit, litra d), og artikel 87, stk. 2, litra a), sammenholdt med artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med Rådets afgørelse (EU) 2019/1187 ⁽²⁾ blev aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om anvendelse af visse bestemmelser i Rådets afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, i Rådets afgørelse 2008/616/RIA om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, samt bilaget hertil, og i Rådets rammeafgørelse 2009/905/RIA om akkreditering af leverandører af kriminaltekniske ydelser, der udfører laboratorieaktiviteter («aftalen») undertegnet den 27. juni 2019, med forbehold af dens indgåelse på et senere tidspunkt.
- (2) Forbedringen af udvekslingen af retshåndhævelsesoplysninger med henblik på at opretholde sikkerheden i Unionen kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene på grund af arten af den internationale kriminalitet, der ikke holder sig inden for Unionens grænser. Muligheden for, at alle medlemsstater og Det Schweiziske Forbund har gensidig adgang til nationale databaser vedrørende DNA-analysedatabaser, fingeraftrykidentifikationssystemer og oplysninger i køretøjsregistre er af central betydning for at fremme det grænseoverskridende retshåndhævelses-samarbejde.
- (3) I medfør af aftalens artikel 8, stk. 3, er aftalens artikel 5, stk. 1 og 2, blevet anvendt midlertidigt fra datoen for aftalens undertegnelse.

⁽¹⁾ Godkendelse af 17.12.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets afgørelse (EU) 2019/1187 af 6. juni 2019 om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og om midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om anvendelse af visse bestemmelser i Rådets afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, i Rådets afgørelse 2008/616/RIA om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, samt bilaget hertil, og i Rådets rammeafgørelse 2009/905/RIA om akkreditering af leverandører af kriminaltekniske ydelser, der udfører laboratorieaktiviteter (EUT L 187 af 12.7.2019, s. 1).

- (4) Irland er bundet af Rådets afgørelse 2008/615/RIA ⁽³⁾, Rådets afgørelse 2008/616/RIA ⁽⁴⁾ samt bilaget hertil og Rådets rammeafgørelse 2009/905/RIA ⁽⁵⁾ og deltager derfor i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.
- (5) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (6) Aftalen bør godkendes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om anvendelse af visse bestemmelser i Rådets afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, i Rådets afgørelse 2008/616/RIA om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, samt bilaget hertil, og i Rådets rammeafgørelse 2009/905/RIA om akkreditering af leverandører af kriminaltekniske ydelser, der udfører laboratorieaktiviteter, godkendes herved på Unionens vegne ⁽⁶⁾.

Artikel 2

Formanden for Rådet foranstalter på Unionens vegne den notifikation, der er omhandlet i aftalens artikel 8, stk. 1 ⁽⁷⁾.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2022.

På Rådets vegne
Z. NEKULA
Formand

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2008/615/RIA af 23. juni 2008 om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (EUT L 210 af 6.8.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2008/616/RIA af 23. juni 2008 om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (EUT L 210 af 6.8.2008, s. 12).

⁽⁵⁾ Rådets rammeafgørelse 2009/905/RIA af 30. november 2009 om akkreditering af leverandører af kriminaltekniske ydelser, der udfører laboratorieaktiviteter (EUT L 322 af 9.12.2009, s. 14).

⁽⁶⁾ Teksten til aftalen er offentliggjort i EUT L 187 af 12.7.2019, s. 3 sammen med afgørelsen om undertegnelse.

⁽⁷⁾ Datoen for aftalens ikrafttræden offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2022/2537

af 12. december 2022

om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Liechtenstein om anvendelse af visse bestemmelser i Rådets afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, i Rådets afgørelse 2008/616/RIA om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, samt bilaget hertil, og i Rådets rammeafgørelse 2009/905/RIA om akkreditering af leverandører af kriminaltekniske ydelser, der udfører laboratorieaktiviteter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 1, andet afsnit, litra d), og artikel 87, stk. 2, litra a), sammenholdt med artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med Rådets afgørelse (EU) 2019/1172 ⁽²⁾ blev aftalen mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Liechtenstein om anvendelse af visse bestemmelser i Rådets afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, i Rådets afgørelse 2008/616/RIA om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, samt bilaget hertil, og i Rådets rammeafgørelse 2009/905/RIA om akkreditering af leverandører af kriminaltekniske ydelser, der udfører laboratorieaktiviteter, («aftalen») undertegnet den 27. juni 2019, med forbehold af dens indgåelse på et senere tidspunkt.
- (2) Forbedringen af udvekslingen af retshåndhævelsesoplysninger med henblik på at opretholde sikkerheden i Unionen kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene på grund af arten af den internationale kriminalitet, der ikke holder sig inden for Unionens grænser. Muligheden for, at alle medlemsstater og Fyrstendømmet Liechtenstein har gensidig adgang til nationale databaser vedrørende DNA-analysedatabaser, fingeraftrykssystemer og oplysninger i køretøjsregistre er af central betydning for at fremme det grænseoverskridende retshåndhævelselsamarbejde.
- (3) I medfør af aftalens artikel 8, stk. 3, er aftalens artikel 5, stk. 1 og 2, blevet anvendt midlertidigt fra datoen for aftalens undertegnelse.
- (4) Irland er bundet af Rådets afgørelse 2008/615/RIA ⁽³⁾, Rådets afgørelse 2008/616/RIA ⁽⁴⁾ samt bilaget hertil og Rådets rammeafgørelse 2009/905/RIA ⁽⁵⁾ og deltager derfor i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.

⁽¹⁾ Godkendelse af 17.12.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets afgørelse (EU) 2019/1172 af 6. juni 2019 om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og om midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Liechtenstein om anvendelse af visse bestemmelser i Rådets afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, i Rådets afgørelse 2008/616/RIA om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, samt bilaget hertil, og i Rådets rammeafgørelse 2009/905/RIA om akkreditering af leverandører af kriminaltekniske ydelser, der udfører laboratorieaktiviteter (EUT L 184 af 10.7.2019, s. 1).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2008/615/RIA af 23. juni 2008 om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (EUT L 210 af 6.8.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2008/616/RIA af 23. juni 2008 om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (EUT L 210 af 6.8.2008, s. 12).

⁽⁵⁾ Rådets rammeafgørelse 2009/905/RIA af 30. november 2009 om akkreditering af leverandører af kriminaltekniske ydelser, der udfører laboratorieaktiviteter (EUT L 322 af 9.12.2009, s. 14).

- (5) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (6) Aftalen bør godkendes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Liechtenstein om anvendelse af visse bestemmelser i Rådets afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, i Rådets afgørelse 2008/616/RIA om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, samt bilaget hertil, og i Rådets rammeafgørelse 2009/905/RIA om akkreditering af leverandører af kriminaltekniske ydelser, der udfører laboratorieaktiviteter, godkendes herved på Unionens vegne ⁽⁶⁾.

Artikel 2

Formanden for Rådet foranstalter på Unionens vegne den notifikation, der er omhandlet i aftalens artikel 8, stk. 1 ⁽⁷⁾.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2022.

På Rådets vegne
Z. NEKULA
Formand

⁽⁶⁾ Teksten til aftalen er offentliggjort i EUT L 184 af 10.7.2019, s. 3 sammen med afgørelsen om undertegnelse.

⁽⁷⁾ Datoen for aftalens ikrafttræden offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉS AFGØRELSE (FUSP) 2022/2538**af 13. december 2022****om udnævnelse af missionschefen for Den Europæiske Unions kapacitetsopbyggende mission i Somalia (EUCAP Somalia) (EUCAP Somalia/1/2022)**

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 38, stk. 3,

under henvisning til Rådets afgørelse 2012/389/FUSP af 16. juli 2012 om Den Europæiske Unions kapacitetsopbyggende mission i Somalia (EUCAP Somalia) ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af artikel 9, stk. 1, i afgørelse 2012/389/FUSP er Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) bemyndiget til i overensstemmelse med traktatens artikel 38, stk. 3, at træffe de relevante afgørelser med henblik på den politiske kontrol med og den strategiske ledelse af Den Europæiske Unions kapacitetsopbyggende mission i Somalia (EUCAP Somalia), herunder at træffe afgørelse om udnævnelse af en missionschef.
- (2) Den 7. december 2021 vedtog PSC afgørelse (FUSP) 2021/2210 ⁽²⁾ om forlængelse af mandatet for Christopher REYNOLDS som missionschef for EUCAP Somalia fra den 1. januar 2022 til den 31. december 2022.
- (3) Den 12. december 2022 vedtog Rådet afgørelse (FUSP) 2022/2445 ⁽³⁾ om forlængelse af mandatet for EUCAP Somalia til den 31. december 2024.
- (4) Den 17. november 2022 foreslog Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik at udnævne Kauko AALTOMAA til missionschef for EUCAP Somalia fra den 1. januar 2023 til den 31. december 2023 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Kauko AALTOMAA udnævnes til missionschef for Den Europæiske Unions kapacitetsopbyggende mission i Somalia (EUCAP Somalia) fra den 1. januar 2023 til den 31. december 2023.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2023.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 2022.

På Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komités vegne

D. PRONK

Formand

⁽¹⁾ EUT L 187 af 17.7.2012, s. 40.

⁽²⁾ Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komités afgørelse (FUSP) 2021/2210 af 7. december 2021 om forlængelse af mandatet for missionschefen for Den Europæiske Unions kapacitetsopbyggende mission i Somalia (EUCAP Somalia) (EUCAP Somalia/1/2021) (EUT L 447 af 14.12.2021, s. 3).

⁽³⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2022/2445 af 12. december 2022 om ændring af afgørelse 2012/389/FUSP om Den Europæiske Unions kapacitetsopbyggende mission i Somalia (EUCAP Somalia) (EUT L 319 af 13.12.2022, s. 91).

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉS AFGØRELSE (FUSP) 2022/2539**af 13. december 2022****om udnævnelse af den øverstbefalende for EU-styrken i Den Europæiske Unions militæroperation i Bosnien-Hercegovina og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2022/59 (BiH/34/2022)**

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 38,

under henvisning til Rådets fælles aktion 2004/570/FUSP af 12. juli 2004 om Den Europæiske Unions militæroperation i Bosnien-Hercegovina ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet har i medfør af artikel 6, stk. 1, i fælles aktion 2004/570/FUSP bemyndiget Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) til at træffe de relevante afgørelser om udnævnelse af den øverstbefalende for EU-styrken i Den Europæiske Unions militæroperation i Bosnien-Hercegovina (operation ALTHEA) («den øverstbefalende for EU-styrken»).
- (2) Den 10. januar 2022 vedtog PSC afgørelse (FUSP) 2022/59 ⁽²⁾ om udnævnelse af generalmajor Anton WESSELY til øverstbefalende for EU-styrken.
- (3) Den 13. oktober 2022 indstillede de østrigske militære myndigheder, at generalmajor Helmut HABERMAYER udnævnes til øverstbefalende for EU-styrken som efterfølger for generalmajor Anton WESSELY fra den 20. januar 2023.
- (4) Den øverstbefalende for operation ALTHEA støttede indstillingen fra de østrigske militære myndigheder.
- (5) Den 24. november 2022 gav EU's Militærkomité sin godkendelse af indstillingen fra de østrigske militære myndigheder.
- (6) Afgørelse (FUSP) 2022/59 bør derfor ophæves.
- (7) Det Europæiske Råd vedtog den 12.-13. december 2002 i København en erklæring, hvori det hedder, at »Berlin plus«-ordningerne og gennemførelsen heraf kun gælder for de af Unionens medlemsstater, der er NATO-medlemmer eller indgår i Partnerskab for Fred-programmet, og som derfor har indgået bilaterale sikkerhedsaftaler med NATO —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Generalmajor Helmut HABERMAYER udnævnes herved til øverstbefalende for EU-styrken i Den Europæiske Unions militæroperation i Bosnien-Hercegovina (operation ALTHEA) fra den 20. januar 2023.

Artikel 2

Afgørelse (FUSP) 2022/59 ophæves.

⁽¹⁾ EUT L 252 af 28.7.2004, s. 10.

⁽²⁾ Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse (FUSP) 2022/59 af 10. januar 2022 om udnævnelse af den øverstbefalende for EU-styrken i Den Europæiske Unions militæroperation i Bosnien-Hercegovina og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2021/5 (BiH/32/2022) (EUT L 10 af 17.1.2022, s. 77).

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 20. januar 2023.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 2022.

På Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's vegne

D. PRONK

Formand

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2022/2540**af 19. december 2022****om beskikkelse af et medlem af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg efter indstilling fra Kongeriget Belgien**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 302,

under henvisning til Rådets afgørelse (EU) 2019/853 af 21. maj 2019 om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs sammensætning ⁽¹⁾,

under henvisning til indstilling fra den belgiske regering,

efter høring af Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til traktatens artikel 300, stk. 2, består Det Økonomiske og Sociale Udvalg af repræsentanter for arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer og for organisationer for andre aktører, der er repræsentative for civilsamfundet, navnlig på det socioøkonomiske, borgerretlige, faglige og kulturelle område.
- (2) Rådet vedtog den 2. oktober 2020 afgørelse (EU) 2020/1392 ⁽²⁾ om beskikkelse af medlemmerne af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg for perioden fra den 21. september 2020 til den 20. september 2025.
- (3) Der er blevet en plads ledig som medlem af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg efter Dominique MICHELs fratrædelse.
- (4) Den belgiske regering har indstillet Olivier JORIS, *Executive Manager du Centre de compétence Europe et International de la Fédération des Entreprises de Belgique (FEB)* (administrerende direktør, afdelingen for europæiske og internationale anliggender, Sammenslutningen af Virksomheder i Belgien (FEB)), som medlem af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg for den resterende del af mandatperioden, dvs. indtil den 20. september 2025 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Olivier JORIS, *Executive Manager du Centre de compétence Europe et International de la Fédération des Entreprises de Belgique (FEB)* (administrerende direktør, afdelingen for europæiske og internationale anliggender, Sammenslutningen af Virksomheder i Belgien (FEB)), beskikkes herved som medlem af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg for den resterende del af mandatperioden, dvs. indtil den 20. september 2025.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

⁽¹⁾ EUT L 139 af 27.5.2019, s. 15.

⁽²⁾ Rådets afgørelse (EU) 2020/1392 af 2. oktober 2020 om beskikkelse af medlemmerne af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg for perioden fra den 21. september 2020 til den 20. september 2025 og om ophævelse og erstatning af Rådets afgørelse om beskikkelse af medlemmerne af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg for perioden fra den 21. september 2020 til den 20. september 2025, som blev vedtaget den 18. september 2020 (EUT L 322 af 5.10.2020, s. 1).

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2022.

På Rådets vegne

J. SÍKELA

Formand

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2022/2541**af 19. december 2022****om beskikkelse af et medlem af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg efter indstilling fra Forbundsrepublikken Tyskland**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 302,

under henvisning til Rådets afgørelse (EU) 2019/853 af 21. maj 2019 om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs sammensætning ⁽¹⁾,

under henvisning til indstilling fra den tyske regering,

efter høring af Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til traktatens artikel 300, stk. 2, består Det Økonomiske og Sociale Udvalg af repræsentanter for arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer og for organisationer for andre aktører, der er repræsentative for civilsamfundet, navnlig på det socioøkonomiske, borgerretlige, faglige og kulturelle område.
- (2) Rådet vedtog den 2. oktober 2020 afgørelse (EU) 2020/1392 ⁽²⁾ om beskikkelse af medlemmerne af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg for perioden fra den 21. september 2020 til den 20. september 2025.
- (3) Der er blevet en plads ledig som medlem af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg efter Gabriele MÜLLER-LISTSs fratrædelse.
- (4) Den tyske regering har indstillet Andreas KRUSE, *Mitglied im Vorstand der Bundesarbeitsgemeinschaft der Seniorenorganisation e.V. (BAGSO)* (medlem af bestyrelsen for den tyske landssammenslutning af ældreorganisationer (BAGSO)), som medlem af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg for den resterende del af mandatperioden, dvs. indtil den 20. september 2025 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Andreas KRUSE, *Mitglied im Vorstand der Bundesarbeitsgemeinschaft der Seniorenorganisation e.V. (BAGSO)* (medlem af bestyrelsen for den tyske landssammenslutning af ældreorganisationer (BAGSO)), beskikkes herved som medlem af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg for den resterende del af mandatperioden, dvs. indtil den 20. september 2025.

⁽¹⁾ EUT L 139 af 27.5.2019, s. 15.

⁽²⁾ Rådets afgørelse (EU) 2020/1392 af 2. oktober 2020 om beskikkelse af medlemmerne af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg for perioden fra den 21. september 2020 til den 20. september 2025 og om ophævelse og erstatning af Rådets afgørelse om beskikkelse af medlemmerne af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg for perioden fra den 21. september 2020 til den 20. september 2025, som blev vedtaget den 18. september 2020 (EUT L 322 af 5.10.2020, s. 1).

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2022.

På Rådets vegne

J. SÍKELA

Formand

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2022/2542**af 19. december 2022****om ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1904 om at give Nederlandene tilladelse til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 285 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾, særlig artikel 395, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1904 ⁽²⁾ fik Nederlandene tilladelse til at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 285 i direktiv 2006/112/EF, for at momsfritage afgiftspligtige personer med en årlige omsætning på højst 25 000 EUR («den særlige foranstaltning»).
- (2) Gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1904 skal udløbe den 31. december 2022. Ved brev af 23. august 2022 anmodede Nederlandene om tilladelse til fortsat at anvende den særlige foranstaltning i en yderligere periode indtil den 31. december 2024, som er fristen for medlemsstaternes gennemførelse af Rådets direktiv (EU) 2020/285 ⁽³⁾. Det følger af nævnte direktiv, at medlemsstaterne fra den 1. januar 2025 vil kunne momsfritage levering af varer og ydelser, der foretages af afgiftspligtige personer, hvis årlige omsætning i en given medlemsstat ikke overstiger 85 000 EUR eller modværdien i national valuta.
- (3) Ved brev af 25. august 2022 fremsendte Kommissionen i medfør af artikel 395, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2006/112/EF Nederlandenes anmodning til de øvrige medlemsstater, med undtagelse af Spanien. Ved brev af 26. august fremsendte Kommissionen den pågældende anmodning til Spanien. Ved brev af 29. august 2022 underrettede Kommissionen Nederlandene om, at den rådede over alle de oplysninger, den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.
- (4) Den særlige foranstaltning er i overensstemmelse med direktiv 2006/112/EF, som ændret ved direktiv (EU) 2020/285, som tager sigte på at mindske små virksomheders overholdelsesbyrde og forhindre konkurrenceforvridninger på det indre marked.
- (5) Den særlige foranstaltning vil fortsat være frivillig for afgiftspligtige personer, som stadig kan vælge den almindelige momsordning i henhold til artikel 290 i direktiv 2006/112/EF.
- (6) Ifølge de oplysninger, Nederlandene har indgivet, vil den særlige foranstaltning kun have en ubetydelig indvirkning på de samlede indtægter fra afgifter, der opkræves ved det endelige forbrug.
- (7) Efter ikrafttrædelsen af Rådets forordning (EU, Euratom) 2021/769 ⁽⁴⁾ skal Nederlandene ikke foretage nogen kompensationsberegning for så vidt angår oversigten over momsbaseede egne indtægter for regnskabsåret 2022 og fremefter.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1904 af 4. december 2018 om at give Nederlandene tilladelse til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 285 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 310 af 6.12.2018, s. 25).

⁽³⁾ Rådets direktiv (EU) 2020/285 af 18. februar 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår særordningen for små virksomheder og forordning (EU) nr. 904/2010 for så vidt angår administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger med henblik på at overvåge, om særordningen for små virksomheder anvendes korrekt (EUT L 62 af 2.3.2020, s. 13).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) 2021/769 af 30. april 2021 om ændring af forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 om den endelige ordning for ensartet opkrævning af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften (EUT L 165 af 11.5.2021, s. 9).

- (8) Eftersom den særlige foranstaltning har haft en positiv virkning med hensyn til at forenkle momsrelaterede forpligtelser, idet den har mindsket den administrative byrde og overholdelsesomkostningerne for både små virksomheder og skattemyndighederne, og eftersom den ikke har nogen større indvirkning på de samlede momsindtægter, bør Nederlandene gives tilladelse til at anvende den særlige foranstaltning, der er fastsat ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1904.
- (9) Anvendelsen af den særlige foranstaltning bør være tidsbegrænset. Tidsbegrænsningen bør være tilstrækkelig til, at Kommissionen kan vurdere den nuværende tærskels effektivitet og hensigtsmæssighed. Endvidere skal medlemsstaterne i henhold til artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2020/285 senest den 31. december 2024 vedtage og offentliggøre de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme nævnte direktivs artikel 1, og de skal anvende disse bestemmelser fra den 1. januar 2025. Det er derfor hensigtsmæssigt at tillade Nederlandene at anvende den særlige foranstaltning indtil den 31. december 2024.
- (10) Gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1904 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 2 i gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1904 affattes således:

»Artikel 2

Denne afgørelse finder anvendelse fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2024.«

Artikel 2

Denne afgørelse får virkning på dagen for meddelelsen.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Nederlandene.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2022.

På Rådets vegne

J. SÍKELA

Formand

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (FUSP) 2022/2543**af 21. december 2022****om gennemførelse af afgørelse (FUSP) 2015/1333 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, stk. 2,

under henvisning til Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1333 af 31. juli 2015 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen og om ophævelse af afgørelse 2011/137/FUSP ⁽¹⁾, særlig artikel 12, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 31. juli 2015 afgørelse (FUSP) 2015/1333.
- (2) Efter Rettens dom i sag T-627/20 ⁽²⁾ bør oplysningerne om én enhed på listen udgå.
- (3) Afgørelse (FUSP) 2015/1333 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilag IV til afgørelse (FUSP) 2015/1333 ændres som anført i bilaget til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 2022.

På Rådets vegne

M. BEK

Formand

⁽¹⁾ EUT L 206 af 1.8.2015, s. 34.

⁽²⁾ Rettens dom af 28. september 2022, Libyan African Investment Company (LAICO) mod Rådet, T-627/20.

BILAG

I bilag IV til afgørelse (FUSP) 2015/1333 (Liste over personer og enheder, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2), del B (Enheder), udgår følgende oplysninger:

- »1. Libyan Arab African Investment Company — LAAICO (alias LAICO)«.
-

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU, Euratom) 2022/2544**af 19. december 2022****om fastlæggelse af ordningerne for administration og gennemførelse af EU's låntagnings- og gældsforvaltningstransaktioner inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi og de dermed forbundne långivningstransaktioner**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾, særlig artikel 220a, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2022/2434 ⁽²⁾ ændredes forordning (EU, Euratom) 2018/1046 (»finansforordningen«), idet den diversificerede finansieringsstrategi blev fastlagt som en fælles finansieringsmetode til gennemførelse af låntagnings- og gældsforvaltningstransaktioner, som gennemføres af Kommissionen. Finansforordningens artikel 220a finder anvendelse på de programmer for finansiel bistand, for hvilke basisretsakterne træder i kraft den 9. november 2022 eller derefter. Den diversificerede finansieringsstrategi finder ikke anvendelse på eksisterende programmer, i henhold til hvilke låntagnings- og långivningstransaktioner fortsat bør gennemføres efter den traditionelle metode med modstående transaktioner (»back-to-back«), jf. finansforordningens artikel 220. Back-to-back-metoden kan undtagelsesvis også anvendes på nye programmer for finansiel bistand og finder anvendelse på alle Euratomprogrammer.
- (2) I henhold til finansforordningens artikel 220a skal Kommissionen træffe de nødvendige foranstaltninger til gennemførelsen af den diversificerede finansieringsstrategi. Disse ordninger bør omfatte en forvaltningsramme, risikostyringsprocedurer og en omkostningsfordelingsmetode, som bør sikre, at alle Unionens omkostninger i forbindelse med finansiel bistand afholdes af modtagerlandet. Det er derfor nødvendigt at fastlægge de ordninger, der finder anvendelse på låntagnings- og gældsforvaltningstransaktioner, der gennemføres af Kommissionen inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi, og på de dermed forbundne långivningstransaktioner.
- (3) Kommissionen har for første gang anvendt den diversificerede finansieringsstrategi på låntagningstransaktioner inden for rammerne af NextGenerationEU (»NGEU«), Unionens midlertidige instrument til støtte for den økonomiske genopretning efter covid-19-krisen. Dette har gjort det muligt på en vellykket måde at tilvejebringe midler til ikketilbagebetalingspligtig støtte og lån i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 ⁽³⁾ og andre EU-programmer som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EU) 2020/2094 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2022/2434 af 6. december 2022 om ændring af forordning (EU, Euratom) 2018/1046 for så vidt angår fastlæggelsen af en diversificeret finansieringsstrategi som generel lånemetode (EUT L 319 af 13.12.2022, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EU) 2020/2094 af 14. december 2020 om oprettelse af et EU-genopretningsinstrument til støtte for genopretningen efter covid-19-krisen (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 23).

- (4) Forvaltningsmodellen og de procedurer, der er nødvendige for gennemførelsen af den diversificerede finansieringsstrategi inden for rammerne af NGEU, er blevet fastlagt i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2021) 2502 ⁽⁵⁾. Disse ordninger omfatter bl.a. en forvaltningsramme, risikostyring og compliance-procedurer. Der blev fastlagt en omkostningsfordelingsmetode i Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1095 ⁽⁶⁾. Ordningerne for gennemførelsen af den diversificerede finansieringsstrategi, jf. finansforordningens artikel 220a, bør baseres på forvaltningsmodellen for NGEU.
- (5) Selv om nærværende afgørelse hovedsagelig bør finde anvendelse på transaktioner, der gennemføres inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi, bør nogle af de ordninger, der er fastlagt deri, udvides til at omfatte transaktioner, der gennemføres efter back-to-back-metoden. Denne tilgang vil sikre konsekvens på tværs af de forskellige programmer, for så vidt som det er relevant. Det vil også sikre, at alle transaktioner er omfattet af regler af højeste standard i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning. Dette bør være tilfældet for ordninger vedrørende risikostyring og complianceprocedurer.
- (6) En årlig afgørelse om låntagning bør indeholde elementerne i de planlagte låntagningstransaktioner inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi over en periode på et år. Den bør navnlig fastlægge dimensionerne af de låntagnings- og gældsforvaltningstransaktioner, der skal gennemføres med henblik på at fastlægge den samlede eksponering af Unionens budget og lånemodtagerne. Med henblik herpå bør den fastsætte et interval for de maksimale udstedelsesbeløb for langsigtet finansiering til alle formål, et maksimalt udestående beløb for kortfristet finansiering, den maksimale gennemsnitlige løbetid for Unionens langsigtede finansiering, en grænse for det endelige udestående beløb pr. udstedelse og, hvis det er relevant, det maksimale beløb for Kommissionens udstedelser, som den kan holde for egen regning og anvende som en yderligere finansieringskilde eller til at støtte det sekundære marked.
- (7) For at sikre, at de nødvendige midler er til rådighed til at opfylde forpligtelserne i henhold til de dermed forbundne programmer for finansiel bistand, efterhånden som de forfalder til betaling, bør låntagnings- og gældsforvaltningstransaktioner inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi gennemføres på grundlag af halvårslige finansieringsplaner. Finansieringsplanerne vil udgøre rammen om transaktionerne i denne periode, idet der heri henvises til de betalinger, der skal foretages for at gennemføre de pågældende programmer. Udarbejdelsen af finansieringsplanen bør derfor sikre en direkte forbindelse til de betalinger, der er nødvendige for at opfylde de udgiftsforpligtelser, der er indgået i henhold til de tilsvarende basisretsakter. Finansieringsplanen bør udarbejdes på grundlag af de grænser, der er fastsat i den årlige afgørelse om låntagning. Finansieringsplanen udgør det vejledende grundlag for at orientere markedsdeltagerne om den kommende periodes finansieringsplaner.
- (8) Ved at fastsætte et vejledende maksimumsbeløb for låntagning, der som hovedregel dækker en periode på seks måneder, og fastlægge visse andre nøgleparametre for de planlagte transaktioner vil finansieringsplanen også sikre større forudsigelighed af udstedelserne, samtidig med at fleksibiliteten opretholdes og der skabes gennemsigtighed på markederne. Den investorbasis, som udgør målgruppen, har brug for oplysninger om kommende udstedelser og en angivelse af tidsplanen for på deres side at kunne planlægge investeringerne.
- (9) Den årlige låneafgørelse og finansieringsplanen skal tjene som grundlag for Kommissionens orientering til Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med finansforordningens artikel 220a, stk. 2, og som orientering til markederne og offentligheden. Kommissionen bør desuden på en omfattende måde og regelmæssigt orientere Europa-Parlamentet og Rådet om alle aspekter af sin låntagnings- og gældsforvaltningsstrategi, jf. finansforordningens artikel 220a, stk. 2.
- (10) Det er afgørende for fastlæggelsen af nøjagtige og meningsfulde finansieringsplaner inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi, at de anvisningsberettigede, der er ansvarlige for gennemførelsen af programmerne for finansiel bistand inden for de tidsrammer og beløb, som gælder for de forventede betalingsgodkendelser, regelmæssigt og rettidigt fremsender oplysninger til orientering. Disse oplysninger bør sendes til Generaldirektoratet for Budget, som er den tjenestegren, der er ansvarlig for fastlæggelsen og gennemførelsen af finansieringsplanerne, via Kommissionens værktøj til finansielle overslag.

⁽⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 14. april 2021 om oprettelsen af de nødvendige ordninger for administration af låntagningstransaktioner i henhold til Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 og for långivningstransaktioner i forbindelse med lån ydet i henhold til artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 (ikke oversat til dansk).

⁽⁶⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1095 af 2. juli 2021 om fastlæggelse af en metode til omkostningsfordeling i forbindelse med lånoptagelse og gældsforvaltning inden for rammerne af NextGenerationEU (EUT L 236 af 5.7.2021, s. 75).

- (11) Som led i den diversificerede finansieringsstrategi bør det tilsigtes at opnå de mest fordelagtige finansieringsbetingelser for Unionen gennem forsvarlig planlægning og fleksibel gennemførelse af transaktioner på de bedst mulige vilkår under de gældende markedsbetingelser. Eftersom der skal tilvejebringes finansiering for at gøre det muligt at foretage udbetalinger til de respektive programmer, har Kommissionen begrænsede skønsbeføjelser med hensyn til tidsplanen for markedstransaktionerne. Den diversificerede finansieringsstrategi vil give Kommissionen en bredere vifte af finansieringsteknikker, herunder kortfristet finansiering, hvorved den kan reducere gennemførelsesrisikoen, når det er nødvendigt at tilvejebringe midler under mere ugunstige markedsf forhold.
- (12) Finansieringsinstrumenterne inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi bør bl.a. omfatte en række toneangivende obligationer og EU-gældsbeviser. Låntagningstransaktioner inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi bør gennemføres som auktioner, syndikerede transaktioner eller private placeringer, alt efter hvad der er mest hensigtsmæssigt i betragtning af transaktionernes størrelse og art.
- (13) Den diversificerede finansieringsstrategi bør omfatte muligheden for at udstede kortfristede instrumenter og opretholde en likviditetsbuffer, så Kommissionen kan absorbere uoverensstemmelser med hensyn til tidspunkterne for låntagning og udbetalinger og imødekomme en udbetalingsanmodning i tilfælde af ugunstige finansieringsbetingelser. Kortfristede låntagningstransaktioner ved hjælp af EU-gældsbeviser bør gennemføres som regelmæssige auktioner for at skabe fleksibilitet og effektivitet. Disse auktioner bør tilrettelægges på en sådan måde, at Unionen sikres en status som gennemsigtig og forudsigelig udsteder og deltagerne sikres ligebehandling.
- (14) Gældsforvaltningstransaktioner inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi giver mulighed for bedre styring af renterisici og andre finansielle risici. Der bør derfor gives adgang til at anvende derivater såsom swaps til forvaltning af renterisici eller andre finansielle risici i forbindelse med lån til modtagerlandene, samtidig med at princippet om budgetbalance altid overholdes, eller foretages sikrede eller usikrede pengemarkedstransaktioner med gældsforvaltningskontorer i medlemsstaterne, overnationale institutioner, nationale offentlige organer, kreditinstitutter og investeringsselskaber med en passende kreditværdighed eller centrale modparter. I denne forbindelse bør Kommissionen også bemyndiges til at tilbagekøbe og/eller holde sine egne obligationer med henblik på likviditetsstyring og -støtte på markedet for EU-obligationer.
- (15) Långivningstransaktioner bør gennemføres i overensstemmelse med den relevante basisretsakt og de tilsvarende låneaftaler. Der bør fastsættes minimumsbetingelser for udbetaling af lån. Det bør også sikres, at modtagerlandene afholder alle Unionens omkostninger i forbindelse med lån i overensstemmelse med en metode, som Kommissionen har fastlagt i en særskilt afgørelse, og som suppleres af detaljerede retningslinjer for beregning af sådanne omkostninger.
- (16) Modtagerlandene bør have mulighed for at anmode Kommissionen om at yde lån til en fast rentesats gennem afdækning. Dette vil kræve, at Kommissionen anvender finansielle instrumenter såsom renteswaps til at tilbyde fastforrentede lån. Omkostningerne til risikostyring med derivater bør afholdes af modtagerlandet.
- (17) Låntagningstransaktioner inden for rammerne af eksisterende programmer for finansiel bistand gennemføres i henhold til EU's og Euratoms gældsudstedelsesprogram, der blev oprettet i 2019 og ajourført i 2021 (»gældsudstedelsesprogrammet«). Dette indebærer bl.a. udarbejdelse af prospektoplysninger med alle krævede oplysninger til markederne i henhold til gældende lovgivning og operationelle og kontraktlige ordninger med modparter, der er afgørende for låntagningsaktiviteter. Låntagningstransaktioner inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi bør gennemføres i henhold til gældsudstedelsesprogrammet efter indførelsen af de nødvendige ændringer i den eksisterende dokumentation.
- (18) Med henblik på at gennemføre låntagnings- og gældsforvaltningstransaktioner inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi bør der sikres passende operationel kapacitet, herunder transaktionsafviklingskapacitet, en auktionsplatform og mulighed for at anvende genkøbstransaktioner og swaps.
- (19) For at gennemføre låntagnings- og gældsforvaltningstransaktioner inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi samt de dermed forbundne långivningstransaktioner bør Kommissionen åbne særlige konti udelukkende med henblik på disse transaktioner. Der bør for disse konti gælde de samme overvejelser som for kontiene vedrørende NGEU-transaktioner. For at imødegå den likviditetsrisiko, der er forbundet med disse transaktioner, bør der navnlig oprettes sikre og formålsbestemte, ud fra et forsigtighedshensyn fastsatte kontantbeholdninger til betalinger. Kravet om at holde en sådan særlig, ud fra et forsigtighedshensyn fastsat likviditetsbuffer udgør en integreret og uundværlig del af risikostyringen for en diversificeret finansieringsstrategi. For at sikre, at

disse kritiske kontantbeholdninger ikke udsættes for modpartsrisiko som følge af, at det institut, som holder disse reserver, bliver nødlidende, er det af afgørende betydning, at disse ud fra et forsigtighedshensyn fastsætter kontantbeholdninger opbevares i en centralbank. Disse kontantbeholdninger bør stå på en særlig konto hos ECB og ikke være højere, end hvad der er strengt nødvendigt for at afholde kommende betalinger inden for en kort periode, dog således at beløbet kan variere afhængigt af udstedelses- og udbetalingsplanen. Der bør indgås en kontrakt med ECB om fiskal agent-tjenester, som giver mulighed for dækning af de dermed forbundne omkostninger.

- (20) Desuden bør en ramme for risikostyring og compliance i forbindelse med låntagnings-, gældsforvaltnings- og långivningstransaktioner sikre, at Unionens finansielle interesser beskyttes, og at alle aktiviteter gennemføres under efterlevelse af de højeste standarder for integritet, redelighed og forsvarlig økonomisk forvaltning og risikostyring. I den forbindelse bør rollen som risikochef, der tidligere er oprettet i henhold til Kommissionens afgørelse C(2021) 2502, udvides til at omfatte alle transaktioner inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi i henhold til nærværende afgørelse. Risikochefen bør ved varetagelsen af sine opgaver bistås af et risiko- og complianceudvalg.
- (21) Risikochefen bør i overensstemmelse med bedste praksis og anerkendte internationale standarder udarbejde en politik på højt plan for risiko og compliance, der indeholder retningslinjer for risiko og compliance med henblik på gennemførelsen af transaktionerne i fuld uafhængighed.
- (22) Risikochefen bør navnlig sikre, at transaktionerne er i overensstemmelse med politikken på højt plan for risiko og compliance, og at risici i forbindelse med disse transaktioner identificeres, forstås, styres og rapporteres til risikochefen. Risikochefen bør ved varetagelsen af disse opgaver støttes af en complianceansvarlig, som bør rapportere direkte til risikochefen om spørgsmål vedrørende overholdelse af regler og procedurer samt forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.
- (23) For at sikre, at de ordninger, der gælder for alle transaktioner, der gennemføres inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi, er ensartede, bør afgørelse C(2021) 2502 ophæves.
- (24) For at sikre, at de kommende låntagningstransaktioner inden for rammerne af det instrument, der er oprettet med henblik på at yde støtte til Ukraine ⁽⁷⁾, vil drage fordel af den diversificerede finansieringsstrategi, bør nærværende afgørelse på grund af sagens hastende karakter træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

KAPITEL 1

GENSTAND OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne afgørelse fastlægges ordningerne for gennemførelsen af den diversificerede finansieringsstrategi for låntagnings- og gældsforvaltningstransaktioner inden for anvendelsesområdet for finansforordningens artikel 220a samt for de dermed forbundne långivningstransaktioner.
2. Kapitel 4 finder også anvendelse på låntagnings- og långivningstransaktioner, der gennemføres efter back-to-back-metoden.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2463 af 14. december 2022 om oprettelse af et instrument med henblik på at yde støtte til Ukraine i 2023 (makrofinansiel bistand+) (EUT L 322 af 16.12.2022, s. 1).

Artikel 2

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

- 1) »låntagningstransaktioner«: transaktioner på markederne, navnlig gældsudstedelser med henblik på lån, herunder roll-over-lån
- 2) »gældsforvaltningstransaktioner«: markedstransaktioner i forbindelse med den gæld, der hidrører fra låntagningstransaktionerne, med henblik på at optimere strukturen af udestående gæld eller afbøde rente- og likviditetsrisici samt andre finansielle risici og transaktioner til støtte for likviditeten på det sekundære marked
- 3) »långivningstransaktioner«: transaktioner i forbindelse med gennemførelsen af lån og kreditlinjer med henblik på finansiell bistand i henhold til finansforordningens artikel 220
- 4) »udbetaling«: overførsel af provenu fra låntagnings- og gældsforvaltningstransaktioner til finansiering af tilbagebetalingspligtig eller ikkertilbagebetalingspligtig støtte til en støttemodtager
- 5) »anvisningsberettiget for programmet«: den anvisningsberettigede, som i overensstemmelse med bilag I til de interne regler, der er fastsat ved Kommissionens afgørelse C(2018) 5120 ⁽⁸⁾, er ansvarlig for gennemførelsen af budgetposterne for et program for finansiell bistand og et program finansieret i henhold til artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) 2020/2094, i det omfang programmet gennemfører de foranstaltninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 1, stk. 2
- 6) »swap«: swap som defineret i afsnit 1, punkt 10, i bilag III til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/583 ⁽⁹⁾
- 7) »derivater«: derivater som defineret i artikel 2, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁰⁾
- 8) »genkøbstransaktion« eller »omvendt genkøbstransaktion«: genkøbstransaktion eller omvendt genkøbstransaktion som defineret i artikel 3, nr. 9), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2365 ⁽¹¹⁾
- 9) »buy/sell-back-forretning« eller »sell/buy-back-forretning«: buy/sell-back-forretning« og »sell/buy-back-forretning som defineret i artikel 3, nr. 8), i forordning (EU) 2015/2365
- 10) »syndikeret transaktion«: en transaktion, hvorved finansiering tilbydes af en gruppe långivere, benævnt syndikat, til en enkelt låntager
- 11) »auktion«: Unionens og Euratoms udstedelse af gældsinstrumenter på grundlag af konkurrerende bud via en auktionsplatform
- 12) »langsigtet finansiering«: finansiering ved låntagningstransaktioner med en løbetid på over et år, eksklusive beløb, der holdes for egen regning
- 13) »kortfristet finansiering«: finansiering ved låntagningstransaktioner med en løbetid på højst et år og anvendelse af usikrede pengemarkedstransaktioner og sikrede pengemarkedstransaktioner ved hjælp af værdipapirer, der holdes for egen regning.

⁽⁸⁾ Kommissionens afgørelse C(2018) 5120 af 3. august 2018 om de interne regler for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget (sektionen vedrørende Europa-Kommissionen) rettet til Kommissionens tjenestegrene (ikke oversat til dansk).

⁽⁹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/583 af 14. juli 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for gennemsigtighedskrav for markedspladser og investeringsselskaber med hensyn til obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter og derivater (EUT L 87 af 31.3.2017, s. 229).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2365 af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse samt om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 1).

KAPITEL 2

LÅNTAGNINGS-, GÆLDSFORVALTNINGS- OG LÅNGIVNINGSTRANSAKTIONER

AFDELING 1

Finansieringsstrategi

Artikel 3

Årlig afgørelse om låntagning

1. Kommissionen vedtager en rammeafgørelse om låntagning, som fastsætter maksimumsgrænserne for låntagnings- og gældsforvaltningstransaktioner for en periode på et år (»årlig afgørelse om låntagning«).
2. I den årlige afgørelse om låntagning fastsættes følgende finansieringsparametre:
 - a) det maksimale årlige beløb for langsigtet finansiering baseret på det forventede omfang for så vidt angår planlagte udbetalinger og refinansieringsbehov
 - b) det maksimale udestående beløb for kortfristet finansiering, herunder gennem udstedelsen af EU-gældsbeviser og anvendelsen af usikrede pengemarkedstransaktioner baseret på det forventede behov for likviditetsstyring samt gennem midlertidig finansiering og, hvis det er relevant, anvendelsen af sikrede pengemarkedstransaktioner ved hjælp af egne udstedelser, der holdes for egen regning, bl.a. til at støtte det sekundære marked for EU-obligationer
 - c) det maksimale endelige udestående beløb pr. udstedelse, der afspejler koncentrationsrisikoen ved udløb
 - d) den maksimale gennemsnitlige løbetid for langsigtet finansiering
 - e) hvis det er relevant, det maksimale udestående beløb for egne udstedelser, som Kommissionen kan holde for egen regning, og som kan anvendes til sikrede pengemarkedstransaktioner eller til at støtte det sekundære marked for EU-obligationer.
3. Følgende faktorer tages i betragtning ved udarbejdelsen af den årlige afgørelse om låntagning:
 - a) de krav, der følger af de underliggende basisretsakter, navnlig de basisretsakter, der er omhandlet i finansforordningens artikel 220, stk. 1
 - b) betalingsforpligtelser til servicering af udestående gæld og tilbagebetaling af hovedstolen i overensstemmelse med det årlige arbejdsprogram og under hensyntagen til den finansielle programmering
 - c) foreneligheden med de grænser, der er fastsat i afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 og, hvis det er relevant, Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 ⁽¹²⁾, og med de grænser for maksimal løbetid eller maksimal gennemsnitlig løbetid, der er fastsat i den underliggende basisretsakt. For så vidt angår NGEU er der tale om de grænser, der er fastsat i artikel 6 i afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 for forhøjelsen af loftet for egne indtægter på 0,6 procentpoint af medlemsstaternes BNI og, i tilfælde af planlagt tilbagebetaling af lån fra Unionens budget, den grænse, der er fastsat i nævnte afgørelses artikel 5, stk. 2, tredje afsnit
 - d) de løbetider for lån, der er fastsat i de låneaftaler, der er indgået mellem Kommissionen og modtagerlandet
 - e) andre faktorer, der er relevante for fastlæggelsen af låntagnings- og gældsforvaltningstransaktionerne.
4. Den årlige afgørelse om låntagning vedtages inden begyndelsen af den periode, den dækker.

⁽¹²⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 11).

5. Den årlige afgørelse om låntagning kan ændres, navnlig i tilfælde af alvorlig risiko for, at den maksimale gennemsnitlige løbetid ikke kan overholdes på grund af underudnyttelse med hensyn til udstedelser af beløb for langsigtet finansiering, eller i tilfælde af en ændring af en eller flere af de faktorer, der er omhandlet i stk. 3.
6. Kommissionen forelægger den årlige afgørelse om låntagning for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 4

Finansieringsplan

1. Finansieringsplanen fastsætter et vejledende mål for de midler, der skal tilvejebringes gennem låntagningstransaktioner og forvaltes gennem gældsforvaltningstransaktioner, og dækker som hovedregel en periode på seks måneder.
2. Finansieringsplanen angiver de planlagte låntagningstransaktioner og, hvis det er relevant, gældsforvaltningstransaktioner, der skal gennemføres inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi. Inden for de grænser, der er fastsat i den årlige afgørelse om låntagning, og under hensyntagen til de faktorer, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, og finansieringsbetingelserne på det primære og sekundære marked omfatter finansieringsplanen bl.a. følgende finansieringsparametre:
 - a) det maksimale forventede beløb for kortfristet og langsigtet finansiering i perioden
 - b) den vægtede maksimale gennemsnitlige løbetid for den langsigtede finansiering, der skal gennemføres
 - c) en øvre grænse for den forventede gennemsnitlige likviditet, der skal være til rådighed som reserve til dækning af betalingsbehov i den planlagte periode
 - d) hvis det er relevant, det maksimale udestående beløb for egne udstedelser, som Kommissionen kan holde for egen regning, og som kan anvendes til sikrede pengemarkedstransaktioner eller til at støtte det sekundære marked.

Ved udarbejdelsen af finansieringsplanen tages der behørigt hensyn til udtalelsen fra risikochefen, jf. artikel 18, stk. 2, litra a).

3. Finansieringsplanen vedtages inden begyndelsen af den periode, den dækker.
4. Finansieringsplanen kan ændres i tilfælde af væsentlige ændringer af en eller flere af de faktorer, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3.
5. På grundlag af den vedtagne finansieringsplan orienterer Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 5

Orientering om forventede udbetalingsbehov med henblik på udarbejdelse og gennemførelse af finansieringsplanen

1. Finansieringsplanen udarbejdes på grundlag af ajourførte oplysninger om tidsplanen for forventede betalinger i løbet af den pågældende seks månedersperiode, som de anvisningsberettigede for programmerne tilvejebringer for Generaldirektoratet for Budget. Oplysningerne skal så vidt muligt være nøjagtige og pålidelige.
2. En måned før vedtagelsen af finansieringsplanen tilvejebringer de anvisningsberettigede for programmerne en detaljeret fremskrivning af udbetalingsbehovene for de respektive programmer.
3. De anvisningsberettigede for programmerne tilvejebringer så vidt muligt regelmæssige, nøjagtige og pålidelige ajourføringer af oplysningerne om forventede udbetalinger, herunder ændringer i tidsplanerne for afslutning af procedurerne for godkendelse af betalinger.
4. De anvisningsberettigede for programmerne anvender det elektroniske system til orientering om og ajourføring af oplysninger om forventede udbetalingsbehov til fremsendelse af de oplysninger om betalingsoverslag, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, litra h), med henblik på den orientering om de oplysninger, der kræves i henhold til nærværende artikels stk. 1-3.

Artikel 6

Gennemførelse af låntagnings- og gældsforvaltningstransaktioner

1. De enkelte låntagningstransaktioner gennemføres i overensstemmelse med den seneste gældende ajourføring af finansieringsplanen for den pågældende periode.

På grundlag af de regelmæssige ajourføringer, jf. artikel 5, stk. 3, af oplysningerne om beløbene og den forventede tidsplan for godkendelse af udbetalinger fra de anvisningsberettigede for programmerne udsteder generaldirektøren for Generaldirektoratet for Budget regelmæssige instrukser vedrørende de beløb, der skal tilvejebringes ved gældsudstedelse.

2. De pågældende beløb tilvejebringes ved anvendelse af den diversificerede finansieringsstrategi, der er beskrevet i artikel 7, under overholdelse af parametrene i finansieringsplanen, jf. artikel 4, stk. 2.

Låntagnings- og gældsforvaltningstransaktionerne skal overholde princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, hvilket indebærer en passende adskillelse af opgaver og ansvarsområder, oplysninger og rapporteringsstrømme, der skal sikre et uafhængigt tilsyn og ansvarlighed, samt alle transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Disse transaktioner gennemføres i overensstemmelse med bedste praksis på markedet og under overholdelse af markedskonventioner.

Artikel 7

Diversificeret finansieringsstrategi

1. Ved gennemførelsen af den diversificerede finansieringsstrategi anvender Kommissionens tjenestegrene følgende principper, alt efter hvad der er relevant, til under fuld overholdelse af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning dels at låne de nødvendige midler for rettidigt at opfylde behovene for tilbagebetalingspligtig og ikketilbagebetalingspligtig støtte inden for de relevante programmer, dels at forvalte den deraf følgende gæld så effektivt og hurtigt som muligt, samtidig med at de søger at opnå de mest fordelagtige finansieringsbetingelser for EU-budgettet og modtagerlandene under de herskende markedsvilkår og sigter mod regelmæssig tilstedeværelse på kapitalmarkedet:

- a) låntagnings- og gældsforvaltningstransaktioner kan gennemføres på det primære marked, på det sekundære marked og på pengemarkederne
- b) låntagningstransaktioner gennemføres som en række særskilte optagelser af lån med forskellige løbetider, lige fra kortfristet til langsigtet finansiering
- c) låntagningstransaktioner kan gennemføres som en blanding af syndikerede transaktioner og auktioner samt private placeringer, i begge tilfælde baseret på tjenester fra kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er medlemmer af nettet af primary dealere som oprettet i henhold til Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2021/625 ⁽¹³⁾
- d) der kan gennemføres løbetidsstyring af den deraf følgende gæld ved hjælp af roll-over-lån
- e) uoverensstemmende pengestrømme og likviditetsrisiko håndteres gennem foranstaltninger til kortsigtet likviditetsstyring i form af sikrede og usikrede pengemarkedstransaktioner med midler, der holdes på en særlig konto.

2. Når det er nødvendigt for at sikre en bedre styring af renterisici og andre finansielle risici, der opstår i forbindelse med gennemførelsen af den diversificerede finansieringsstrategi, kan Kommissionens tjenestegrene også foretage gældsforvaltningstransaktioner, som består i at anvende derivater, f.eks. swaps, til at styre renterisici eller andre finansielle risici, eller som indebærer, at der indgås sikrede eller usikrede pengemarkedstransaktioner med gældsforvaltningskontorer i medlemsstaterne, overnationale institutioner, nationale offentlige organer, kreditinstitutter og investeringsselskaber med en passende kreditværdighed og centrale modparter. Med henblik herpå kan Kommissionens tjenestegrene tilbagekøbe og holde sine egne obligationer. Navnlig må swaps kun anvendes til afdækning af renterisici, der bæres af lande, der modtager lån. Omkostningerne ved risikostyring med derivater afholdes af den, der begunstiges af risikostyringstransaktionen.

⁽¹³⁾ Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2021/625 af 14. april 2021 om oprettelse af nettet af primary dealere og fastsættelse af kriterierne for at komme i betragtning til lead og co-lead manager-mandater til syndikerede transaktioner med henblik på Kommissionens lånoptagelsesaktiviteter på Unionens og Det Europæiske Atomenergifællesskabs vegne (EUT L 131 af 16.4.2021, s. 170).

AFDELING 2

Långivningstransaktioner

Artikel 8

Långivningstransaktioner

Gennemførelsen af långivningstransaktionerne sker i overensstemmelse med de specifikke regler i den relevante basisretsakt og de betingelser, der er fastlagt i de låneaftaler, der er indgået mellem Kommissionen og modtagerlandet i overensstemmelse med den pågældende basisretsakt.

Artikel 9

Udbetalinger og fremskyndelse af lånet

Udbetalingen af lånetrancher eller -rater skal ske så effektivt og hurtigt som muligt, forudsat at der er midler til rådighed. Låneaftalerne skal indeholde en ubetinget og uigenkaldelig forpligtelse for modtagerlandet til at afholde alle omkostninger i forbindelse med låntagningen, herunder administrationsomkostninger, samt til at tilbagebetale hovedstol og renter og kan give mulighed for anvendelse af derivater, navnlig swaps.

Låneaftaler i henhold til forordning (EU) 2021/241 skal indeholde en klausul, der bl.a. giver Kommissionen ret til at anmode om førtidig tilbagebetaling af lånet i henhold til artikel 22, stk. 5, og artikel 24, stk. 9, i forordning (EU) 2021/241, og om tilbagesøgning af forfinansiering, der ikke er afviklet.

Artikel 10

Låneomkostninger

Alle omkostninger, herunder dem, der er forbundet med forvaltningen af renterisici og andre finansielle risici, som Unionen pådrager sig i forbindelse med optagelse af lån til långivningen, afholdes af modtagerlandene i overensstemmelse med finansforordningens artikel 220 og de relevante basisretsakter og beregnes efter en metode, som Kommissionen har fastlagt i gennemførelsesafgørelse (EU, Euratom) 2022/2545⁽¹⁴⁾, og som suppleres af specifikke retningslinjer, under fuld overholdelse af principperne om gennemsigtighed og ligebehandling.

Unionens eventuelle omkostninger i forbindelse med derivater afholdes af modtagerlandet.

Omkostningerne faktureres regelmæssigt til modtagerlandet.

AFDELING 3

Gennemførelse og rapportering

Artikel 11

Etablering af operationel kapacitet

1. Gennemførelsen af låntagnings- og gældsforvaltningstransaktionerne inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi samt de dermed forbundne långivningstransaktioner omfatter etablering og forvaltning af den operationelle kapacitet til sikring af, at de indførte systemer fungerer efter princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, er underlagt solid risikostyring og sikrer dokumentation af procedurer og beslutninger.

⁽¹⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU, Euratom) 2022/2545 af 19. december 2022 om fastlæggelse af rammen for fordeling af omkostninger i forbindelse med låntagnings- og gældsforvaltningstransaktioner inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi (se side 123 i denne EUT).

2. Den operationelle kapacitet omfatter navnlig:
- a) forhandling, kontrol og undertegnelse af aftaler med offentlige eller private kreditinstitutter og nationale eller internationale værdipapircentraler, der er nødvendige for at afslutte transaktionsafviklingen
 - b) kontrol, ændring, tilpasning, omarbejdelse og færdiggørelse af lånedokumentationen, herunder dokumentationen i henhold til gældsudstedelsesprogrammet
 - c) fastlæggelse af ordninger og regler for afholdelse af auktioner, herunder aftaler med eksterne systemleverandører og løbende tilsyn med gennemførelsen af auktionerne
 - d) gennemførelse af individuelle låntagningstransaktioner som syndikerede transaktioner, auktioner og private placeringer
 - e) beregning af omkostninger, som skal afholdes over Unionens budget og af modtagerlandene i forbindelse med långivningstransaktioner, i overensstemmelse med den metode, som Kommissionen fastlægger i specifikke retningslinjer
 - f) etablering af ordninger og forhandling, kontrol og undertegnelse af aftaler, herunder med modparter og udbydere af handelssystemer, som er nødvendige for at gennemføre følgende transaktioner og instrumenter:
 - i) genkøbstransaktioner eller omvendte genkøbstransaktioner, buy/sell-back-forretninger eller sell/buy-back-forretninger og andre transaktioner, der giver anledning til forpligtelser
 - ii) derivater såsom swaps med henblik på styring og afdækning af risici udelukkende med henblik på lån
 - g) gennemførelse af transaktioner på det sekundære marked, usikrede og sikrede pengemarkedstransaktioner, herunder dem, der er omhandlet i litra f), nr. i) og ii), ovenfor
 - h) oprettelse og forvaltning af det elektroniske system til orientering om og ajourføring af oplysninger om forventede udbetalingsbehov, jf. artikel 5, stk. 4.

Artikel 12

Rapportering om gennemførelsen af låntagnings-, gældsforvaltnings- og långivningstransaktioner

Kommissionen udarbejder to gange om året en rapport om alle aspekter af sin låntagnings- og gældsforvaltningsstrategi, f. eks. retsgrundlag, udestående beløb i obligationer og gældsbeviser, løbetidsprofil, udbetalte tilskud og lån, tilbagebetalingsplan for de udbetalte lån, finansieringsomkostninger og det beløb, som Kommissionen agter at udstede i det kommende halvår. Rapporten forelægges Europa-Parlamentet og Rådet.

KAPITEL 3

REGNSKABSFØRING OG REGNSKABSFØREREN

Artikel 13

Konto til forvaltning af provenu

1. Provenuet fra låntagnings-, gældsforvaltnings- og långivningstransaktionerne forvaltes på en konto, der åbnes af Kommissionens regnskabsfører. Regnskabsføreren uddelegerer forvaltningen af denne konto til de relevante tjenestegrene i Generaldirektoratet for Budget, som forvalter den i overensstemmelse med de regler, principper og procedurer, der er fastsat i denne afgørelse.
2. Kontoen føres hos ECB på grundlag af en kontrakt om fiskal agent-tjenester. Den anvendes til særlige, ud fra et forsigtighedshensyn fastsatte kontantbeholdninger, som skal tilpasses størrelsen af de kommende betalinger.

*Artikel 14***Regnskabsføring vedrørende låntagnings-, gældsforvaltnings- og långivningstransaktioner**

Regnskabsføreren er ansvarlig for at sikre passende regnskabsføring vedrørende alle låntagnings-, gældsforvaltnings- og långivningstransaktioner i overensstemmelse med EU's regnskabsregler og finansforordningens afsnit XIII.

*Artikel 15***Udarbejdelse af regnskaber**

1. Regnskabsføreren er ansvarlig for udarbejdelsen af årsregnskaber for låntagnings-, gældsforvaltnings- og långivningstransaktionerne i overensstemmelse med EU's regnskabsregler og på grundlag af oplysninger fra de anvisningsberettigede for programmerne.
2. Disse årsregnskaber indgår i det konsoliderede årsregnskab for Unionens budget.

KAPITEL 4

RISIKOSTYRING OG COMPLIANCE*Artikel 16***Opgaven som risikochef for låntagnings-, gældsforvaltnings- og långivningstransaktioner**

1. Der skal være en risikochef for låntagnings-, gældsforvaltnings- og långivningstransaktioner, hvis beføjelser og opgaver er fastlagt i denne afdeling.
2. Det er risikochefens opgave at sikre, at de systemer og procedurer, der anvendes til at gennemføre låntagnings-, gældsforvaltnings- og långivningstransaktioner, udformes og gennemføres på en måde, der i videst muligt omfang sikrer beskyttelsen af Unionens finansielle interesser og en forsvarlig økonomisk forvaltning af låntagnings-, gældsforvaltnings- og långivningstransaktionerne.
3. Opgaven som risikochef varetages uafhængigt af de funktioner og opgaver, der vedrører planlægningen og gennemførelsen af samt regnskabsføringen vedrørende transaktioner. Risikochefen varetager uafhængigt de opgaver og ansvarsområder, der er beskrevet i dette kapitel, og tilføres de nødvendige ressourcer.
4. Risikochefen refererer direkte til det medlem af kollegiet, der er ansvarligt for budgettet, for så vidt angår de ansvarsområder, der er fastsat i dette kapitel.
5. En medarbejder, der har fået overdraget opgaven som complianceansvarlig, rapporterer direkte til risikochefen om de spørgsmål, der er omhandlet i artikel 17, stk. 4.

*Artikel 17***Indførelse af en politik på højt plan for risiko og compliance**

1. Risikochefen udarbejder en politik på højt plan for risiko og compliance, som identificerer de væsentligste risici for Unionens finansielle interesser som følge af gennemførelsen af låntagnings-, gældsforvaltnings- og långivningstransaktionerne. I den forbindelse tager risikochefen hensyn til principperne for risikoanerkendelse og -vurdering, ifølge hvilke et effektivt internt kontrolsystem identificerer og løbende vurderer de vigtigste risici.
2. Politikken på højt plan for risiko og compliance fastsætter de strategiske risikomål og udgør den overordnede ramme for de retningslinjer for risikostyring, der gælder for låntagnings-, gældsforvaltnings- og långivningstransaktioner.

3. Politikken på højt plan for risiko og compliance identificerer alle tilknyttede risici, herunder likviditets-, markeds-, finansierings-, kredit- og modpartsrisici samt operationelle risici, der opstår som følge af gennemførelsen af låntagnings-, gældsforvaltnings- og långivningstransaktionerne. Politikken på højt plan for risiko og compliance fastsætter for hver risiko risikovilligheden på højt plan, de generelle metoder til måling af risikoeksponeringen, overvågnings- og rapporteringskravene samt den eskaleringsmekanisme, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser eller manglende overholdelse. Den kontrollerer soliditeten af de procedurer, der er nødvendige for at sikre transaktionernes redelighed, integritet og gennemsigtighed, og begrænser finansielle eller operationelle risici på passende vis.

4. Politikken på højt plan for risiko og compliance omfatter følgende regler og procedurer:

- a) regler og procedurer, der skal overholdes af personer, som er ansvarlige for den operationelle gennemførelse af den diversificerede finansieringsstrategi, og
- b) regler og procedurer, der på den ene side skal forebygge hvidvask af penge, finansiering af terrorisme og låntagnings-, gældsforvaltnings- og långivningstransaktioner gennemført af enheder, der er registreret eller etableret i jurisdiktioner, som enten er anført som ikkesamarbejdsvillige i henhold til den relevante EU-politik vedrørende ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner, er identificeret som højrisikolande i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849⁽¹⁵⁾ eller ikke effektivt overholder Unionens eller internationalt anerkendte skattestandarder for gennemsigtighed og udveksling af oplysninger, og på den anden side skal hindre overtrædelser af sanktionsordninger og andre relevante finansielle uregelmæssigheder.

5. Politikken på højt plan for risiko og compliance gennemgås mindst en gang om året og revideres om nødvendigt.

6. Risikochefen forelægger politikken på højt plan for risiko og compliance for det medlem af kollegiet, der er ansvarligt for budgettet, til godkendelse.

Artikel 18

Risikochefens opgaver

1. Risikochefen overvåger, at politikken på højt plan for risiko og compliance gennemføres på en sammenhængende og konsekvent måde.
2. Risikochefen har navnlig til opgave at:
 - a) afgive udtalelse om udkastet til finansieringsplan
 - b) gennemgå interne regler og retningslinjer, som generaldirektøren for Generaldirektoratet for Budget har udstedt med henblik på gennemførelsen af denne afgørelse, for at sikre overensstemmelse med politikken på højt plan for risiko og compliance, idet vedkommende kan anmode om at ændre disse interne regler og retningslinjer
 - c) etablere solide procedurer for risikoidentifikation, -kvantificering og -overvågning og føre tilsyn med den fortsatte overholdelse af disse
 - d) identificere mulige overtrædelser af politikken på højt plan for risiko og compliance eller andre risikorelaterede retningslinjer, politikker og grænser og anbefale eventuelle skridt, der skal tages i tilfælde af overtrædelse eller manglende overholdelse.

Artikel 19

Risikochefens rapportering

1. Risikochefen aflægger regelmæssigt rapport om væsentlige risici og om overholdelsen af de regler og procedurer, der er fastsat i henhold til artikel 17, stk. 4, til det medlem af kollegiet, der er ansvarligt for budgettet, til et risiko- og complianceudvalg, til generaldirektøren for Generaldirektoratet for Budget og til regnskabsføreren. Risikochefen orienterer også regelmæssigt personer, der er ansvarlige for den operationelle gennemførelse af den diversificerede finansieringsstrategi, om risici og grænser.

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

Generaldirektøren for Generaldirektoratet for Budget træffer uden unødigt forsinkelse de nødvendige foranstaltninger for at rette op på disse forhold og redegør over for risikochefen for de foranstaltninger, der er truffet.

Ved rapporteringen til det medlem af kollegiet, der er ansvarligt for budgettet, kan risikochefen også, hvis det er relevant, orientere det pågældende medlem om de forhold, der er omhandlet i andet afsnit, og om de drøftelser, der er foregået i et risiko- og complianceudvalg.

2. Risikochefen aflægger én gang om året rapport til Kommissionen om gennemførelsen af politikken på højt plan for risiko og compliance.

Artikel 20

Risiko- og Complianceudvalgets opgaver

1. Der nedsættes et risiko- og complianceudvalg til støtte for risikochefen i forbindelse med dennes varetagelse af sine opgaver.
2. Risiko- og Complianceudvalget:
 - a) høres af risikochefen om politikken på højt plan for risiko og compliance
 - b) støtter risikochefen i forbindelse med de opgaver, der er omhandlet i artikel 18, stk. 2, litra a), b) og c)
 - c) deltager i evaluering, overvågning og godkendelse af praksis vedrørende gennemførelsen af politikken på højt plan for risiko og compliance og vedrørende risikostyring i forbindelse med låntagnings-, gældsforvaltnings- og långivnings-transaktionerne
 - d) bistår risikochefen ved vurderingen af nye risikoeksponeringer i forbindelse med låntagnings-, gældsforvaltnings- og långivningstransaktioner og modtager orientering fra risikochefen om overskridelser af de grænser, der er fastsat for at reducere risici, eller manglende overholdelse af politikken på højt plan for risiko og compliance samt andre risikorelaterede retningslinjer, politikker og grænser.

Artikel 21

Risiko- og Complianceudvalgets medlemmer og organisation

1. Medlemmerne af Risiko- og Complianceudvalget er risikochefen, Kommissionens regnskabsfører, den complianceansvarlige, to medarbejdere fra generaldirektorater, hvis opgaver indebærer viden om risikostyring og tilsyn med de finansielle markeder, og to medarbejdere fra Generaldirektoratet for Budget, der udpeges af generaldirektøren for Generaldirektoratet for Budget.
2. Risikochefen indbyder to eksterne eksperter til møderne i Risiko- og Complianceudvalget. De eksterne eksperter afgiver udtalelser og deltager i forhandlinger uden stemmeret om spørgsmål, der forelægges udvalget.
3. Risiko- og Complianceudvalget vedtager så vidt muligt holdninger ved konsensus blandt sine medlemmer eller, hvis en sådan ikke kan opnås, ved simpelt flertal. I tilfælde af stemmelighed er risikochefens stemme afgørende.
4. Risiko- og Complianceudvalget fastsætter sin forretningsorden.

KAPITEL 5

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 22

Ophævelse

Afgørelse C(2021) 2502 ophæves.

Henvisninger til den ophævede afgørelse gælder som henvisninger til nærværende afgørelse.

Artikel 23

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU, Euratom) 2022/2545**af 19. december 2022****om fastlæggelse af rammen for fordeling af omkostninger i forbindelse med låntagnings- og gældsforvaltningstransaktioner inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾, særlig artikel 220a, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2022/2434 ⁽²⁾ indføres den diversificerede finansieringsstrategi som en fælles finansieringsmetode til gennemførelse af låntagnings- og gældsforvaltningstransaktioner, der udføres af Kommissionen, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 (»finansforordningen«). Efter ikrafttrædelsen af forordning (EU, Euratom) 2022/2434 skal den diversificerede finansieringsstrategi anvendes på programmer for finansiel bistand, for hvilke basisretsakterne træder i kraft den 9. november 2022 eller derefter.
- (2) Kommissionen skal træffe de nødvendige foranstaltninger til gennemførelsen af den diversificerede finansieringsstrategi. Anvendelsen af den diversificerede finansieringsstrategi kræver, at der vedtages en række regler til fastlæggelse af fordelingen af de respektive omkostninger til de pågældende programmer for finansiel bistand, hvilket skal sikre, at modtageren opkræves alle de omkostninger, som Unionen afholder i forbindelse med den finansielle bistand.
- (3) Metoden til fordeling af omkostninger i forbindelse med gennemførelsen af den diversificerede finansieringsstrategi inden for rammerne af NextGenerationEU (NGEU) er fastlagt ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1095 ⁽³⁾. Disse ordninger bør udvides til også at omfatte låntagnings- og gældsforvaltningstransaktioner, der gennemføres inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi, jf. finansforordningens artikel 220a.
- (4) Tilbagebetalingsforpligtelserne skal i henhold til finansforordningens artikel 220, stk. 5, litra e), og i overensstemmelse med budgetprincipperne om forsvarlig økonomisk forvaltning og ligevægt forblive hos modtagerne af den finansielle bistand. Alle omkostninger bør opkræves hos modtagerne på grundlag af en fælles omkostningsfordelingsmetode, der sikrer en gennemsigtig og forholdsmæssig fordeling af omkostningerne.
- (5) Omkostningsfordelingsmetoden bør sikre, at der ikke sker krydssubsidiering af omkostninger mellem forskellige typer af modtagere. På den ene side bør låneomkostninger fuldt ud pålægges modtagerne af disse lån, og på den anden side bør omkostninger til ikketilbagebetalingspligtig støtte fuldt ud pålægges EU-budgettet baseret på de faktiske omkostninger, der er afholdt til at tilvejebringe og udbetale den respektive andel af provenuet til de forskellige modtagere. Metoden bør omfatte alle de omkostninger, som Unionen afholder i forbindelse med låntagnings- og gældsforvaltningstransaktioner, herunder alle administrationsomkostninger, og sikre, at der for hver udbetaling beregnes forskellige typer af omkostninger.

⁽¹⁾ EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2022/2434 af 6. december 2022 om ændring af forordning (EU, Euratom) 2018/1046 for så vidt angår fastlæggelsen af en diversificeret finansieringsstrategi som generel lånemetode (EUT L 319 af 13.12.2022, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1095 af 2. juli 2021 om fastlæggelse af en metode til omkostningsfordeling i forbindelse med lånoptagelse og gældsforvaltning inden for rammerne af NextGenerationEU (EUT L 236 af 5.7.2021, s. 75).

- (6) For at sikre en retfærdig og lige behandling af modtagerne bør Kommissionen indføre en fælles og ensartet metode for omkostninger, der finder anvendelse på alle typer udbetalinger (både dem, der tilbagebetales over EU-budgettet, og dem, der tilbagebetales af modtagerne), og ifølge hvilken omkostningerne pålægges modtagerne på grundlag af den modtagne andel af provenuet.
- (7) Ved denne metode til beregning og fordeling af omkostninger bør der skelnes mellem tre typer af omkostninger: finansieringsomkostninger, omkostninger til likviditetsstyring og administrationsomkostninger. Finansieringsomkostningerne hidrører fra renter og andre udgifter, som Kommissionen skal betale for de forskellige instrumenter, der udstedes til finansiering af de pågældende udbetalinger. Omkostningerne til likviditetsstyring er omkostninger, der opstår som følge af, at udstedte beløb midlertidigt indsættes på likviditetskonti som reserver til dækning af kommende betalinger. Disse løbende, operative overheadomkostninger er uløseligt forbundet med den diversificerede finansieringsstrategi og bør fordeles ligeligt mellem alle modtagere. Den tredje type omkostninger består af de administrationsomkostninger til opbygning af den tekniske og operationelle kapacitet til at gennemføre en diversificeret finansieringsstrategi, der opstår som en direkte følge af gennemførelsen af den diversificerede finansieringsstrategi.
- (8) For at opnå en rimelig og forholdsmæssig tildeling af omkostningerne bliver udbetalinger og dertil knyttede finansieringsinstrumenter opdelt i tidsperioder (i det følgende benævnt »tidssegmenter«). Allerede eksisterende udbetalinger og dertil knyttede låntagningstransaktioner inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi, der allerede er tildelt tidssegmenter, berøres ikke af tilføjelsen af udbetalinger inden for rammerne af programmer for finansiel bistand i henhold til finansforordningens artikel 220a. Omkostningerne til udbetalinger af lån, der finansieres gennem den diversificerede finansieringsstrategi, beregnes og henføres på samme måde fra udbetalingens begyndelse. Den største fordel herved er, at finansieringsomkostningerne er ens for alle udbetalinger, der henføres til samme tidssegment, således at låntagningen er tilpasset udbetalingsbehovet.
- (9) Det bør sikres, at fordelingen af omkostninger ikke påvirkes for nogen af de programmer, som omkostningsfordelingsmetoden finder anvendelse på. Omkostningsfordelingsmetoden vil fra dens vedtagelse finde anvendelse på låntagning inden for rammerne af NGEU og lån inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2463 ⁽⁴⁾, der har en tilsvarende løbetid og struktur. Det er derfor muligt at medtage dem i de samme tidssegmenter. Hvis der oprettes et nyt program for finansiel bistand med en anden løbetid og struktur, som må forventes at påvirke omkostningerne, bør denne metode om nødvendigt revideres.
- (10) Finansieringsomkostninger, der hidrører fra låntagningstransaktioner, bør beregnes på grundlag af de omkostninger, der opstår i forbindelse med alle låntagningstransaktioner i perioden på seks måneder omkring udbetalingsdatoen. Denne opdeling af finansieringsomkostningerne i tidsperioder er nødvendig for at sikre, at de finansieringsomkostninger, der opkræves i forbindelse med udbetalingen, nøje følger de gældende markedsrenter på det tidspunkt, hvor udbetalingen finder sted. Denne tilgang betyder, at de nøjagtige finansieringsomkostninger først fastsættes efter fuldendelsen af finansieringspuljen ved afslutningen af tidssegmentet på seks måneder, men at vejledende priser vil være tilgængelige for lånemodtagerne inden den endelige omkostningsberegning. Lånemodtagere eller, for så vidt angår de eksterne formålsbestemte indtægter i henhold til artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EU) 2020/2094 ⁽⁵⁾, EU-budgettet, bør betale det samme gebyr. Herved undgås den vilkårlighed eller tilfældighed, der karakteriserer den traditionelle back-to-back-metode, hvor omkostningerne for en bestemt modtager svarede til de vilkår, der kunne opnås på dagen for låntagningen.
- (11) Hvert tidssegment bør være aktivt i en periode på seks måneder, der begynder den 1. januar eller den 1. juli. Det første tidssegment bør imidlertid omfatte perioden fra 1. juni 2021 til 31. december 2021, jf. denne afgørelses artikel 4.
- (12) Selv om finansieringsomkostningerne kan variere mellem tidssegmenterne på seks måneder på grund af forskelle i finansieringsbetingelserne, som Kommissionen ikke har nogen indflydelse på, vil Kommissionen forvalte låntagnings- og gældsforvaltningstransaktionerne på en måde, der sikrer, at hvert tidssegment i videst muligt omfang har ens løbetidsprofiler.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2463 af 14. december 2022 om oprettelse af et instrument med henblik på at yde støtte til Ukraine i 2023 (makrofinansiel bistand+) (EUT L 322 af 16.12.2022, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EU) 2020/2094 af 14. december 2020 om oprettelse af et EU-genopretningsinstrument til støtte for genopretningen efter covid-19-krisen (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 23).

- (13) Kommissionens finansieringsstrategi muliggør en bedre styring af renterisikoen og andre finansielle risici. Selv om de rentesatser, der opkræves hos lånemodtagerne, er stabile, vil der regelmæssigt være behov for marginale genberegninger af satserne, når instrumenter i finansieringspuljen skal erstattes ved udløb. Kommissionen vil efter behov udbygge sin kapacitet til at anvende derivater såsom swaps til at styre eventuelle resterende renterisici og tilbyde modtagerne muligheden for fastforrentede lån. Omkostningerne ved denne fastrentefacilitet bør fuldt ud og udelukkende afholdes af de modtagere, der benytter sig af denne mulighed.
- (14) De udbetalte beløb i et tidssegment bør svare til beløbet for de langfristede finansieringsinstrumenter, der er henført til dette tidssegment. I de fleste tilfælde vil udbetalingen af provenuet finde sted i og blive henført til det samme tidssegment som udstedelsen af de langfristede finansieringsinstrumenter, med hvilke provenuet blev tilvejebragt. Uforudsete forsinkelser ved udbetalingen kan imidlertid føre til situationer, hvor provenuet fra den langfristede finansiering er blevet tilvejebragt, men ikke kan udbetales som oprindelig planlagt. I dette scenario kan udbetalingen udskydes fra et tidssegment til det efterfølgende. Hvis midlerne til disse særlige finansieringsbehov imidlertid allerede er tilvejebragt og henført til det forrige tidssegment, kan de ikke benyttes til andre formål i dette tidssegment. Under disse omstændigheder bør det være muligt at henføre udbetalingerne til det tidssegment, hvortil finansieringsinstrumenterne er henført. Det bør ligeledes være muligt at henføre langfristede finansieringsinstrumenter i det efterfølgende tidssegment til det forrige tidssegment, hvis beløbet for de langfristede finansieringsinstrumenter i det pågældende tidssegment ikke er tilstrækkeligt til at dække udbetalingsbeløbet.
- (15) Kommissionen vil også have brug for midler til i det foregående tidssegment at foregribe udbetalingsbehov, der opstår på et tidligt tidspunkt i det næste tidssegment. For at tage højde for sådanne situationer og sikre, at Kommissionen på gunstige vilkår råder over midler til at foretage udbetalinger kort før eller efter overgangen mellem tidssegmenter, bør Kommissionen have mulighed for at henføre langfristede finansieringsinstrumenter til det efterfølgende tidssegment.
- (16) Evnen til at styre likviditeten i forbindelse med finansieringstransaktionerne ved at have adgang til kortfristet låntagning samt råde over ud fra et forsigtighedshensyn fastsatte kontantbeholdninger er et centralt og afgørende element i den diversificerede finansieringsstrategi. Denne likviditetsstyring vil give Kommissionen mulighed for at dække alle betalingsbehov og tilpasse udstedelserne til markedsforholdene. Denne kapacitet fører til omkostninger ved tilvejebringelsen af provenuet gennem udstedelse af kortfristede værdipapirer samt omkostninger ved den midlertidige deponering af en del af provenuet på en likviditetskonto, med hvilken det sikres, at alle betalinger kan foretages på anmodning. Gældsforvaltningstransaktioner inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi giver mulighed for bedre styring af renterisici og andre finansielle risici. Der kan være tale om anvendelse af derivater såsom swaps til at styre renterisici eller andre finansielle risici i forbindelse med lån til modtagerne eller til at foretage sikrede eller usikrede pengemarkedstransaktioner. Omkostninger i forbindelse med tilbagekøb og/eller besiddelse af egne obligationer med henblik på likviditetsstyring bør betragtes som likviditetsstyringsomkostninger. Denne afgørelse bør danne et grundlag for beregningen af disse likviditetsomkostninger og sikre, at disse omkostninger fordeles på en retfærdig og rimelig måde til alle relevante modtagere af provenu i løbet af det pågældende år.
- (17) Et højere udbetalingsbehov end beløbet for de langfristede finansieringsinstrumenter, der er fordelt til det respektive tidssegment, eller rentebetalinger kan føre til et likviditetsunderskud i et tidssegment. Et lavere udbetalingsbehov end beløbet for de langfristede finansieringsinstrumenter, der er fordelt til det respektive tidssegment, eller indfrielsesbetalinger, der modtages i forbindelse med de udestående udbetalinger, der er tildelt tidssegmentet, kan føre til et likviditetsoverskud. Udligning af disse likviditetsoverskud eller -underskud er et uomgængeligt krav i forbindelse med gennemførelsen af den diversificerede finansieringsstrategi. Disse omkostninger bør ikke afholdes i de respektive tidssegmenter, men bør isoleres og forvaltes som en del af særlige overheadomkostninger til likviditetsstyring. Ved denne afgørelse bør der indføres en mekanisme til at adskille omkostninger, der opstår som følge af likviditetsunderskud eller -overskud, således at de kan absorberes af det bredere finansieringsprogram i form af likviditetsstyringsomkostninger. Kommissionen bør anvende likviditetsstyringssegmentet til at udligne eventuelle positive eller negative likvide beholdninger i tidssegmenterne i forhold til det samlede udbetalingsbeløb.
- (18) Gennemførelse af den diversificerede finansieringsstrategi kræver opbygning af ny kapacitet, der er nødvendig for at opnå den mest fordelagtige adgang til kapitalmarkeder og sikre, at denne infrastruktur vedligeholdes på en kontinuerlig og effektiv måde. Dette omfatter omkostninger, der er nødvendige for at føre likviditetskonti, opbygge kapacitet til at afholde auktioner over EU-gældsbeviser og -obligationer og til at indføre ny intern databehandlingskapacitet. Sådanne omkostninger, der følger direkte af gennemførelsen af låntagnings- og udbetalingstransaktioner, bør behandles som overheadomkostninger, idet der skelnes mellem omkostninger i forbindelse med etablering og vedligeholdelse af låntagnings- og udbetalingsinfrastruktur. Disse omkostninger bør medtages i omkostninger i forbindelse med ydelser til generelle administrationsomkostninger.

- (19) Omkostninger i forbindelse med ydelser til generelle administrationsomkostninger sammenfatter alle administrationsomkostninger, der opstår direkte som følge af gennemførelsen af den diversificerede finansieringsstrategi. Disse omkostninger opstår enten som etableringsomkostninger i forbindelse med engangsomkostninger til opbygning af operationel kapacitet eller som uundgåelige tilbagevendende omkostninger, der direkte kan henføres til låntagnings- og gældsforvaltningstransaktioner inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi, og som opstår over tid. Selv om de tilbagevendende omkostninger er regelmæssige årlige omkostninger, der opkræves i forbindelse med de udbetalinger, der finder sted i et givet år, bør etableringsomkostningerne pålægges som engangsudgifter.
- (20) Etableringsomkostninger og omkostninger til kapacitetsopbygning for disse transaktioner har været afholdt siden 2021 og er gennem specifikke overheadomkostninger for etablering allerede blevet henført til modtagere under programmer for finansiel støtte inden for rammerne af NGEU. Derfor bør modtagerne under andre programmer for finansiel bistand, der henhører under anvendelsesområdet for finansforordningens artikel 220a, ikke afholde omkostninger i forbindelse med denne tidligere kapacitetsopbygning, men kun fremtidige udgifter i forbindelse med vedligeholdelsen af denne infrastruktur. Andelen af administrationsomkostninger for programmer for finansiel bistand i henhold til finansforordningens artikel 220a, bortset fra NGEU, bør derfor begrænses til tilbagevendende omkostninger, og de berørte modtagere bør behandles som enhver modtager under den diversificerede finansieringsstrategi.
- (21) Administrationsomkostninger, der indgår i omkostninger i forbindelse med ydelser til generelle administrationsomkostninger, bør begrænses til en udtømmende liste over støtteberettigede omkostninger, som er direkte forbundet med den diversificerede finansieringsstrategi. Kontraktmæssige honorarer i forbindelse med ansættelse af eksternt konsulentpersonale føjes til listen over støtteberettigede administrationsudgifter, efter at der er indgået aftaler inden for rammerne af det årlige budget for 2023. Udvidelsen af listen over støtteberettigede administrationsudgifter er blevet meddelt medlemsstaternes myndigheder forud for vedtagelsen af denne afgørelse. De samlede omkostninger i forbindelse med ydelser til generelle administrationsomkostninger udgør en meget begrænset del af de samlede omkostninger til transaktioner inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi.
- (22) Proceduren for efterfølgende fakturering er udformet på en sådan måde, at det sikres, at omkostningerne opkræves det følgende år og indtil det tidspunkt, hvor omkostningerne ikke længere genereres som følge af låntagnings-, gældsforvaltnings- og betalingsforvaltningstransaktioner inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi.
- (23) Hvad angår de lån i form af finansiel bistand til Ukraine, der ydes inden for rammerne af forordning (EU) 2022/2463, kan Unionen undtagelsesvis afholde rente- og administrationsomkostninger i forbindelse med låntagning og långivning i henhold til artikel 17 i forordning (EU) 2022/2463. De nødvendige midler tilvejebringes ved hjælp af bidrag fra medlemsstaterne, jf. artikel 5, stk. 1, i forordning (EU) 2022/2463. Faktureringen af disse omkostninger bør derfor tilpasses faktureringen af omkostninger i forbindelse med udbetalinger som eksterne formålsbestemte indtægter i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) 2020/2094 og grupperes pr. kvartal i året.
- (24) Kommissionen bør udstede en bekræftelsesmeddelelse for hver udbetaling, herunder af ikketilbagebetalingspligtig støtte som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra a) og c), i forordning (EU) 2020/2094, tilbagebetalingspligtig støtte til medlemsstater som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra b), i forordning (EU) 2020/2094 og lån til en medlemsstat eller et tredjeland inden for rammerne af programmer for finansiel bistand i henhold til finansforordningens artikel 220a.
- (25) Lån inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi skal for hver udbetaling gennemføres på finansielle standardvilkår (løbetids- og tilbagebetalingsprofil). For ikketilbagebetalingspligtig støtte bør bekræftelsesmeddelelsen være det vigtigste element til fastlæggelse af disse finansielle vilkår for EU-budgettet. I bekræftelsesmeddelelsen fastlægges omkostningsanmodningen på grundlag af de finansielle vilkår. Disse vilkår bør omfatte udbetalingsdatoen, omfanget af den finansielle støtte, betalingsdatoen for finansieringsomkostningerne samt udløbsdatoen. Bekræftelsesmeddelelsen udgør det væsentlige grundlag for EU's budgetplanlægning, finansielle kredsløb og bogføring af ikketilbagebetalingspligtig støtte.
- (26) Gennem relevante henvisninger i låneaftalerne præciseres det, at omkostningerne til udbetalingerne fastsættes ved anvendelse af den metode, som er fastsat i denne afgørelse.
- (27) Denne afgørelse bør finde anvendelse på alle låntagningstransaktioner og udbetalinger inden for rammerne af NGEU-programmet, herunder dem der har fundet sted inden dens ikrafttræden —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

KAPITEL 1

GENSTAND, DEFINITIONER OG ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand, anvendelsesområde og overordnede principper

1. Ved denne afgørelse fastlægges en fælles og ensartet metode til fordeling af omkostninger, der opstår som følge af låntagnings- og gældsforvaltningstransaktioner, som gennemføres inden for rammerne af programmer for finansiel bistand i henhold til finansforordningens artikel 220a, samt ikketilbagebetalingspligtig støtte i henhold til artikel 5, stk. 1, i Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 ⁽⁶⁾ (»CAM-programmer«).
2. Anvendelsen af omkostningsfordelingsmetoden bygger på principperne om retfærdighed og ligebehandling, idet det sikres, at omkostningerne fordeles på grundlag af den relative andel af den modtagne støtte.

Artikel 2

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

- 1) »modtager«: en medlemsstat eller et tredjeland, der er part i en låneaftale inden for rammerne af et CAM-program, eller, for så vidt angår ikketilbagebetalingspligtig støtte i henhold til artikel 5, stk. 1, i afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053, Unionens budget
- 2) »udbetaling«: overførsel af provenu fra låntagnings- og gældsforvaltningstransaktioner til finansiering af tilbagebetalingspligtig eller ikketilbagebetalingspligtig støtte til en modtager
- 3) »finansieringsinstrumenter«: obligationer, gældsbeviser, kortfristede gældsbreve, EU-gældsbeviser eller andre relevante kort- og/eller langfristede finansielle transaktioner inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi
- 4) »renteperiode«: en periode på tolv (12) måneder, eller en anden periode, der kan angives i bekræftelsesmeddelelsen, og som begynder at løbe fra udbetalingsdatoen eller den forudgående rentebetalingsdato
- 5) »likviditetsstyring«: forvaltning af pengestrømme i forbindelse med finansieringsinstrumenter og udbetalinger
- 6) »låneaftale«: en aftale mellem Kommissionen og en modtager inden for rammerne af et CAM-program
- 7) »låntagningstransaktioner«: transaktioner som omhandlet i artikel 2, nr. 1), i Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU, Euratom) 2022/2544 ⁽⁷⁾
- 8) »gældsforvaltningstransaktioner«: transaktioner som omhandlet i artikel 2, nr. 2), i gennemførelsesafgørelse (EU, Euratom) 2022/2544
- 9) »kortfristet finansiering«: finansiering som omhandlet i artikel 2, nr. 11), i gennemførelsesafgørelse (EU, Euratom) 2022/2544
- 10) »langfristet finansiering«: finansiering som omhandlet i artikel 2, nr. 10), i gennemførelsesafgørelse (EU, Euratom) 2022/2544.

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 af 14. december 2020 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter og om ophævelse af afgørelse 2014/335/EU, Euratom (EUT L 424 af 15.12.2020, s. 1).

⁽⁷⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU, Euratom) 2022/2544 af 19. december 2022 om fastlæggelse af ordningerne for administration og gennemførelse af EU's låntagnings- og gældsforvaltningstransaktioner inden for rammerne af den diversificerede finansieringsstrategi og de dermed forbundne långivningstransaktioner (se side 109 i denne EUT).

*Artikel 3***Typer omkostninger**

Der fastlægges følgende typer af omkostninger:

- a) finansieringsomkostninger
- b) omkostninger til likviditetsstyring
- c) omkostninger i forbindelse med ydelser til generelle administrationsomkostninger.

KAPITEL 2

FINANSIERINGSOMKOSTNINGER OG OMKOSTNINGER TIL LIKVIDITETSSTYRING

AFDELING 1

Segmenter*Artikel 4***Tidssegmenter**

1. Et tidssegment er aktivt i en periode på seks måneder, der begynder den 1. januar eller den 1. juli. Det første tidssegment omfatter imidlertid perioden fra den 1. juni 2021 til den 31. december 2021.
2. Tidssegmentet består af de udbetalinger, der er foretaget i dets aktive periode, og de dermed forbundne finansieringsinstrumenter, som er fordelt til det. Udbetalinger henføres til det tidssegment, der er aktivt på udbetalingsdatoen.

Uanset første afsnit fordeles udbetalingerne, hvis provenubeløbet fra langfristede finansieringsinstrumenter, der er henført til det foregående tidssegment, overstiger det udbetalingsbeløb, der i overensstemmelse med første afsnit er henført til det pågældende segment, fortsat til dette tidssegment, indtil udbetalingsbeløbet svarer til provenubeløbet fra de pågældende langfristede finansieringsinstrumenter.

For alle udestående beløb, der endnu ikke er tilbagebetalt, henføres udbetalingen fortsat til tidssegmentet.

3. Med forbehold af artikel 6, stk. 2, henføres provenuet fra langfristede finansieringsinstrumenter til et tidssegment.
4. Andre langfristede finansieringsinstrumenter end de i stk. 5 omhandlede henføres til det tidssegment, der er aktivt på tidspunktet for indgåelsen af den låntagningstransaktion, der genererer disse instrumenter.

Uanset første afsnit:

- a) kan finansieringsinstrumenter, der tilvejebringes med henblik på finansiering af en udbetaling i det efterfølgende tidssegment, henføres til dette tidssegment
 - b) hvis udbetalingsbeløbet ved slutningen af det aktive tidssegment overstiger provenubeløbet fra langfristede finansieringsinstrumenter, henføres de langfristede finansieringsinstrumenter, der genereres fra låntagningstransaktionerne efter udløbet af tidssegmentets aktive periode, til dette tidssegment, indtil provenubeløbet fra langfristede finansieringsinstrumenter svarer til udbetalingsbeløbet i dette tidssegment.
5. Langfristede finansieringsinstrumenter, som erstatter langfristede finansieringsinstrumenter ved disses udløb, henføres til samme tidssegment. Artikel 6 finder anvendelse i tilfælde af uoverensstemmelse mellem udløbsdatoen for det langfristede instrument under udløb, og datoen for låntagning af det langsigtede instrument, der erstatter det.

*Artikel 5***Likviditetsstyringssegment**

1. Likviditetsstyringssegmentet forbliver aktivt, indtil de låntagningstransaktioner, der er godkendt i CAM-programmerne, er fuldt tilbagebetalt.
2. Kortfristede finansieringsinstrumenter, gældsforvaltningstransaktioner og de dermed forbundne omkostninger henføres til likviditetsstyringssegmentet.

*Artikel 6***Udligning af likviditetssaldi**

1. Likviditetsbeholdningernes størrelse i et tidssegment beregnes dagligt som forskellen mellem indgående og udgående pengestrømme, jf. bilagets punkt 1, trin 3.
2. Positive beløb, der er omhandlet i stk. 1 («likviditetsoverskud»), fordeles dagligt fra tidssegmentet til likviditetsstyringssegmentet, jf. bilagets punkt 1, trin 4, til finansieringsomkostningerne for det relevante tidssegment på den pågældende dag.
3. Beløb, der svarer til det negative beløb, der er omhandlet i stk. 1 («likviditetsunderskud»), henføres dagligt fra likviditetsstyringssegmentet til tidssegmentet, jf. bilagets punkt 1, trin 6, til finansieringsomkostningerne for likviditetsstyringssegmentet på den pågældende dag.

*AFDELING 2***Beregning af finansieringsomkostninger og omkostninger til likviditetsstyring***Artikel 7***Beregning af finansieringsomkostninger for et tidssegment**

1. Finansieringsomkostningerne beregnes dagligt.
2. Finansieringsomkostningerne for et finansieringsinstrument omfatter den daglige rente for hvert finansieringsinstrument og en potentiel agio/disagio baseret på den samlede udstedelseskurs.
3. De daglige finansieringsomkostninger for tidssegmentet omfatter de daglige finansieringsomkostninger for de finansieringsinstrumenter, der er henført til tidssegmentet efter resultaterne af anvendelsen af artikel 6, stk. 2 og 3.

*Artikel 8***Beregning af omkostninger til likviditetsstyring**

1. Omkostningerne til likviditetsstyring er summen af omkostninger ved besiddelse (cost of carry) i likviditetsstyringssegmentet, jf. bilagets punkt 2.
2. Omkostningerne ved besiddelse er forskellen mellem de påløbne renter inden for rammerne af de relevante finansieringsinstrumenter i likviditetsstyringssegmentet, omkostningerne og afkastet som følge af udligningen af eventuelle likviditetsoverskud eller likviditetsunderskud som omhandlet i artikel 6, stk. 2 og 3, og investeringsafkastet fra likviditetsbeholdningerne.
3. Omkostningerne til likviditetsstyring beregnes dagligt.

*Artikel 9***Fordeling af omkostninger til likviditetsstyring**

1. Omkostningerne til likviditetsstyring beregnes som summen af de daglige omkostninger til likviditetsstyring i løbet af et kvartal. Disse omkostninger henføres til hver udbetaling pro rata med udbetalingsens relative andel af de samlede udestående udbetalte beløb ved kvartalets udgang.
2. Omkostningerne til likviditetsstyring beregnes på grundlag af den metode og de trin, der er fastsat i bilagets punkt 2.

*Artikel 10***Tildeling af finansieringsomkostninger til en udbetaling**

1. Udbetalingerne fra det samme tidssegment er forbundet med de samme gennemsnitlige daglige finansieringsomkostninger, indtil de er tilbagebetalt.
2. For hver udestående udbetaling beregnes de daglige finansieringsomkostninger ved at gange de samlede finansieringsomkostninger for segmentet efter anvendelse af artikel 6, stk. 2 og 3, med udbetalingsbeløbet divideret med de samlede udestående udbetalte beløb for det tidssegment, som udbetalingen henføres til.

KAPITEL 3

OMKOSTNINGER I FORBINDELSE MED YDELSER TIL GENERELLE ADMINISTRATIONSOMKOSTNINGER*Artikel 11***Omkostninger i forbindelse med ydelser til generelle administrationsomkostninger**

Omkostninger i forbindelse med ydelser til generelle administrationsomkostninger omfatter tilbagevendende administrationsomkostninger for modtagere samt etableringsomkostninger for lån fra genopretnings- og resiliensfaciliteten. De beregnes i overensstemmelse med bilagets punkt 3.

*Artikel 12***Tilbagevendende administrationsomkostninger**

1. Tilbagevendende administrationsomkostninger omfatter alle omkostninger, som Kommissionen afholder i forbindelse med udførelse af låntagnings- og gældsforvaltningstransaktioner, af følgende typer: salærer for juridisk bistand såsom udgifter til juridisk rådgivning, tilbagevendende omkostninger til kontoadministration, udgifter til ekstern revision, vedligeholdelsesgebyrer for auktionsplatformen, gebyrer til kreditvurderingsbureauer, gebyrer for notering, skatter, gebyrer for registrering, offentliggørelse og afregning, informationsteknologi, udgifter til markedsundersøgelser samt honorarer til kontraktansatte i forbindelse med gennemførelsen af den diversificerede finansieringsstrategi.
2. I det omfang disse omkostninger er fælles for låntagningstransaktioner, der gennemføres inden for rammerne af andre programmer for finansiel bistand, beregnes de omkostninger, der indgår i beregningen, som den pro rata-andel, der henføres til låntagnings- og gældsforvaltningstransaktioner i det pågældende kalenderår.
3. De tilbagevendende administrationsomkostninger beregnes for hver udbetaling, der modtages inden for rammerne af hver låneaftale, pro rata i forhold til udbetalingsens andel af de samlede udbetalte beløb ved udgangen af kalenderåret.

*Artikel 13***Etableringsomkostninger for lån fra genopretnings- og resiliensfaciliteten**

1. Etableringsomkostninger for lån fra genopretnings- og resiliensfaciliteten omfatter alle omkostninger, som Kommissionen afholder i forbindelse med opbygning af kapacitet til gennemførelse af låntagnings-, gældsforvaltnings- og betalingsforvaltningstransaktioner inden for rammerne af NGEU. De omfatter omkostninger i forbindelse med oprettelse af NGEU-konti, oprettelse af en auktionsplatform, et investorstyringsværktøj, andre udgifter til informationsteknologi samt gebyrer for markedsundersøgelser og konsulentbistand.
2. Medlemsstater, der underskriver låneaftaler inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten, afholder 48 % af de samlede etableringsomkostninger.
3. I 2021, 2022 og 2023 betaler medlemsstaterne de i stk. 1, omhandlede etableringsomkostninger pro rata i forhold til lånebeløbets andel i henhold til den undertegnede låneaftale inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten af det samlede lånebeløb i henhold til alle undertegnede låneaftaler inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten, jf. bilagets punkt 3, stk. 2, litra a) og b).
4. Senest den 30. juni 2024 fordeles eventuelle ikkefordelte etableringsomkostninger for medlemsstater, der har undertegnet låneaftaler inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten, pro rata i forhold til andelen af det lånebeløb, der er undertegnet i henhold til hver låneaftale inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten, i de samlede lånebeløb i henhold til alle indtil den 31. december 2023 underskrevne låneaftaler inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten, jf. bilagets punkt 3, stk. 2, litra c).
5. Efter udgangen af 2023 vil ingen yderligere etableringsomkostninger for låntagningstransaktioner forfalde til betaling eller blive fordelt til CAM-programmer, medmindre de henhører under anvendelsesområdet for artikel 5, stk. 1, i afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053.

KAPITEL 4

FAKTURERING*Artikel 14***Bekræftelsesmeddelelse**

1. For hver udbetaling udarbejdes der en bekræftelsesmeddelelse, som indeholder de vilkår, der ligger til grund for Kommissionens omkostningsanmodning.
2. I bekræftelsesmeddelelsen fastsættes vilkårene for betalingen af finansieringsomkostningerne og tilbagebetalingen af hovedstolen, der, for så vidt angår ikketilbagebetalingspligtig støtte, i henhold til artikel 5, stk. 1, første afsnit, i afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 afholdes over Unionens budget, samt af modtagerne for så vidt angår låneaftaler.
3. Bekræftelsesmeddelelsen skal indeholde følgende elementer:
 - a) beløbet for udbetalingen
 - b) løbetiden
 - c) tilbagebetalingsplanen
 - d) tildelingen af udbetalingen til et tidssegment
 - e) renteperioden med angivelse af betalingsdato.
4. Bekræftelsesmeddelelsen vedrørende lån skal endvidere omfatte yderligere elementer, der er anført i låneaftalerne.

*Artikel 15***Fakturering af finansieringsomkostninger**

1. Finansieringsomkostningerne beregnes for hver udbetaling ved udløbet af den renteperiode, der er fastsat i bekræftelsesmeddelelsen.

2. Faktureringen finder sted ved udløbet af den renteperiode, der er fastsat i bekræftelsesmeddelelsen. Ved udbetalinger som eksterne formålsbestemte indtægter i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) 2020/2094 og udbetalinger inden for rammerne af MFA+-instrumentet kan fakturaerne grupperes pr. kvartal i året, såfremt Ukraine anmoder om subsidiering af de dermed forbundne omkostninger.

Artikel 16

Fakturering af omkostninger til likviditetsstyring

Omkostningerne til likviditetsstyring faktureres ved begyndelsen af hvert kalenderår for omkostninger, der er afholdt i det foregående kalenderår.

Artikel 17

Fakturering af omkostninger i forbindelse med ydelser til generelle administrationsomkostninger

Modtagere af lån faktureres ved begyndelsen af hvert kalenderår for omkostninger i forbindelse med ydelser til generelle administrationsomkostninger, der er afholdt i det foregående kalenderår, under hensyntagen til de i henhold til artikel 11 fordelte samlede omkostninger.

Modtagernes betalinger for omkostningerne i forbindelse med ydelser udgør interne formålsbestemte indtægter som omhandlet i finansforordningens artikel 21, stk. 3, litra a).

Artikel 18

Ophævelse

Gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1095 ophæves.

Henvisninger til den ophævede afgørelse gælder som henvisninger til nærværende afgørelse.

Artikel 19

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

1. **Beregning af finansieringsomkostningerne**

Finansieringsomkostningerne (CoF) beregnes efter følgende fremgangsmåde:

Trin 1: Beregning af de samlede daglige omkostninger for et individuelt finansieringsinstrument i et tidssegment eller i likviditetsstyringssegmentet

De daglige påløbne omkostninger (ACC) beregnes som følger:

$$ACC_{pr. dag} = (nominel : 100) * kupon * (1 : dage pr. år)$$

For hvert finansieringsinstrument fordeles agio/disagio lineært over hele instrumentets løbetid:

$$agio/disagio_{pr. dag} = (100 - udstedelseskurs) : (udløbsdato - udstedelsesdato)$$

hvor udstedelseskurs = samlet kurs (inklusive bankgebyrer)

For hvert finansieringsinstrument beregnes de samlede daglige omkostninger som følger:

$$CoF_{pr. dag pr. instrument} = ACC_{pr. dag} + agio/disagio_{pr. dag}$$

Trin 2: Beregning af de samlede daglige finansieringsomkostninger

For hvert tidssegment (TC1-TC11) er de samlede daglige omkostninger for segmentet, før den i artikel 5 omhandlede udligning, summen af alle daglige samlede omkostninger for hvert finansieringsinstrument, der er henført til tidssegmentet:

$$CoF_{pr. dag TC(x) for udligning} = \sum CoF_{pr. dag pr. instrument} \text{ fordelt til TC}(x)$$

For likviditetsstyringssegmentet (LMC) udgør finansieringsomkostningerne:

$$CoF_{pr. dag LMC for udligning} = \sum CoF_{pr. dag pr. instrument} \text{ fordelt til LMC}$$

Trin 3: Beregning af likviditetssaldiene i tidssegmenterne

Likviditetsbeholdningernes størrelse beregnes dagligt som følger:

$$Likviditet_{TC(x)} = \text{indgående pengestrømme} [udstedelsesprovenu + rente_{lån/tilskud} + tilbagebetalinger_{lån/tilskud}] - \text{udgående pengestrømme} [udbetalinger + kupon_{udestående gæld} + gældsindfrielse]$$

Trin 4: Beregning af finansieringsomkostningerne for finansieringsinstrumenter, der påvirkes af likviditetsoverskud

I dette trin fastsættes den del af finansieringsomkostningerne i tidssegmenter med et likviditetsoverskud, der kan henføres til den likviditet, der holdes i det pågældende segment.

Finansieringsomkostningerne i forbindelse med finansieringsinstrumenterne beregnes som følger:

$$CoF_{likviditetsoverskud TC(overskud)} = CoF_{pr. dag TC(overskud) for udligning} * \text{likviditet}_{TC(overskud)} : TC(overskud)$$

$$CoF_{pr. dag TC(overskud) efter udligning} = CoF_{pr. dag TC(overskud) for udligning} - CoF_{likviditetsoverskud TC(overskud)}$$

Trin 5: Beregning af omkostningerne for likviditetsstyringssegmentet, hvis det tildeles finansieringsomkostninger fra tidssegmentet med likviditetsoverskud

Hvis likviditetsstyringssegmentet modtager overskud fra tidssegmentet, beregnes omkostningerne for likviditetsstyringssegmentet som følger:

$$CoF_{pr. dag LMC efter udligning} = CoF_{pr. dag LMC for udligning} + \sum CoF_{likviditetsoverskud TC(overskud)}$$

Trin 6: Beregning af finansieringsomkostningerne for tidssegmentet med likviditetsunderskud

Et likviditetsunderskud i et tidssegment udlignes med en overførsel af likviditet fra likviditetsstyringssegmentet til de daglige finansieringsomkostninger (trin 5).

For tidssegmenter med en positiv likviditetssaldo følger finansieringsomkostningerne efter udligningen allerede af trin 4 ovenfor.

$$CoF_{likviditetsoverførsel fra LMC} = CoF_{pr. dag LMC efter udligning} * \text{overført beløb} : LMC$$

$$CoF_{pr. dag TC(underskud) efter udligning} = CoF_{pr. dag TC(underskud) for udligning} + CoF_{likviditetsoverførsel fra LMC}$$

Selv om finansieringsomkostningerne kan variere mellem tidssegmenterne på seks måneder på grund af forskelle i finansieringsbetingelserne, som Kommissionen ikke har nogen indflydelse på, forvalter Kommissionen låntagnings- og gældsforvaltningstransaktionerne på en måde, der sikrer, at hvert tidssegment i videst muligt omfang har ens løbetidsprofiler.

Trin 7: Beregning af de daglige finansieringsomkostninger for en udbetaling

De daglige finansieringsomkostninger for en udbetaling er udbetalingsbeløbet ganget med udbetalingsens relative andel i forhold til det tidssegment, som den henføres til.

CoF for udbetaling i TC(x) =

$$\text{CoF}_{\text{pr. dagTC(x) efter udligning}} * \text{udestående beløb til udbetaling: } \sum \text{udestående udbetalinger i TC(x)}$$

2. Beregning af omkostningerne til likviditetsstyring (LIQM)

Omkostningerne til likviditetsstyring pr. udbetaling beregnes som summen af de daglige omkostninger for beholdningen i likviditetsstyringssegmentet efter udligningen af likviditetssaldiene i tidssegmenterne i løbet af beregningsperioden. Eventuelle afkast (RoI) (eller omkostninger i tilfælde af negative satser) fratrækkes som følger:

$$\text{LIQM}_{\text{kvarantal}} = \sum \text{CoF}_{\text{pr. dagLM efter udligning}} \text{ i kvartalet} - \text{RoI af likviditetsbeholdninger}_{\text{kvarantal}}$$

LIQM henføres til hver udbetaling som følger:

LIQM af udbetaling =

$$\text{LIQM}_{\text{kvarantal}} *$$

$$\sum \text{udestående udbetaling}_{\text{ultimo kvartalet}} : \sum \text{udestående udbetalinger}_{\text{ultimo kvartalet}}$$

3. Beregning af omkostningerne i forbindelse med ydelser til generelle administrationsomkostninger

3.1. Beregning af tilbagevendende administrationsomkostninger

Tilbagevendende administrationsomkostninger beregnes som følger:

$$\text{årlige tilbagevendende administrationsomkostninger}_{\text{i alt}} = \sum \text{tilbagevendende administrative udgiftsposter for kalenderåret}$$

Tilbagevendende administrative omkostninger fordeles som følger:

$$\text{årlige tilbagevendende administrationsomkostninger}_{\text{pr. modtager}} = \text{årlige tilbagevendende administrationsomkostninger}_{\text{i alt}} *$$

$$\sum \text{udestående udbetaling til modtager}_{\text{ultimo året}} : \sum \text{udestående udbetalinger}_{\text{ultimo året}}$$

3.2. Beregning og fordeling af etableringsomkostninger

Etableringsomkostningerne pr. modtager af lån fra genopretnings- og resiliensfaciliteten (GRF-lån) beregnes i følgende to trin:

a) Etableringsomkostningerne for GRF-lån beregnes som følger:

$$\text{etableringsomkostninger}_{\text{for GRF-lån}} = 48 \% * \sum \text{etableringsudgiftsposter}$$

b) For 2021, 2022 og 2023 fordeles etableringsomkostningerne for lån fra genopretnings- og resiliensfaciliteten til hver medlemsstat, der har undertegnet en låneaftale inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten, som følger:

$$\text{etableringsomkostninger}_{\text{pr. undertegnet GRF-lån}} = \text{etableringsomkostninger}_{\text{for GRF-lån}} *$$

$$\text{undertegnet lånebeløb pr. medlemsstat}_{\text{ultimo året}} : \text{samlet maksimumsbeløb for GRF-lån}$$

c) Fra 1. januar 2024 beregnes ikkefordelte etableringsomkostninger som følger:

$$\text{ikkefordelte etableringsomkostninger for GRF-lån} = \text{etableringsomkostninger}_{\text{for GRF-lån}} - \sum \text{fordelte etableringsudgiftsposter for GRF-lån}_{\text{i 2021, 2022 og 2023}}$$

De fordeles som yderligere etableringsomkostninger til udbetalinger til medlemsstater, der har undertegnet en låneaftale inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten, som følger:

ekstra etableringsomkostninger_{pr. modtager} = ikkefordelte etableringsomkostninger for GRF-lån_{ultimo 2023} *

Σ underskrevet lånebeløb pr. modtager_{ultimo 2023}: samlet lånebeløb i henhold til undertegnede låneaftaler inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten_{ultimo 2023}

3.3. Beregning af omkostningerne i forbindelse med ydelser (CoS) pr. modtager

$CoS_{pr. \text{ år}} = \Sigma$ tilbagevendende administrative udgiftsposter + Σ administrative udgiftsposter ved etablering

4. Liste over akronymer

$ACC_{pr. \text{ dag}}$	Påløbne rentekomkostninger opdelt efter dag
(ACC) pr. dag	Daglige påløbne omkostninger for et individuelt finansieringsinstrument
agio/disagio _{pr. dag}	Agio eller disagio opdelt efter dag
Modtager	Medlemsstat eller tredjeland, der er part i en låneaftale inden for rammerne af et CAM-program, eller, for så vidt angår ikketilbagebetalingspligtig støtte i henhold til artikel 5, stk. 1, i afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053, Unionens budget
CoF for en individuel anmodning i TC(x)	CoF for en anmodning i tidssegment X
$CoF_{pr. \text{ dag pr. instrument}}$	CoF pr. dag pr. finansieringsinstrument
$CoF_{pr. \text{ dag LMC efter udligning}}$	CoF pr. dag for LMC efter udligningen
$CoF_{pr. \text{ dag LMC før udligning}}$	CoF pr. dag for LMC før udligningen
$CoF_{pr. \text{ dag TC(underskud) efter udligning}}$	CoF pr. dag efter udligningen for segmenter med et indledende likviditetsunderskud
$CoF_{pr. \text{ dag TC(overskud) efter udligning}}$	CoF pr. dag efter udligningen for segmenter med et indledende likviditetsoverskud
$CoF_{pr. \text{ dag TC(x) før udligning}}$	CoF pr. dag før udligning af segment X
$CoF_{likviditetsoverskud TC(overskud)}$	CoF pr. dag i forbindelse med likviditetsoverskuddet i tidssegmentet
$CoF_{likviditetsoverførsel fra LMC}$	CoF pr. dag i forbindelse med likviditeten, der overføres til LMC
$CoS_{pr. \text{ år}}$	Summen af omkostningerne i forbindelse med ydelser til generelle administrationsomkostninger i kalenderåret
Kupon	Renter, som udstederen betaler på obligationen
Likviditet _{TC(x)}	Likviditetsbeholdning i tidssegment X. Overskud eller underskud angives i henhold til trin 3
LMC-omkostninger _{kvartal}	Omkostninger til likviditetsstyring i et kvartal
Nominel	Nominelt beløb
RoI af likviditetsbeholdninger _{kvartal}	Afkast på likvide beholdninger i et kvartal
TC(x)	Samlet sum af anmodninger og likviditet i tidssegment X

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS AFGØRELSE (EU) 2022/2546
af 16. december 2022
om ændring af afgørelse ECB/2010/29 om udstedelse af eurosedler (ECB/2022/46)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 128, stk. 1,

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 16, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 1 i Rådets afgørelse (EU) 2022/1211 ⁽¹⁾, i overensstemmelse med artikel 140, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), opfylder Kroatien de nødvendige betingelser for indførelse af euroen, og den dispensation, der er indrømmet Kroatien som omhandlet i artikel 5 i tiltrædelsestraktaten af 2012 ⁽²⁾ ophæves med virkning fra den 1. januar 2023.
- (2) Artikel 1, litra d), i Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2010/29 ⁽³⁾ definerer »seddelfordelingsnøglen« og henviser til bilag I til den afgørelse, hvori seddelfordelingsnøglen gældende fra 1. februar 2020 specificeres. Da Kroatien indfører euroen den 1. januar 2023, finder de nye fordelingsnøglevægte anvendelse fra denne dato, og det er nødvendigt at ændre afgørelse ECB/2010/29 for at fastsætte den seddelfordelingsnøgle, der finder anvendelse fra 1. januar 2023 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ændringer

Afgørelse ECB/2010/29 ændres som følger:

- 1) Det sidste punktum i artikel 1, litra d), affattes således:
»Bilag I til denne afgørelse fastlægger seddelfordelingsnøglen gældende fra den 1. januar 2023.«
- 2) Bilag I erstattes af bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Ikrafttrædelse

Denne afgørelse træder i kraft den 1. januar 2023.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 16. december 2022.

Christine LAGARDE
Formand for ECB

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (EU) 2022/1211 af 12. juli 2022 om Kroatiens indførelse af euroen den 1. januar 2023 (EFT L 187 af 14.7.2022, s. 31).

⁽²⁾ Akt om Republikken Kroatiens tiltrædelsesvilkår samt om tilpasning af traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT L 112 af 24.4.2012, s. 21).

⁽³⁾ Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2010/29 af 13. december 2010 om udstedelse af eurosedler (EUT L 35 af 9.2.2011, s. 26).

BILAG

»BILAG I

SEDDELFORDDELINGSNØGLE FRA DEN 1. JANUAR 2023

	(%)
Den Europæiske Centralbank	8,0000
Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique	3,3250
Deutsche Bundesbank	24,0575
Eesti Pank	0,2570
Central Bank of Ireland	1,5455
Bank of Greece	2,2575
Banco de España	10,8825
Banque de France	18,6390
Hrvatska narodna banka	0,7400
Banca d'Italia	15,5035
Central Bank of Cyprus	0,1965
Latvijas Banka	0,3555
Lietuvos bankas	0,5280
Banque centrale du Luxembourg	0,3005
Central Bank of Malta	0,0960
De Nederlandsche Bank	5,3480
Oesterreichische Nationalbank	2,6710
Banco de Portugal	2,1360
Banka Slovenije	0,4395
Národná banka Slovenska	1,0450
Suomen Pankki	1,6765
I ALT	100,0000«

HENSTILLINGER

RÅDETS HENSTILLING (EU) 2022/2547

af 13. december 2022

om ændring af Rådets henstilling (EU) 2022/107 om en koordineret tilgang til fremme af sikker fri bevægelighed under covid-19-pandemien

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 21, stk. 2, artikel 168, stk. 6, og artikel 292, første og andet punktum,

som henviser til forslag fra Europa-Kommissionen, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Den 25. januar 2022 vedtog Rådet henstilling (EU) 2022/107⁽¹⁾. I henstilling (EU) 2022/107 følges en »personbaseret« tilgang vedrørende restriktioner for den frie bevægelighed i forbindelse med covid-19-pandemien, idet det fastsættes, at en person, der er i besiddelse af et gyldigt certifikat udstedt på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953⁽²⁾ (»EU's digitale covidcertifikat«), i princippet ikke bør være underlagt yderligere restriktioner såsom test eller karantæne uanset deres afrejsested i Unionen. Personer, der ikke er i besiddelse af et gyldigt digitalt EU-covidcertifikat, kan pålægges at lade sig teste forud for eller senest 24 timer efter ankomsten. Henstilling (EU) 2022/107 tilpassede også metoden med kortet i trafiklysets farver, som viser den epidemiologiske situation på regionalt plan i hele Unionen, som blev indført ved Rådets henstilling (EU) 2020/1475⁽³⁾, og som blev offentliggjort hver uge af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme.
- (2) Da Kommissionen den 25. november 2021 vedtog et forslag⁽⁴⁾ til, hvad der skulle blive henstilling (EU) 2022/107, var den epidemiologiske situation med hensyn til covid-19-pandemien betydeligt anderledes end i dag. På det tidspunkt var deltavarianten som variant, der gav anledning til bekymring, stadig den fremherskende i Unionen. Mere end ti måneder senere er den let overførbare omikronvariant — i form af forskellige undervarianter — blevet den dominerende variant i Unionen.
- (3) Omikron er mindre alvorlig end den tidligere observerede deltavariant, hvilket i det mindste delvis kan tilskrives den beskyttende virkning af vaccination og tidligere smitte⁽⁵⁾. Som følge heraf og i kombination med denne højere grad af beskyttelse som følge af vaccination og tidligere smitte er presset på sundhedssystemerne på nuværende tidspunkt stadig på et håndterbart niveau, selv i perioder med momentan mange smittede som f.eks. den bølge af smittede med omikron BA.4- og BA.5-varianterne, der blev observeret i sommeren 2022.
- (4) Restriktioner for den frie bevægelighed, der indføres som reaktion på covid-19-pandemien, må ikke gå videre, end hvad der er strengt nødvendigt for at beskytte folkesundheden. Som anført i punkt 1 og 2 i henstilling (EU) 2022/107 bør sådanne restriktioner i overensstemmelse med nødvendighedsprincippet og proportionalitetsprincippet ophæves, så snart den epidemiologiske situation tillader det. Fra august 2022 havde alle medlemsstaterne ophævet alle de foranstaltninger, der berørte den frie bevægelighed for personer i Unionen, herunder kravet om, at rejsende skal være i besiddelse af EU's digitale covidcertifikat.

⁽¹⁾ Rådets henstilling (EU) 2022/107 af 25. januar 2022 om en koordineret tilgang til fremme af sikker fri bevægelighed under covid-19-pandemien og om erstatning af henstilling (EU) 2020/1475 (EUT L 18 af 27.1.2022, s. 110).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutioncertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for at lette fri bevægelighed under covid-19-pandemien (EUT L 211 af 15.6.2021, s. 1).

⁽³⁾ Rådets henstilling (EU) 2020/1475 af 13. oktober 2020 om en koordineret tilgang til restriktioner for den frie bevægelighed som reaktion på covid-19-pandemien (EUT L 337 af 14.10.2020, s. 3).

⁽⁴⁾ Forslag til Rådets henstilling om en koordineret tilgang til fremme af sikker fri bevægelighed under covid-19-pandemien og om erstatning af henstilling (EU) 2020/1475 (COM(2021) 749 final).

⁽⁵⁾ <https://www.ecdc.europa.eu/en/covid-19/latest-evidence/clinical>

- (5) Derfor bør tilgangen i henstilling (EU) 2022/107 tilpasses. Henstillingen bør navnlig tilpasses, således at medlemsstaterne i princippet ikke bør indføre pandemirelaterede restriktioner for den frie bevægelighed for personer, der er begrundet i folkesundheden. Smittebølgen i sommeren 2022 viser, at en stor udbredelse af virusset og den efterfølgende fremkomst af en ny variant, der giver anledning til bekymring, ikke nødvendigvis fører til et betydeligt pres på de nationale sundhedssystemer. Dette understreger betydningen af en forsigtig tilgang, når det overvejes at indføre restriktioner for den frie bevægelighed for personer på grundlag af antallet af tilfælde eller tilstedeværelsen af en ny variant.
- (6) Samtidig er den globale covid-19-pandemi ikke overstået. Nye smittebølger, der kan forværre den epidemiologiske situation, herunder som følge af fremkomsten af en ny variant, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med, kan ikke udelukkes. Det er derfor vigtigt fortsat at koordinere beredskabsindsatsen i hele Unionen. Som led i disse bestræbelser forlængede Europa-Parlamentet og Rådet den 29. juni 2022 anvendelsesperioden for forordning (EU) 2021/953 om EU's digitale covidcertifikat til den 30. juni 2023.
- (7) Forlængelsen af rammen for EU's digitale covidcertifikat sikrer, at EU-borgere fortsat kan drage fordel af interoperable og gensidigt accepterede covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater i situationer, hvor medlemsstaterne kunne finde det nødvendigt midlertidigt at genindføre visse restriktioner for den frie bevægelighed af hensyn til folkesundheden. Samtidig er det vigtigt at understrege, at forordning (EU) 2021/953 på ingen måde forpligter medlemsstaterne til at kræve bevis for vaccinations-, test- eller restitutionsstatus i forbindelse med udøvelsen af den frie bevægelighed.
- (8) Hvis en medlemsstat som reaktion på en alvorlig forværring af den epidemiologiske situation finder det nødvendigt og forholdsmæssigt alligevel at indføre restriktioner for den frie bevægelighed for at beskytte folkesundheden, bør disse restriktioner begrænses til, at det kræves, at rejsende er i besiddelse af et gyldigt digitalt EU-covidcertifikat. Navnlig bør personer, der rejser inden for Unionen, og som er i besiddelse af et gyldigt digitalt EU-covidcertifikat, i sådanne situationer ikke være forpligtet til at gå i karantæne eller selvisolering eller at lade sig teste yderligere. For at afgøre, om en situation bør betegnes som en alvorlig forværring af den epidemiologiske situation, bør medlemsstaterne navnlig tage hensyn til presset på deres sundhedssystemer som følge af covid-19, navnlig hvad angår antallet af indlæggelser og antallet af patienter på hospitaler og intensivafdelinger, alvoren af sars-CoV-2-varianter i omløb samt oplysningerne fra Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme om udviklingen i den epidemiologiske situation. I denne forbindelse offentliggør Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme relevante data om udviklingen i den epidemiologiske situation.
- (9) Medlemsstaterne bør også vurdere, om det er sandsynligt, at sådanne restriktioner vil have en positiv indvirkning på den epidemiologiske situation, herunder at mindske presset på de nationale sundhedssystemer i væsentlig grad, eftersom nationale faktorer normalt i højere grad påvirker den epidemiologiske situation end rejser på tværs af landegrænserne. I sådanne situationer kan nationale ikkefarmaceutiske foranstaltninger såsom mundbind, udluftning og fysisk afstand snarere end rejserestriktioner være effektive med henblik på at bremse spredningen af covid-19, hvis de gennemføres på et tidligt tidspunkt og i stort omfang og i praksis efterkommes i tilstrækkelig grad i samfundet ⁽⁶⁾.
- (10) Når det drejer sig om eventuelle krav om at være i besiddelse af et gyldigt digitalt EU-covidcertifikat, bør de ændringer af forordning (EU) 2021/953, der er indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/1034 ⁽⁷⁾, afspejles i henstilling (EU) 2022/107. For det første bør det nævnes, at et digitalt EU-covidcertifikat, der er udstedt til personer, som deltager i kliniske forsøg med covid-19-vacciner, kan accepteres af andre medlemsstater med henblik på at fravige restriktionerne for den frie bevægelighed. For at lette udøvelsen af den frie

⁽⁶⁾ Se også meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, Covid-19 — Opretholdelse af EU's beredskab og indsats: vejen frem (COM(2022) 190 final).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/1034 af 29. juni 2022 om ændring af forordning (EU) 2021/953 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for at lette fri bevægelighed under covid-19-pandemien (EUT L 173 af 30.6.2022, s. 37).

bevægelighed for EU-borgere, som har modtaget en covid-19-vaccine, der har gennemgået hele proceduren for optagelse på WHO's liste over vacciner til anvendelse i nødsituationer, bør det også anbefales, at medlemsstaterne accepterer digitale EU-covidcertifikater, der er udstedt efter indgift af sådanne vacciner. Derudover kan der nu udstedes test- og restitutionscertifikater på grundlag af laboratoriebaserede antigenestest.

- (11) Visse kategorier af rejsende bør i betragtning af deres særlige situation eller væsentlige funktion undtages fra et eventuelt krav om at være i besiddelse af EU's digitale covidcertifikat, når de udøver denne væsentlige funktion. I lyset af den nuværende sikkerhedssituation er det vigtigt, at denne liste udtrykkeligt omfatter diplomater, personale ved internationale organisationer, personer indbudt af internationale organisationer, militærpersoner, humanitære hjælpearbejdere og civilbeskyttelsespersonale. Listen bør også omfatte personer, der er omfattet af artikel 2 i Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 ⁽⁸⁾, og være i overensstemmelse med Rådets henstilling (EU) 2022/2548 ⁽⁹⁾. Samtidig bør dette ikke forhindre medlemsstaterne i at tilbyde disse kategorier af personer vaccination og testning.
- (12) For at kunne reagere hurtigt på nye sars-CoV-2-varianter bør »nødbremsen«, dvs. muligheden for at træffe andre foranstaltninger som supplement til EU's digitale covidcertifikat, opretholdes. Denne »nødbremseprocedure« kan anvendes som reaktion på fremkomsten af en ny sars-CoV-2-variant, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med, med henblik på at bremse spredningen af den ved hjælp af rejserestriktioner, vinde tid til at mobilisere akut hospitalskapacitet og begynde vaccineudviklingen. Den kan også anvendes i situationer, hvor den epidemiologiske situation forværres hurtigt og alvorligt på en måde, der tyder på, at der er dukket nye varianter af sars-CoV-2 op, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med.
- (13) Hvis en medlemsstat indfører et krav om fremlæggelse af et gyldigt digitalt EU-covidcertifikat, eller hvis den træffer yderligere foranstaltninger i overensstemmelse med nødbremseproceduren, bør den hurtigt underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom gennem netværket for de integrerede ordninger for politisk kriserespons (»IPCR«) og give oplysninger om årsagerne til og de forventede virkninger, ikrafttrædelsen og varigheden af sådanne rejserestriktioner. Det bør blandt andet omfatte oplysninger om, hvorfor indførelsen af sådanne rejserestriktioner er i overensstemmelse med nødvendighedsprincippet og proportionalitetsprincippet, f. eks. på grund af den pågældende medlemsstats særlige geografiske situation eller dens nationale sundhedssystemes særlige sårbarhed. Dette bør også tjene til at sikre overensstemmelse med reglerne for rejser fra tredjelande. For at sikre en effektiv koordinering på EU-plan bør IPCR-netværket hurtigt mødes for at tage situationen op til fornyet overvejelse, hvis en medlemsstat udløser nødbremsen.
- (14) Med henblik på at indhente rettidige, relevante og repræsentative oplysninger om fremkomsten og udbredelsen af sars-CoV-2-varianter, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med, bør medlemsstaterne vurdere udbredelsen af forskellige sars-CoV-2-varianter i samfundet ved at udvælge repræsentative prøver til sekventering, foretage genetisk karakterisering og indberette resultater af typebestemmelse af varianter i overensstemmelse med den sekventeringsvejledning, som Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme har offentliggjort ⁽¹⁰⁾.
- (15) Det er også fortsat vigtigt at sikre, at oplysninger om eventuelle nye foranstaltninger gøres offentligt tilgængelige så tidligt som muligt. Som Kommissionen bemærkede i sin meddelelse af 2. september 2022 ⁽¹¹⁾, bør medlemsstaterne gøre deres bedste for at sikre, at potentielle rejsende er velinformerede om eventuelle rejserestriktioner, de kan blive udsat for, når de rejser ind i en anden medlemsstat. Webplatformen Re-Open EU er fortsat et centralt referencepunkt for alle, der rejser i Unionen.

⁽⁸⁾ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 af 4. marts 2022 om konstatering af massetilstrømning af fordrevne personer fra Ukraine som omhandlet i artikel 5 i direktiv 2001/55/EF og deraf følgende indførelse af midlertidig beskyttelse (EUT L 71 af 4.3.2022, s. 1).

⁽⁹⁾ Rådets henstilling (EU) 2022/2548 af 13. december 2022 om en koordineret tilgang til rejser til Unionen under covid-19-pandemien og om erstatning af Rådets henstilling (EU) 2020/912 (se side 146 i denne EUT).

⁽¹⁰⁾ <https://www.ecdc.europa.eu/en/publications-data/methods-detection-and-characterisation-sars-cov-2-variants-second-update>

⁽¹¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — EU's reaktion på covid-19: forberedelser til efteråret og vinteren 2023 (COM(2022) 452 final).

- (16) Det er hensigtsmæssigt ikke at fortsætte med kortet i trafiklysets farver, som blev offentliggjort af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme, efter vedtagelsen af henstilling (EU) 2020/1475 i oktober 2020. I lyset af den epidemiologiske udvikling blev den metode, der anvendes i forbindelse med kortet, tilpasset flere gange. Den seneste udgave af kortet med en incidensrate over 14 dage vægtet med vaccinetilslutningen var baseret på erfaringerne med deltavarianten. Det høje antal smittede på grund af omikronvarianten førte til, at store dele af kortet blev markeret med »mørkerødt«, selv om alle medlemsstater havde ophævet deres restriktioner for den frie bevægelighed. Da medlemsstaterne tilpassede deres testordninger, var flere regioner desuden »mørkegrå«, da de rapporterede testfrekvenser var faldet til under den tærskel, der er fastsat i henstilling (EU) 2022/107. Denne omlægning af teststrategierne til repræsentative prøver i befolkningen vil ikke ændre sig i den nærmeste fremtid. Som følge heraf giver kortet i trafiklysets farver nu et utilstrækkeligt billede af den epidemiologiske situation i Unionen. Efter drøftelser med medlemsstaterne og Kommissionen suspendede Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme i juli 2022 allerede midlertidigt offentliggørelsen af kortet.
- (17) Som følge heraf bør henvisningerne til specifikke yderligere foranstaltninger for personer, der rejser fra »mørkerøde« områder, fjernes fra henstilling (EU) 2022/107 sammen med kortet i trafiklysets farver.
- (18) Den obligatoriske indgivelse af kontaktopsporingsformularer (»PLF — Passenger Locator Forms«) i forbindelse med rejser inden for EU med henblik på kontaktopsporing udgør et yderligere krav i forbindelse med den frie bevægelighed. Et sådant krav er således kun begrundet, hvis det er nødvendigt og forholdsmæssigt. Medlemsstaterne bør navnlig ikke kræve, at rejsende, der benytter private transportmidler såsom bil eller cykel, eller som kommer til fods, skal indgive en PLF. Det skyldes, at deres eksponering nødvendigvis er mindre intensiv end i tilfælde af offentlig transport, og fordi de typisk kender identiteten på deres medrejsende.
- (19) Hvis medlemsstaterne ønsker at aktivere kontaktopsporing af passagerer, der passerer grænserne, er der samtidig fælles værktøjer såsom EU's digitale kontaktopsporingsformular og modulet for selektiv udveksling i systemet for tidlig varsling og reaktion til rådighed til udveksling af passageroplysninger for at forbedre deres kontaktopsporingskapacitet og samtidig begrænse den byrde, der pålægges passagerer og transportvirksomheder. For at undgå, at der skal indgives en PLF, kan medlemsstaterne, når det er muligt i henhold til national ret og i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne, også overveje at anvende eksisterende passageroplysninger med henblik på kontaktopsporing.
- (20) Kommissionen bør med støtte fra Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme fortsætte sin regelmæssige revision af henstilling (EU) 2022/107 og sende sine resultater til Rådet til behandling sammen med et forslag til ændring af henstillingen, når det er nødvendigt,

HENSTILLER:

I henstilling (EU) 2022/107 foretages følgende ændringer:

- 1) Overskriften »Koordineret ramme til fremme af sikker fri bevægelighed under covid-19-pandemien« efter punkt 10 affattes således:
»Koordineret ramme for fri bevægelighed under covid-19-pandemien«.
- 2) Punkt 11 affattes således:
»11. Medlemsstaterne bør ikke indføre pandemirelaterede restriktioner for retten til fri bevægelighed for personer, der er begrundet i folkesundheden, undtagen i de situationer, der er omfattet af punkt 11a og 22.«
- 3) Som punkt 11a, 11b og 11c indsættes:
»11a. Uden at det berører nødbremseproceduren i punkt 22, bør en medlemsstat kun indføre pandemirelaterede restriktioner for retten til fri bevægelighed for personer af hensyn til folkesundheden i overensstemmelse med de generelle principper i punkt 1-10 og som reaktion på en alvorlig forværring af den epidemiologiske situation.

For at afgøre, om en situation med henblik på første afsnit bør betegnes som en alvorlig forværring af den epidemiologiske situation, bør medlemsstaterne navnlig tage hensyn til presset på deres sundhedssystemer som følge af covid-19, navnlig hvad angår antallet af indlæggelser og antallet af patienter på hospitaler og intensivafdelinger, alvoren af sars-CoV-2-varianter i omløb samt de oplysninger, der regelmæssigt forelægges af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme om udviklingen i den epidemiologiske situation.

Inden den pågældende medlemsstat indfører sådanne restriktioner, bør den vurdere, om de vil have en positiv indvirkning på den epidemiologiske situation, herunder i væsentlig grad mindske presset på de nationale sundhedssystemer.

- 11b. Hvis en medlemsstat indfører restriktioner i henhold til punkt 11a, bør rejsende kun være forpligtet til at være i besiddelse af et gyldigt digitalt EU-certifikat udstedt i henhold til forordning (EU) 2021/953, som opfylder betingelserne i punkt 12.

I denne forbindelse finder følgende undtagelser anvendelse:

- a) de undtagelser fra kravet om at være i besiddelse af et gyldigt digitalt EU-covidcertifikat, der er fastsat i punkt 16
- b) yderligere foranstaltninger truffet i overensstemmelse med nødbremseproceduren, jf. punkt 22, for at forsinke spredningen af nye sars-CoV-2-varianter, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med.
- 11c. Hvis en medlemsstat indfører restriktioner i henhold til punkt 11a, bør den hurtigt underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstaterne herom gennem netværket for de integrerede ordninger for politisk kriserespons (IPCR). Med henblik herpå bør medlemsstaten forelægge følgende oplysninger:
- a) begrundelsen for et sådant krav, herunder at det er i overensstemmelse med nødvendighedsprincippet og proportionalitetsprincippet
- b) et skøn over den forventede virkning af et sådant krav for den epidemiologiske situation
- c) et sådant kravs ikrafttræden, datoen for dets revision, hvor det er relevant, og den planlagte varighed af kravet.

Derudover bør sådanne restriktioner drøftes inden for rammerne af IPCR-netværket, herunder med henblik på at sikre overensstemmelse med henstilling (EU) 2022/2548.«

- 4) Punkt 12 affattes således:

»12. Følgende digitale EU-covidcertifikater bør accepteres, hvis deres ægthed, gyldighed og integritet kan verificeres:

- a) vaccinationscertifikater, der er udstedt i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/953, for en covid-19-vaccine, der er omfattet af nævnte forordnings artikel 5, stk. 5, første afsnit, eller en covid-19-vaccine, der har gennemgået hele proceduren for optagelse på WHO's liste over vacciner til anvendelse i nødsituationer, og hvoraf det fremgår, at indehaveren har:

- fuldført den primære vaccinationsserie, og at der er gået mindst 14 dage siden sidste dosis, eller
- har modtaget en eller flere booster doser efter fuldførelsen af den primære vaccinationsserie,

forudsat at den acceptperiode, der er fastsat i forordning (EU) 2021/953, endnu ikke er udløbet.

Medlemsstaterne kan også acceptere vaccinationscertifikater, der er udstedt for andre covid-19-vacciner, der er omfattet af artikel 5, stk. 5, andet afsnit, i forordning (EU) 2021/953, eller vaccinationscertifikater, der er udstedt i henhold til artikel 5, stk. 5, fjerde afsnit, i forordning (EU) 2021/953.

På grundlag af supplerende videnskabelig dokumentation bør Kommissionen regelmæssigt tage den i litra a) omhandlede tilgang op til fornyet overvejelse.

b) testcertifikater, der er udstedt i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/953 med angivelse af et negativt testresultat:

- højst 72 timer før afrejsen, hvis der er tale om en molekylær nukleinsyre-amplificeringstest (NAAT), eller
- højst 24 timer før afrejsen i tilfælde af en antigenest, der er opført på EU's fælles liste over covid-19-antigenest, som er godkendt af Udvalget for Sundhedssikkerhed ⁽¹²⁾.

Med henblik på rejser under udøvelse af retten til fri bevægelighed bør medlemsstaterne acceptere begge typer test.

Medlemsstaterne bør bestræbe sig på at sikre, at testcertifikater udstedes hurtigst muligt, efter at analyseprøven er indsamlet

c) restitutioncertifikater, der er udstedt i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/953, forudsat at gyldighedsperioden i henhold til nævnte forordning endnu ikke er udløbet.«

5) Punkt 15 affattes således:

»15. Hvis en medlemsstat indfører et krav om at være i besiddelse af et gyldigt digitalt EU-covidcertifikat, kan personer, der ikke er i besiddelse af det, pålægges at lade sig underkaste en NAAT eller antigenest, der er opført på EU's fælles liste over covid-19-antigenest, forud for eller senest 24 timer efter ankomsten. Dette gælder ikke for personer, der er undtaget fra at være i besiddelse af EU's digitale covidcertifikat i overensstemmelse med punkt 16.«

6) Punkt 16, litra a), affattes således:

»a) følgende kategorier rejsende med en væsentlig funktion eller et væsentligt behov, når de udøver denne væsentlige funktion eller dette væsentlige behov:

- transportmedarbejdere eller udbydere af transporttjenester, herunder førere af og bemanning på godskøretøjer, som transporterer varer til brug i området, eller som er i transit
- sundhedspersonale, sundhedsforskere og fagfolk inden for ældreplejen
- passagerer, der rejser af absolut nødvendige lægelige eller familiemæssige årsager
- diplomater, personale ved internationale organisationer, personer indbudt af internationale organisationer, militærpersoner, humanitære hjælpearbejdere, civilbeskyttelsespersonale og personer, der er omfattet af artikel 2 i Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 ⁽¹³⁾
- passagerer i transit
- søfarende
- personer, der arbejder på kritiske eller på anden måde væsentlige infrastrukturer.«

7) Overskriften »EU's kort i trafiklysets farver og undtagelser samt yderligere foranstaltninger i den forbindelse« efter punkt 16 udgår.

8) Punkt 17, 18 og 19 udgår.

9) Punkt 20, andet afsnit, affattes således:

»For at støtte medlemsstaterne bør Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme fortsat offentliggøre oplysninger om og kort over sars-CoV-2-varianter, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med.«

10) Punkt 21, 22 og 23 affattes således:

»21. Medlemsstaterne bør vurdere udbredelsen af forskellige sars-CoV-2-varianter i samfundet ved at udvælge repræsentative prøver til sekventering, foretage genetisk karakterisering og indberette resultater af typebestemmelse af varianter i overensstemmelse med den sekventeringsvejledning, som Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme har offentliggjort.

⁽¹²⁾ Findes på: https://ec.europa.eu/info/live-work-travel-eu/coronavirus-response/public-health/high-quality-covid-19-testing_en

⁽¹³⁾ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 af 4. marts 2022 om konstatering af massetilstrømning af fordrevne personer fra Ukraine som omhandlet i artikel 5 i direktiv 2001/55/EF og deraf følgende indførelse af midlertidig beskyttelse (EUT L 71 af 4.3.2022, s. 1).

22. Hvis en medlemsstat som reaktion på fremkomsten af en ny sars-CoV-2-variant, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med, kræver, at rejsende, herunder indehavere af EU's digitale covidcertifikat, efter indrejse på dens område skal lade sig underkaste karantæne eller selvisolering eller testes for sars-CoV-2-infektion, eller hvis den pålægger indehaverne af sådanne certifikater andre restriktioner, bør medlemsstaten via IPCR-netværket hurtigt underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom, herunder ved at forelægge de oplysninger, der er omhandlet i punkt 11c i nærværende henstilling og artikel 11, stk. 2, i forordning (EU) 2021/953. Om muligt bør sådanne oplysninger gives 48 timer forud for indførelsen af sådanne nye restriktioner. Sådanne foranstaltninger bør så vidt muligt begrænses til et regionalt niveau. Medlemsstaterne bør prioritere testning frem for andre foranstaltninger.

Dette bør også gælde i situationer, hvor den epidemiologiske situation forværres hurtigt og alvorligt på en måde, der tyder på, at der er dukket en ny sars-CoV-2-variant op, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med.

23. Hvis en medlemsstat udløser nødbremsen og som resultat heraf kræver, at transportarbejdere og leverandører af transporttjenester underkastes en covid-19-test, bør der anvendes hurtige antigentest, og karantæne bør ikke pålægges, for at dette ikke skal føre til transportforstyrrelser. Hvis der opstår afbrydelser af transport- eller forsyningskæden, bør medlemsstaterne straks ophæve eller fjerne sådanne systematiske testkrav for at sikre, at de »grønne baner« fortsat fungerer. Derudover bør andre typer rejsende, der er omfattet af punkt 16, litra a) og b), ikke pålægges at underkaste sig karantæne eller selvisolering.«

11) Punkt 24 affattes således:

»Hvis en medlemsstat overvejer at udløse nødbremsen som reaktion på fremkomsten af en ny sars-CoV-2-variant, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med, bør IPCR-netværket sammenkaldes inden for de næste 48 timer for at drøfte behovet for koordinerede foranstaltninger i hele EU med henblik på at forsinke spredningen af den nye variant i tæt samarbejde med Kommissionen og med støtte fra Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme. På et sådant koordineringsmøde bør den pågældende medlemsstat redegøre for, hvorfor den overvejer at udløse nødbremsen. De drøftede foranstaltninger bør om nødvendigt gennemføres af medlemsstaterne på en koordineret måde.

Kommissionen kan på grundlag af den regelmæssige vurdering af ny dokumentation om varianter, der foretages af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme, relevante drøftelser om folkesundheden i Udvalget for Sundhedssikkerhed og den analyse, som den europæiske ekspertgruppe om varianter af sars-CoV-2 forelægger, også foreslå en drøftelse i Rådet af en ny sars-CoV-2-variant, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med.«

12) Punkt 27 affattes således:

»27. Hvis medlemsstaterne i forbindelse med punkt 11a eller 22 kræver, at personer, der rejser til deres område med kollektive transportmidler, hvor sæde eller kupé er tildelt på forhånd, indgiver kontaktopsporingsformularer (»PLF — Passenger Locator Forms«) med henblik på kontaktopsporing i overensstemmelse med databeskyttelseskravene, opfordres de til at gøre brug af EU's digitale kontaktopsporingsformular, der er udarbejdet af EU Healthy Gateways⁽¹⁴⁾, og gøre brug af funktionaliteten til selektiv udveksling i systemet for tidlig varsling og reaktion, der er oprettet ved artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 1082/2013/EU⁽¹⁵⁾, herunder alle relevante strukturerede oplysninger med henblik på kontaktopsporing på tværs af grænserne. Medlemsstaterne bør ikke kræve indgivelse af en PLF i forbindelse med rejser med private transportmidler. Når det er muligt i henhold til national ret og i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne, bør medlemsstaterne også overveje at anvende eksisterende passageroplysninger med henblik på kontaktopsporing.«

13) Punkt 29 og 30 affattes således:

»29. I overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EU) 2021/953 bør medlemsstaterne give de relevante interesserede parter og offentligheden klare, fyldestgørende og rettidige oplysninger om eventuelle foranstaltninger, der berører retten til fri bevægelighed, og eventuelle tilknyttede krav, f.eks. behovet for at indgive en PLF. Dette omfatter oplysninger om ophævelse eller fraværet af sådanne krav. Oplysningerne bør også offentliggøres i et maskinlæsbart format.

⁽¹⁴⁾ <https://www.euplf.eu/en/home/index.html>.

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1082/2013/EU af 22. oktober 2013 om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler og om ophævelse af beslutning nr. 2119/98/EF (EUT L 293 af 5.11.2013, s. 1).

30. Disse oplysninger bør ajourføres regelmæssigt af medlemsstaterne og også gøres tilgængelige på webplatformen »Re-open EU« rettidigt. Medlemsstaterne bør også benytte »Re-open EU« til at oplyse om den indenlandske anvendelse af EU's digitale covidcertifikater.

Oplysningerne om alle nye foranstaltninger bør offentliggøres så tidligt som muligt og som hovedregel mindst 24 timer inden, at de træder i kraft, under hensyntagen til behovet for en vis fleksibilitet i forbindelse med epidemiologiske nødsituationer.«

- 14) Bilaget udgår.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 2022.

På Rådets vegne

M. BEK

Formand

RÅDETS HENSTILLING (EU) 2022/2548**af 13. december 2022****om en koordineret tilgang til rejser til Unionen under covid-19-pandemien og om erstatning af Rådets henstilling (EU) 2020/912**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra b) og e), og artikel 292, første og andet punktum,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 30. juni 2020 vedtog Rådet henstilling (EU) 2020/912 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner ⁽¹⁾.
- (2) Siden da har den stigende tilslutning til vaccination på verdensplan med vacciner, der yder en høj grad af beskyttelse mod alvorlige sygdomstilfælde og dødsfald samt mod omikron BA.4- og BA.5-stammer, der på globalt plan har været dominerende siden juli 2022 og ser ud til at forårsage mindre alvorlige følger end de tidligere delta-varianter, betydet, at den epidemiologiske situation er blevet væsentligt bedre.
- (3) I lyset af den aktuelle og forventede epidemiologiske situation bør det derfor henstilles, at restriktionerne for rejser til Unionen ophæves. Alle medlemsstaterne samt de lande, der er omfattet af Schengenreglerne, har allerede ophævet disse restriktioner i løbet af sommeren.
- (4) Ved henstilling (EU) 2020/912 blev der bl.a. i bilag I indført en liste over de tredjelande, særlige administrative områder og andre enheder og territoriale myndigheder (»tredjelande eller områder«), der opfylder de epidemiologiske kriterier i nævnte henstilling, og overfor hvilke restriktioner for ikkevæsentlige rejser til Unionen kan ophæves. Med lempelsen af restriktionerne er listen ikke længere nødvendig og bør derfor ophæves.
- (5) Sars-CoV-2-virusset er dog stadig i omløb. Medlemsstaterne bør derfor være rede til at sætte ind på en samordnet og passende måde, i fald den epidemiologiske situation forværres betydeligt, herunder på grund af en ny variant, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med.
- (6) Hvis den epidemiologiske situation i et tredjeland eller område forværres betydeligt, bør medlemsstaterne om nødvendigt begrænse ikkevæsentlige rejser med undtagelse af rejser for personer, som er vaccineret eller restitueret, eller som er testet negativ ved hjælp af en nukleinsyreamplifikationstest (NAAT-test) inden for 72 timer før afrejsen. Dette bør ikke forhindre medlemsstaterne i at træffe yderligere foranstaltninger ved ankomsten, f.eks. krav om yderligere test, selvisolation eller karantæne.
- (7) Hvis en medlemsstat indfører covid-19-relaterede restriktioner i henhold til Rådets henstilling (EU) 2022/107 ⁽²⁾, bør medlemsstaterne inden for Rådets rammer og i tæt samarbejde med Kommissionen, Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) og Udvalget for Sundhedssikkerhed koordinere deres indsats med henblik på at afgøre, om der bør indføres lignende restriktioner for rejser fra tredjelande til medlemsstaterne. Oplysninger om alle nye foranstaltninger bør offentliggøres så tidligt som muligt og generelt mindst 48 timer, før de træder i kraft, under hensyntagen til behovet for en vis fleksibilitet i forbindelse med epidemiologiske nødsituationer.

⁽¹⁾ Rådets henstilling (EU) 2020/912 af 30. juni 2020 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner (EUT L 208 I af 1.7.2020, s. 1).

⁽²⁾ Rådets henstilling (EU) 2022/107 af 25. januar 2022 om en koordineret tilgang til fremme af sikker fri bevægelighed under covid-19-pandemien og om erstatning af henstilling (EU) 2020/1475 (EUT L 18 af 27.1.2022, s. 110).

- (8) I den forbindelse bør EU's digitale covidcertifikat, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953 ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/954 ⁽⁴⁾, forblive udgangspunktet for at dokumentere vaccination, restitution og test. Dette bør også omfatte certifikater udstedt af tredjelande, som er omfattet af en gennemførelsesafgørelse, der er vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 10, eller artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) 2021/953.
- (9) Hvis der opstår en variant, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med, i et tredjeland eller område, bør medlemsstaterne desuden fortsat have mulighed for på en koordineret måde at træffe hastende, tidsbegrænsede og fleksible foranstaltninger for at bremse og berede sig på en sådan variant, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med.
- (10) Denne henstilling bør også sikre de nødvendige undtagelser fra restriktioner på rejser fra tredjelande til medlemsstater. Personer, som rejser på grund af en væsentlig funktion eller et væsentligt behov, bør også have lov til at rejse til de medlemsstater og andre lande, som er omfattet af Schengenreglerne, hvor nødbremsen finder anvendelse. Til dette formål bør listen over væsentlige rejser tilpasses for at begrænse den til de personer, som skal kunne rejse selv i sådanne situationer.
- (11) Unionsborgere og tredjelandstatsborgere med lovligt ophold i Unionen bør ligeledes altid kunne vende tilbage til den medlemsstat, hvor de er statsborgere eller har bopæl, men kan blive genstand for foranstaltninger ved ankomsten. Børn under 12 år bør ikke være omfattet af kravet om at være i besiddelse af dokumentation for vaccine, restitution eller en test.
- (12) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne henstilling. Inden seks måneder efter at Rådet har truffet foranstaltning om denne henstilling til udbygning af Schengenreglerne, bør Danmark træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne henstilling, jf. artikel 4 i nævnte protokol.
- (13) Denne henstilling udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ⁽⁵⁾; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af den, og den finder ikke anvendelse i Irland.
- (14) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne henstilling en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁶⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽⁷⁾.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for at lette fri bevægelighed under covid-19-pandemien (EUT L 211 af 15.6.2021, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/954 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for så vidt angår tredjelandstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på medlemsstaternes område under covid-19-pandemien (EUT L 211 af 15.6.2021, s. 24).

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

⁽⁶⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁷⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

- (15) For så vidt angår Schweiz udgør denne henstilling en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁸⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽⁹⁾.
- (16) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne henstilling en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹⁰⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ⁽¹¹⁾.
- (17) Alle medlemsstaterne bør af hensyn til et velfungerende Schengenområde træffe afgørelse om en eventuel genindførelse af restriktioner for ikkevæsentlige rejser til Unionen på en koordineret måde –

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

Ophævelse af restriktioner på rejser

- 1) Fra den 22. december 2022 bør alle covid-19-relaterede restriktioner for rejsende til Unionen ophæves.

Krav til rejser i tilfælde af en stærk forværring af den epidemiologiske situation

- 2) Hvis det er nødvendigt for at håndtere en alvorlig forværring af den epidemiologiske situation enten i medlemsstaterne eller i tredjelande, bør medlemsstaterne på koordineret vis i Rådet og i tæt samarbejde med Kommissionen om nødvendigt beslutte at genindføre passende krav til rejsende forud for afrejsen. Sådanne krav kan være et eller en kombination af følgende:
- a) Den rejsende har senest 14 dage før indreisen i Unionen fået den sidste anbefalede dosis i en primær vaccinationsserie blandt en af de covid-19-vacciner, der er godkendt i Unionen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 ⁽¹²⁾, eller blandt en af de covid-19-vacciner, der har gennemgået proceduren for optagelse på WHO's liste over vacciner til anvendelse i nødsituationer. Der er, hvis den rejsende er 18 år eller derover, ikke gået mere end 270 dage siden indgivelsen af den dosis, der er angivet i vaccinationscertifikatet efter fuldførelsen af den primære vaccinationsserie, eller der er efter denne periode på 270 dage givet en yderligere dosis efter fuldførelsen af den primære vaccinationsserie.

⁽⁸⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁹⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

⁽¹⁰⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽¹¹⁾ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af unionsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT L 136 af 30.4.2004, s. 1).

- b) Den rejsende er restitueret fra covid-19 højst 180 dage efter datoen for det første positive NAAT-testresultat før rejsen til medlemsstaterne.
- c) Den rejsende er testet negativ ved hjælp af en nukleinsyreamplifikationstest (NAAT-test), som er taget højst 72 timer før afrejsen til medlemsstaterne.
- 3) For at afgøre, om en situation med henblik på punkt 2 bør betegnes som alvorligt forværret, bør medlemsstaterne navnlig tage hensyn til presset på deres sundhedssystemer som følge af covid-19, navnlig hvad angår antallet af indlæggelser og antallet af patienter på hospitaler og intensivafdelinger, alvorsgraden af sars-CoV-2-varianter i omløb samt de oplysninger, som regelmæssigt fremlægges af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme om udviklingen i den epidemiologiske situation.
- 4) Hvis en eller flere medlemsstater genindfører restriktioner i henhold til Rådets henstilling (EU) 2022/107 ⁽¹³⁾, for så vidt angår rejser inden for Unionen, bør medlemsstaterne i tæt samarbejde med Kommissionen og Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 851/2004 ⁽¹⁴⁾, beslutte, om der i henhold til nærværende henstilling bør indføres lignende restriktioner på rejser fra tredjelande til medlemsstaterne.
- 5) Hvis der genindføres restriktioner i overensstemmelse med punkt 2 eller 4, skal rejsende være i besiddelse af et eller flere af følgende:
- a) et gyldigt vaccinationsbevis, der er udstedt på grundlag af en covid-19-vaccine, der er godkendt i Unionen i henhold til forordning (EF) nr. 726/2004
- b) et gyldigt vaccinationsbevis, der er udstedt på grundlag af covid-19-vacciner, der har gennemgået proceduren for at blive optaget på WHO's liste over vacciner, som er godkendt til anvendelse i nødsituationer, men som ikke er opført på listen over vacciner, der er godkendt i Unionen i henhold til forordning (EF) nr. 726/2004
- c) et gyldigt bevis for restitution
- d) et gyldigt bevis for en negativ nukleinsyreamplifikationstest (NAAT-test) højst 72 timer før afrejsen.
- 6) Børn under 12 år bør ikke underkastes nogen krav forud for afrejsen.
- 7) Medlemsstaterne kan også anvende yderligere foranstaltninger ved ankomsten i overensstemmelse med EU-ret og national ret såsom yderligere test, selvisolation og karantæne.
- 8) Dog gælder følgende:
- a) Rejsende med en væsentlig funktion eller et væsentligt behov, som omhandlet i bilaget ⁽¹⁵⁾, bør dog ikke gøres til genstand for foranstaltninger ved ankomsten, der står i vejen for selve formålet med rejsen.
- b) For transportpersonale, søfolk og grænsearbejdere bør medlemsstaterne ikke kræve mere end en negativ hurtig antigen test ved ankomsten til en af medlemsstaterne.
- c) Flyvebesætninger bør undtages fra enhver test, hvis deres ophold i et tredjeland har varet under 12 timer.
- 9) Hvis medlemsstaterne indfører yderligere foranstaltninger ved ankomsten som beskrevet i punkt 7, bør de sørge for, at rejsende på en let tilgængelig måde får de relevante oplysninger.

⁽¹³⁾ Rådets henstilling (EU) 2022/107 om en koordineret tilgang til fremme af sikker fri bevægelighed under covid-19-pandemien og om erstatning af henstilling (EU) 2020/1475.

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 851/2004 af 21. april 2004 om oprettelse af et europæisk center for forebyggelse af og kontrol med sygdomme (EUT L 142 af 30.4.2004, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Se også Kommissionens vejledning af 28. oktober 2020 (COM(2020) 686 final af 28.10.2020).

Bevis for vaccination, restitution og test

- 10) Udover certifikater, der er udstedt i henhold til forordning (EU) 2021/953, bør medlemsstaterne acceptere covid-19-vaccinations-, restitutions- eller testbeviser, der er omfattet af en gennemførelsesretsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 10, eller artikel 8, stk. 2, i nævnte forordning.
- 11) Er der ikke vedtaget en sådan gennemførelsesretsakt, kan medlemsstaterne efter national ret med henblik på denne henstillings punkt 5 beslutte at acceptere et vaccinations-, restitutions- eller testbevis, der er udstedt af et tredjeland under hensyntagen til nødvendigheden af at kunne kontrollere dokumentets ægthed, gyldighed og integritet, og om det indeholder alle relevante data som fastsat ved forordning (EU) 2021/953.

Bekæmpelse af varianter, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med, og nødbremsen

- 12) Hvis der i et tredjeland eller område er opdaget en variant, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med, bør medlemsstaterne træffe hasteforanstaltninger (»nødbremse«) for at begrænse dens spredning til Unionen. Som reaktion på fremkomsten af en sådan ny variant, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med, i et tredjeland eller en region bør der inden for de næste 48 timer indkaldes til et møde inden for Rådets rammer for at drøfte behovet for koordinerede foranstaltninger for rejser til Unionen med henblik på at forsinke spredningen af den nye variant i tæt samarbejde med Kommissionen og med støtte fra Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme. Medlemsstaterne bør om nødvendigt og på koordineret vis i Rådet træffe afgørelse om eventuelle passende krav. Medlemsstaterne kan undtagelsesvis inden for Rådets rammer indføre en hastende, fælles og midlertidig restriktion på alle rejser til deres område for tredjelandsstatsborgere, som har opholdt sig i det pågældende tredjeland eller område på et givet tidspunkt 14 dage før afrejsen til medlemsstaterne. Dette bør også gælde i situationer, hvor den epidemiologiske situation forværres hurtigt og alvorligt på en måde, der tyder på, at der er tale om en ny sars-CoV-2-variant, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med.
- 13) Medlemsstaterne bør inden for Rådets rammer og i tæt samarbejde med Kommissionen regelmæssigt tage situationen op til fornyet overvejelse på en koordineret måde.
- 14) Sådanne restriktioner bør udløbe efter 21 kalenderdage, medmindre medlemsstaterne efter proceduren i punkt 12 og 13 beslutter at afkorte dem eller forlænge dem med en yderligere periode.
- 15) Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme bør offentliggøre og regelmæssigt ajourføre et kort over situationen i tredjelande med hensyn til varianter, der giver anledning til bekymring, eller der skal holdes ekstra øje med.

Undtagelser fra midlertidige rejserestriktioner

- 16) Rejsende med en væsentlig funktion eller et væsentligt behov, jf. bilaget, bør ikke gøres til genstand for de rejserestriktioner, der er omhandlet i punkt 2 og 12.
- 17) Følgende personkategorier kan gøres til genstand for de rejserestriktioner, der er omhandlet i punkt 2 og 12, men bør bevare muligheden for at vende tilbage til Unionen:
 - a) Unionsborgere og tredjelandsstatsborgere, der i henhold til aftaler mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og de pågældende tredjelande på den anden side nyder godt af en ret til fri bevægelighed svarende til unionsborgeres og deres respektive familiemedlemmers ret ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁶⁾ Som defineret i artikel 2 og 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

- b) Tredjelandstatsborgere, der er fastboende udlændinge i henhold til Rådets direktiv 2003/109/EF ⁽¹⁷⁾, og personer, hvis ret til ophold har hjemmel i andre EU-forskrifter eller national lovgivning, eller som er indehavere af nationale visa til længerevarende ophold, og deres respektive familiemedlemmer.

Hvis sådanne personer ikke er i besiddelse af et gyldigt digitalt EU-covidcertifikat, kan de ved ankomsten gøres til genstand for de yderligere foranstaltninger, der er omhandlet i punkt 7.

- 18) De yderligere foranstaltninger, som kan anvendes ved ankomsten, jf. punkt 7, bør fortsat finde anvendelse på rejsende, der er fritaget for restriktioner i henhold til punkt 16 og 17.

Kommunikation med og information til offentligheden

- 19) Oplysninger om alle nye foranstaltninger i henhold til punkt 5 bør offentliggøres så tidligt som muligt og generelt mindst 48 timer, før de træder i kraft.

Afsluttende bestemmelser

- 20) Indbyggere i Andorra, Monaco, San Marino og Vatikanstaten/Den Hellige Stol bør betragtes som tredjelandstatsborgere, der er omfattet af punkt 17, litra b).

- 21) Denne henstilling erstatter henstilling (EU) 2020/912. Den bør anvendes fra den 22. december 2022.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 2022.

På Rådets vegne

M. BEK

Formand

⁽¹⁷⁾ Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44).

BILAG

Kategorier af personer, som rejser i forbindelse med en væsentlig funktion eller et væsentligt behov:

- i. fagfolk inden for sundhedssektoren, sundhedsforskere og fagfolk inden for ældreplejen
 - ii. grænsearbejdere
 - iii. transportpersonale
 - iv. diplomater, personale ved internationale organisationer og personer indbudt af internationale organisationer, militærpersoner og humanitære hjælpearbejdere og civilbeskyttelsespersonale
 - v. passagerer i transit
 - vi. passagerer, der rejser af bydende familiemæssige eller lægelige årsager
 - vii. søfarende
 - viii. personer, der arbejder på kritiske eller på anden måde væsentlige infrastrukturer
 - ix. personer med behov for international beskyttelse eller andre humanitære behov.
-

RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

**AFGØRELSE nr. 2/2022 VEDTAGET AF PARTNERSKABSRÅDET, DER ER NEDSAT VED
HANDELS- OG SAMARBEJDSAFTALEN MELLEM DEN EUROPÆISKE UNION OG DET
EUROPÆISKE ATOMENERGIFÆLLESSKAB PÅ DEN ENE SIDE OG DET FORENEDE KONGERIGE
STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND PÅ DEN ANDEN SIDE**

af 21. december 2022

**vedrørende den anden og sidste forlængelse af den overgangsperiode, i løbet af hvilken Det Forenede
Kongerige kan fravige forpligtelsen til at slette passagerlisteoplysninger om passagerer efter deres
udrejse fra Det Forenede Kongerige [2022/2549]**

PARTNERSKABSRÅDET HAR —

Under henvisning til handels- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergi-
fællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side (»handels- og
samarbejdsaftalen«), særlig artikel 552 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den overgangsperiode, i løbet af hvilken Det Forenede Kongerige kan fravige forpligtelsen i handels- og samarbejdsaftalens
artikel 552, stk. 4, til at slette passagerlisteoplysninger om passagerer efter deres udrejse fra Det Forenede Kongerige,
forlænges for anden og sidste gang indtil den 31. december 2023 i henhold til nævnte aftales artikel 552, stk. 13.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles og London, den 21. december 2022.

På Partnerskabsrådets vegne
Maroš ŠEFČOVIČ
James CLEVERLY
Formænd

**AFGØRELSE nr. 3/2022 VEDTAGET AF PARTNERSKABSRÅDET, DER ER NEDSAT VED
HANDELS- OG SAMARBEJDSAFTALEN MELLEM DEN EUROPÆISKE UNION OG DET
EUROPÆISKE ATOMENERGIFÆLLESSKAB PÅ DEN ENNE SIDE OG DET FORENEDE KONGERIGE
STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND PÅ DEN ANDEN SIDE**

af 21. december 2022

**om udarbejdelse af en liste over personer, der har vilje og evne til at fungere som medlemmer af en
voldgiftsret i henhold til handels- og samarbejdsaftalen [2022/2550]**

PARTNERSKABSRÅDET HAR —

Under henvisning til handels- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side ⁽¹⁾ («handels- og samarbejdsaftalen»), særlig artikel 752, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til handels- og samarbejdsaftalens artikel 752, stk. 1, skal Partnerskabsrådet udarbejde en liste over personer, der har vilje og evne til at fungere som medlemmer af en voldgiftsret. Listen skal omfatte mindst 15 personer og være inddelt i tre dellister: a) en delliste over personer udarbejdet efter forslag fra Unionen b) en delliste over personer udarbejdet efter forslag fra Det Forenede Kongerige og c) en delliste over personer, der ikke er statsborgere i nogen af parterne, og som skal varetage formandshvervet i voldgiftsretten.
- (2) Hver delliste skal omfatte mindst fem personer.
- (3) I henhold til handels- og samarbejdsaftalens artikel 741 skal alle voldgiftsmænd være personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, som i deres hjemland opfylder betingelserne for at indtage de højeste dommerembeder, eller som er jurister, hvis faglige kvalifikationer er almindeligt anerkendt. De skal dokumentere, at de har erfaring på det retlige område og med international handel, herunder særlige spørgsmål, der er omfattet af afsnit I-VII, afsnit VIII, kapitel 4, afsnit IX-XII i anden del, sektion et, eller anden del, sektion seks, eller på det retlige område og ethvert andet område, der er omfattet af handels- og samarbejdsaftalen eller eventuelle supplerende aftaler, samt for formænd ligeledes erfaring med tvistbilæggelsesprocedurer.
- (4) I henhold til handels- og samarbejdsaftalens artikel 752, stk. 3, må listen ikke omfatte personer, der er medlemmer af eller tjenestemænd eller øvrige ansatte i Unionens institutioner, en medlemsstats regering eller Det Forenede Kongeriges regering.
- (5) På grundlag af forslagene fra Unionen og Det Forenede Kongerige bør Partnerskabsrådet nå til enighed om de to dellister med seks personer til stillingen som medlemmer af voldgiftsretten og om dellisten med otte personer til stillingen som formand for voldgiftsretten —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Listen over personer, der har vilje og evne til at fungere som medlemmer af en voldgiftsret i henhold til handels- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side, findes i bilaget.

⁽¹⁾ EUT L 149 af 30.4.2021, s. 10.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles og London, den 21. december 2022.

På Partnerskabsrådets vegne
Maroš ŠEFČOVIČ
James CLEVERLY
Formændene

BILAG

a) delliste over personer udarbejdet efter forslag fra Unionen

Laurence BOISSON DE CHAZOURNES

Irina BUGA

Hélène RUIZ FABRI

Michael HAHN

Crenguta LEAUA

Peter Leo Henri VAN DEN BOSSCHE

b) delliste over personer udarbejdet efter forslag fra Det Forenede Kongerige

Lorand Alexander BARTELS

Lawrence COLLINS

Jean E. KALICKI

Surya P. SUBEDI

David UNTERHALTER

Janet M. WHITTAKER

c) delliste over personer, der skal fungere som formand for voldgiftsretten

Leora BLUMBERG

Thomas COTTIER

William J. DAVEY

Gavan GRIFFITH

Valerie HUGHES

Campbell MCLACHLAN

Penelope Jane RIDINGS

J. Christopher THOMAS

AFGØRELSE nr. 4 TRUFFET AF EU-KOREA-HANDELSUDVALGET**den 30. november 2022****om ændring af bilag 10-A og 10-B til frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Korea på den anden side [2022/2551]**

HANDELSUDVALGET HAR —

under henvisning til frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Korea på den anden side, særlig artikel 10.24, stk. 1, artikel 10.25, stk. 1, artikel 10.25, stk. 3, artikel 15.1, stk. 4, litra c), og artikel 15.5, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til aftalens artikel 15.1, stk. 4, litra c), i frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Korea på den anden side ⁽¹⁾ (»aftalen«) kan Handelsudvalget overveje eller foretage ændringer af aftalen i tilfælde, hvor det udtrykkeligt er fastsat i aftalen.
- (2) I henhold til aftalens artikel 15.5, stk. 2, kan parterne vedtage en beslutning i Handelsudvalget om at ændre bilagene, tillæggene, protokollerne og noterne til aftalen med forbehold af deres respektive gældende lovgivningsmæssige krav og procedurer.
- (3) I henhold til aftalens artikel 10.24, stk. 1, kan parterne tilføje geografiske betegnelser, der skal beskyttes, til bilag 10-A og 10-B efter proceduren i artikel 10.25.
- (4) I henhold til aftalens artikel 10.25, stk. 1, kan Arbejdsgruppen for Geografiske Betegnelser (»GB-Arbejdsgruppen«) fremsætte henstillinger og træffe afgørelser ved enstemmighed.
- (5) I henhold til aftalens artikel 10.25, stk. 3, kan GB-Arbejdsgruppen beslutte at ændre bilag 10-A og 10-B for at tilføje individuelle geografiske betegnelser fra EU eller fra Korea eller at fjerne individuelle geografiske betegnelser, der ikke længere beskyttes i oprindelsesparten eller ikke længere opfylder betingelserne for en geografisk betegnelse i den anden part. Den kan også beslutte, at en henvisning til lovgivning i aftalen bør betragtes som en henvisning til den pågældende lovgivning som ændret og afløst og gældende på en givet dato efter aftalens ikrafttrædelse.
- (6) I henhold til artikel 5.2 i afgørelse nr. 1/2019 truffet af EU-Korea-Arbejdsgruppen for Geografiske Betegnelser af 17. september 2019 om vedtagelse af Arbejdsgruppens forretningsorden (»forretningsorden«) kan GB-Arbejdsgruppen ved enstemmighed træffe beslutning om at anbefale, at en endelig afgørelse træffes i Handelsudvalget om at tilføje eller fjerne geografiske betegnelser i overensstemmelse med aftalens artikel 10.21, stk. 4, artikel 10.24 og artikel 10.25.
- (7) I henhold til artikel 5, stk. 3, i forretningsordenen med henvisning til aftalens artikel 15.3, stk. 5, og artikel 15.5, stk. 2, kan Handelsudvalget påtage sig en opgave, der er tildelt GB-arbejdsgruppen, og træffe beslutning om at ændre bilag 10-A og 10-B, og parterne kan vedtage beslutningen herom med forbehold af deres respektive gældende lovgivningsmæssige krav og procedurer.
- (8) I overensstemmelse med aftalens artikel 10.25, stk. 3, litra c), har parterne bekræftet følgende i forbindelse med henvisningerne til lovgivningen i aftalen:
 - a) Den 17. april 2019 blev Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 ⁽²⁾, der er omhandlet i aftalens underafdeling C »Geografiske betegnelser«, ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787 af 17. april 2019 om definition, beskrivelse, præsentation og mærkning af spiritus, brugen af betegnelser for spiritus i

⁽¹⁾ EUT L 127 af 14.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16.

præsentation og mærkning af andre fødevarer, beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus, brugen af landbrugsethanol og landbrugsdestillater i alkoholholdige drikkevarer samt om ophævelse af forordning (EF) nr. 110/2008 ⁽³⁾. Derfor bør en henvisning til forordning (EF) nr. 110/2008 i aftalen betragtes som en henvisning til forordning (EU) 2019/787.

- b) Den 21. november 2012 blev Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽⁴⁾ der er omhandlet i aftalens underafdeling C »Geografiske betegnelser«, ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽⁵⁾. Derfor bør en henvisning til forordning (EF) nr. 510/2006 i aftalen betragtes som en henvisning til forordning (EU) nr. 1151/2012.
- c) Den 26. februar 2014 blev Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91 af 10. juni 1991 om almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer og aromatiserede cocktails af vinprodukter ⁽⁶⁾, der er omhandlet i underafdeling C »Geografiske betegnelser«, ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 251/2014 af 26. februar 2014 om definition, beskrivelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91 ⁽⁷⁾. Derfor bør en henvisning til forordning (EØF) nr. 1601/91 i aftalen betragtes som en henvisning til forordning (EU) nr. 251/2014.
- d) Den 29. april 2008 blev Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin ⁽⁸⁾, der er omhandlet i underafdeling C »Geografiske betegnelser«, ophævet ved Rådets forordning (EF) nr. 479/2008 af 29. april 2008 om den fælles markedsordning for vin, om ændring af forordning (EF) nr. 1493/1999, (EF) nr. 1782/2003, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 3/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2392/86 og (EF) nr. 1493/1999. Sidstnævnte forordning er blevet ophævet ved Rådets forordning (EF) nr. 491/2009 af 25. maj 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽⁹⁾, og dens bestemmelser blev indarbejdet i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁰⁾. Derfor bør en henvisning til forordning (EF) nr. 1493/1999 i aftalen betragtes som en henvisning til forordning (EF) nr. 491/2009.
- e) Den 17. december 2013 blev forordning (EF) nr. 1234/2007, der er omhandlet i underafdeling C »Geografiske betegnelser«, ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹¹⁾. Derfor bør en henvisning til forordning (EF) nr. 1234/2007 i aftalen betragtes som en henvisning til forordning (EU) nr. 1308/2013.
- f) Koreas »Agricultural Products Quality Control Act« (lov nr. 9759 af 9. juni 2009), der er omhandlet i underafdeling C »Geografiske betegnelser«, er blevet ændret. Fra den 21. december 2021 er »Agricultural and Fishery Products Quality Control Act« (lov nr. 18599 af 21. december 2021) blevet håndhævet ⁽¹²⁾. Derfor bør en henvisning til »Agricultural Products Quality Control Act« (lov nr. 9759 af 9. juni 2009) i aftalen betragtes som en henvisning til »Agricultural and Fishery Products Quality Control Act« (lov nr. 18599 af 21. december 2021).

⁽³⁾ EUT L 130 af 17.5.2019, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

⁽⁵⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 149 af 14.6.1991, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 84 af 20.3.2014, s. 14.

⁽⁸⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT L 154 af 17.6.2009, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽¹²⁾ 대한민국정부 관보 제20151호 (lovtidende 20151) af 21.12.2021, s. 47.

- g) Koreas »Liquor Tax Act« (lov nr. 8852 af 29. februar 2008), der er omhandlet i underafdeling C »Geografiske betegnelser«, er blevet ændret. Fra den 1. januar 2021 er særlige bestemmelser for så vidt angår administrative procedurer i forbindelse med produktion og salg, m.m. af spiritus som fastsat i »Liquor Tax Act« blevet indarbejdet i »Liquor License Act« (uofficiel oversættelse / lov nr. 17761 af 29. december 2020) og blevet håndhævet ⁽¹³⁾. Siden januar 2022 er både »Liquor Tax Act« (lov nr. 18593 af 21. december 2021) ⁽¹⁴⁾ og »Liquor License Act« (lov nr. 18723 af 6. januar 2022) ⁽¹⁵⁾ blevet håndhævet. Derfor bør en henvisning til »Liquor Tax Act« (lov nr. 8852 af 29. februar 2008) i aftalen betragtes som en henvisning til »Liquor Tax Act« (lov nr. 18593 af 21. december 2021) og »Liquor License Act« (lov nr. 18723 af 6. januar 2022).
- (9) Parterne er blevet enige om at tilføje 44 geografiske betegnelser fra EU og 41 geografiske betegnelser fra Korea til bilag 10-A og 10-B gennem følgende procedure:
- a) På GB-Arbejdsgruppens syvende møde, der blev afholdt i Seoul den 6. november 2019, drøftede parterne betingelserne for at ændre aftalens bilag 10-A og 10-B i henhold til artikel 10.24 og artikel 10.25, stk. 3, og blev enige om at fortsætte drøftelserne de kommende måneder med henblik på at nå til enighed om tilføjjelsen af nye geografiske betegnelser på GB-Arbejdsgruppens efterfølgende møde.
- b) På parternes anmodning og i henhold til aftalens artikel 10.18, stk. 3 og 4, samt artikel 10.24 og 10.25 har EU afsluttet indsigelsesproceduren og undersøgelsen af 41 geografiske betegnelser fra Korea. Korea har afsluttet indsigelsesproceduren og undersøgelsen af 44 geografiske betegnelser fra EU.
- (10) Parterne er blevet enige om at fjerne tre geografiske betegnelser fra EU og fire geografiske betegnelser fra Korea fra bilag 10-A og 10-B gennem følgende procedure:
- a) Den 25. oktober 2016 underrettede EU Korea om, at en spansk geografisk betegnelse ville ophøre med at være beskyttet, og anmodede om, at betegnelsen »Pacharán« blev fjernet fra aftalens bilag 10-B i overensstemmelse med artikel 10.25, stk. 3, litra b), da den ikke længere er beskyttet i EU.
- b) Efter at have gennemgået EU's geografiske betegnelser, der er beskyttet i aftalen, og i lyset af Kommissionens forordning (EU) 2019/674 af 29. april 2019 om ændring af bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus ⁽¹⁶⁾, har EU i november 2020 anmodet om, at betegnelsen »Polish Cherry« fjernes fra aftalens bilag 10-B i overensstemmelse med artikel 10.25, stk. 3, litra b), da den ikke længere er beskyttet i EU.
- c) Den 15. marts 2021 meddelte og anmodede Korea om, at de geografiske betegnelser »Muan White Lotus Tea (무안백련차)« og »Cheongyang Powdered Hot Pepper (청양고춧가루)« bliver fjernet fra listen over geografiske betegnelser fra Korea i aftalens del B i bilag 10-A i overensstemmelse med artikel 10.25, stk. 3, litra b), da disse ikke længere er beskyttet i Korea.
- d) Efter Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen fra den 1. januar 2021 bekræftede parterne på det virtuelle tekniske møde, der blev afholdt den 16. marts 2021, at den geografiske betegnelse »Scotch Whisky« bør fjernes fra listen i aftalens bilag 10-B.
- e) På det niende møde i Arbejdsgruppen den 8. december 2021 meddelte og anmodede Korea om, at de geografiske betegnelser »Seosan Garlic (서산마늘)« og »Yeoju Sweet Potato (여주고구마)« fjernes fra listen over geografiske betegnelser fra Korea i aftalens del B i bilag 10-A i overensstemmelse med artikel 10.25, stk. 3, litra b), da disse ikke længere er beskyttet i Korea.

⁽¹³⁾ 대한민국정부 관보 제19907호 (lovtidende 19907) af 29.12.2020, s. 110.

⁽¹⁴⁾ 대한민국정부 관보 제20151호 (lovtidende 20151) af 21.12.2021, s. 39.

⁽¹⁵⁾ 대한민국정부 관보 제20163호 별권1 (lovtidende 20163, særskilt bind 1) af 6.1.2022, s. 4.

⁽¹⁶⁾ EUT L 114 af 30.4.2019, s. 7.

- (11) Parterne er blevet enige om at erstatte fire geografiske betegnelser fra EU i aftalens bilag 10-A, for hvilke der er foretaget navneændringer, med den ajourførte tilsvarende geografiske betegnelser gennem følgende procedure:
- Den 13. juli 2017 meddelte EU Korea, at der for fire geografiske betegnelser, der er beskyttet i aftalen, var foretaget navneændringer ⁽¹⁷⁾. EU foreslog en ajourføring af de tilsvarende navne og transskriptioner i listen over geografiske betegnelser i EU, der i øjeblikket er beskyttet i Korea.
 - Samtidig anmodede EU om, at den geografiske betegnelse »Originali lietuviška degtinė/vodka lituanienne originale«, der foreslås tilføjet til listen i bilag 10-B, ændres til »Originali lietuviška degtinė/Original Lithuanian vodka« (transskription 오리지널 리투아니아 보드카).
- (12) I henhold til artikel 12.2 i bilaget til afgørelse nr. 1 truffet af EU-Korea-Handelsudvalget af 23. december 2011 ⁽¹⁸⁾ kan Handelsudvalget i perioden mellem sine møder træffe afgørelser ved skriftlig procedure, hvis parterne er enige herom. Den skriftlige procedure består i udveksling af noter mellem formændene for Handelsudvalget —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Henvisninger til lovgivningen i EU og Korea i kapitel 10, afdeling B, underafdeling C »Geografiske betegnelser«, fodnote (51), (53)-(55) i den version af aftalen, der er offentliggjort i EU, eller de samme fodnoter, der er nummereret som (2), (4)-(6) i den version af aftalen, der er offentliggjort i Korea ⁽¹⁹⁾, skal betragtes som henvisninger til den pågældende lovgivning som ændret eller erstattet i overensstemmelse med bilag I til denne afgørelse.

Artikel 2

I bilag 10-A og 10-B til aftalen foretages følgende ændringer:

- tilføjelse af de geografiske betegnelser, der er opført i bilag II til denne afgørelse, til den tilsvarende liste over den pågældende medlemsstats geografiske betegnelser i del A i bilag 10-A til aftalen
- tilføjelse af de geografiske betegnelser, der er opført i bilag III til denne afgørelse, til den tilsvarende liste over Koreas geografiske betegnelser i del B i bilag 10-A til aftalen
- tilføjelse af de geografiske betegnelser, der er opført i bilag IV til denne afgørelse, til den tilsvarende liste over den pågældende medlemsstats geografiske betegnelser i afdeling 1 og afdeling 2 i del A i bilag 10-B til aftalen
- tilføjelse af de geografiske betegnelser, der er opført i bilag V til denne afgørelse, til den tilsvarende liste over Koreas geografiske betegnelser i del B i bilag 10-B til aftalen
- fjernelse af de geografiske betegnelser »Pacharán« (Spanien), »Polska Wiśniówka/Polish Cherry« (Polen) og »Scotch Whisky« (Det Forenede Kongerige) fra listen over geografiske betegnelser i afdeling 2 i del A i bilag 10-B til aftalen

⁽¹⁷⁾ »Huile essentielle de lavande de Haute-Provence« blev til »Huile essentielle de lavande de Haute-Provence/Essence de lavande de Haute-Provence« (transskription: 윌 에센시엘 드 라벵드 드 오프 프로방스 / 에센스 드 라벵드 드 오프 프로방스 (오프 프로방스 라벵드 에센스 오일) — »Prosciutto di S. Daniele« blev til »Prosciutto di San Daniele« (transskriptionen forbliver den samme) — »Jamon de Teruel« blev til »Jamón de Teruel/Paleta de Teruel« (transskription: 하몬 데 테루엘 / 팔레타 데 테루엘) — »Jamón de Huelva« blev til »Jabugo« (transskription: 하부고).

⁽¹⁸⁾ Afgørelse nr. 1 truffet af EU-Korea-Handelsudvalget af 23. december 2011 om vedtagelse af forretningsordenen for Handelsudvalget (EUT L 58 af 1.3.2013, s. 9).

⁽¹⁹⁾ 대한민국 관보 제17538호(그2) (lovtidende 17538, særskilt bind 2) af 28.6.2011, s. 800.

- 6) fjernelse af de geografiske betegnelser »Seosan Garlic (서산마늘)«, »Muan White Lotus Tea (무안백련차)«, »Cheongyang Powdered Hot Pepper (청양고춧가루)« og »Yeoju Sweet Potato (여주고구마)« fra listen over Koreas geografiske betegnelser i del B i bilag 10-A til aftalen og
- 7) erstatning af de geografiske betegnelser, for hvilke der er foretaget navneændringer, i listen over den pågældende medlemsstats geografiske betegnelser i del A i bilag 10-A til aftalen med de tilsvarende navne på geografiske betegnelser, der er opført i bilag VI til denne afgørelse.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter den dato, på hvilken parterne ad diplomatisk vej giver hinanden skriftlig meddelelse om, at de har gennemført deres respektive gældende retlige krav og procedurer, der er nødvendige for afgørelsens ikrafttrædelse.

BILAG I

Henvisninger til lovgivningen i EU og Korea i kapitel 10, afdeling B, underafdeling C »Geografiske betegnelser« fodnote (51), (53)-(55) i den version af aftalen, der er offentliggjort i EU eller de samme fodnoter, der er nummereret som (2), (4)-(6) i den version af aftalen, der er offentliggjort i Korea, skal betragtes som henvisninger til den pågældende lovgivning som ændret eller erstattet på følgende måder:

1) For så vidt angår henvisningerne til EU-lovgivningen:

- a) henvisninger til »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89« erstattes af henvisninger til »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787 af 17. april 2019 om definition, beskrivelse, præsentation og mærkning af spiritus, brugen af betegnelser for spiritus i præsentation og mærkning af andre fødevarer, beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus, brugen af landbrugsethanol og landbrugsdestillater i alkoholholdige drikkevarer, samt om ophævelse af forordning (EF) nr. 110/2008«
- b) henvisninger til »Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer« erstattes af henvisninger til »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer«
- c) henvisninger til »Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91 af 10. juni 1991 om almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer og aromatiserede cocktails af vinprodukter« erstattes af henvisninger til »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 251/2014 af 26. februar 2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91«
- d) henvisninger til »Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin«, der blev ophævet af »Rådets forordning (EF) nr. 479/2008 af 29. april 2008 om den fælles markedsordning for vin, om ændring af forordning (EF) nr. 1493/1999, (EF) nr. 1782/2003, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 3/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2392/86 og (EF) nr. 1493/1999«, erstattes af henvisninger til »Rådets forordning (EF) nr. 491/2009 af 25. maj 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen)« og
- e) henvisninger til »Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen)« erstattes af henvisninger til »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007«.

2) For så vidt angår henvisningerne til koreansk lovgivning:

- a) henvisninger til »Agricultural Products Quality Control Act« (lov nr. 9759 af 9. juni 2009) erstattes af henvisninger til »Agricultural and Fishery Products Quality Control Act« (lov nr. 18599 af 21. december 2021) og
- b) henvisninger til »Liquor Tax Act« (lov nr. 8852 af 29. februar 2008) erstattes af henvisninger til »Liquor Tax Act« (lov nr. 18593 af 21. december 2021) og »Liquor License Act« (lov nr. 18723 af 6. januar 2022).

—

BILAG II

Landekode	Betegnelse, der skal beskyttes	Produkt	Transskription til det koreanske alfabet
AT	Steirisches Kürbiskernöl	Græskarkerneolie	슈타이리셰스 퀴르비스케른윌
CY	Λουκούμι Γεροσκήπου / Loukoumi Geroskipou	Konfekturprodukter	루꾸미 게로스끼뿌
DE	Hopfen aus der Hallertau	Humle	할러타우 홉펜
DE	Lübecker Marzipan	Konfekturprodukter	뤼베커 마르지판
DE	Nürnberger Lebkuchen	Konfekturprodukter	뉘른베르거 렘쿠헤
DE	Schwarzwälder Schinken	Skinke	슈바르츠벨더 슌켄
DK	Danablu	Ost	다나블루
ES	Aceite de Terra Alta / Oli de Terra Alta	Olivenolie	아세이떼 데 떼라 알따; 올리 데 떼라 알따
ES	Aceite Monterrubio	Olivenolie	아세이떼 몬테루비오
ES	Estepa	Olivenolie	에스테빠
ES	Les Garrigues	Olivenolie	레스 가리게스
ES	Sierra de Cazorla	Olivenolie	씨에라 데 까소를라
ES	Siurana	Olivenolie	씨우라나
EL	Καλαμάτα / Kalamata (*)	Olivenolie	칼라마타
EL	Σητεία Λασιθίου Κρήτης / Sitia Lasithiou Kritis	Olivenolie	시티아 라시티우 크리티스
EL	Λακωνία / Lakonia	Olivenolie	라코니아
EL	Γραβιέρα Κρήτης / Graviera Kritis	Ost	그라비에라 크리티스
EL	Κασέρι / Kasseri	Ost	카세리
IT	Aceto Balsamico di Modena	Eddike	아체토 발사미코 디 모데나
IT	Bresaola della Valtellina	Skinke	브레사올라 델라 발텔리나
IT	Kiwi Latina	Kiwifrugter	키위 라티나
IT	Mela Alto Adige / Südtiroler Apfel	Æbler	멜라 알토 아디제; 수드티롤레르 아펠
IT	Toscano	Olivenolie	토스카노
IT	Pecorino Toscano	Ost	페코리노 토스카노
IT	Salamini italiani alla cacciatora	Salami	살라미니 이탈리아니 알라 카차토라
NL	Edam Holland	Ost	에담 홀란드
NL	Gouda Holland	Ost	고다 홀란드

(*) Beskyttelsen af den geografiske betegnelse »Kalamata« forhindrer ikke anvendelsen af betegnelsen af en plantesort for så vidt angår oliven på Koreas territorium. Denne formulering ændrer eller svækker ikke den beskyttelse, der allerede er tildelt i henhold til aftalen til den beskyttede geografiske betegnelse »Elia Kalamatas«.

BILAG III

Betegnelse, der skal beskyttes	Produkt	Transskription til det latinske alfabet
천안배 (Cheonan Bae (Pear))	Pærer	Cheonan Bae
나주배 (Naju Bae (Pear))	Pærer	Naju Bae
안성배 (Anseong Bae (Pear))	Pærer	Anseong Bae
고려흑삼제품 (Korean Black Ginseng Product)	Sort ginseng-varer	Goryeo Heuksamjepum
예산사과 (Yesan Apple)	Æbler	Yesan Sagwa
안성쌀 (Anseong Ssal (Rice))	Ris	Anseong Ssal
영월고춧가루 (Yeongwol Red Pepper Powder)	Cayennepeber	Yeongwol Gochutgaru
고려흑삼 (Korean Black Ginseng)	Sort ginseng	Goryeo Heuksam
보성웅치올벼쌀 (Boseong Ungchi Olbyeossal)	Ris	Boseong Ungchi Olbyeossal
김포쌀 (Gimpo Ssal (Rice))	Ris	Gimpo Ssal
진도검정쌀 (Jindo Black Rice)	Ris	Jindo Geomjeong Ssal
군산쌀 (Gunsan Ssal (Rice))	Ris	Gunsan Ssal
영월고추 (Yeongwol Red Pepper)	Rød peber	Yeongwol Gochu
영천포도 (Yeongcheon Grapes)	Drue	Yeongcheon Podo
무주사과 (Muju Apple)	Æbler	Muju Sagwa
삼척마늘 (Samcheok Garlic)	Hvidløg	Samcheok Maneul
김천자두 (Gimcheon Jadu (Plum))	Blomme	Gimcheon Jadu
영동포도 (Yeongdong Grapes)	Drue	Yeongdong Podo
문경오미자 (Mungyeong Omija)	Omija	Mungyeong Omija
청도반시 (Cheongdo Seedless Flat Persimmon)	Kakifrugt	Cheongdo Bansi
평창산양삼 (PyeongChang Wild-cultivated Ginseng)	Vildt dyrket ginseng	PyeongChang Sanyangsam
보은대추 (Boeun Jujube)	Jujube	Boeun Daechu
충주밤 (Chungju Bam (Chestnut))	Kastanjer	Chungju Bam
가평잣 (Gapyeong Korean Pine nuts)	Pinjekerner	Gapyeong Jat
정선곤드레 (Jeongseon Gondre)	Gondre (Korean Thistle)	Jeongseon Gondre
영동곶감 (Yeongdong Persimmon Dried)	Kakifrugt	Yeongdong Gotgam
부여표고 (Buyeo Pyogo (Oak mushroom))	Japansk champignon	Buyeo Pyogo
완도미역 (Wando Sea mustard)	Havsennep	Wando Miyeok
완도다시마 (Wando Sea tangle)	Fingertang	Wando Dasima
기장미역 (Gijang sea mustard)	Havsennep	Gijang Miyeok
기장다시마 (Gijang sea tangle)	Fingertang	Gijang Dasima

Betegnelsen, der skal beskyttes	Produkt	Transskription til det latinske alfabet
완도김 (Wando Laver)	Purpurhinde	Wando Gim
장흥김 (Jangheung Laver)	Purpurhinde	Jangheung Gim
여수굴 (Yeosu Gul (Yeosu Oyster))	Østers	Yeosu Gul
고흥미역 (Goheung Dried Sea mustard)	Havsennep	Goheung Miyeok
고흥다시마 (Goheung Dried Sea tangle)	Fingertang	Goheung Dasima
신안김 (Sinan Gim (Laver))	Purpurhinde	Sinan Gim
해남김 (Haenam Gim (Laver))	Purpurhinde	Haenam Gim
고흥김 (Goheung Laver)	Purpurhinde	Goheung Gim
고흥굴 (Goheung Gul (Oyster))	Østers	Goheung Gul

BILAG IV

AFDELING 1

VIN MED OPRINDELSE I EU

Landekode	Betegnelse	Transskription til det koreanske alfabet
CY	Κουμανδάρια (Transskription til det latinske alfabet: Commandaria)	꼬만다리아
DE	Franken	프랑켄
ES	Utiel-Requena	우띠엘 레께나
FR	Pays d'Oc	페이 독 / 빼이 독
FR	Romanée-Conti	로마네 콘티 / 로마네 콩띠
FR	Pauillac	포이약 / 뽀이약
FR	Saint-Estèphe	세인트 에스테브 / 썩 에스테프
IT	Prosecco	프로세코
RO	Cotnari	코트나리
SI	Vipavska dolina	비파브스카 돌리나
SK	Vinohradnícka oblas' Tokaj	비노흐라드니스카 오블라스트 토카이

AFDELING 2

SPIRITUS MED OPRINDELSE I EU

Landekode	Betegnelse	Transskription til det koreanske alfabet
CY	Ζιβανία/Τζιβανία/Ζιβάνα/Zivania	지바니아
ES	Brandy del Penedés	브란디 델 빼네데스
EL	Τσίπουρο/Tsipouro	치푸로
IE	Irish Cream	아이리쉬 크림
LT	Originali lietuviška degtinė/Original Lithuanian vodka	오리지널 리투아니아 보드카
BE+NL+FR +DE	Genièvre/Jenever/Genever	예네이버/제니버

BILAG V

Betegnelse, der skal beskyttes	Transskription til det latinske alfabet
무주머루와인 (Muju Wild Grape Wine)	Muju Meoru Wine

BILAG VI

FRANKRIG

Huile essentielle de lavande de Haute-Provence/Essence de lavande de Haute-Provence ⁽¹⁾	Æterisk lavendelolie	윌 에썩씨엘 드 라방드 드 오뜨 프로방스 / 에썩스 드 라방드 드 오뜨 프로방스 (오뜨 프로방스 라방드 에센스 오일)
--	----------------------	---

ITALIEN

Prosciutto di San Daniele ⁽²⁾	Skinke	프로슈토 디 산 다니엘레(생햄)
--	--------	-------------------

SPANIEN

Jamón de Teruel/Paleta de Teruel ⁽³⁾	Skinke	하몬 데 테루엘 / 팔레타 데 테루엘
Jabugo ⁽⁴⁾	Skinke	하부고

⁽¹⁾ »Huile essentielle de lavande de Haute-Provence« blev til »Huile essentielle de lavande de Haute-Provence/Essence de lavande de Haute-Provence«.

⁽²⁾ »Prosciutto di S. Daniele« blev til »Prosciutto di San Daniele«.

⁽³⁾ »Jamon de Teruel« blev til »Jamón de Teruel/Paleta de Teruel«.

⁽⁴⁾ »Jamón de Huelva« blev til »Jabugo«.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2400 af 23. november 2022 om ændring af bilag IV og V til forordning (EU) 2019/1021 om persistente organiske miljøgifte

(Den Europæiske Union Tidende L 317 af 9. december 2022)

Side 29, bilaget, punkt 1, litra c), fjerde kolonne i tabellen, punkt a):

I stedet for: »a) indtil den 29. december 2027, 500 mg/kg«

læses: »a) indtil den 29. december 2025, 500 mg/kg«

Side 29, bilaget, punkt 1, litra c), fjerde kolonne i tabellen, punkt b):

I stedet for: »b) fra den 30. december 2025 til den 28. december 2027, 350 mg/kg eller, hvis den er højere, summen af koncentrationerne af disse stoffer, når de findes i blandinger eller artikler som anført i bilag I, fjerde kolonne, punkt 2, for stofferne tetrabromdiphenylether, pentabromdiphenylether, hexabromdiphenylether, heptabromdiphenylether og decabromdiphenylether.«

Læses: »b) fra den 30. december 2025 til den 29. december 2027, 350 mg/kg eller, hvis den er højere, summen af koncentrationerne af disse stoffer, når de findes i blandinger eller artikler som anført i bilag I, fjerde kolonne, punkt 2, for stofferne tetrabromdiphenylether, pentabromdiphenylether, hexabromdiphenylether, heptabromdiphenylether og decabromdiphenylether.«

Berigtigelse til Rådets afgørelse (EU) 2022/2353 af 1. december 2022 om en bistandsforanstaltning inden for rammerne af den europæiske fredsfacilitet til styrkelse af Bosnien-Hercegovinas væbnede styrkers kapaciteter

(Den Europæiske Unions Tidende L 311 af 2. december 2022)

Titlen på siden indhold og titlen på side 149:

I stedet for: »Rådets afgørelse (EU) 2022/2353 ...«

læses: »Rådets afgørelse (FUSP) 2022/2353 ...«.

Berigtigelse til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/687 af 17. december 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 for så vidt angår regler om forebyggelse og bekæmpelse af visse listeopførte sygdomme

(Den Europæiske Unions Tidende L 174 af 3. juni 2020)

Side 90, artikel 43, stk. 1, første afsnit:

I stedet for:

»Uanset artikel 42 kan den kompetente myndighed tillade flytning af dyr og produkter, men udelukkende i de i artikel 44-52 omhandlede tilfælde og på de særlige betingelser, der er fastsat i nævnte artikler, og de almindelige betingelser fastsat i nærværende artikels stk. 2 og 7.«

læses:

»Uanset artikel 42 kan den kompetente myndighed tillade flytning af dyr og produkter, men udelukkende i de i artikel 44-52 omhandlede tilfælde og på de særlige betingelser, der er fastsat i nævnte artikler, og de almindelige betingelser fastsat i nærværende artikels stk. 2-7.«

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)